ജാതകാദേശം

പ്രസാധകന്മാർ

പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല

കുന്നംകുളം

ജാതകാദേശം

(ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം)

വ്യാഖ്യാതാ:

പണ്ഡിതരാജൻ

കാണിപ്പയ്യൂർ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്

പ്രസാധകന്മാർ:

പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല,

കുന്നംകുളം.

പതിമൂന്നാംപതിപ്പ്: 1173-ൽ.

അച്ചടി: പഞ്ചാംഗം പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം.

വില: 60 ക.

അവതാരിക

അപാരമായികിടക്കുന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ 'പ്രമാണം' എന്നും, 'ഫലം' എന്നും രണ്ടു ഭാഗമായിട്ടാണു് പൂർവ്വാചാര്യന്മാർ വേർതിരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു്. ഇവയെത്തന്നെയാണു് യഥാക്രമം ക്രിയാഭാഗം എന്നും ഫലഭാഗം എന്നും പറയുന്നതു്. പ്രമാണമായ ഈ ക്രിയാഭാഗത്തെ 'ഗണിതം' എന്നും 'ഗോളം' എന്നും രണ്ടു ഭാഗമാക്കിയും വേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഭൂമിയുടെ സ്വരൂപം അതിന്റെ ആകർഷണശക്തി മുതലായ ഗഹനസംഗതികളാണു് ഗോളത്തിൽ പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്നതു്. 'ഗണിതം' പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

ഫലഭാഗത്തേയും നാലു ഭാഗമാക്കി വേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു്, 1. ജാതകം, 2. നിമിത്തം, 3. പ്രശ്നം 4. മുഹൂർത്തം ഇങ്ങനെയാകുന്നു. ഭാവിഫലത്തെ സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്ന ശകുനം, കൊള്ളിമീൻ (ഉൽക) മുതലായവയാണു് നിമിത്തസ്കന്ധത്തിൽ പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്നതു്. ബാക്കി മൂന്നു സ്കന്ധങ്ങളുടേയും സ്വരൂപം ഇന്നതെന്നു് അവയുടെ പേരു കൊണ്ടുതന്നെ എളുപ്പം അറിയുകയും ചെയ്യാം. ഇവയിൽ ജാതകവിഷയമായിട്ടുള്ളതാണു് പ്രകൃതഗ്രന്ഥം എന്നു് പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ.

ഈ പുസ്തകം ഉണ്ടാക്കിയതു് ''പുതുമനച്ചോമാതിരി'' ആകുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യോതിഷവിഷയത്തിലുള്ള പാണ്ഡിത്യം അവാച്യമാകുന്നു. തീവണ്ടി, ഓട്ടുകമ്പനി, എണ്ണച്ചക്കു് മുതലായി ഇന്നു് ഇവിടങ്ങളിൽ കാണുന്ന യന്ത്രങ്ങളെല്ലാം വാർത്തെടുക്കുന്ന വലിയ യന്ത്രങ്ങൾ വിദേശങ്ങളിലുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ സാധാരണ ജോത്സ്യന്മാർക്ക ഗണിയ്ക്കുവാനുള്ള സാധനങ്ങളായ ഗുണകാരം, ഹാരകം, ജ്യാവു് മുതലായവയെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള വഴികളെക്കാ

ണിക്കുന്ന 'കരണപദ്ധതി' എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം ഈ ചോമാതിരി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഇതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു് ഗണിതത്തിൽകൂടി എത്ര പാണ്ഡിത്യമുണ്ടെന്നു് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഇനിയും വല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നറിവായിട്ടില്ല; അന്വേഷിച്ചിട്ടുമില്ല. ഇദ്ദേഹം ഏകദേശം 250 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നാണു് ഊഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇല്ലം കൊച്ചിശ്ശീമ തലപ്പിള്ളിത്താലൂക്കിലാകുന്നു; ഈ വംശം ഇന്നും നിലനിന്നുവരുന്നുമുണ്ടു്.

'ജാതകാദേശം' എന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം കവിതയല്ല. പ്രശ്നമാർഗ്ഗം, തച്ചുശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു ഉത്തമഗ്രന്ഥമായ 'ശില്പിരത്നം' മുതലായവയെപ്പോലെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും അതാതു് പ്രകരണത്തിനു യോജിച്ച പ്രമാണങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു് കൂട്ടിച്ചേർത്തു് നിർമ്മിക്കുകയാണു് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അതാണു് പല സ്ഥലത്തും ശ്ലോകം മുഴുവനാകാതെ, അർദ്ധശ്ലോകമായി എഴുതേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ശ്രീപതി, വരാഹമിഹിരൻ മുതലായ ആചാര്യന്മാരുടേയുമാകുന്നു, എങ്കിലും പല സ്ഥലത്തും അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ഉണ്ടാക്കിയ ശ്ലോകങ്ങളേയും ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. ''ഭാവവിചാരം'' എന്ന പ്രൗഢമായ പത്താമദ്ധ്യായവും, ''മിശ്രപ്രകരണം'' എന്ന പതിനാറാമദ്ധ്യായവും ഒട്ടുമിക്കതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം കൃതിയുമാകുന്നു.

ഒന്നുരണ്ടു് കയ്യെഴുത്തുകോപ്പികൾ പരിശോധിച്ചു. പക്ഷേ അവയിലെല്ലാം ശ്ലോകങ്ങൾക്കു് നമ്പറുകൂടി ചേർക്കാതെയാണു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിൽ മൂലം

മാത്രമായി അച്ചടിച്ച ഒരു പുസ്തകം കാണുകയുണ്ടായി. അതു് അബദ്ധകലുഷിതമാണെങ്കിലും, പ്രകരണങ്ങളെ വേർതിരിച്ചാണു് ചേർത്തിരുന്നതു്. അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് ഇതിലും അദ്ധ്യായങ്ങളെ തിരിച്ചു് എഴുതിയതു്. ആകെ 16 അദ്ധ്യായങ്ങളാണു് ഉള്ളതു്. ഓരോ അദ്ധ്യായത്തിലും പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിഷയം എന്താണെന്നു് വിഷയവിവരം നോക്കിയാൽ ഏകദേശം അറിയാം. ജാതകവിഷയത്തിൽ ഇത്രയും ഉപകാരപ്രദവും ലളിതവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം വളരെ അപൂർവ്വമാണു്. സംസ്കൃതം അറിയാത്തവർക്കുകൂടി ഉപകാരപ്രദമാവണമെന്നു് കരുതിയാണു് ഒരു ഭാഷാവ്യാഖ്യാനവുംകൂടി എഴുതുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു്. അതുകൊണ്ടു്, വളരെ ചുരുക്കിയും എന്നാൽ അർത്ഥമെല്ലാം സംഗ്രഹിച്ചും ആണു് ഭാഷ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. വായനക്കാരുടെ സൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി ദശാപഹാരച്ചിത്രങ്ങളും ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. ഇത്രമാത്രമേ ഇതിനെപ്പററി വായനക്കാരെ അറിയിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ.

കാണിപ്പയ്യൂർ,

15—3—1099. വ്യാഖ്യാതാ.

വിഷയവിവരം

അനുബന്ധം :

ജാതകാദേശം

(ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം)

ഒന്നാമദ്ധ്യായം

സംജ്ഞാപ്രകരണം

1

മദീയഹൃദയാകാശേ ചിദാനന്ദമയോ ഗുരുഃ
ഉദേതു സതതം സമ്യഗജ്ഞാനതിമിരാരുണഃ.

അജ്ഞാനമാകുന്ന അന്ധകാരത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവനായും, ചിദാനന്ദസ്വരൂപിയായും ഇരിക്കുന്ന ഗുരുനാഥൻ എന്റെ ഹൃദയമാകുന്ന ആകാശത്തിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും നല്ലവണ്ണം പ്രകാശിക്കട്ടെ.

2

ശരീരത്തെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളാക്കി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനി അതിന്റെ സ്വഭാവമാണ് പറയുന്നത്.

മൂർദ്ധാസ്യഗളസ്കന്ധാ ഹൃദയോദരവസ്തിദേശഗുഹ്യാനി
ഊരൂ ജാനൂ ജംഘേ ചരണാവിതി രാശയോഽജാദ്യാഃ.

1 ശിരസ്സ്, 2 മുഖം, 3 കഴുത്ത്, 4 ചുമലുകൾ, 5 മാറ്, 6 വയറ്, 7 പൊക്കിളിന്നുതാഴെ ഉള്ള പ്രദേശം, 8 ഗുഹ്യപ്രദേശം, 9 തുടകൾ, 10 മുട്ടുകൾ, 11 കണങ്കാലുകൾ, 12 കാലടികൾ ഇങ്ങനെ ശരീരത്തെ ക്രമത്തിൽ മേടം മുതൽ പന്ത്രണ്ടു രാശികളാക്കി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

3

ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ട് രാശികളുടെ സ്വഭാവം, ആകൃതി, സ്ഥാനം ഇതുകളെ പറയുന്നു.

മത്സ്യൗ, ഘടീ, നൃമിഥുനം സഗദം സവീണം,
ചാപീ നരോഽശ്വജഘനോ, മകരോ മൃഗാസ്യഃ
തൗലീ, സസസ്യദഹനാ പ്ലവഗാ ച കന്യാ,
ശേഷാഃ സ്വനാമസദൃശാഃ സ്വചരാശ്ച സർവ്വേ.

മീനംരാശി അന്യോന്യം വാലു കടിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു മത്സ്യങ്ങളെപ്പോലെയും, കുംഭം വെറും കുടം ചുമന്നിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനെപ്പോലെയും, മിഥുനം വീണയും ഗദയും ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ — ദമ്പതിമാരെ—പോലെയും, ധനു അരമുതൽ കീഴ്പോട്ടു കുതിരയുടെ ആകൃതിയായും ചാപധാരിയുമായിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനെപ്പോലെയും, മകരം മാനിന്റെ തലയും മുതലയുടെ ഉടലും കൂടിയ ഒരു ജന്തുവിനെപ്പോലെയും, തുലാം തുലാസ്സ് ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനെപ്പോലെയും, കന്നി നെൽക്കതിരും തീക്കൊള്ളിയും കയ്യിലെടുത്ത് തോണിയിലിരിക്കുന്ന ഒരു കന്യകയെപ്പോലെയും, ഇടവം (വൃഷഭം) കാളയെപ്പോലെയും, കർക്കടകം (കുളീരം) ഞണ്ടിനെപ്പോലെയും, ചിങ്ങം (സിംഹം) സിംഹത്തെപ്പോലെയും, വൃശ്ചികം തേളിനെപ്പോലെയും ആകുന്നു. അതാതു രാശികളുടെ സ്വരൂപത്തിന്നനുസരിച്ചു തന്നെയാണ് അവയുടെ സ്വഭാവവും—മീനം രാശി മത്സ്യമാകയാൽ വെള്ളത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നു. ചിങ്ങം സിംഹമാകയാൽ കാട്ടിലുള്ള ഗുഹയിൽ വസിക്കുന്നു. ഈ മാതിരി—അതാതിന്റെ സ്വരൂപത്തിന്ന് ഉചിതമായ സ്ഥാനങ്ങളിൽത്തന്നെയാണ് അതാതു രാശികളുടെ വാസസ്ഥലമെന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

4

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് മേടം മുതൽ പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കുള്ള പ്രത്യേക സംജ്ഞകളെയാണ് പറയുന്നത്.

ക്രിയ, താവുരു,ജൂതുമ കുളീ-
　　ര,ലേയ,പാഥോന,ജൂക,കോൎപ്പ്യാഖ്യാഃ;
തൌക്ഷിക, ആകോകേരോ,
　　ഹ്രദ്രോഗ,ശ്ചാന്ത്യഭം, ചേത്ഥം.

ഇതുകരം ക്രമേണ മേടം മുതൽ പന്ത്രണ്ടു രാശികളുടേയും സംജ്ഞകളാകുന്നു.

5

ഓരോ രാശിയുടേയും വൎണ്ണമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

അരുണ,സിത,ഹരിത,പാടല —
　　പാണ്ഡു, വിചിത്രാഃ,സിതേതര,പിശംഗൌ;
പിംഗള,കൎബ്ബുര,ബഭ്രുക-
　　മലിനാ രുചയോ യഥാസംഖ്യം.

മേടം രാശിയുടെ നിറം ചുവപ്പും, ഇടവത്തിന്റെ വെളുപ്പും, മിഥുനത്തിന്റെ പച്ചയും, കൎക്കടകത്തിന്റെ ചുവപ്പുകലൎന്ന വെളുപ്പും, ചിങ്ങത്തിന്റെ മങ്ങിയ വെളുപ്പും, കന്നിയുടെ നാനാവൎണ്ണവും, തുലാത്തിന്റെ കറുപ്പും, വൃശ്ചികത്തിന്റെ സ്വൎണ്ണവൎണ്ണവും, ധനുവിന്റെ മഞ്ഞയും, മകരത്തിന്റെ വെളുപ്പുകലൎന്ന ചുവപ്പും, കുംഭം കീരിയുടെ നിറവും, മീനം മുഷിഞ്ഞ നിറവുമാകുന്നു.

6

രാശികളുടെ സ്ത്രീപുരുഷഭേദം, ചരാദിസ്വഭാവം, ദിഗ്ഭേദം മുതലായതാണ് അടുത്ത ശ്ലോകം കൊണ്ടു പറയുന്നതു്.

പുംസ്ത്രീ,ക്രൂരാക്രൂരൌ,
　　ചരസ്ഥിരദ്വിസ്വഭാവസംജ്ഞാശ്ച
അജവൃഷമിഥുനകുളീരാഃ
　　പഞ്ചമനവമൈഃ സഹൈന്ദ്ര്യാദ്യാഃ.

മേടം മിഥുനം ഇങ്ങനെ ഒററപ്പെട്ട ആറും പുരുഷരാശികളും, ക്രൂരസ്വഭാവങ്ങളുമാകുന്നു. ഇടവം കക്കടകം ഇങ്ങനെ ഇരട്ടപ്പെട്ട ആറു സ്ത്രീരാശികളും മൃദുലങ്ങളുമാകുന്നു. മേടം കക്കടകം, തുലാം, മകരം ഇതുകൾ ചരരാശികളും, ഇടവം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, കുംഭം ഇതുകൾ സ്ഥിരരാശികളും, മിഥുനം, കന്നി, ധനു, മീനം ഇതുകൾ ഉഭയരാശികളുമാണ്. മേടം, ചിങ്ങം, ധനു ഇതുകൾ കിഴക്കുദിക്കിലും, ഇടവം, കന്നി, മകരം ഇതുകൾ തെക്കുദിക്കിലും, മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം ഇതുകൾ പടിഞ്ഞാറുദിക്കിലും, കക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം ഇതുകൾ വടക്കുദിക്കിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയുമാകുന്നു.

7

രാശികളുടേയും 'നവാംശക' രാശികളുടേയും അധിപന്മാരേയും ഓരോ രാശികളുടെ നവാംശകരാശി തുടങ്ങുന്ന ക്രമത്തേയുമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

കുജ:ശുക്ര,ജ്ഞേന്ദ,ദ്വർക്ക,ശുക്ര,കുജ,ജീവ,മന്ദ,ശനി,–
ഗുരവഃ
മേഷാ, നവാംശകാനാം,മൃഗ,മകര,തുലാ,കുളീരാദ്യാഃ.

മേടത്തിന്റേയും വൃശ്ചികത്തിന്റേയും അധിപൻ കുജനും, ഇടവത്തിന്റേയും തുലാത്തിന്റേയും ശുക്രനും, മിഥുനത്തിന്റേയും കന്നിയുടേയും ബുധനും, കക്കടകത്തിന്റെ ചന്ദ്രനും, ചിങ്ങത്തിന്റെ ആദിത്യനും, ധനുവിന്റേയും മീനത്തിന്റേയും വ്യാഴവും, മകരത്തിന്റേയും കുംഭത്തിന്റേയും അധിപൻ ശനിയുമാകുന്നു. ഓരോ രാശിയും ഒമ്പതു ഭാഗമാക്കി അംശിച്ചാൽ അതിൽ ഒരു ഭാഗത്തെയാണ് "നവാംശകം" എന്നു പറയുന്നതു്. മേടം ചിങ്ങം ധനു ഈ മൂന്നു രാശികളുടേയും ആദ്യത്തെ നവാംശകം മേടത്തിലും രണ്ടാമത്തേതു് ഇടവത്തിലും ഇങ്ങനെ ക്രമേണ

ഒടുവിലത്തെ നവാംശകം ധനുവിലും, ഇടവം, കന്നി, മകരം ഈ മൂന്നു രാശികളുടെ ആദ്യനവാംശകം മകരത്തിലും ക്രമേണ ഒമ്പതാമത്തെ അംശകം കന്നിയിലും, മിഥുനം, തുലാം കുംഭം ഇതുകളുടെ ആദ്യത്തെ അംശകം തുലാത്തിലും ഒടുവിലത്തേതു് മിഥുനത്തിലും, കക്കിടകം, വൃശ്ചികം, മീനം ഇതുകളുടെ ആദ്യനവാംശകം കക്കിടകത്തിലും ഒടുവിലത്തെ അംശകം മീനത്തിലുമാകുന്നു. അവയുടെ ആധിപത്യവും മേഷാദിരാശികൾക്കു പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെയുമാണു്. ഓരോ നവാംശകം ഏതേതു രാശിയിൽ വരുന്നുവോ അതാതു രാശിയുടെ അധിപൻതന്നെയാണു് അതാതു നവാംശകത്തിന്റെയും അധിപൻ എന്നു താല്പര്യം.

8

ദ്വാദശാംശകം, ദ്രേക്കാണം, ഹോര ഇതുകളുടെ ക്രമത്തെയും, അവയുടെ അധിപന്മാരെയുമാണു് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

സ്വഗൃഹാദ് ദ്വാദശഭാഗാഃ
ദ്രേക്കാണാഃ പ്രഥമപഞ്ചനവപാനാം;
ഹോരേ വിഷമേഽർക്കേന്ദ്വോഃ
സമരാശൌ ചന്ദ്രതീക്ഷ്ണാംശ്വോഃ

ഓരോ രാശിയും പന്ത്രണ്ടു ഭാഗമാക്കിയാൽ അതിൽ ഒരു അംശത്തെയാണു് 'ദ്വാദശാംശകം' എന്നു പറയുന്നതു്. അവ അതാതു രാശിയിൽനിന്നു തന്നെ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഉദാഹരണം—മേടം രാശിയുടെ ഒന്നാമത്തെ ദ്വാദശാംശകം മേടത്തിലും, ഒടുവിലത്തെ അംശകം മീനത്തിലുമാണു്. ഇടവത്തിന്റേതാകുമ്പോൾ ഇടവം തുടങ്ങി മേടം അവസാനിക്കും. ഇപ്രകാരം മററു രാശികളുടെ ദ്വാദശാംശകങ്ങളേയും അറിയേണ്ടതാകുന്നു—ദ്വാദശാംശകാധിപന്മാരും മേഷാദിരാശ്യധിപന്മാർ തന്നെയുമാകുന്നു. ഓരോ രാശി

യുടേയും മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗത്തേയാണ് 'ദ്രേക്കാണം' എന്നു പറയുന്നതു്. എല്ലാ രാശിയുടേയും ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിന്റെ അധിപൻ അതാതു രാശിയുടെ അധിപനും, രണ്ടാമത്തേതിന്റെ അധിപൻ ആ രാശിയിൽനിന്നു അഞ്ചാംരാശിയുടെ അധിപനും, ഒടുവിലത്തേതിന്റെ അധിപൻ ഒമ്പതാംരാശിയുടെ അധിപനുമാകുന്നു. ഓരോ രാശിയുടേയും പകുതി ഭാഗത്തെയാണ് 'ഹോരാ' എന്നു പറയുന്നതു്. മേടം മിഥുനം ഇങ്ങനെ ഒറ്റപ്പെട്ട രാശിയിലെ ആദ്യഹോരയുടെ അധിപൻ സൂര്യനും, രണ്ടാംഹോരയുടെ അധിപൻ ചന്ദ്രനുമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ചു്, ഇരട്ടപ്പെട്ട രാശികളിൽ ആദ്യഹോരാധിപൻ ചന്ദ്രനും, രണ്ടാംഹോരാധിപൻ സൂര്യനുമാകുന്നു.

9

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ത്രിംശാംശകങ്ങളേയും, അവയുടെ അധിപന്മാരേയുമാണ് പറയുന്നതു്.

കുജ, യമ, ജീവ, ജ്ഞ, സിതാഃ,
പഞ്ചേ,ന്ദ്രിയ, വസു, മുനീ,ന്ദ്രിയാംശാനാം
വിഷമേ, സമഋത്ക്രമത–
സ്ത്രിംശാംശേശാസ്തഥാ കല്പ്യാഃ.

ഓരോ രാശിയും മുപ്പതാക്കി ഭാഗിച്ചു് അവയിൽ ഒരു അംശത്തെയാണ് 'ത്രിംശാംശകം' എന്നു പറയുന്നതു്. അതായതു് ഓരോ തിയ്യതി എന്നർത്ഥം. ഇവയിൽ ആദ്യം മുതൽ അഞ്ചു തിയ്യതികളുടെ അധിപൻ കുജനും, പിന്നെ അഞ്ചിന്റെ അധിപൻ ശനിയും, പതിനൊന്നു മുതൽ എട്ടിന്റെ വ്യാഴവും, പിന്നെ ഏഴിന്റെ ബുധനും, ബാക്കി അഞ്ചു അംശകങ്ങളുടെ അധിപൻ ശുക്രനുമാകുന്നു. ഇതു മേടം മിഥുനം മുതലായി ഒറ്റപ്പെട്ട രാശികളിലെ ക്രമമാണ്. ഇരട്ടപ്പെട്ട രാശികളിലും അധിപന്മാരും അവർക്കുള്ള അംശകങ്ങളുടെ തുകയും ഇപ്രകാരംതന്നെയാണ്. പക്ഷേ, അധിപന്മാരുടെ ക്രമം, നേരെ മറിച്ചു്, ശുക്രൻ ബുധൻ വ്യാഴം ശനി കുജൻ ഇങ്ങിനെയുമാകുന്നു.

10

രാശികളിൽ ചിലതു രാത്രി രാശികളും ചിലതുപകൽ രാശികളുമാണ്. ചിലതു പൃഷ്ഠം ആദ്യമായി ഉദിക്കുന്നവയും ചിലതു ശിരസ്സ് ആദ്യമായി ഉദിക്കുന്നവയുമാകുന്നു. മീനം മാത്രം പൃഷ്ഠം കൊണ്ടും ശിരസ്സുകൊണ്ടും ഉദിക്കും. ഇതുകളുടെ വിഭാഗമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നതു്.

ഗോജാശ്വികർക്കിമിഥുനാ സമൃഗാ നിശാഖ്യാഃ
പൃഷ്ഠോദയാ വിമിഥുനാഃ കഥിതാസ്ത ഏവ
ശീർഷോദയാ ദിനബലാശ്ച ഭവന്തി ശേഷാ
ലഗ്നം സമേത്യുഭയതഃ പൃഥുരോമയുഗ്മം.

മേടം, ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കിടകം, ധനു, മകരം ഇവ ആറും രാത്രി രാശികളും—രാത്രി ബലാധിക്യമുള്ളവയും—ബാക്കി ആറും പകൽ ബലാധിക്യമുള്ള രാശികളും ആകുന്നു. മിഥുനം ഒഴിച്ച് മററു അഞ്ചു രാത്രിരാശികളും പൃഷ്ഠം ആദ്യമായി ഉദിക്കുന്നവയും, മീനം ഒഴിച്ച് മററു അഞ്ചു പകൽരാശികളും മിഥുനവും ശിരസ്സ് ആദ്യമായി ഉദിക്കുന്നവയുമാണ്. മീനം രാശി ശിരസ്സും പൃഷ്ഠവും ഒരേ സമയത്തു ഉദിക്കുന്നതുമാണ്.

11

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് കേന്ദ്രം മുതലായ സംജ്ഞകളെ പറയുന്നു.

കേന്ദ്ര,ചതുഷ്ടയ,കണ്ടക-
സംജ്ഞാ ലഗ്നാ,സ്തു,ദശ,ചതുർത്ഥാനാം;
സംജ്ഞാഃ പരതസ്തേഷാം
പണപര,മാപോക്ലിമം പരതഃ.

'കേന്ദ്രം' 'ചതുഷ്ടയം' 'കണ്ടകം' എന്നീ ഓരോന്നും, ലഗ്നം നാല് ഏഴ് പത്തു് എന്നീ നാലു ഭാവങ്ങൾക്കും കൂടിയുള്ള സംജ്ഞകളാകുന്നു. രണ്ട് അഞ്ച് എട്ട് പതിനൊന്ന്

ഇതുകൾക്ക് 'പണപരം' എന്നും, മൂന്ന് ആറ് ഒമ്പത് പന്ത്രണ്ട് ഇതുകൾക്ക് 'ആപോക്ലിമം' എന്നും സംജ്ഞകളുമാകുന്നു.

12

ഇനി ഉപചയം, അപചയം ഇതുകളേയും വൎഗ്ഗോത്തമനവാംശകത്തേയും പറയുന്നു.

ത്രിഷഡേകാദശദശമാ–
ന്യുപചയസംജ്ഞാന്യതോഽന്യഥാഽന്യാനി
വൎഗ്ഗോത്തമനവഭാഗാ–
ശ്ചരാദിഷു പ്രഥമമധ്യമാന്ത്യാംശാഃ.

ലഗ്നത്തിൽനിന്ന് മൂന്ന് ആറ് പത്ത് പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങൾക്ക്, 'ഉപചയം' എന്നും, മററു ഭാവങ്ങൾക്ക് 'അപചയം' എന്നും സംജ്ഞയാകുന്നു. മുമ്പ് ഏഴാംശ്ലോകംകൊണ്ട് പറഞ്ഞ നവാംശകങ്ങളിൽ ഓരോ രാശിയിലും ഒരു നവാംശകത്തിന്ന് 'വൎഗ്ഗോത്തമനവാംശകം' എന്ന പേരുണ്ട്. അത് ചരരാശിയിൽ ആദ്യത്തെ നവാംശകത്തിന്നും സ്ഥിരരാശിയിൽ അഞ്ചാമത്തെ അംശകത്തിന്നും ഉഭയരാശിയിൽ ഒടുവിലത്തേതിന്നുമാകുന്നു.

13

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് ത്രികോണത്തേയും ചതുരശ്രത്തേയുമാണ് പറയുന്നത്.

ലഗ്നാത് സുതം ച നവമം ച വിദുസ്ത്രികോണം;
തസ്മാത് ചതുൎത്ഥനിധനേ ചതുരശ്രസംജ്ഞേ.

'ത്രികോണം' എന്നു പറഞ്ഞാൽ ലഗ്നത്തിൽനിന്ന് അഞ്ച് ഒമ്പത് ഈ ഭാവങ്ങളേയും, 'ചതുരശ്രം' എന്നാൽ നാല് എട്ട് ഇതുകളേയും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

14

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉച്ചം, അത്യുച്ചം, നീചം, അതിനീചം, എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

ആദിത്യാ,ദജ,ഗോ,മൃഗാസ്യവനിതാഃ
കർക്കീ,ച മീന,സ്തുലാഃ
സ്വോച്ചർക്ഷാണ്യഥ, തേഷു ദിഗ്ഘുതവഹാ–
നഷ്ടോത്തരാം വിംശതിം
തിഥ്യംശാൻ ശരസപ്തവിംശതികൃതീ–
നത്യുച്ചകാംശാൻ വിദുഃ;–
സ്വേഭ്യഃ സപ്തമരാശയോഽംശകയുതാ
നീചാ ഗ്രഹാണാം ക്രമാത്.

മേടം, ഇടവം, മകരം, കന്നി, കർക്കടകം, മീനം, തുലാം ഈ ഏഴു രാശികൾ ക്രമേണ സൂര്യൻ മുതൽ ശനി പര്യന്തമുള്ള ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും 'ഉച്ച'രാശികളാകുന്നു. ഈ ക്രമമനുസരിച്ചുതന്നെ മേല്പറഞ്ഞ ഓരോ രാശികളിലും പത്തു്, മൂന്നു്, ഇരുപത്തെട്ടു്, പതിനഞ്ചു്, അഞ്ചു്, ഇരുപത്തേഴു്, ഇരുപതു് ഇത്രാമത്തെ തിയ്യതികൾ അവയുടെ 'അത്യുച്ച'സ്ഥാനങ്ങളുമാകുന്നു. നേരെമറിച്ചു്, ഈ ഉച്ചരാശികളുടെ ഏഴാംരാശികൾ അതാതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ 'നീച' സ്ഥാനങ്ങളും, അവയിൽ മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം അത്രാമത്തെ തിയ്യതികൾ 'അതിനീച'സ്ഥാനങ്ങളുമാകുന്നു. മേടം സൂര്യന്നു ഉച്ചവും, അതിൽ പത്താമത്തെ തിയ്യതി അത്യുച്ചവും, തുലാം നീചവും, അതിൽ പത്താമത്തെ തിയ്യതി അതിനീചവുമാണെന്നു താല്പര്യം.

15

ഇനി സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ മൂലത്രികോണത്തെയാണു് പറയുന്നതു്.

സിംഹേ വിംശതിരാദിതോ, ഗവി പരേ
സർവ്വേംശകാസ്തുംഗതോ
മേഷേ ദ്വാദശ, പഞ്ച യോഷിതി പരേ
തുംഗാ,ദ്ധയാംഗേ ദശ;

ജൂകേ പഞ്ച, ഘടേ തു വിംശതി, രവേ
മൂലത്രികോണാഹ്വയാഃ
സൂര്യാദേഃ ക്രമശോ ഗ്രഹസ്യ കഥിതാഃ,
ശേഷാഃ സ്വരാശ്യംശകാഃ.

ചിങ്ങത്തിൽ ആദിമുതൽ 20 തിയ്യതികളും, ഇടവത്തിൽ മൂന്നാതിയ്യതി കഴിഞ്ഞതിന്നു (അത്യുച്ചത്തിന്നു) ശേഷം ബാക്കി തിയ്യതികളും, മേടത്തിൽ ആദ്യം 12-ം, കന്നിയിൽ അത്യുച്ചത്തിന്നുശേഷം അഞ്ചു തിയ്യതികളും. ധനുവിൽ ആദ്യം 10-ം തുലാത്തിൽ ആദ്യം അഞ്ചും, കുംഭത്തിൽ ആദ്യം 20 തിയ്യതികളും സൂര്യൻ മുതൽ ക്രമത്തിൽ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും "മൂലത്രികോണങ്ങളാം" ആകുന്നു.

16

ക്ഷേത്രം ച ഹോരാ ദ്രേക്കാണോ
നവാംശോ ദ്വാദശാംശകഃ
ത്രിംശാംശകശ്ച സപ്താംശോ
ഗ്രഹാണാം സപ്ത വർഗ്ഗകാഃ.

1 ക്ഷേത്രം-രാശി, 2 ഹോര, 3 ദ്രേക്കാണം, 4 നവാംശകം, 5 ദ്വാദശാംശകം, 6 ത്രിംശാംശകം, 7 സപ്താംശകം *ഇതു ഏഴും ഗ്രഹങ്ങളുടെ 'വർഗ്ഗങ്ങളാം'' ആകുന്നു.

---

* ഒരു രാശിയെ ഏഴാക്കി ഭാഗിച്ച ഒരു അംശത്തെയാണ് 'സപ്താംശകം' എന്നു പറയുന്നതു്. മേടം, മിഥുനം ഇങ്ങനെ ഒറ്റപ്പെട്ട രാശികളിൽ ആദ്യത്തെ സപ്താംശകം അതാതു രാശി മുതല്ക്കാകുന്നു തുടങ്ങുക. ഇടവം, കർക്കടകം ഇങ്ങനെ ഇരട്ടപ്പെട്ട രാശികളിൽ അതാതിന്റെ ഏഴാം രാശി മുതല്ക്കുമാകുന്നു. മേടത്തിൽ മേടം മുതൽ തുലാംകൂടി അവസാനിക്കും. ഇടവത്തിൽ അതിന്റെ ഏഴാംരാശിയായ വൃശ്ചികം തുടങ്ങി ഇടവംകൂടി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നർത്ഥം.

''ഓജേ തദാദയഃ സപ്ത യുഗ്മേ തത്സപ്തമാദയഃ''—എന്നു പ്രമാണവുമുണ്ടു്.

17

ഓരോരോ ഭാവങ്ങളിൽനിന്നു് ഏതെല്ലാം ഫലങ്ങളേയാണു് ചിന്തിക്കേണ്ടതു് എന്നതിന്റെ പ്രമാണമാണു് ഇനി നാലു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

ലഗ്നാത് ചിന്ത്യാ മൂർത്തികീർത്തീ സ്ഥിതിശ്ച,
വിത്തം നേത്രം വാക് കുടുംബം ച വിത്താത്
ധൈര്യം വീര്യം ഭ്രാതരം വിക്രമേണ
വിദ്യാത് ക്ഷേത്രം വാഹനം ബാന്ധവാംശ്ച.

ശരീരം, യശസ്സു്, അവസ്ഥ (സ്ഥിതി) ഇവ ലഗ്നം—ഒന്നാംഭാവം—ജനനസമയത്തു ഉദിക്കുന്ന രാശി - കൊണ്ടും, ധനം, കണ്ണു്, വാക്കു്, കുടുംബം (ഭരണീയജനങ്ങൾ) ഇവ രണ്ടാംഭാവംകൊണ്ടും, ധൈര്യം, വീര്യം, സഹോദരൻ, ക്ഷേത്രം (കൃഷിസ്ഥലം), വാഹനം, ബന്ധുക്കൾ ഇവ മൂന്നാംഭാവംകൊണ്ടും ചിന്തിക്കണം.

18

ബന്ധുസ്ഥാനാന്മാതുലം ഭാഗിനേയം
തോയം വേശ്മാജാവികാദ്യം സുഖം ച;
ബുദ്ധിം പുത്രം പൂർവ്വപുണ്യം തഥാമാത്യം
പുത്രാദ്, വ്യാധിം ശാത്രവാദ് ഛിദ്‌വ്രണാദീൻ.

മാതുലൻ, മരുമക്കൾ, വെള്ളം, ഗൃഹം, ആടു്, കോലാടു് മുതലായവ, സുഖം, ഇതുകൾ നാലാംഭാവംകൊണ്ടും, ബുദ്ധി, പുത്രൻ, പൂർവ്വാർജ്ജിതസുകൃതം, മന്ത്രി ഇവ അഞ്ചാംഭാവംകൊണ്ടും, ആഗന്തുകമായി ഉണ്ടാകുന്ന രോഗം, ശത്രു, വ്രണം മുതലായവ ആറാംഭാവംകൊണ്ടും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

19

മദനഗമനഭോജ്യാലോകനാന്യസ്തഭാത് സ്മർ–
മരണമപഹരണം, സക്ലേശവിച്ഛിത്തി രന്ധ്രാത്;
ഗുരുജനപരപുണ്യാന്യൌഷധം ഭാഗ്യസിദ്ധിം
നവമഭവനതഃ ഖ്യാനമാനകർമ്മാസ്പദാദ്യം.

ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടു കാമവികാരം, ദേശാന്തരഗമനം, ഭോജ്യ, ശകുനം (ദർശനം മുതലായവ) ഇതുകളേയും; എട്ടാം ഭാവംകൊണ്ട് മരണം, സർവ്വസ്വാപഹരണം, ദാസന്മാർ (അടിയാന്‍ മുതലായവർ), ദുഃഖം, കാര്യവിഘ്നം ഇതുക ളേയും; ഒമ്പതാംഭാവംകൊണ്ട് അച്ഛൻ ഉപദേഷ്ടാവ് മുത ലായ ഗുരുജനങ്ങളും, നമ്മളാൽ ചെയ്കപ്പെട്ട ജന്മത്തിലെ സു കൃതങ്ങളും, ഔഷധം, ഭാഗ്യസിദ്ധി ഇതുകളേയും, പത്താം ഭാവംകൊണ്ട് മാനം, കർമ്മം, ആശ്രയം മുതലായവയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

20

സർവ്വാവാപ്തിർദ്ദുഃഖഹാനിർഭവാഖ്യാ,–
ദ്രിഃഫാദ്രിഃഫം സ്വക്ഷയം ഭ്രംശമേവ;
അന്യച്ചോക്തം യത്ഫലം ദേഹഭാദ്യാം
സർവ്വം ചിന്ത്യം തച്ച ഭാവൈരമീഭിഃ.

11–ാംഭാവംകൊണ്ട് സകലവിധമായ സമ്പാദ്യത്തെ യും, ദുഃഖനാശത്തെയും; 12 ാംഭാവംകൊണ്ട് പാപത്തെ യും, ധനനാശത്തെയും, സ്ഥാനഭ്രംശത്തെയും ആണ് വി ചാരിക്കേണ്ടത്. പ്രാണികൾക്ക് സംഭവിക്കാവുന്ന മറ്റു സകല (ശുഭാശുഭ) ഫലങ്ങളേയും ഈ പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളെ ക്കൊണ്ടുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

21

ഇനി ഭാവങ്ങളുടെ ബലാബലത്തെയാണ് പറയുന്നത്.

യോ യോ ഭാവഃ സ്വാമിദൃഷ്ടോ യുതോ വാ
  സൌമ്യൈർവ്വാ, സ്യാത് തസ്യ തസ്യാഭിവൃദ്ധിഃ;
പാപൈരേവം തസ്യ ഭാവസ്യ ഹാനിർ-
  നിർദ്ദേഷ്ടവ്യാ, ലഗ്നതശ്ചന്ദ്രതോ വാ.

ശുഭന്മാർ, അധിപന്മാർ ഇതിലേതിന്റെയെങ്കിലും ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഉണ്ടാകുന്നു എങ്കിൽ അതാതു് ഭാവങ്ങൾക്കു് അഭിവൃദ്ധികരവും, പാപന്മാരുടെ എങ്കിൽ നാശകരവുമാണു്. ലഗ്നത്തിൽനിന്നും, ചന്ദ്രനിൽനിന്നും ഇപ്രകാരം ഭാവങ്ങളേയും തൽഫലങ്ങളേയും കണ്ടുകൊള്ളേണ്ടതുമാകുന്നു.

22

ഇനി ഗ്രഹങ്ങളിൽ, തമോഗ്രഹം, നക്ഷത്രഗ്രഹം മുതലായ ഭേദങ്ങളേയും, ശുഭപാപന്മാരേയും വേർതിരിച്ചു് പറയുന്നു.

പ്രകാശകൌ ദ്വൌ പ്രഥമൌ ഗ്രഹാണാം,
  താരാഗ്രഹാഃ പഞ്ച പരേ, തതോ ദ്വൌ
തമോഗ്രഹൌ; തേഷു ശുഭാശ്ച മദ്ധ്യേ
  ത്രയോ, ബലീന്ദുശ്ച, പരേ തു പാപാഃ.

ഗ്രഹങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടും (സൂര്യനും ചന്ദ്രനും) പ്രകാശഗ്രഹങ്ങളും (ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവയും), പിന്നെ കുജൻ, ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ, മന്ദൻ ഈ അഞ്ചും നക്ഷത്രഗ്രഹങ്ങളും, രാഹു, കേതു എന്നീ ഒടുവിലത്തെ രണ്ടും തമോഗ്രഹങ്ങളും (കാണ്മാൻ സാധിക്കാത്തവയെന്നർത്ഥം) ആകുന്നു. ഇവരിൽ, മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ ഈ മൂന്നും ബലവാനായ ചന്ദ്രനും ശുഭന്മാരും, ബാക്കി എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും പാപന്മാരുമാകുന്നു.

23

ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള "കാരകത്വ"(1)മാണു് പറയുന്നതു്.

കാലാത്മാ ദിനകൃന്മനസ്തുഹിനഗുഃ,
സത്വം കുജോ ജ്ഞോ വചോ,
ജീവോ ജ്ഞാനസുഖേ സിതശ്ച മദനോ,
ദുഃഖം ദിനേശാത്മജഃ;
രാജാനൗ രവിശീതഗൂ, ക്ഷിതിസുതോ
നേതാ, കുമാരോ ബുധഃ,
സൂരിർദ്ദാനവപൂജിതശ്ച സചിവൗ,
പ്രേഷ്യഃ സഹസ്രാംശുജഃ.

സൂൎയ്യൻ "കാലം" ആകുന്ന പുരുഷന്റെ ആത്മാവിന്റേയും, ചന്ദ്രൻ മനസ്സിന്റേയും, കുജൻ നിൎവ്വികാരതയുടെ (സത്വത്തിന്റെ 2) യും, ബുധൻ വാക്കിന്റേയും, വ്യാഴം ആമുഷ്മികമായ ജ്ഞാനസുഖങ്ങളുടേയും, ശുക്രൻ കാമവികാരത്തിന്റേയും ഐഹികമായ ജ്ഞാനസുഖങ്ങളുടേയും, ശനി ദുഃഖത്തിന്റേയും കാരകന്മാരാകുന്നു. സൂൎയ്യൻ രാജത്വത്തിന്റേയും, ചന്ദ്രൻ രാജ്ഞീത്വത്തിന്റേയും, ചൊവ്വ നേതൃത്വത്തിന്റേയും (സൈന്യാധിപത്യം മുതലായവയുടേയും), ബുധൻ യുവരാജത്വത്തിന്റേയും, വ്യാഴവും ശുക്രനും മന്ത്രിത്വത്തിന്റേയും (3) കാരകന്മാരാകുന്നു.

---

1. ഏതിനെയെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഏതോ അതാണു് അതിന്റെ "കാരകൻ". ബുധന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടസ്ഥിതിയും, ബലാബലവും അനുസരിച്ചാണു് വാക്കിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെ ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. വാക്കിന്റെ കാരകൻ ബുധനാകുന്നു. ഇതുപോലെ മറ്റുള്ളവയും കണ്ടുകൊള്ളണം.

2. സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും വികാരഭേദം ഉണ്ടാവാത്ത മനോഭാവത്തെയാണു് "സത്വം" എന്നു പറയുന്നതു്.

"അവികാരകരം സത്വം വ്യസനാഭ്യുദയാഗമേ" എന്ന പ്രമാണവുമുണ്ടു്.

3. വ്യാഴം കൎമ്മസചിവനും, ശുക്രൻ നൎമ്മസചിവനുമാകുന്നു.

24

താതശ്ചാത്മപ്രഭാവോ ദ്യുമണിരഥ മനോ-
മാതരൌ ശീതരശ്മിർ,-
ഭ്രാതാ സത്വം ച ഭൌമഃ, ക്ഷിതിരപി വചനം
ജ്ഞാനമിന്ദോസ്തനൂജഃ;
ധീചിത്‌പുത്രാംഗസൌഖ്യം സുരഗുരു രബലാ-
ഭോഗയാനാനി ശുക്രോ,
മൃത്യുർവ്യാധിശ്ച ദുഃഖം ശനിരിതി ഗദിതോ
ദാസഭൃത്യാദികോ വാ.

പിതാവിന്റേയും പൌരുഷത്തിന്റേയും കാരകൻ സൂര്യ്യനും, മനസ്സിന്റേയും മാതാവിന്റേയും ചന്ദ്രനും, സഹോദരന്റേയും നിർവ്വികാരതയുടേയും ചൊവ്വയും, ഭൂമിയുടേയും വാക്കിന്റേയും ജ്ഞാനത്തിന്റേയും ബുധനും, ബുദ്ധിയുടേയും ചൈതന്യത്തിന്റേയും പുത്രന്റേയും ശരീരസുഖത്തിന്റേയും വ്യാഴവും, സ്ത്രീകളുടേയും ഉൽകൃഷ്ടസുഖത്തിന്റേയും വാഹനങ്ങളുടേയും ശുക്രനും, മരണത്തിന്റേയും രോഗത്തിന്റേയും ദുഃഖത്തിന്റേയും ദാസന്മാർ (അടിയാർ) ഭൃത്യന്മാർ മുതലായവരുടേയും കാരകൻ ശനിയുമാകുന്നു.

25

കാരകഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലംകൊണ്ട്, അവയുടെ കാര്യ്യങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ബലാബലത്തെയാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

ആത്മാദയോ, ഗഗനഗൈർബ്ബലിഭിർ,ബ്ബലവത്തരാഃ;
ദുർബ്ബലൈർദ്ദുർബ്ബലാ ജ്ഞേയാ, വിപരീതം ശനേഃ സ്മൃതം.

സൂര്യ്യൻ മുതലായ കാരകഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ബലമുണ്ടെങ്കിൽ, അവയുടെ കാര്യ്യങ്ങളായ പൌരുഷം (ആത്മാവ്) മുതലായ ഫലങ്ങളും ബലവത്തുക്കളായിരിയ്ക്കും. കാരകന്മാർ ബലഹീനന്മാരാണെങ്കിൽ അവയുടെ കാര്യ്യങ്ങൾക്കു

ദൌർബ്ബല്യമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ശനിയ്ക്കുമാത്രം നേരെ വിപരീതമാണ്; മരണത്തിന്റെ കാരകനായ ശനി ബലവാനാണെങ്കിൽ ദീർഘായുസ്സും ബലഹീനനാണെങ്കിൽ അല്പായുസ്സുമാണുണ്ടാവുക എന്നത്ഥം.

26

ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള മററു ചില ആധിപത്യങ്ങളെയാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

ക്ലീബപതീ ബുധസൌരൌ,
ചന്ദ്രസിതൌ യോഷിതാം, നൃണാം ശേഷാഃ;
ഋഗഥർവ്വസാമയജുഷാ-
മധിപാ ഗുരുസൌമ്യഭൌമസിതാഃ.

ബുധനും ശനിയും നപുംസകങ്ങളുടേയും, ചന്ദ്രനും ശുക്രനും സ്ത്രീകളുടേയും, മററു ഗ്രഹങ്ങൾ പുരുഷന്മാരുടേയും, അധിപന്മാരാകുന്നു. ഋഗ്വേദത്തിന്റെ അധിപൻ വ്യാഴവും അഥർവ്വണത്തിന്റെ ബുധനും, സാമത്തിന്റെ ചൊവ്വയും, യജുർവ്വേദത്തിന്റെ അധിപൻ ശുക്രനുമാകുന്നു.

27

ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള ബ്രാഹ്മണാദിവർണ്ണങ്ങളുടെ ആധിപത്യമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

ജീവസിതൌ വിപ്രാണാം,
ക്ഷത്രസ്യാരോഷ്ണഗൂ, വിശാം ചന്ദ്രഃ;
ശൂദ്രാധിപഃ ശശിസുതഃ,
ശനൈശ്ചരഃ സങ്കരഭവാനാം.

വ്യാഴവും ശുക്രനും ബ്രാഹ്മണരുടേയും, സൂര്യനും, കുജനും ക്ഷത്രിയരുടേയും, ചന്ദ്രൻ വൈശ്യന്മാരുടേയും, ബുധൻ ശൂദ്രന്മാരുടേയും, ശനി സങ്കര (അനുലോമപ്രതിലോമ) ജാതികളുടേയും അധിപന്മാരാകുന്നു.

28

ഇനി ഗ്രഹങ്ങളുടെ വർണ്ണത്തെയാണ് പറയുന്നത്.

രക്തശ്യാമോ ഭാസ്കരോ, ഗൌര ഇന്ദുഃ,-
നാത്യുച്ചാംഗോ രക്തഗൌരശ്ച വക്രഃ;
ദൂർവ്വാശ്യാമോ ജ്ഞോ, ഗുരുർഗൌരഗാത്രഃ,
ശ്യാമഃ ശുക്രോ, ഭാസ്കരിഃ കൃഷ്ണദേഹഃ.

ബലവാനായ സൂര്യന്റെ ദേഹനിറം ചുവപ്പും, ബലഹീനന്റെ നിറം കറുപ്പും, ചന്ദ്രന്റെ നിറം ചുവപ്പു കലർന്ന വെളുപ്പും, ചൊവ്വയുടെ ശരീരം അധികം ഉയരമില്ലാത്തതും ബലവാനാണെങ്കിൽ നിറം ചുവപ്പും, ബലഹീനനെങ്കിൽ വെളുപ്പും. ബുധന്റെ കറുകപോലെ പച്ചയും, വ്യാഴത്തിന്റെ നിറം മഞ്ഞയും ശുക്രന്റെ സ്നിഗ്ദ്ധതയുള്ള കറുപ്പും, ശനിയുടെ ദേഹനിറം സ്നിഗ്ദ്ധതയില്ലാത്ത (രൂക്ഷ) കറുപ്പു മാകുന്നു.

29

ഇനി ഓരോരോ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഏതേതു ഭാവങ്ങളിലേയ്ക്കാണ് ദൃഷ്ടി ഉള്ളത് എന്നതാണ് പറയുന്നത്.

സൌരിസ്തൃതീയദശമൌ,
ഗുരുസ്ത്രികോണം, കുജസ്തു ചതുരശ്രം,
പശ്യതി സമഗ്ര, മിതരേ
ചരണവിവൃദ്ധ്യാഥ, സപ്തമം സർവ്വേ.

ശനിയ്ക്ക് അതു നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽനിന്ന് 3, 10 ഈ ഭാവങ്ങളിലേയ്ക്കും; വ്യാഴത്തിന്ന് 5, 9 ഇതുകളിലേയ്ക്കും; കുജന്ന് 4, 8 ഈ ഭാവങ്ങളിലേയ്ക്കും പൂർണ്ണദൃഷ്ടിയുണ്ട്. മററു ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അതാതു നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽനിന്ന് ക്രമേണ 3, 10 ഈ ഭാവങ്ങളിലേയ്ക്ക് കാലും; 5, 9 ഇതുകളിലേയ്ക്ക് അരയും; 4, 8 ഈ ഭാവങ്ങളിലേയ്ക്ക് മുക്കാലും ദൃഷ്ടിയുമാകുന്നു. 7-ാംഭാവത്തിലേയ്ക്ക് എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും പൂർണ്ണദൃഷ്ടിയുമുണ്ട്.

30

ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഗ്രഹങ്ങൾ തമ്മിൽ നിസർഗ്ഗസിദ്ധമായ ബന്ധുശത്രുഭാവങ്ങളെയാണ് പറയുന്നത്.

ശത്രൂ മന്ദസിതൌ, സമഃ ശശിസുതോ,
    മിത്രാണി ശേഷാ രവേ;-
തീക്ഷ്ണാംശുർഹിമരശ്മിജശ്ച സുഹൃദൌ,
    ശേഷാഃ സമാഃ ശീതഗോഃ;

ജീവേന്ദൂഷ്ണകരാഃ കുജസ്യ സുഹൃദോ
    ജ്ഞോഽരിഃ, സിതാർക്കീ സമൌ;
മിത്രേ സൂര്യസിതൌ ബുധസ്യ, ഹിമഗുഃ
    ശത്രുഃ സമാശ്ചാപരേ.

സൂര്യന്ന് ശുക്രനും ശനിയും ശത്രുക്കളും, ബുധൻ സമനും, മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾ ബന്ധുക്കളുമാകുന്നു. ചന്ദ്രന്നു സൂര്യബുധന്മാർ ബന്ധുക്കളും, ബാക്കി സമന്മാരുമാണ്. കുജന്നു വ്യാഴവും, ചന്ദ്രനും ആദിത്യനും ബന്ധുക്കളും; ബുധൻ ശത്രുവും, ശുക്രനും ശനിയും സമന്മാരുമാകുന്നു. ബുധന്ന് ബന്ധുക്കൾ ആദിത്യശുക്രന്മാരും ശത്രു ചന്ദ്രനും ബാക്കി സമന്മാരുമാണ്.

31

സൂരേഃ സൌമ്യസിതാവരീ, രവിസുതോ
    മദ്ധ്യഃ, പരേ ത്വന്യഥാ;
സൌമ്യാർക്കീ സുഹൃദൌ, സമൌ 'കുജഗുരൂ'
    ശുക്രസ്യ ശേഷാവരീ;
ശുക്രജ്ഞൌ സുഹൃദൌ, സമഃ സുരഗുരുഃ,
    സൌരസ്യ ചാന്യേഽരയോ;
യേ പ്രോക്താഃ സുഹൃദസ്ത്രികോണഭവനാത്
    തേഽമീ മയാ കീർത്തിതാഃ.

വ്യാഴത്തിന്ന് ബുധനും, ശുക്രനും ശത്രുക്കളാണ്; ശനി മദ്ധ്യമനും, മററു ഗ്രഹങ്ങൾ ബന്ധുക്കളുമാകുന്നു. ശുക്രന്ന്, ബുധനും ശനിയും മിത്രങ്ങളും; കുജനും, വ്യാഴവും സമന്മാരും; സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ ശത്രുക്കളുമാകുന്നു. ശനിക്ക് ശുക്രനും, ബുധനും ബന്ധുക്കളും; വ്യാഴം സമനും, മററു ഗ്രഹങ്ങൾ ശത്രുക്കളുമാണ്. 'ഹോര'യിൽ മൂലത്രികോണത്തെ ആശ്രയിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സുഹൃത്തുക്കളെത്തന്നെയാണ് ഞാൻ ഇവിടെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

32

സ്ഥാനഭേദംകൊണ്ട് ഗ്രഹങ്ങൾ തമ്മിൽ ചിലപ്പോൾ ബന്ധുക്കളും ശത്രുക്കളുമായിത്തീരുന്നതാണ്. അതാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

ഭേഷൂരണാംബുസഹജായധനവ്യയേഷു
യോ യസ്യ തിഷ്ഠതി സ തസ്യ സുഹൃത് തദാനീം;
അന്യേഷു വൈര്യുഭയഥാരിസുഹൃത്വയോഗാദ്
ജ്ഞേയോ ഗ്രഹോഽതിസുഹൃദത്യസുഹൃത് സമശ്ച.

ഏതു ഗ്രഹത്തിന്നും അതു നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽനിന്ന് 2, 3, 4 ഈ ഭാവങ്ങളിലും, 10, 11, 12 ഈ ഭാവങ്ങളിലും നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ അതുകളിൽനിന്ന് പോകുന്നതുവരെ ബന്ധുക്കളാകുന്നു; മററു ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവ ശത്രുക്കളുമാകുന്നു. 30, 31 ഈ ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞപ്രകാരവും, ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരവും – ഇങ്ങനെ രണ്ടു വിധത്തിലും-ശത്രുവായാൽ അതിശത്രുവും; രണ്ടു വിധത്തിലും ബന്ധുവായാൽ അതിബന്ധുവും; ഒന്നുകൊണ്ട് ശത്രുവും, മറെറതുകൊണ്ട് ബന്ധുവുമായാൽ സമനുമാകും.

33

സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥാനഭേദം മൂന്നുപായവയേയാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

ദേവാംബ്വഗ്നിവിഹാരകോശശയന-
    ക്ഷിത്യുൽകരാഃ സ്യുഃ ക്രമാ,-
ദ്വസ്ത്രം സ്ഥൂലമഭുക്തമഗ്നികഹതം
    മധ്യം ദൃഢം പാടിതം;
താമ്രം സ്യാന്മണിഹേമശുക്തിരജതാ-
    ന്യർക്കാത് തു മുക്തായസീ
ദ്രേക്കാണൈഃ ശിശിരാദയഃ ശശ്ശുക്രതഃ—
    ജ്ഞഗാദാദിഷൂദ്യത്സു വാ.

സ്ഥാനങ്ങൾ:—സൂൎയ്യന്നു ദേവാലയവും, ചന്ദ്രന്നു ജലപ്രദേശവും, കുജന്നു അഗ്നിപ്രദേശവും, ബുധന്നു ക്രീഡാസ്ഥാനവും, വ്യാഴത്തിന്നു നിധി ഇരിയ്ക്കുന്ന സ്ഥലവും, ശുക്രന്നു ശയനഗൃഹവും, ശനിയ്ക്കു മലിനപ്രദേശവും * ആകുന്നു. വസ്ത്രങ്ങൾ:—സൂൎയ്യന്നു കട്ടിയുള്ള വസ്ത്രവും, ചന്ദ്രന്നു കോടിയും, കുജന്നു കത്തിയതും, ബുധന്നു നനഞ്ഞതും, വ്യാഴത്തിന്നു് ഇടത്തരവും (കോടിയല്ലാത്തതും അധികം പഴകം ചെല്ലാത്തതും). ശുക്രന്നു ഉറപ്പുള്ളതും, ശനിയ്ക്കു് കീറിയതുമാകുന്നു. ലോഹങ്ങൾ:—സൂൎയ്യന്നു ചെമ്പും, ചന്ദ്രന്നു രത്നവും, കുജന്നു സ്വൎണ്ണവും, ബുധന്നു മുത്തുച്ചിപ്പിയും, വ്യാഴത്തിന്നു് വെള്ളിയും, ശുക്രന്നു മുത്തും, ശനിയ്ക്കു ഇരുമ്പുമാകുന്നു. ഋതുക്കൾ:—ശനിയ്ക്കു ശിശിരൎത്തുവും, ശുക്രന്നു വസന്തവും, ചൊവ്വയ്ക്കു ഗ്രീഷ്മവും, ചന്ദ്രന്നു് വൎഷവും, ബുധന്നു ശരത്തും, വ്യാഴത്തിന്നു ഹേമന്തൎത്തുവും, സൂൎയ്യന്നു ഗ്രീഷ്മവുമാകുന്നു. ലഗ്നത്തിൽ ഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെക്കൊണ്ടും, ഗ്രഹമില്ലാതെ വരുന്ന പക്ഷത്തിൽ, ഋതുവിനെ ചിന്തിയ്ക്കേണ്ടതു് ലഗ്നദ്രേക്കാണാധിപനെക്കൊണ്ടുമാകുന്നു.

---

* അടിച്ചുവാരിയ മലിനസാധനങ്ങൾ നിക്ഷേപിയ്ക്കുന്ന 'കുപ്പ' മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ എന്നാണു് അൎത്ഥം.

34

ഇനി കാലത്തേയും മധുരാദിരസങ്ങളേയുമാണ് പറയുന്നത്.

> അയനക്ഷണവാസരർത്തവോ
> മാസോഽർദ്ധം ച സമാ ച ഭാസ്കരാത്:
> കടുകലവണതിക്തമിശ്രിതാ
> മധുരാമ്ലൌ ച കഷായ ഇത്യപി.

കാലം വിചാരിക്കുമ്പോൾ, സൂര്യന്നു ആറു മാസവും, ചന്ദ്രന്നു രണ്ടു നാഴികയും, കുജന്നു ഒരു ദിവസവും, ബുധന്നു രണ്ടു മാസവും, വ്യാഴത്തിന്നു ഒരു മാസവും, ശുക്രന്നു പതിനഞ്ചു ദിവസവും, ശനിക്കു ഒരു കൊല്ലവുമാകുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ സൂര്യാദികൾക്കു ക്രമേണ എരുവ്, ഉപ്പ്, കയ്പ്, നാനാരസം, മധുരം, പുളി, ചവർപ്പ് എന്നീ രസങ്ങളേയും അറിയേണ്ടതാണ്.

സംജ്ഞാപ്രകരണം എന്ന ഒന്നാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം

നിഷേകപ്രകരണം

1

ഗർഭഗ്രഹണയോഗ്യമായ ആർത്തവദർശനത്തിന്റേയും, ഗർഭാധാനത്തിന്റേയും കാലമാണ് അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

> കുജേന്ദുഹേതുഃ പ്രതിമാസമാർത്തവം
> ഗതേ തു പീഡർക്ഷമനുഷ്ണദീധിതൌ,
> അതോന്യഥാസ്ഥേ ശുഭപുംഗ്രഹേക്ഷിതേ
> നരേണ സംയോഗമുപൈതി കാമിനീ.

ചന്ദ്രൻ സ്ത്രീ ജനിച്ച കൂറിൽനിന്ന് അപചയരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും, ആ ചന്ദ്രന്നു കുജന്റെ ദൃഷ്ടി, യോഗം മു

തലായി വർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെയെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടാവു
കയും ചെയ്യുമ്പോഴും ഉണ്ടാവുന്ന ആർത്തവദർശനവും, ചന്ദ്രൻ
തന്നെ പുരുഷൻ ജനിച്ച കൂറിൽനിന്നു് ഉപചയരാശിയിൽ
നില്ക്കുകയും, വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി മുതലായ ബന്ധം ഉണ്ടാ
വുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും ഉണ്ടാവുന്ന ആർത്തവദർശനവും ഗർ
ഭക്ഷമമാകുന്നു.

2

ആർത്തവദർശനം ഉണ്ടായ ദിവസം മുതൽ പതിനാറു
ദിവസത്തിനകത്തു് ചെയ്യുന്ന ആധാനമേ ഗർഭക്ഷമമായിരി
ക്കയുള്ളൂ. അതിൽ ആദ്യം മൂന്നുദിവസം ശാസ്ത്രനിഷിദ്ധ
മാകയാൽ ബാക്കി നാലാംദിവസം മുതൽ ഓരോ ദിവസ
ത്തിലും ഗർഭാധാനം ചെയ്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രജയുടെ ഗുണ
ദോഷസ്വരൂപമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയു
ന്നതു്.

പുത്രോഽല്പായുഃ, ദ്ദാരികാ, വംശകർത്താ,
വന്ധ്യാഽപുത്രഃ, സുന്ദരീശോ, വിരൂപാ;
ശ്രീമാൻ, പാപാ, ധർമ്മശീല, സ്സുധാ സ്ത്രീ
സർവ്വജ്ഞഃ സ്യാത് തുര്യരാത്രേഃ ക്രമേണ.

ആർത്തവദർശനം ഉണ്ടായ ദിവസം മുതൽ നാലാംദി
വസം ഗർഭാധാനം ചെയ്താൽ അല്പായുസ്സായ പുത്രനും, അ
ഞ്ചാംദിവസം ചെയ്താൽ സ്ത്രീപ്രജയും, ആറാംദിവസം
വംശകർത്താവായ പുത്രനും, ഏഴാംദിവസം വന്ധ്യ (പ്രസ
വിക്കാത്ത സ്ത്രീ)യും, എട്ടാംദിവസം അപുത്രനും (പുത്രന്മാരുണ്ടാ
വാത്ത പുരുഷപ്രജയും), ഒമ്പതാം ദിവസം സുന്ദരിയും,
പത്താംദിവസം നേതാവായ—ഈശനായ—പുത്രനും, പ
തിനൊന്നാംദിവസം വിരൂപയായ സ്ത്രീപ്രജയും, പന്ത്ര
ണ്ടാംദിവസം ശ്രീമാനും, പതിമൂന്നാംദിവസം പാപശീ
ലയായ സ്ത്രീപ്രജയും, പതിനാലാംദിവസം ധർമ്മിഷ്ഠനായ

പുത്രനും, പതിനഞ്ചാംദിവസം ധർമ്മിഷ്ഠയായ സ്ത്രീപ്രജയും, പതിനാറാംദിവസം സർവ്വജ്ഞനായ പുരുഷപ്രജയും ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

3

ആധാനലഗ്നം ശാസ്ത്രാനുസൃതമായാലും ജാതകവശാൽ പുത്രനുണ്ടാവാനുള്ള യോഗമായ ബീജബലം പുരുഷന്റെയും ക്ഷേത്രബലം സ്ത്രീയുടേയും ജാതകത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ സന്താനം ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. അതിനാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക ജാതകവശാൽ പുത്രപ്രദമായ യോഗമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

രവീന്ദുശുക്രാവനിജൈഃ സ്വഭാഗഗൈർ-
ഗുരൌ ത്രികോണോദയസംസ്ഥിതേഽപി വാ;
ഭവത്യപത്യം ഹി; വിബീജിനാമിമേ
കരാ ഹിമാംശോർവ്വിദൃശാമിവാഫലാഃ.

പുരുഷന്റെ ജാതകത്തിൽ ഓജ(ഒറ്റപ്പെട്ട)നവാംശകങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന സൂര്യശുക്രന്മാരും, സ്ത്രീയുടെ ജാതകത്തിൽ യുഗ്മ (ഇരട്ടപ്പെട്ട) നവാംശകങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രകുജന്മാരും, അവരവർക്ക് പുത്രപ്രദന്മാരാകുന്നു. എന്നാൽ അത്രതന്നെയുമല്ല രണ്ടുപേരുടെ ജാതകങ്ങളിലും വ്യാഴം ലഗ്നത്തിലോ ത്രികോണത്തിലോ നില്ക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ ഈ മൂന്നുയോഗവും, ബീജശക്തിയില്ലാത്തവർക്ക്, അന്ധന്മാർക്ക ചന്ദ്രരശ്മിയെന്നപോലെ നിഷ്ഫലമായിത്തീരും.

4

ആധാനസമയത്തെ ഗ്രഹസ്ഥിതികൊണ്ട് പ്രസവം കഴിയുന്നതുവരെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന ശുഭാശുഭഫലങ്ങളാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

ദിവാകരേന്ദ്വോഃ സ്മരഗൌ കുജാർക്കജൌ
ഗദപ്രദൌ പുംഗലയോഷിതോസ്തദാ
വ്യയസ്വഗൌ മൃത്യുകരൌ, യുതസ്തയാ
തദേകദൃഷ്ട്യാ മരണായ കല്പിതൌ.

ആധാനസമയത്തെ * സൂൎയ്യന്റെ ഏഴാമെടത്താണ് കുജൻ ശനി എന്നീ ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ പുരുഷന്നും, ചന്ദ്രന്റെ ഏഴാമെടത്താണെങ്കിൽ സ്ത്രീക്കും രോഗം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അപ്രകാരംതന്നെ കുജനും ശനിയും, സൂൎയ്യന്റെ രണ്ടാമെടത്തും പന്ത്രണ്ടാമെടത്തുമാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ പുരുഷനും, ചന്ദ്രന്റെ ഇരുവശത്തുമാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ സ്ത്രീയും മരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ കുജനോ ശനിയോ ഒന്നു സൂൎയ്യനോടുകൂടി നില്ക്കുകയും ഒന്നു സൂൎയ്യനെ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പുരുഷനും, ഒന്നു ചന്ദ്രനോടു കൂടുകയും ഒന്നു ചന്ദ്രനെ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്ത്രീയും, നിശ്ചയമായും പ്രസവത്തിന്നു മുമ്പ് മരിക്കുന്നതാകുന്നു.

5

ആധാനസമയത്തെ ഗ്രഹസ്ഥിതികൊണ്ട് പ്രസവത്തിന്നു മുമ്പു സ്ത്രീക്കു മാത്രം മരണപ്രദമായ രണ്ടു യോഗങ്ങളാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

അഭിലഷത്ഭിരുദയർക്ഷമസത്ഭിർ–
മരണമേതി ശുഭദൃഷ്ടിമയാതേ;
ഉദയരാശിസഹിതേ ച യമേ സ്ത്രീ
വിഗളിതോഡുപതിഭൂസുതദൃഷ്ടേ.

ഗർഭാധാനലഗ്നത്തിന്നു ശുഭദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ലഗ്നത്തിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടാംരാശിയുടെ അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ രണ്ടിലധികം പാപന്മാരുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്ന സ

---

* പ്രകൃതംകൊണ്ട് 'ആധാനസമയം' എന്നു പറഞ്ഞതാണ്. പ്രശ്നമാണെങ്കിൽ പ്രശ്നസമയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കീട്ടും ഇപ്രകാരം ഫലം വിചാരിക്കാം. ജനനലഗ്നം മുതലായ മറ്റു ദിക്കിലേക്കും യോജിക്കാവുന്നേടത്തോളം എല്ലാം യോജിപ്പിച്ചു ഫലം വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

മയത്തു് ഗർഭം ധരിക്കുന്ന സ്ത്രീയും, ശനി ലഗ്നത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയും ഈ ലഗ്നത്തിലേക്കു ക്ഷീണചന്ദ്രൻ * കുജൻ ഈ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും ഗർഭം ധരിക്കുന്ന സ്ത്രീയും, പ്രസവിക്കുന്നതിനു മുമ്പു മരിക്കുന്നതാകുന്നു.

6

ഗർഭം ധരിച്ചാൽ പ്രസവകാലംവരെയുള്ള പത്തു മാസങ്ങളിലെ അധിപഗ്രഹങ്ങളേയും ഫലങ്ങളേയുമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

കലലഘനാങ്കുരാസ്ഥിചർമ്മാംഗജചേതനതാഃ
സിതകുജജീവസൂര്യചന്ദ്രാർക്കിബുധാഃ പരതഃ
ഉദയപചന്ദ്രസൂര്യനാഥാഃ ക്രമശോ ഗദിതാ;
ഭവതി ശുഭാശുഭം ച മാസാധിപതേഃ സദൃശം.

ഗർഭാധാനം ചെയ്താൽ ആ ഗർഭത്തിന്റെ ആധിപത്യം, ആദ്യത്തെ മാസത്തിൽ ശുക്രനും രണ്ടാംമാസത്തിൽ കുജനും, മൂന്നാംമാസത്തിൽ വ്യാഴത്തിനും, നാലാംമാസത്തിൽ സൂര്യനും, അഞ്ചാംമാസത്തിൽ ചന്ദ്രനും, ആറാംമാസത്തിൽ ശനിക്കും, ഏഴാംമാസത്തിൽ ബുധനുമാകുന്നു. ശുക്രൻ, തന്റെ ആധിപത്യകാലമായ ആദ്യത്തെ മാസത്തിൽ, ഗർഭത്തിലെ ശുക്ലശോണിതങ്ങളെ കൂട്ടിക്കലർത്തുകയും, കുജൻ തന്റെ ആധിപത്യകാലത്തു് ആർദ്രമായ ആ ശുക്ലശോണിതങ്ങളെ കട്ടിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യാഴം കരചരണാദി അവയവങ്ങളേയും (ഈ മൂന്നാംമാസത്തിലാണു് പുരുഷസ്ത്രീഭേദം തീർച്ചപ്പെടുത്തുക), സൂര്യൻ അസ്ഥിയേയും, ചന്ദ്രൻ തൊലിയേയും, ശനി രോമനഖാദികളേയും, ബുധൻ സുഖദുഃഖാദി ജ്ഞാനങ്ങളേയും ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. എട്ടാംമാസത്തിന്റെ അധിപൻ ഗർഭാധാനലഗ്നാധി

* ചന്ദ്രനു് കറുത്ത പതിന്നാലും വാവും ദിവസങ്ങളിലാണു് ഉള്ളതിലും ബലം കുറഞ്ഞ കാലം; ക്രമത്തിൽ കൂടി കൂടി വെളുത്ത പതിന്നാലും വാവും ദിവസങ്ങളിൽ ചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണബലവാനുമായിത്തീരും.

പനും, ഒമ്പതിന്റെ അധിപൻ ചന്ദ്രനും, പത്തിന്റെ അധിപൻ സൂൎയ്യനുമാകുന്നു. ആധാനകാലത്തു് ശത്രുനീചാദ്യനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ, അവയുടെ ആധിപത്യകാലത്തു് ദോഷഫലത്തേയും, ഉച്ചം ബന്ധുക്ഷേത്രം മുതലായ ഇഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവ ശുഭഫലത്തേയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

7

സ്ത്രീക്കു മരണപ്രദമായും ഗർഭസ്രാവകരമായും രണ്ടു യോഗമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

ഉദയാസ്തഗയോഃ കുജാർക്കയോർ-
നിധനം ശസ്ത്രകൃതം വദേത് തദാ;
മാസാധിപതൌ നിപീഡിതേ
തത്കാലേ സ്രവണം സമാദിശേത്.

നിഷേകലഗ്നത്തിൽ കുജനും ഏഴിൽ സൂൎയ്യനും നിന്നാൽ ഗർഭിണി വാളു് കത്തി മുതലായ ശസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു മരിക്കുന്നതാകുന്നു. നിഷേകകാലത്തു് ഏതെങ്കിലും ഗ്രഹത്തിനു യുദ്ധത്തിൽ പരാജയം * ഉണ്ടായാൽ, ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ആധിപത്യകാലത്തുതന്നെ ഗർഭം സ്രവിക്കയും ചെയ്യും.

---

* കുജാദി രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ ഒരു അംശകത്തിലധികം അകലെ അല്ലാതെ വരുമ്പോഴാണു് 'യുദ്ധം' എന്നു പറയുന്നതു്. പ്രായേണ തെക്കുവശത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നാണു് പരാജയമുണ്ടാവുക. കണ്ടാൽത്തന്നെ തെക്കുവശത്തു നില്ക്കുന്നതു് പ്രകാശം കുറഞ്ഞും, ഒരു 'വിറയ'ലോടുകൂടിയും, വടക്കുവശത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെയും ഇരിക്കും. എന്നാൽ ശുക്രൻ, തെക്കുവശത്താണെങ്കിലും വിജയിയാണെന്നും വരാം.

'ദക്ഷിണസംസ്ഥഃ പുരുഷോ വേപഥുമാൻ പ്രാപ്യ സന്നിവൃത്തോഽണുഃ' എന്നു പ്രമാണവുമുണ്ടു്.

8

ഗർഭത്തിന്നു പുഷ്ടികരങ്ങളായ ഗ്രഹസ്ഥിതികളെയാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

ശശാങ്കലഗ്നോപഗതൈഃ ശുഭഗ്രഹൈ-
സ്ത്രികോണജായാർത്ഥസുഖാസ്പദസ്ഥിതൈഃ
തൃതീയലാഭർക്ഷഗതൈശ്ച പാപകൈഃ
സുഖീ ച ഗർഭോ രവിണാഽഭിവീക്ഷിതഃ.

ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ചന്ദ്രനിലോ ലഗ്നത്തിലോ രണ്ടിലും കൂടിയോ നില്ക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ചന്ദ്രനിൽനിന്നോ ലഗ്നത്തിൽനിന്നോ രണ്ടിൽനിന്നും കൂടിയോ, 2, 4, 5, 7, 9, 10 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുക, അപ്രകാരംതന്നെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ ചന്ദ്രനിൽനിന്നോ ലഗ്നത്തിൽനിന്നോ രണ്ടിൽനിന്നും കൂടിയോ 3, 11 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുക; ഈ സമയത്തു ലഗ്നത്തിന്നോ ചന്ദ്രന്നോ സൂര്യന്റെ ദൃഷ്ടി * ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യണം, ഇങ്ങനെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ ഗർഭാധാനം ചെയ്യുന്നതായാൽ ആ ഗർഭത്തിന്നും ഗർഭിണിക്കും പുഷ്ടിയും സുഖവുമുണ്ടാവുന്നതാണ്.

9

ജാരോത്ഭൂതമായ ഗർഭലക്ഷണമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

ന ലഗ്നമിന്ദും ച ഗുരുർന്നിരീക്ഷതേ
ന വാ ശശാങ്കം രവിണാ സമാഗതം
സപാപകോഽർക്കേണ യുതോഽഥവാ ശശീ
പരേണ ജാതം പ്രവദന്തി നിശ്ചയാത്.

ലഗ്നം ചന്ദ്രൻ ഇതിലൊന്നിന്ന് വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളിൽ * ഒന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഷഡ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നുകൊണ്ടും ബന്ധമോ ഇല്ലാതിരിക്കുക. ഗർഭപ്രശ്നത്തിൽ ഇപ്രകാരം കണ്ടാൽ അതു ജാരഗർഭമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടുന

* ഇവിടെ പൂർണ്ണദൃഷ്ടി വേണമെന്നില്ല.

താണു്. എന്നാൽ ലഗ്നചന്ദ്രന്മാൎക്കു് മേല്പറഞ്ഞ യോഗം ദൃഷ്ടി തുടങ്ങിയ വ്യാഴത്തിന്റെ ബന്ധമില്ലെങ്കിലും, സൂൎയ്യ ചന്ദ്രന്മാർ ഒരു രാശിയിൽത്തന്നെയാണു് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു ജാരഗൎഭമായി വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ലതാനും. പക്ഷേ സൂൎയ്യചന്ദ്രന്മാർ ഒരേ രാശിയിൽത്തന്നെ നില്ക്കുന്നവെങ്കിലും, ചന്ദ്രനും മറെറാരു പാപനും ഒരേ നവാംശകത്തിൽ (അത്യന്തം അടുത്തു) നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതു ജാരഗൎഭമായിത്തന്നെ വിചാരിക്കുകയും വേണം.

10

ഇനി, ജനിക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ ശരീരസ്വഭാവം ദേഹനിറം ഉറുപ്പുകളേയും, ശരീരത്തെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളാക്കി വിചാരിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരത്തേയുമാണു് പറയുന്നതു്.

ലഗ്നനവാംശപതുല്യതനുഃ സ്യാ-
　ദ്വീൎയ്യയുതഗ്രഹതുല്യതനുൎവ്വാ
ചന്ദ്രസമേതനവാംശപവൎണ്ണഃ
　　കാദിവിലഗ്നവിഭക്തഭഗാത്രഃ.

ആധാനസമയത്തു് ലഗ്നത്തിന്റെ ഏതു നവാംശകമാണോ ഉദിക്കുന്നതു് അതിന്റെ അധിപന്റെ ശരീരത്തോടു തുല്യമായിരിക്കും ജനിക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ ശരീരം. അല്ലെങ്കിൽ, ആധാനസമയത്തു് ഉള്ളതിൽവെച്ചു് അധികം ബലവാനായ * ഗ്രഹത്തിന്റെ ശരീരംപോലെ ഇരിക്കു

---

* ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ബലം നാലു വിധത്തിലുണ്ടു്. 1 സ്ഥാനബലം, 2 ദിക്ബലം, 3 കാലബലം, 4 ചേഷ്ടാബലം ഇവയെത്തന്നെ യഥാക്രമം ഒന്നുകൂടി വിവരിക്കാം.

1. സ്ഥാനബലം:—ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലം വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്ന അഞ്ചു സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. 1 ഉച്ചം, 2 ബന്ധുക്ഷേത്രം, 3 സ്വദ്രേക്കാണം, 4 സ്വനവാംശകം, 5 സ്വക്ഷേത്രം. ഈ അഞ്ചു സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുമ്പോഴും ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ബലം അധികം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

മെന്നും വിചാരിയ്ക്കാം. തല്ക്കാലത്തു്, ചന്ദ്രൻ ഏതൊരു നവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ അംശകാധിപന്റെ നിറവും ശിശുവിന്നുണ്ടായിരിയ്ക്കും. ശിരസ്സു് ലഗ്നമായും, രണ്ടാംഭാവം മുഖമായും, മൂന്നാംഭാവം കഴുത്തായും, നാലാം

'സ്വോച്ചസുഹൃത്സ്വത്രികോണനവാംശൈഃ
സ്ഥാനബലം, സ്വഗൃഹോപഗതൈശ്ച'

എന്ന വചനമുണ്ടു്.

2. ദിക്ബലം:- ദിക്കുവശാൽ ബലം ഉണ്ടാകുന്നതു് എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഒരേ പ്രകാരത്തിലല്ല. ബുധന്നും വ്യാഴത്തിന്നും ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോഴും, സൂൎയ്യന്നും കുജന്നും 10-ാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോഴും, ശനിയ്ക്കു 7-ാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോഴും, ചന്ദ്രന്നും ശുക്രന്നും 4-ാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോഴും ആണു് ബലം അധികം ഉണ്ടാകുന്നതു്.

'ദിക്ഷു ബുധാംഗിരസൌ രവിഭൌമൌ
സൂൎയ്യസുതഃ സിതശീതകരൌ ച'

എന്ന പ്രമാണവുമുണ്ടു്.

3. കാലബലം:- ഗ്രഹങ്ങൾക്കു കാലബലം ആറു വിധത്തിലുണ്ടു്. അവ 1 രാപ്പകലുകൊണ്ടും, 2. പൂൎവ്വാപര പക്ഷഭേദംകൊണ്ടും, 3 ദിവസാധിപത്യം 4 മാസാധിപത്യം, 5. സംവത്സരാധിപത്യം, 6. കാലഹോരാധിപത്യം ഇതുകളെക്കൊണ്ടും ആകുന്നു. ഇതുതന്നെ ഒന്നു കൂടി വിവരിയ്ക്കാം.

i രാപ്പകലുകൾകൊണ്ടു്:—ചന്ദ്രന്നും കുജന്നും ശനിയ്ക്കും രാത്രിയാണു് ബലാധിക്യമുള്ളതു്, ബുധന്നു രാത്രിയിലും പകലും ബലമുണ്ടു്. സൂൎയ്യന്നും വ്യാഴത്തിന്നും ശുക്രന്നും, പകലും അധികം ബലം ഉണ്ടാകുന്നതാണു്.

ii പക്ഷബലം:-പാപന്മാൎക്കെല്ലാം ബലം അധികം ഉണ്ടാകുന്നതു് കറുത്ത പക്ഷത്തിലാകുന്നു; ശുഭന്മാൎക്കു വെളുത്ത പക്ഷത്തിലും ബലം വൎദ്ധിയ്ക്കുന്നതാണു്.

ഭാവം പുരമല്ലുകളായും, അഞ്ചാംഭാവം ഹൃദയമായും, ആറാം ഭാവം ഉദരമായും, ഏഴാംഭാവം മൂത്രാശയമായും, എട്ടാം ഭാവം ഗുഹ്യപ്രദേശമായും, ഒമ്പതാംഭാവം തുടകളായും,

---

iii ദിവസബലം:—അതാതു ദിവസാധിപന്നു് അതാതു ദിവസത്തിൽ ബലം അധികം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

iv മാസാധിപന്നു് അതാതു മാസത്തിലും 5 സംവത്സരാധിപന്നു് സംവത്സരത്തിലും, 6 കാലഹോരാധിപന്നു് അതാതു് കാലഹോരയിലും ബലം വർദ്ധിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

"നിശിശശികുജസൗരാഃ, സർവ്വദാ ജ്ഞോഽഹ്നി ചാന്യേ,
ബഹുളസിതഗതാഃ സ്യുഃ ക്രൂരസൗമ്യാഃ ക്രമേണ
സ്വദിവസസമഹോരാമാസപൈഃ കാലവീര്യം"

എന്നു പ്രമാണമുണ്ടു്.

കാലഹോരയുടേയും, അതിന്റെ ആധിപത്യം അറിയുന്നതിന്റേയും സമ്പ്രദായം 7-ാമദ്ധ്യായത്തിലെ 10-ാം ശ്ലോകത്തിൽ പറയുന്നതുമാണു്.

4. ചേഷ്ടാബലം:- സൂര്യചന്ദ്രന്മാർക്കു് ഉത്തരായണത്തിലാണു്, എന്നുവെച്ചാൽ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും മകരം മുതൽ ആറു രാശികളിൽ സഞ്ചരിയ്ക്കുന്ന കാലത്താണു്, അധികം ബലമുള്ളതു്. കുജാദി ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ചേഷ്ടാബലം മൂന്നു വിധത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. അവ 1 വക്രഗതി ഉള്ള കാലം, 2 സമാഗമകാലം (ചന്ദ്രൻ ഒരുമിച്ചു് ഒരേ രാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന കാലമെന്നർത്ഥം), 3 യുദ്ധത്തിൽ വിജയമുണ്ടാകുന്ന കാലം എന്നിവയാകുന്നു.

ഉദഗയനേ രവിശീതമയൂഖൗ വക്ര-
സമാഗമഗാഃ പരിശേഷാഃ,
വിപുലകരാ യുധി ചോത്തരസംസ്ഥാശ്ചേഷ്ടി-
തവീര്യയുതാഃ പരികല്പ്യാഃ.

എന്നു പ്രമാണവും കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. യുദ്ധത്തേയും, അതിലെ ജയാപജയങ്ങളേയും 2-ാമദ്ധ്യായത്തിലെ 7-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ അടിക്കുറിപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

പത്താംഭാവം തുടകളായും, പതിനൊന്നാംഭാവം മുട്ടുമുതൽ അടിവരെയുള്ള പ്രദേശമായും, 12-ാംഭാവം കാലടികളായും, ഇങ്ങിനെ ലഗ്നം മുതൽ ശരീരത്തെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളായി വിചാരിയ്ക്കുയും വേണം.

11

ശരീരത്തെ മറെറാരു വിധത്തിലുംകൂടി രാശിയാക്കി വിചാരിയ്ക്കേണ്ടും പ്രകാരമാണ് പറയുന്നതു്.

കം ദൃക്ശ്രോത്രനസാകപോലഹനവോ
വക്ത്രം ച ഹോരാദയ-
സ്തേ കണ്ഠാംസകബാഹുപാർശ്വഹൃദയ-
ക്രോഡാനി നാഭിസ്തഥാ
ബസ്തിഃ ശിശ്നഗുദേ തതശ്ച വൃഷണാ-
വൂരൂ തതോ ജാനുനീ
ജംഘേഽംഘ്രീത്യുഭയത്ര വാമമുദിതൈർ-
ദ്രേക്കാണഭാഗൈസ്ത്രിധാ.

ശരീരത്തെ ശിരസ്സു മുതൽ കഴുത്തുവരെയും, കഴുത്തു മുതൽ നാഭി (പൊക്കിൾ) വരെയും, നാഭി മുതൽ അടിവരെയും ഇങ്ങനെ മൂന്നു രാശിചക്രങ്ങളാക്കി ഭാഗിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനാദി ബലങ്ങളാംതന്നെ എല്ലാം തുല്യബലങ്ങളല്ല; എല്ലാററിനും താരതമ്യമുണ്ടു്. അതെല്ലാം ഇവിടെ വിസ്തരിയ്ക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കയില്ല. ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഏതാഴ്ചയാണോ, ആ ഗ്രഹമാണ് ആ ദിവസത്തിന്റെ അധിപൻ. ഞായറാഴ്ചയിലെ ദിവസാധിപൻ സൂര്യനും, തിങ്കളാഴ്ചയിലെ ചന്ദ്രനും; ഈമാതിരിയാണെന്നു താല്പര്യം, അപ്രകാരംതന്നെ ചൈത്രാദിമാസങ്ങളിൽ ഒന്നാംതിയ്യതി ഏതാഴ്ചയാണോ, ആ ഗ്രഹമാണ് ആ മാസത്തിന്റെയും അധിപൻ. ചൈത്രമാസത്തിലെ ആദ്യദിവസാധിപൻ ആ സംവത്സരത്തിന്റെ അധിപനാകുന്നു.

ഓരോ രാശിയുടെയും മൂന്നു ദ്രേക്കാണങ്ങളിൽ ആദ്യദ്രേക്കാണമാണ് ഉദിക്കുന്നതെങ്കിൽ ലഗ്നരാശിയുടെ ആ ഉദിച്ച ഭാഗം ശിരസ്സിന്റെ ഇടത്തുഭാഗമായും; ഉദിക്കുവാനുള്ളതു വലത്തുഭാഗമായും; 12, 2 എന്നീ ഭാവങ്ങൾ ക്രമേണ ഇടത്തും വലത്തും കണ്ണുകളായും; 11, 3 ഈ ഭാവങ്ങൾ ഇടത്തും വലത്തും ചെവികളായും; 10, 4 ഇതുകൾ മൂക്കിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും ഭാഗങ്ങളായും; 9, 5 ഇതുകൾ രണ്ടു കവിൾത്തടങ്ങളായും; 8, 6 ഈ ഭാവങ്ങൾ താടിയെല്ലുകളായും; 7-ാം രാശിയുടെ അസ്തമിച്ച ഭാഗം വായയുടെ വലത്തെ പകുതിയായും; ബാക്കി ഇടത്തെ പകുതിയായും കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരംതന്നെ, രണ്ടാം ദ്രേക്കാണമാണെങ്കിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ഉദിച്ച ഭാഗം കഴുത്തിന്റെ ഇടത്തുഭാഗവും ഉദിക്കുവാനുള്ള ഭാഗം വലത്തുഭാഗവും ക്രമേണ രണ്ടു ചുമലുകൾ, കൈകൾ, വാരിപ്പുറങ്ങൾ മാറിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും ഭാഗങ്ങൾ മേൽവയറിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും ഭാഗങ്ങൾ ഇതുകളും ഏഴാംഭാവത്തിന്റെ അസ്തമിക്കുവാനുള്ള ഭാഗം നാഭിയുടെ ഇടത്തു പകുതിയും, അസ്തമിച്ച ഭാഗം, വലത്തു പകുതിയും ആയും വിചാരിക്കണം, മൂന്നാംദ്രേക്കാണമാണെങ്കിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ഉദിച്ച ഭാഗം വസ്തിയുടെ ഇടത്തുഭാഗമായും, ഉദിക്കുവാനുള്ളത് വലത്തുഭാഗമായും, പിന്നെ ക്രമേണ ലിംഗം ഗുദം, വൃഷണങ്ങൾ, തുടകൾ, മുട്ടുകൾ, കണങ്കാലുകൾ, ഇതുകളും, ഏഴാംഭാവത്തിന്റെ അസ്തമിച്ച ഭാഗം വലത്തെക്കാലടിയും, അസ്തമിക്കുവാനുള്ള ഭാഗം ഇടത്തെക്കാലടിയുമായിട്ടും വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

12

ഇങ്ങനെ ശരീരത്തെ ദ്രേക്കാണഭേദേന മൂന്നുഭാഗമാക്കി കല്പിച്ചതിന്റെ പ്രയോജനമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

തസ്മിൻ പാപയുതേ വ്രണഃ ശുഭയുതേ
ദൃഷ്ടേ ച ലക്ഷ്മാദിശേത്,
സ്വർക്ഷാംശസ്ഥിരസംയുതേ ച സഹജഃ
സ്യാ,ദന്യഥാഗന്തുകഃ;

മന്ദേഽശ്മാനിലജോഽഗ്നിശസ്ത്രവിഷജോ
ഭൗമേ, ബുധേ ഭ്രുവേഃ
സൂര്യേ കാഷ്ഠചതുഷ്പദേന, ഹിമഗൗ
ശൃംഗ്യബ്ജജോഽന്യൈഃ ശുഭാഃ.

മേൽപ്രകാരം കണക്കാക്കി നോക്കിയാൽ, ആധാന സമയത്തു പാപഗ്രഹം നിൽക്കുന്ന രാശ്യവയവത്തിന്മേൽ ജനിക്കുന്ന ശിശുവിന്നു് വ്രണമുണ്ടാകുന്നതാണു്. പാപനുണ്ടെങ്കിലും ശുഭന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അടയാളം (മറു) മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. പാപഗ്രഹം നില്ക്കുന്നതു് സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വനവാംശകത്തിലോ, സ്ഥിരരാശിയിലോ ആണെങ്കിൽ അതു് സഹജമായിട്ടു് (പ്രസവിക്കുമ്പോഴുംതന്നെ) ഉള്ളതായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ജനിച്ചതിന്നുശേഷം കാലാന്തരത്തിൽ ചില കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാവുകയേ ഉള്ളൂ. മേല്പറഞ്ഞ പാപൻ ശനിയാണു് എങ്കിൽ കല്ലു് കാറ്റു് ഇതുകളെക്കൊണ്ടാണു് വ്രണമോ അടയാളമോ ഉണ്ടാവുക. കുജനാണെങ്കിൽ തീ യ്യു്, ആയുധം, വിഷം ഇതുകളെക്കൊണ്ടും, പാപനായ ബുധനാണെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽനിന്നും വീഴുക മുതലായ കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും സൂര്യനാണെങ്കിൽ മരക്കഷ്ണം നാല്ക്കാലികൾ ഇതുകളെക്കൊണ്ടും, പാപനായ ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ പശു മുതലായ കൊമ്പുള്ള മൃഗങ്ങൾ ജലജന്തുക്കൾ എന്നിവകളെക്കൊണ്ടുമായിരിക്കും അതുണ്ടാകുന്നതു്. ശുഭന്മാർ മാത്രമാണു് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ഫലം അതാതവയവങ്ങൾക്കു ശുഭലക്ഷണവുമാകുന്നു.

13

മേല്പറഞ്ഞതു് ഒരു സാമാന്യലക്ഷണമാകുന്നു. ഈഫലങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകുന്ന ലക്ഷണമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

സമനിപതിതാ യസ്മിൻ ഗാത്രേ
ത്രയഃ സബുധാ ഗ്രഹാ
ഭവതി നിയമാത് തസ്യാവാപ്തിഃ
ശുഭേഷ്വശുഭേഷു വാ;

വ്രണകൃദശുഭഃ ഷഷ്ഠോ ലഗ്നാ-
ത്തനൌ ഭസമാശ്രിതേ,
തിലകമഷകൃദ് ദൃഷ്ടഃ സൌമ്യൈർ-
യുതശ്ച സ ലക്ഷ്മവാൻ.

മുമ്പ് പലതരത്തിലും പറഞ്ഞ രാശ്യവയവങ്ങളിൽ ഏതിന്മേലാണോ ബുധനും മറേറതെങ്കിലും (ശുഭന്മാരായാലും പാപന്മാരായാലും രണ്ടും കൂടിയായാലും ശരി) മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതു്, അവിടെ ആ ഫലവും കാണാതിരിക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണു്. അവയിൽവെച്ചു്, അധികം ബലവാനായ ഗ്രഹം ശുഭനാണെങ്കിൽ ശുഭഫലവും, അശുഭനാണെങ്കിൽ വ്രണം മുതലായ അശുഭഫലവും, ശുഭനും പാപനും ബലവാന്മാരാണെങ്കിൽ 'മറു' മുതലായതും ആയിരിക്കയും ചെയ്യും. ലഗ്നത്തിൽനിന്നു ആറാംഭാവത്തിൽ പാപനുണ്ടെങ്കിൽ ആ രാശി—(മൂർദ്ധാസ്യഗളസ്കന്ധാ) എന്ന ഒന്നാമദ്ധ്യായത്തിലെ രണ്ടാംശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറഞ്ഞ മേഷാദിയായ രാശി—ദേഹത്തിന്റെ ഏതു അവയവമായി വരുന്നുവോ അവിടേയും വ്രണമുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. ആ പാപനു ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ കാക്കപ്പുള്ളിയോ രോമക്കൂട്ടമോ ഉണ്ടാവും. ശുഭയോഗമുണ്ടെങ്കിൽ മറുകും ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. തിലകം = പുള്ളി. മഷം = മറു.

നിഷേകപ്രകരണം എന്ന രണ്ടാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം

ബാലാരിഷ്ടപ്രകരണം

1

ജനിച്ച ശിശുവിന്നു സദ്യോമൃതിപ്രദങ്ങളായ—ജനിച്ചു് ഒരു കൊല്ലത്തിന്നുള്ളിൽ മരിക്കുന്ന—19 യോഗങ്ങളാണു് ഇനി ആറു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്. അവയിൽ രണ്ടു യോഗം അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നു.

തിഥ്യർക്ഷലഗ്നാംശദ്യുനിശാവസാനേ
ജാതസ്യ സദ്യോ മൃതിരുഗ്രദൃഷ്ട്യാ;
നിർഘാതകേതൂദയഭൂമികമ്പാ-
ദ്യുത്പാതകാലേഽപി തഥൈവ രൌദ്രേ.

1. ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു് പാപദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും, തിഥി, നക്ഷത്രം, രാശി, നവാംശകം, പകൽ, രാത്രി ഇതുക ളിൽ ഏതിന്റെയെങ്കിലും അവസാനസമയത്തു് ജനിയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആ ബാലൻ ജനിച്ച ഉടനെ മരിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. 2, അപ്രകാരംതന്നെ ഇടിവെട്ടുക ധൂമകേതു ഉദിയ്ക്കുക, ഭൂകമ്പം ഉണ്ടാവുക മുതലായ ഭയങ്കരസമയങ്ങളിൽ ജനിച്ചാലും ശിശു അല്പായുസ്സായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

2

സദ്യോമൃതിപ്രദങ്ങളായ ഏഴു യോഗങ്ങളെ ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നു.

സന്ധ്യായാം ശശിഹോരയാഽസ്തു നിധനം
പാപൈശ്ച ഭാന്ത്യാംശഗൈഃ,
പ്രത്യേകം ശശിനാംഽസ്തുപാപസഹിതൈഃ
കേന്ദ്രൈശ്ച താവദ്ഭവേദ്;
ചക്രപ്രാഗപരാർദ്ധഗാശ്ശുഭശുഭൈർ-
നാശസ്തനൌ കീടഭേ,
പാപൈഃ ഷഡ്വ്യയഗൈഃ, സ്മരാത്മമൃതിഗൈഃ,
രന്ധ്രാരിഗൈഃ, സ്വാന്ത്യഗൈഃ.

1. രണ്ടിലധികം പാപന്മാർ ഏതു രാശിയുടെയെങ്കിലും ഒടുവിലത്തെ നവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സന്ധ്യാ* സമയത്തു ചന്ദ്രഹോരയിൽ ജനിച്ചാലും, 2. കേന്ദ്ര

*അർദ്ധാസ്തമയം മുതൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ വ്യക്തമായി കണ്ടുതുടങ്ങുന്നതുവരെയുള്ള സമയമാകുന്നു 'സായം സന്ധ്യ'. നേരെമറിച്ചു് നക്ഷത്രങ്ങളെ വ്യക്തമായി കാണാതായ മുതൽ അർദ്ധോദയം വരെ 'പ്രാതഃ സന്ധ്യ' യുമാകുന്നു.

ങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും പാപന്മാരും ചന്ദ്രനും നില്ക്കുമ്പോഴും ജനിച്ചാലും, 3. ലഗ്നത്തിൽ ഉദിച്ച തിയ്യതി മുതൽ മേല്പോട്ട് 90 തിയ്യതികളും കീഴ്പോട്ട് 90 തിയ്യതികളും—ഇങ്ങനെ ആകെ 180 തിയ്യതികളിൽ (രാശിചക്രത്തിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ) പാപന്മാർ മുഴുവനും, ബാക്കി 180 തിയ്യതികളിൽ (അപരാർദ്ധത്തിൽ) ശുഭന്മാർ മുഴുവനും നില്ക്കുമ്പോഴും, വൃശ്ചികലഗ്നത്തിൽ ജനിച്ചാലും, 4. ആറ് പന്ത്രണ്ട് എന്നീ ഭാവങ്ങളിലും 5. രണ്ട് എട്ട് ഇവകളിലും, 6. ആറ് എട്ട് ഇവകളിലും, 7. രണ്ട്, പന്ത്രണ്ട് ഇവകളിലും, രണ്ടിലധികം പാപന്മാർ നില്ക്കുമ്പോഴും ജനിച്ചാലും ആ ശിശു അല്പായുസ്സായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

3

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് രണ്ടു യോഗമാണ് പറയുന്നത്.

പാപൌ വിലഗ്നമദഗൌ, യദി തത്ര ചന്ദ്രേ
ക്രൂരാന്വിതേ, നിധനമാശു ശുഭൈരദൃഷ്ടേ;
ക്ഷീണേ വ്യയേ തുഹിനഗാവുദയാഽഷ്ടമസ്ഥൈഃ
പാപൈസ്തഥൈവ, യദി കേന്ദ്രഗതാ ന സൌമ്യാ.

1. ലഗ്നത്തിലും ഏഴിലും പാപന്മാരുണ്ടാവുകയും ശുഭദൃഷ്ടിയില്ലാത്ത ചന്ദ്രൻ പാപനോടുകൂടി നില്ക്കുകയും ചെയ്യുക. 2. ക്ഷീണനായ* ചന്ദ്രൻ പന്ത്രണ്ടിൽ നില്ക്കുകയും, ലഗ്നത്തിലും എട്ടിലും രണ്ടിലധികം പാപന്മാരുണ്ടാവുകയും, കേന്ദ്രത്തിൽ ശുഭന്മാരില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഈ രണ്ടുയോഗങ്ങളും ബാലന്നു സദ്യോമൃതിപ്രദങ്ങളാകുന്നു.

അർദ്ധാസ്തമയാദൂർദ്ധ്വം വ്യക്തീഭൂതാ ന താരകാ യാവത്
താവത് സായം സന്ധ്യാ; പ്രാതഃ സന്ധ്യാ തു താരാണാം
തേജഃപരിഹാണിമുഖാത് ഭാനോരർദ്ധോദയോ യാവത്.
എന്ന പ്രമാണവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

*ചന്ദ്രന്റെ ക്ഷീണബലലക്ഷണം = രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ അഞ്ചാം ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലെ അടിക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.

4

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകത്തിൽ മൂന്നു് യോഗമാണു് പറയുന്നതു്.

രാശ്യന്ത്യഗേ ശശിനി സൽഭിരനീക്ഷ്യമാണേ
പാപൈസ്ത്രികോണഗൃഹഗൈരഖിലൈശ്ച മൃത്യുഃ;
ലഗ്നേ വിധൗ സ്മരഗതൈരശുഭൈശ്ച തദ്വ-
ച്ചന്ദ്രേ തഥാരിമൃതിഗേ മൃതിരുഗ്രദൃഷ്ടേ.

1. ശുഭദൃഷ്ടിയില്ലാത്ത ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്നതു ഏതെങ്കിലും രാശിയുടെ ഒടുവിലത്തെ നവാംശകത്തിലാവുകയും, പാപന്മാരെല്ലാം ത്രികോണത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുക, 2. ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിലും, രണ്ടിലധികം പാപന്മാർ ഏഴിലും നില്ക്കുക, 3. പാപദൃഷ്ടിയുള്ള ചന്ദ്രൻ ആറിലോ എട്ടിലോ നില്ക്കുക, ഈ മൂന്നു യോഗങ്ങളിൽ ജനിച്ചാലും ബാലൻ ഒരു കൊല്ലത്തിലധികം ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല.

5

രണ്ടു യോഗമാണു് അടുത്ത ശ്ലോകത്തിൽ പറയുന്നതു്.

ഹോരാചാര്യവ്യയമൃതിഗതാഃ സൂര്യചന്ദ്രാർക്കജാരാ
മൃത്യും ദദ്യുർദ്ദി ബലവതാ നൈവ ജീവേന ദൃഷ്ടാഃ;
സോഗ്രശ്ചന്ദ്രസ്സുതനവമദ്യൂനരന്ധ്രാന്ത്യസംസ്ഥോ
നാശായ സ്യാദ് ബലയുതഗുരുണാനേക്ഷിതഃ
സംയുതോ വാ.

1. സൂര്യൻ ചന്ദ്രൻ കുജൻ ശനി ഈ നാലു ഗ്രഹങ്ങളും ലഗ്നം എട്ട് പന്ത്രണ്ട് വ്യാഴം നില്ക്കുന്ന രാശി ഇതുകളിൽ (ഈ ക്രമം വേണമെന്നില്ല) നില്ക്കുകയും, ബലവാനായ * വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ഇവയിൽ ഒന്നിനും ഇല്ലാ

* ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലം അറിയേണ്ടതിന്റെ സ്വഭാവം =രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ 10-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ അടിക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.

തിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക; 2. ചന്ദ്രൻ പാപനോടുകൂടി ലഗ്നം, അഞ്ച്, ഏഴ്, എട്ട്, ഒമ്പത്, പന്ത്രണ്ട് ഇതിലൊന്നിൽ നില്ക്കുകയും, ബലവാന്മാരായ ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഈ ചന്ദ്രന്നില്ലാതാവുകയും ചെയ്യുക; ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങളും ബാലമൃതിപ്രദങ്ങളാണ്. (ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ യോഗത്തിന്ന 'ശീതരശ്മിയോഗം' എന്നും പറയാറുണ്ട്).

6

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകത്തിൽ മൂന്ന യോഗം പറയുന്നുണ്ട്.

ലഗ്നേ ക്ഷീണേ ശശിനി നിധനം
 രന്ധ്രകേന്ദ്രേഷു പാപൈഃ,
പാപാന്തസ്ഥേ നിധനഹിബുക -
 ദ്യൂനയുക്തേ ച ചന്ദ്രേ;
ഏവം ലഗ്നേ ഭവതി മദന-
 ച്ഛിദ്രസംസ്ഥൈശ്ച പാപൈർ-
മാത്രാ സാർദ്ധം യദി ന ച ശുഭൈർ-
 വീക്ഷിതഃ ശക്തിമദ്ഭിഃ.

1. ക്ഷീണനായ * ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും, കേന്ദ്രത്തിലും എട്ടിലും പാപന്മാർ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക, 2. ചന്ദ്രൻ നാലിലോ ഏഴിലോ എട്ടിലോ നില്ക്കുകയും, ആ ചന്ദ്രന്റെ ഇരുവശത്തും പാപന്മാരുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക; ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങളും ബാലമൃതിപ്രദങ്ങളാണ്. 3. അപ്രകാരംതന്നെ, ഇരുവശത്തും പാപന്മാരുള്ള ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും ഏഴിലും എട്ടിലും പാപന്മാരുണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ, ബാലനും മാതാവും കൂടി മരിയ്ക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ മൂന്ന യോഗത്തിനും ബലവാന്മാരായ ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുകയും വേണം.

---

* ചന്ദ്രന്റെ ബലാബലം രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ അഞ്ചാം ശ്ലോകം നോക്കുക.

7

ജനിച്ച് ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കുന്ന 19 യോഗങ്ങളാണല്ലോ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞത്. ആ മരണം സംഭവിക്കുന്നത് എന്നായിരിക്കും എന്നറിയാനുള്ള ലക്ഷണമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

യോഗേഷ്വമീഷു പ്രബലസ്യ രാശിം
ഗതേ ശശാങ്കേ സ്വഗൃഹം ഗതേ വാ;
ലഗ്നം ഗതേ വാ സതി പാപദൃഷ്ടേ
ബലാന്വിതേഽബ്ദാത് പുരതോ മൃതിഃ സ്യാത്.

1 പാപദൃഷ്ടനും ബലവാനും ആയ ചന്ദ്രൻ മേല്പറഞ്ഞ ഓരോ യോഗത്തിലും അധികം ബലവാനായ ഗ്രഹം നിന്നിരുന്ന രാശിയിൽ ചാരവശാൽ ചെല്ലുക. 2 ജനനസമയത്തു ചന്ദ്രൻ നിന്നിരുന്ന രാശിയിൽ ചെല്ലുക. 3 ലഗ്നത്തിൽ ചെല്ലുക. ജനിച്ച് ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ വരുന്ന മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിൽ ഒരിക്കലാണ് മരണം സംഭവിക്കുക.

8

ജനിച്ച ഉടനെ മൃതിപ്രദമായ യോഗം മുതൽ പത്തു ദിവസത്തിനകത്തു മരിക്കുന്നത്, ഒരു മാസത്തിനകത്തു മരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെ ക്രമത്തിൽ എട്ടു വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കാവുന്ന പന്ത്രണ്ടു യോഗങ്ങളാണ് ഇനി മൂന്നു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്. അതിൽ നാലു യോഗം അടുത്ത ശ്ലോകത്തിൽ പറയുന്നു.

ഭാനുർമ്മന്ദാരരാശൌ നഭസി മൃതികരോ
വീക്ഷിതഃ പാപഖേടൈ,
രന്ധ്രേ ഖേടേ സതീന്ദുർന്നിധനപതിയുതഃ
കേന്ദ്രഗോ മൃത്യുദഃ സ്യാത്;

ചന്ദ്രാദ്യൂനേ കുജാർക്കൌ യദി ഫണിനി തനൌ
ജീവിതം സ്യാദ് ദശാഹം,
ഛിദ്രേ ഭൌമാർക്കസൌരാഃ സിതഭവനഗതാ
മൃത്യുദാ മാസതഃ പ്രാക്.

1 സൂൎയ്യൻ മേടം, വൃശ്ചികം, മകരം, കുംഭം ഇതിലൊന്നിൽ നില്ക്കുകയും, പാപദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും, ആ സൂൎയ്യൻ നില്ക്കുന്നതു ലഗ്നത്തിൽനിന്നു പത്താംഭാവമായി വരികയും ചെയ്യുക. 2 എട്ടാംഭാവത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കയും ചന്ദ്രൻ അഷ്ടമാധിപനോടുകൂടി കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്ക; ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങളും ജനിച്ച ഉടനെ മരണത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. 3 കുജനും സൂൎയ്യനും ചന്ദ്രനിൽനിന്നു ഏഴാംഭാവത്തിലും, രാഹു ലഗ്നത്തിലും നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാൽ, പത്തു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കുന്നതാണ്. 4 ഇടവം തുലാം ഇതിലൊന്നു എട്ടാംഭാവമായിരിക്കയും, ആ എട്ടാംഭാവത്തിൽ കുജൻ, സൂൎയ്യൻ, ശനി ഈ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ ജനിച്ച് ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ മരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

9

രന്ധ്രേ പാപഃ സിതർക്ഷേ യദി ദിശതി മൃതിം
ക്രൂരദൃഷ്ടോഽബ്ദതഃ പ്രാ-
ഗ്വക്രീ കേന്ദ്രാരിരന്ധ്രേ ശനിരവനിജഭേ
വക്രദൃഷ്ടോ ദ്വിതീയാത്;
ജീവഃ പാപേന്ദ്രദൃഷ്ടോ നിധനകുജഗൃഹേ
ഭൃഗ്വദൃഷ്ടസ്തൃതീയാ-
ച്ചാന്ദ്രിഃ ഷഷ്ഠാഷ്ടമാന്ത്യേ ശശിഭവനഗത-
ശ്ചന്ദ്രദൃഷ്ടശ്ചതുർത്ഥാത്.

1 ഇടവം തുലാം ഇതിലൊന്നു ലഗ്നാൽ എട്ടാംഭാവമാവുകയും, അതിൽ (എട്ടിൽ) പാപദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയ ഒരു

പാപൻ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ ഒരുകൊല്ലത്തിനുള്ളിലും; 2 വക്രഗതിയും ചൊവ്വയുടെ ദൃഷ്ടിയും ഉള്ള ശനി, മേടം വൃശ്ചികം ഇതിലൊന്നിൽ നില്ക്കുകയും, ആ രാശി കേന്ദ്രം ആറ് എട്ട് ഇതിലൊന്നാവുകയും ചെയ്താൽ രണ്ടു കൊല്ലത്തിനകത്തും; 3 മേടം വൃശ്ചികം ഇതിലൊന്നു ലഗ്നാൽ അഷ്ടമമാവുകയും, അതിൽ വ്യാഴം നില്ക്കുകയും, ഈ വ്യാഴത്തിന്ന് പാപന്മാരുടേയും ചന്ദ്രന്റേയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ മൂന്നു കൊല്ലത്തിനകത്തും; 4 ചന്ദ്രദൃഷ്ടിയുള്ള ബുധൻ, കർക്കടകത്തിൽ നില്ക്കുകയും ആ കർക്കടകംരാശി, ആറ് എട്ട് പന്ത്രണ്ട് ഇതിലൊരു ഭാവമായി വരികയും ചെയ്താൽ നാലു കൊല്ലത്തിനകത്തും മരിക്കുന്നതാകുന്നു.

10

ദൃശ്യാദൃശ്യാർദ്ധസംസ്ഥൈർമ്മൃതിരശുഭശുഭൈഃ
പഞ്ചമാബ്ദ് പന്നഗേഽംഗേ,
ശുക്രാ രിഃഫാരിരന്ധ്രേ രവിശശിഭവനേ
സൌമ്യദൃഷ്ട്യോഽബ്ദഷട്കാത്;
ലഗ്നേ രാഹൌ വൃഷാന്ത്യസ്ഥിരഭവനഗതേ
സപ്തമാത് പാപദൃഷ്ടേ,
ഭൌമേ ലഗ്നേഽഥവേന്ദൌ ദിനകൃതി മദനേ
മൃത്യുരഷ്ടാബ്ദതഃ പ്രാക്..

ലഗ്നത്തിൽ എത്ര തിയ്യതിയും ഇലിയും ചെന്നിട്ടാണോ ജനനം, ഏഴാംഭാവത്തിന്റെ അത്ര തിയ്യതിയും ഇലിയും മുതൽ ലഗ്നത്തിന്റെ അത്ര തിയ്യതിയും ഇലിയും വരെയുള്ള പ്രദക്ഷിണമായ ഭാഗം രാശിചക്രത്തിന്റെ ദൃശ്യാർദ്ധവും, ബാക്കി അദൃശ്യാർദ്ധവുമാകുന്നു. 1. പാപന്മാരെല്ലാം ദൃശ്യാർദ്ധത്തിലും ശുഭന്മാരെല്ലാം അദൃശ്യാർദ്ധത്തിലും, രാഹു ലഗ്നത്തിലും നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാൽ, അഞ്ചു കൊല്ലത്തിനകത്തും; 2. വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുള്ള ശുക്രൻ കർക്കടകത്തിലോ ചിങ്ങത്തിലോ നില്ക്കുകയും, ആ ശുക്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശി 6–8–12 ഇതിലൊരു ഭാവമായി വരികയും

ചെയ്താൽ, ആറു കൊല്ലത്തിനകത്തും; 3. ഇടവം ഒഴിച്ചു മ
റെറതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമാവുകയും പാപദൃ
ഷ്ടിയുള്ള രാഹു അതിൽ (ലഗ്നത്തിൽ) നില്ക്കുകയും ചെ
യ്താൽ ഏഴുകൊല്ലത്തിനകത്തും; 4 ചൊവ്വയോ ചന്ദ്രനോ
ലഗ്നത്തിലുണ്ടാവുകയും ആദിത്യൻ ഏഴിൽ നില്ക്കുകയും ചെ
യ്താൽ, എട്ടുകൊല്ലത്തിനകത്തും മരിക്കുന്നതാകുന്നു.

11

അംഗവൈകല്യം ഉണ്ടാകുന്ന യോഗങ്ങളാണ് ഇനി
മൂന്നുശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

രവിശശിയുതേ സിംഹേ ലഗ്നേ കുജാർക്കിനിരീക്ഷിതേ
നയനരഹിതഃ, സൗമ്യാസൗമ്യൈഃ
സബുദ്ബുദലോചനഃ;
വ്യയഗൃഹഗതശ്ചന്ദ്രോ വാമം ഹിനസ്ത്യപരം രവി-
ന്നശുഭഗദിതാ യോഗാ യാപ്യാ ഭവന്തി ശുഭേക്ഷിതാഃ.

ചിങ്ങംരാശി ലഗ്നമാണെങ്കിൽ ചൊവ്വയുടേയും ശനി
യുടേയും ദൃഷ്ടിയുള്ള സൂര്യൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ വലത്തെ
കണ്ണും, അപ്രകാരം ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ഇടത്തെക്കണ്ണും, സൂ
ര്യനും ചന്ദ്രനും നിന്നാൽ രണ്ടു കണ്ണും ഇല്ലാതെയാണ് ജ
നിക്കുക. എന്നാൽ ഈ സൂര്യചന്ദ്രന്മാർക്ക് വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃ
ഷ്ടിയുംകൂടി ഉണ്ടെങ്കിൽ വെണ്ണ (ബുദ്ബുദം) ഉള്ള കണ്ണാ
യിരിക്കുകയും ചെയ്യും—തീരെ കണ്ണില്ലാതെയാവില്ലെന്ന
ർത്ഥം—ലഗ്നം ഏതു രാശിയിലായാലും ശരി, സൂര്യൻ
12-ാംഭാവത്തിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ജനിക്കുമ്പോൾ
കണ്ണുണ്ടാവുമെങ്കിലും പിന്നീട് വലത്തെക്കണ്ണും, ചന്ദ്രൻ
12-ാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ഇടത്തെക്കണ്ണും നശിക്കുന്നതാ
കുന്നു. എന്നാൽ അശുഭപ്രദങ്ങളായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള യോഗ
ങ്ങളിലെ യോഗകർത്താക്കന്മാർക്ക് ശുഭദൃഷ്ടിയും കൂടി ഉണ്ടാ
യാൽ, അശുഭഫലത്തിന്റെ ശക്തി കുറയുന്നതുമാകുന്നു.

12

നിധനാരിധനവ്യയസ്ഥിതാ
രവിചന്ദ്രാരയമാ യഥാതഥാ;
ബലവദ്ഗ്രഹദോഷകാരണൈർ-
മനുജാനാം ജനയന്ത്യനേത്രതാം.

സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, കുജൻ, ശനി ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ 2-6-8-12 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ (ക്രമമൊന്നും വേണമെന്നില്ല, നാലു ഗ്രഹങ്ങൾ ഈ നാലു ഭാവങ്ങളിലാവേണമെന്നു മാത്രമേ ഉള്ളു) നിന്നാൽ അതുകളിൽവെച്ച് അധികം ബലവാനായ * ഗ്രഹത്തിന്റെ വാതാദിയായ * ദോഷകോപത്താൽ കണ്ണ് നശിക്കുന്നതാകുന്നു.

13

നവമായതൃതീയധീയുതാ
ന ച സൗമ്യൈരശുഭാ നിരീക്ഷിതാഃ
നിയമാച്ഛ്രവണോപഘാതദാ,
രദവൈകൃത്യകരാശ്ച സപ്തമേ.

---

* ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലത്തിന്റെ സ്വഭാവം അറിവാൻ രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ 10-ാം ശ്ലോകത്തിലെ അടിക്കുറിപ്പു നോക്കുക.

* സൂര്യനും ചൊവ്വയും പിത്തപ്രധാനന്മാരും, ചന്ദ്രൻ വാതകഫപ്രധാനനും, ബുധൻ ത്രിദോഷപ്രധാനനും, വ്യാഴം കഫപ്രധാനനും ശുക്രൻ കഫവാതപ്രധാനനും, ശനി വാതപ്രധാനനുമാകുന്നു.

'പിത്തം വാതകഫൌ പിത്തം വാതപിത്തകഫാഃ കഫഃ
കഫവാതൌ ച വാതശ്ച സൂര്യാദീനാമുദാഹൃതാഃ'.
എന്നു പ്രമാണവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

മൂന്നിലും ഒമ്പതിലും ശുഭദൃഷ്ടിയില്ലാത്ത പാപന്മാരുണ്ടായാൽ വലത്തെച്ചെവിയും, അഞ്ചിലും പതിനൊന്നിലും ഉണ്ടായാൽ ഇടത്തെച്ചെവിയും കേൾക്കാതെ ആവും; നാലു സ്ഥാനത്തും പാപന്മാരുണ്ടാവുകയും, നാലു സ്ഥാനത്തേക്കും ശുക്രൻ ബുധൻ വ്യാഴം ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, രണ്ടു ചെവിയും കേൾക്കാതെ ആവുകയും ചെയ്യും. അപ്രകാരം തന്നെ ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയില്ലാത്ത പാപന്മാർ ഏഴിൽ നിന്നാൽ പല്ലുകളും, വളരെ വികൃതസ്വരൂപത്തിലായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

ബാലാരിഷ്ടപ്രകരണം എന്ന മൂന്നാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

നാലാമദ്ധ്യായം

അരിഷ്ടഭംഗപ്രകരണം

മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞ അരിഷ്ടയോഗങ്ങളെ നിശിപ്പിക്കുന്ന 22 യോഗങ്ങളാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യം മുതൽ ഒമ്പതു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്. ജാതകവശാൽ മുൻപറഞ്ഞ ഏതരിഷ്ടയോഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, ഇതിൽ ഒരു യോഗമെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ, ആ അരിഷ്ടഫലം ഒന്നും അനുഭവിക്കയില്ലെന്നർത്ഥം. അതിൽ, അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട്. നാലു യോഗമാണ് പറയുന്നതു്.

1

ലഗ്നേശഃ ശുഭവീക്ഷിതോ ബലയുതഃ
കേന്ദ്രത്രികോണോപഗോ,
ജീവോ വാ പ്രബലസ്ഫുടാംശുനിചയോ
ലഗ്നേ സ്ഥിതോഽരിഷ്ടഹാ
കേന്ദ്രേ രന്ധ്രപവർജ്ജിതേ ബലയുതേ
സൌമ്യഗ്രഹേ വാ സ്ഥിതേ,
ലഗ്നേന്ദ്വോഃ ശുഭദൃഷ്ടയോരപി തഥാ
ന സ്യാദരിഷ്ടം ശിശോഃ

1. ലഗ്നാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിലോ ത്രികോണത്തിലോ നില്ക്കുകയും, ബലവാനായിരിക്കുകയും, ശുഭദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക. 2. രശ്മിചേഷ്ടാബലമുള്ള പ്രബലനായ വ്യാഴം ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുക. 3. അഷ്ടമാധിപൻ ഒഴിച്ച് മറ്റെതെങ്കിലും ഒരു ശുഭൻ ബലവാനായിട്ട് കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുക. 4. ലഗ്നത്തിന്നും ചന്ദ്രന്നും ശുഭദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുക; ഈ നാലു യോഗങ്ങളും ബാലാരിഷ്ടത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു.

2

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് രണ്ടുയോഗമാണ് പറയുന്നതു്.

സ്വസ്ഥാനഗാഃ സർവ്വനഭശ്ചരേന്ദ്രാ
നിഘ്നന്ത്യരിഷ്ടം സ്വകൃതം ക്ഷണേന;
സൌമ്യേക്ഷിതഃ ഷട്ത്രിഭവേഷു രാഹുഃ,
കുളീരമേഷോക്ഷവിലഗ്നഗോ വാ.

1 എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും അതാതുകളുടെ സ്വസ്ഥാനങ്ങളിൽ * നില്ക്കുക, 2. രാഹു, 3–6–11 ഇതിലൊരു ഭാവത്തിലോ, മേടം എടവം കർക്കടകം ഇതിലൊരു രാശി ലഗ്നമാണെങ്കിൽ ആ ലഗ്നത്തിലോ, നില്ക്കുകയും, ആ രാഹുവിന്നു് ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക, ഈ യോഗങ്ങളും അരിഷ്ടത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

---

(1) ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലത്തിന്റെ സ്വഭാവം രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ പത്താം ശ്ലോകത്തിലെ അടിക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.

(2) ചേഷ്ടാബലം മേല്പറഞ്ഞ ബലങ്ങളിൽ നാലാമത്തെതാകുന്നു.

* രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ എട്ടാംശ്ലോകംകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ് ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും സ്വസ്ഥാനങ്ങൾ.

3

ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ട് രണ്ടു യോഗമാണ് പറയുന്നത്.

സർവ്വൈർഗ്രഹൈർദൃഷ്ടതനുർഹിമാംശു-
രാപൂർണ്ണദേഹോ വിനിഹന്ത്യരിഷ്ടം;
സ്വാത്യുച്ചഭാഗേ സുഹൃദംശകേ വാ-
രിഷ്ടം ശശീ ഹന്തി ച ശുക്രദൃഷ്ടഃ.

1. ചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണനായിരിക്കുകയും, ആ ചന്ദ്രന്ന് മറെറല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. 2. അല്ലെങ്കിൽ ശുക്രദൃഷ്ടിയുള്ള പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ തൻെറ അത്യുച്ചത്തിലോ (ഇടവത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ തിയ്യതിയിലോ) ബന്ധുവിൻെറ നവാംശകത്തിലോ നില്ക്കുക. ഈ രണ്ടു യോഗവും അരിഷ്ടനാശം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

4

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് രണ്ടു യോഗമാണ് പറയുന്നത്.

ഷൾസപ്താഷ്ടേഷു ശശിനശ്ച സൗമ്യാ
നിഘ്നന്ത്യരിഷ്ടാന്യശുഭൈരമിശ്രാഃ,
യുക്തസ്തു സൗമ്യൈർവ്വിനിഹന്ത്യരിഷ്ടം
ചന്ദ്രഃ ശുഭസ്യാംശഗതസ്തഥൈവ.

1. ചന്ദ്രൻെറ ആറ്, ഏഴ്, എട്ട് ഈ മൂന്നു ഭാവങ്ങളിലും ശുഭന്മാർ ഉണ്ടാവുകയും, പാപന്മാർ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക: 2. ചന്ദ്രൻ ശുഭന്മാരോടുകൂടി ശുഭൻെറ ദ്രേക്കാണത്തിൽ നില്ക്കുക; ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങളും അരിഷ്ടത്തെ നശിപ്പിക്കും.

5

രണ്ടുയോഗമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

ചന്ദ്രഃ ശുഭദ്വാദശഭാഗഗോ വാ,
ഹോരേശദൃഷ്ടഃ ശുഭരാശിഗോ വാ;
ക്രൂരർക്ഷഗോ വാ ബലവാൻ ശുഭേക്ഷ്യോ
നാന്യേക്ഷിതോ ഹന്തി സമസ്തരിഷ്ടം.

1 ലഗ്നാധിപന്റെ ദൃഷ്ടിയുള്ള ചന്ദ്രൻ, ശുക്രന്റെ ദ്വാദശാംശകത്തിലോ, ശുക്രന്റെ രാശിയിലോ നില്ക്കുക: 2 അല്ലെങ്കിൽ, ചന്ദ്രൻ പാപന്റെ രാശിയിൽ നില്ക്കുകയും, ആ രാശ്യധിപന്റെ ദൃഷ്ടി ചന്ദ്രനുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക: എന്നാൽ അന്യദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും വേണം. ഈ യോഗങ്ങൾ രണ്ടും അരിഷ്ടനാശകരങ്ങളാണ്.

6

ഇനി മൂന്നു യോഗം പറയുന്നു.

ജന്മാധിപോ മിത്രശുഭേക്ഷിതോ വാ;
സർവ്വേക്ഷിതോ ജന്മപതിസ്തനൗ വാ;
ഹോരേശ്വരസ്യോപചയേ ശശീ വാ,
രിഷ്ടം പൃഥക് ചന്ദ്രകൃതം നിഹന്തി.

1 ജന്മാധിപന്ന് തന്റെ ബന്ധുവിന്റെയോ, ശുഭന്റെയോ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുക: 2 ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ജന്മാധിപന്ന് എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും, ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുക: 3. ലഗ്നാധിപന്റെ ഉപചയത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുക; ഈ മൂന്നും അരിഷ്ടത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന യോഗങ്ങളാണ്.

7

മൂന്നു യോഗമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

ചന്ദ്രാദ്വ്യയേ ശുക്രബുധൗ ച ലാഭേ
പാപാ, ഗുരുർവ്യോമ്നി ച രിഷ്ടനാശഃ
കൃഷ്ണേ ദിവാ ചേന്നിശി ശുക്ലപക്ഷേ
രക്ഷേച്ഛശീ തം രിപുരന്ധ്രഗോഽപി.

1 ചന്ദ്രനിൽനിന്ന് 12-ൽ ബുധശുക്രന്മാരും, 11-ൽ പാപന്മാരും, 10-ൽ വ്യാഴവും നില്ക്കുക; ഈ യോഗവും അരിഷ്ടത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു; 2 കറുത്ത പക്ഷത്തിലാണെങ്കിൽ പകൽ സമയത്തും; 3 വെളുത്ത പക്ഷത്തിൽ രാത്രിയും ജനിക്കുക; എന്നാൽ ചന്ദ്രൻ ആറിലോ എട്ടിലോ നില്ക്കുന്നതായാൽക്കൂടി ദോഷം ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

8

ഇതിൽ ഒരു യോഗം പറയുന്നു.

സ്വോച്ചേ സ്വവർഗ്ഗേ സുഹൃദാം ച വർഗ്ഗേ
സൌമ്യേക്ഷിതോ സത്ഭിരദൃഷ്ടയുക്തഃ;
ദൃശ്യോƒപ്യദൃശ്യഃ സുഹൃദാം രിപൂണാം
പൂർണ്ണഃ ശശീ ഹന്തി സമസ്തരിഷ്ടം.

പൂർണ്ണനായ ചന്ദ്രൻ, തന്റെ ഉച്ചത്തിലോ തന്റെയോ ബന്ധുവിന്റെയോ വർഗ്ഗത്തിലോ നില്ക്കുകയും, ശുഭദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും, അശുഭന്റെ ദൃഷ്ടിയും യോഗവും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, എന്നാൽ ബന്ധുഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രനും സകല അരിഷ്ടങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

9

ഇതിൽ രണ്ടു യോഗം പറയുന്നു.

ചന്ദ്രഃ പൂർണ്ണതനുഃ ശുഭേക്ഷ്യഗണഗഃ
സ്വോച്ചേ സ്വവർഗ്ഗേ സ്ഥിതോ
മിത്രൈഃ സ്വാശ്രിതവർഗ്ഗപൈർബലയുതൈർ-
സൌമ്യൈശ്ച വാ വീക്ഷിതഃ;
സൌമ്യഃ സ്വാന്ത്യഗതൈഃ സ്മരാരിമൃതിഗൈഃ
കേന്ദ്രത്രികോണേƒഥവാ.
സമ്പ്രാപ്യൈർവ്വിനിഹന്ത്യരിഷ്ടമഖിലം,
ധ്വാന്തം യഥാ ഭാസ്കരഃ.

1 പൂർണ്ണനായ, ചന്ദ്രൻ, ശുഭന്റെയോ ബന്ധുവിന്റെയോ തന്റെയോ വർഗ്ഗത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഉച്ചത്തിലോ നില്ക്കുകയും, താൻ നില്ക്കുന്ന വർഗ്ഗാധിപന്മാരിൽ ബന്ധുക്കളുടേയോ ബലവാന്മാരായ ശുഭന്മാരുടേയോ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക. 2 ശുഭന്മാരെല്ലാം, ചന്ദ്രന്റെയോ ലഗ്നത്തിന്റെയോ 2–12 ഈ ഭാവങ്ങളിലോ, 6-7-8 ഇവകളിലോ കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിലോ നില്ക്കുക; ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങളും സകല ബാലാരിഷ്ടങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

10

ഇനി 32-ാംവയസ്സിൽ മരിയ്ക്കുന്ന രണ്ടു യോഗങ്ങളാണ് രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്. ഇതുകൾക്ക് "ദ്വാത്രിംശ" ദ്യോഗമെന്നും പറയാറുണ്ട്.

ചന്ദ്രലഗ്നാഷ്ടമപതീ കേന്ദ്രഗതാവഷ്ടമേ ഗ്രഹഃ കശ്ചിദ്;
ആദ്വാത്രിംശാന്മരണം സ്യാന്നാന്യൈഷ്ട്രസമന്വിതകേന്ദ്രേ

ചന്ദ്രന്റെയും ലഗ്നത്തിന്റെയും അഷ്ടമാധിപന്മാർ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും, കേന്ദ്രത്തിൽ മററു ഗ്രഹങ്ങളൊരില്ലാതിരിയ്ക്കയും, എട്ടിൽ വല്ലതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹമുണ്ടായിരിയ്ക്കുയും ചെയ്താൽ 32 വയസ്സിന്നുള്ളിൽ മരിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

11

അഷ്ടമാധിപതൌ കേന്ദ്രേ ലഗ്നേശേ ച തഥൈവ ച
പാപേക്ഷിതേ ബലൈർഹീനേ ജീവത്യഷ്ടചതുർഗ്ഗുണം.

അഷ്ടമാധിപനും ലഗ്നാധിപനും, ബലഹീനന്മാരായിട്ട് കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ആ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും പാപദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ, 32-ാംവയസ്സിൽ മരിയ്ക്കുന്നതാണ്.

12

ഇനി മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു അരിഷ്ടയോഗങ്ങളേയും നശിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഒരു യോഗം പറയുന്നു.

അരിഷ്ടകർത്ത്രസ്ഥിതഭാംശനാഥഃ
ശുഭഃ ശുഭർക്ഷേ ശുഭദൃഷ്ടിയുക്തഃ;
നിഹന്ത്യരിഷ്ടം സ്ഫുരദംശുജാല-
ശ്ചതുർഘനാംശൈ യവനോപദിഷ്ടം.

അരിഷ്ടകർത്താവായ ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശിയുടേയോ നവാംശകത്തിന്റെയോ അധിപൻ ശുഭനായിരിയ്ക്കുകയും, ശുഭരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും, അതിന്നു ശുഭദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും, ചേഷ്ടാബലം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ ഗ്ര

ഹം 32-ാംവയസ്സിൽ മരിയ്ക്കുന്നതായ (ദ്വാത്രിംശൽ എന്ന) യോഗത്തെ നശിപ്പിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു എന്ന് യവനാചാര്യൻ ഉപദേശിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

13

സകല അരിഷ്ടഫലങ്ങളേയും നശിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഒരു യോഗമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

ഹന്തി സർവ്വഗ്രഹാരിഷ്ടം ചന്ദ്രകേന്ദ്രേ ബൃഹസ്പതിഃ;
യഥാ ഗജസഹസ്രാണി നിഹന്ത്യേകോഽപി കേസരീ.

ചന്ദ്രന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന വ്യാഴം സകല അരിഷ്ടയോഗഫലങ്ങളേയും ഒരു സിംഹം അനേകായിരം ആനകളെ എന്ന പോലെ നശിപ്പിയ്ക്കും. (ഇതിന്നു "ഗജകേസരി" യോഗമെന്നും പറയാറുണ്ട്).

അരിഷ്ടയോഗപ്രകരണം എന്ന നാലാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം

ആയുർവ്വിഭാഗപ്രകരണം

ആയുസ്സിനെ അല്പായുസ്സ് എന്നും, മദ്ധ്യായുസ്സ് എന്നും, ദീർഘായുസ്സ് എന്നും മൂന്നു വിധത്തിൽ വിഭാഗം ചെയ്തു് പറയാറുണ്ടല്ലോ ഈ വിധത്തിലുള്ള ആയുർയ്യോഗങ്ങളാണ് ഇനി എട്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

1

ലഗ്നപഞ്ചമരോഗ്യാദിഭാവേഷ്വേകത്ര സംസ്ഥിതൈഃ
ചതുരാദ്യൈർഗ്രഹൈർജ്ജാതാ ദീർഘമദ്ധ്യാല്പജീവിനഃ

നാലിൽ കുറയാതെ ഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നം മുതൽ നാലു ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ദീർഘായുസ്സായും, അഞ്ചു മുതൽ നാലു

ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ മദ്ധ്യായുസ്സായും, ഒമ്പതു മുതൽ നാലു ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ അല്പായുസ്സായും ഭവിയ്ക്കും. *

2

കേന്ദ്രേഷു ലഗ്നപതിഹീനഖരാഷ്ടമേശൈഃ
സ്വല്പായുഷ,സ്തദിതരൈസ്തു ചിരായുഷഃ സ്യുഃ;
ആപോക്ലിമേഷു വിപരീതമിഹോക്തമേതൈർ,–
മദ്ധ്യായുഷഃ പണപരേഷു ഗതൈഃ സമസ്തൈഃ

ലഗ്നാധിപൻ ഒഴിച്ച് മററുള്ള പാപന്മാരും, അഷ്ടമാധിപനും കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാൽ അല്പായുസ്സും, ഈ ഗ്രഹങ്ങൾതന്നെ ആപോക്ലിമത്തിൽ നിന്നാൽ ദീർഘായുസ്സുമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ച്, ഈ പറഞ്ഞതല്ലാതെ മററു ഗ്രഹങ്ങൾ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നാൽ ദീർഘായുസ്സും, ആപോക്ലിമത്തിൽ നിന്നാൽ അല്പായുസ്സുമാകുന്നു. എന്നാൽ പണപരത്തിൽ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും നിന്നാൽ മദ്ധ്യായുസ്സുമാകുന്നു.

3

മിത്രേ സൂര്യസ്യ ജന്മേശേ ലഗ്നേശേ വാ ചിരായുഷഃ
മദ്ധ്യായുഷ ഉദാസീനേ, ശാത്രവേഽല്പായുഷോ നരാഃ.

ലഗ്നാധിപനോ ജന്മാധിപനോ, സൂര്യന്റെ ബന്ധുവാണെങ്കിൽ ദീർഘായുസ്സും, സമനാണെങ്കിൽ മദ്ധ്യായുസ്സും, ശത്രുവാണെങ്കിൽ അല്പായുസ്സും ആയിരിയ്ക്കും.

4

വിലഗ്നജന്മർക്ഷതദംശപാനാം
വിലഗ്നജന്മാഷ്ടമഭാംശനാഥാഃ
ക്രമേണ മിത്രാരിസമാ യദി സ്യുർ–
ജ്ജാതാശ്ച ദീർഘാല്പസമായുഷഃ സ്യുഃ.

* ഈ അല്പമദ്ധ്യദീർഘായുസ്സിന്റെ വിഭാഗം ഏഴാമദ്ധ്യായത്തിലെ രണ്ടാംശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതാണ്.

ലഗ്നം, ജന്മം, ലഗ്നനവാംശകം, ജന്മനവാംശകം ഇവയുടെ അധിപന്മാരകൾ, ക്രമേണ ലഗ്നാഷ്ടമം, ജന്മാഷ്ടമം, ലഗ്നാഷ്ടമനവാംശകം, ജന്മാഷ്ടമനവാംശകം, ഇവയുടെ അധിപന്മാർ, ബന്ധുക്കളാണെങ്കിൽ ദീർഘായുസ്സും, സമന്മാരാണെങ്കിൽ മദ്ധ്യായുസ്സും, ശത്രുക്കളാണെങ്കിൽ അല്പായുസ്സുമായിരിയ്ക്കും.

5

ലഗ്നസംബന്ധിനാമേതേഷാമിതരേഭ്യോ യഥാക്രമം
ബലാധികസമാല്പത്വേ ദീർഘമദ്ധ്യാല്പജീവിനഃ.

ലഗ്നം, ലഗ്നനവാംശകം ലഗ്നാഷ്ടമം, ലഗ്നാഷ്ടമനവാംശകം ഇവയുടെ അധിപന്മാൎക്കു ക്രമേണ ജന്മം, ജന്മനവാംശകം, ജന്മാഷ്ടമം, ജന്മാഷ്ടമനവാംശകം ഇതുകളുടെ അധിപന്മാരെക്കാൾ ബലം അധികമുണ്ടെങ്കിൽ ദീർഘായുസ്സും, സമമായാൽ മദ്ധ്യായുസ്സും, കറയുമെങ്കിൽ അല്പായുസ്സുമാകുന്നു.

6

പ്രത്യേകമേഷാമഷ്ടാനാം സർവ്വേഷാം വാ ഖചാരിണാം;
ബലപൂർണ്ണാല്പമദ്ധ്യത്വേ ചിരാചിരസമായുഷഃ.

സാമാന്യമായി എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും—പ്രത്യേകിച്ച് ഇതിന്നുമുമ്പ് നാലാംശ്ലോകംകൊണ്ട് പറഞ്ഞ എട്ടു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും—പൂർണ്ണബലമുണ്ടെങ്കിൽ പൂർണ്ണായുസ്സും, മദ്ധ്യബലമേ ഉള്ളൂവെങ്കിൽ മദ്ധ്യായുസ്സും അല്പബലമാണെങ്കിൽ അല്പായുസ്സുമായിരിയ്ക്കും.

7

സർവ്വേഷാം രശ്മിയോഗസ്യ "സുരാ" ധിക്യേ ചിരായുഷഃ;
സ്വല്പായുഷോ "മയാ"ല്പത്വേ, മദ്ധ്യത്വേ മദ്ധ്യമായുഷഃ.

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും രശ്മികൾ (1) തമ്മിൽ കൂട്ടിയാൽ 25-ൽ അധികമുണ്ടെങ്കിൽ ദീർഘായുസ്സും, 15-ൽ കുറയുമെങ്കിൽ അല്പായുസ്സും, 15 മുതൽ 25 വരെ ആണുള്ളതെങ്കിൽ മദ്ധ്യായുസ്സുമാകുന്നു.

8

സമുദായാഷ്ടകവർഗ്ഗേ
ജന്മനി ലഗ്നേഽഥവാ തദഷ്ടമതഃ
അധികസമാല്പഫലേ സ്യുർ-
ദീർഘസമാല്പായുഷഃ ക്രമാന്മനുജാഃ.

സമുദായാഷ്ടകവർഗ്ഗത്തിൽ (2) ജന്മത്തിലോ ലഗ്നത്തിലോ അതാതിന്റെ അഷ്ടമത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ അധികം അക്ഷമുണ്ടെങ്കിൽ ദീർഘായുസ്സും, സമമാണെങ്കിൽ മദ്ധ്യായുസ്സും, കുറവാണെങ്കിൽ അല്പായുസ്സുമായിരിക്കും.

9

ഇനി മറ്റൊരു യോഗം പറയുന്നു.

ലഗ്നേശ്വരാദതിബലീ നിധനേശ്വരോഽസൗ
കേന്ദ്രേ സ്ഥിതോ നിധനരിഷ്ഫഗതൈശ്ച പാപൈഃ;
തസ്യായുരല്പമഥവാ യദി മദ്ധ്യമായു-
ത്സാഹസങ്കടവശാത് പരമായുരേതി.

---

(1) ചേഷ്ടാബലവും ഉച്ചബലവും തമ്മിൽ കൂട്ടി പത്തിൽ ഹരിക്കുക. കിട്ടുന്ന ഫലത്തിൽ ഒന്നു കൂട്ടുകയും ചെയ്യുക. അതാണ് "രശ്മി" എന്നു പറയുന്നതു്.

"ചേഷ്ടാബലയോഗാദ്ദശാംശോ രൂപയുക്കരഃ"

എന്ന വചനവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ചേഷ്ടാബലത്തിന്റെയും ഉച്ചബലത്തിന്റെയും ഏതാണ്ടൊരു സ്വരൂപം രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ 10-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ അടിക്കുറിപ്പിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതാണ്.

(2) ഈ സമുദായാഷ്ടകവർഗ്ഗം പത്താമദ്ധ്യായത്തിലെ 33-ാം ശ്ലോകം മുതൽ നാലു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതാകുന്നു.

അഷ്ടമാധിപൻ ലഗ്നാധിപനേക്കാൾ വളരെ അധികം ബലവാനായി കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും, പാപന്മാരെല്ലാം 8, 12 എന്നീ ഭാവങ്ങളിൽ മാത്രം നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവന്റെ ആയുസ്സ് അല്പവും, ലഗ്നാധിപനും അഷ്ടമാധിപനും ബലം തുല്യമായാൽ മദ്ധ്യായുസ്സും, അഷ്ടമാധിപന്ന് ലഗ്നാധിപനേക്കാൾ ബലം കുറഞ്ഞിരിക്കുകയും, മനഃപൂർവ്വമായും ഉത്സാഹത്തോടുകൂടിയും ആയുഷ്കരങ്ങളായ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ ദീർഘായുസ്സും, ആയിരിക്കുന്നതാകുന്നു.

10

ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് ദീർഘായുസ്സ് മുതലായി ഫലപ്രദങ്ങളായ രണ്ടു യോഗമാണ് പറയുന്നത്.

കേന്ദ്രത്രികോണനിധനേഷു ന യസ്യ പാപാ
ലഗ്നാധിപഃ സുരഗുരുശ്ച ചതുഷ്ടയസ്ഥൗ;
ഭുക്ത്വാ സുഖാനി വിവിധാനി ച പുണ്യകർമ്മാ
ജീവേച്ച വത്സരശതം സ വിമുക്തരോഗഃ.

കേന്ദ്രത്തിലും ത്രികോണത്തിലും എട്ടിലും പാപന്മാരില്ലാതിരിക്കുകയും, ലഗ്നാധിപനും വ്യാഴവും കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യും അരോഗദൃഢഗാത്രനായും പലവിധത്തിലുള്ള സുഖങ്ങളനുഭവിച്ചും നൂറു വയസ്സ് ജീവിച്ചിരിക്കും.

11

ലഗ്നാധിപോഽതിബലവാനശുഭൈരദൃഷ്ടഃ
കേന്ദ്രസ്ഥിതഃ ശുഭഖഗൈരവലോക്യമാനഃ;
മൃത്യും വിഹായ വിദധാതി സുദീർഘമായുഃ,
സാർദ്ധം ഗുണൈർബ്ബഹുഭിരൂർജ്ജിതയാ ച ലക്ഷ്മ്യാ.

പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയും പൂർണ്ണബലവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ലഗ്നാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാൽ, അതിധനവാനായും മഹാഗുണവാനായും വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതാകുന്നു.

12

ലക്ഷം ദോഷാൻ ഹന്തി ദേവേന്ദ്രപൂജ്യഃ
കേന്ദ്രം പ്രാപ്തോ, ദൈത്യമന്ത്രീ തദർദ്ധം;
വീര്യോപേതഃ സോമപുത്രസ്തദർദ്ധം,
ചാന്ദ്രം വീര്യം വീര്യബീജം ഗ്രഹാണാം

വ്യാഴത്തിന്നാണ് അരിഷ്ടഫലങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉള്ളതിലും അധികം ശക്തിയുള്ളതു്. വ്യാഴം കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാൽ, മിക്ക ദോഷങ്ങളും നശിക്കുന്നതാണ്. ശുക്രൻ നിന്നാൽ അതിൽ പകുതിയും, ബലവാനായ ബുധൻ നിന്നാൽ അതിൽ പകുതിയും, ദോഷം നശിക്കും. ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള ബലത്തിന്റെ ബീജം (പ്രധാനകാരണം) ചന്ദ്രന്റെ ബലമാകുന്നു—ചന്ദ്രനു ബലമുണ്ടെങ്കിലേ മററു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലമുണ്ടാവുകയുള്ളുവെന്നർത്ഥം.

13

ദോഷാനിമാനതിബലസ്ഫുരദംശുജാലോ
ലഗ്നേ സ്ഥിതഃ പ്രശമയത് സുരരാജമന്ത്രീ;
ഏകോ ബഹൂനി ദുരിതാനി സുദുസ്തരാണി
ഭക്ത്യാ പ്രയുക്ത ഇവ ശൂലധരേ പ്രണാമഃ.

ഏററവും ചേഷ്ടാബലമുള്ള വ്യാഴം ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ, ഭക്തിയോടുകൂടി ശിവനെ ഒന്നു നമസ്കരിച്ചാൽ സകല പാപവും നശിക്കുന്നതുപോലെ, മുമ്പു പറഞ്ഞ സകല ദോഷങ്ങളും നശിക്കുന്നതാകുന്നു.

14

ദീർഘായുസ്സ് ഉണ്ടാവാൻ ശുഭന്മാരും പാപന്മാരും ഏതേതു സ്ഥാനങ്ങളിൽ ആണ് നില്ക്കേണ്ടതെന്ന ഒരു സാമാന്യലക്ഷണമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

സൌമ്യാസ്ത്രികോണധനകേന്ദ്രവൊഷ്ടമസ്ഥാ
ദീർഘായുഷേ, സഹജഷൾഭവഗാശ്ച പാപാഃ
അന്യത്രഗാ മരണരോഗകരാശ്ച; തേ സ്യുർ-
മന്ദീകൃതാ ദ്യുതികരോഽപി ശുഭേഷു സത്സു.

ശുഭന്മാർ ത്രികോണം കേന്ദ്രം 2, 8, 11 എന്നീ ഭാവങ്ങളിലും, പാപന്മാർ 3, 6, 11 ഈ ഭാവങ്ങളിലും നിന്നാൽ, ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകുന്നു. ശുഭന്മാരും പാപന്മാരും ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ അല്ലാതെ നിന്നാൽ, മരണവും രോഗവും ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ്. ഗുളികൻ എട്ടിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, മറ്റെല്ലാ ഗ്രഹസ്ഥിതികൊണ്ടും നല്ല ഗുണമുണ്ടെങ്കിലും, അതു മരണപ്രദവുമാകുന്നു.

15

ഗുളികൻ പ്രത്യേകിച്ച് ദോഷപ്രദനാകുവാനുള്ള കാരണമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

സർവ്വേഷാമപി പാപാനാം മാന്ദിർദ്ദോഷപ്രദോഽധികം;
സോഽതിദോഷകരോ, യോഗദൃഗ്ഗൃഹവശതഃ ശനേഃ,

ഗുളികൻ മറ്റെല്ലാ പാപന്മാരിലുംവെച്ച് അധികം ദോഷം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ശനിയുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഗുളികനുണ്ടാവുക, ഗുളികൻ ശനിയുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുക, ഇതെല്ലാം അതിന്റെ ദോഷശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദീർഘായുഷ്കരങ്ങളായ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങളാണ് ഇനി മൂന്നു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

16

ബലവത്വം വിലഗ്നേന്ദ്വോഃ, ശുഭയോഗഃ, ശുഭേക്ഷണം:
കേന്ദ്രത്രികോണരന്ധ്രസ്വോപാന്ത്യയോഃ ശുഭസംസ്ഥിതിഃ.

17

ത്രിഷഡായേഷ്വസദ്ഭാവോ, വിശേഷേണ ഗുരുമയോഃ;
ലഗ്നജന്മേശയോര്യോഗഃ, കേന്ദ്രേ ലഗ്നപതേഃ സ്ഥിതിഃ.

18

ജന്മേശസംസ്ഥിതിശ്ചാത്ര, ബലവത്വം തയോർദ്ദ്വയോഃ;
അനയോരായസംസ്ഥാനമായുർദൈർഘ്യകരാ ഗുണാഃ.

16. ലഗ്നത്തിന്നും, ചന്ദ്രന്നും, ബലവും ശുഭയോഗവും ശുഭദൃഷ്ടിയുമുണ്ടാവുക, അതുകളുടെ (ലഗ്നചന്ദ്രന്മാരുടെ) കേന്ദ്രം ത്രികോണം 2, 8 ഇതുകളിൽ ശുഭന്മാരുണ്ടാവുക;

17. 3, 6, 11 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപന്മാരുണ്ടാവുക; വ്യാഴം ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുക; ലഗ്നാധിപനും ജന്മാധിപനും ഒന്നിച്ചു നില്ക്കുക; ലഗ്നാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുക;

18. ജന്മാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുക; ലഗ്നാധിപനും ജന്മാധിപനും ബലമുണ്ടാവുക; ലഗ്നാധിപനും ജന്മാധിപനും 11-ൽ നില്ക്കുക—ഇതെല്ലാം വിശേഷിച്ചും ആയുസ്സിനെ ദീർഘിപ്പിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളാകുന്നു.

19

ദിവാ സൂര്യേ, നിശാ ചന്ദ്രേ ലഗ്നാദേകാദശസ്ഥിതേ
കോടിദോഷാ വിനശ്യന്തി; ഗർഗ്ഗസ്യ വചനം തഥാ.

പകലാണ് ജനനമെങ്കിൽ 11-ൽ നില്ക്കുന്ന സൂര്യനും, രാത്രിയാണെങ്കിൽ 11-ൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനും എല്ലാദോഷങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു എന്ന് ഗർഗ്ഗമുനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ആയുർവൃദ്ധിയോഗപ്രകരണം എന്ന അഞ്ചാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

ആറാമദ്ധ്യായം

ആയുർദ്ദായപ്രകരണം.

1

ദീർഘായുസ്സ്, മദ്ധ്യായുസ്സ്, അല്പായുസ്സ് എന്ന് മൂന്നു വിഭാഗം ചെയ്ത് ആയുസ്സിനെ നിർണ്ണയിക്കുകയാണല്ലോ അഞ്ചാമദ്ധ്യായംകൊണ്ട് ചെയ്തതു്. എന്നാൽ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്ന യോഗങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ആ അദ്ധ്യായം ചിന്തിക്കേണ്ടതുള്ളു. ഇതിൽ പറയുന്ന ഏതെങ്കിലും യോഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, ആ യോഗഫലമാണ് അനുഭവിക്കുക എന്നു താല്പര്യം.

20 വയസ്സുമുതൽ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ച് വർദ്ധിച്ച് ചിരഞ്ജീവിയായിരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യവുംകൂടി സിദ്ധിക്കത്തക്ക ആയുഷ്കരങ്ങളായ യോഗങ്ങളാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നത്. അതിൽ, 20 വയസ്സുവരെ മാത്രം ജീവിക്കുന്ന മൂന്നു യോഗങ്ങളാണ് ഇനി മൂന്നു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

ഹോരേശാരേഽർക്കയുക്തേ,
ജന്മേശേ വാപി, സൌമ്യദൃഗ്ഘീനേ;
കേന്ദ്രഗതൈഃ പാപൈഃ സ്യാത്
ജാതസ്യാവിംശതേർമ്മരണം.

ലഗ്നാധിപനോ ജന്മാധിപനോ ശുഭദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും സൂര്യനോടുകൂടി നില്ക്കുകയും ചെയ്യുക, പാപന്മാർ കേന്ദ്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഈ സമയത്തു ജനിച്ചാൽ, 20 വയസ്സിനുള്ളിൽ മരിക്കുന്നതാണ്.

2

കുജരവിയുക്തേ ലഗ്നേ
ചരരാശൌ, മദ്ധ്യസംസ്ഥിതേ ജീവേ;
സ്വധർമ്മഗതേ ചന്ദ്രേ
ജാതസ്യാവിംശതേർമ്മൃതിർഭവതി.

സൂര്യനും ചൊവ്വയും ചരരാശിയായ ലഗ്നത്തിലും, വ്യാഴം പത്തിലും, ചന്ദ്രൻ ത്രികോണത്തിലും നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാൽ, 20 വയസ്സിനുള്ളിൽ മരിക്കും.

3

ചന്ദ്രാഷ്ടമഗൈഃ പാപൈഃ,
സൌമ്യൈരാപോക്ലിമസ്ഥിതൈശ്ചന്ദ്രേ;
നിധനാരിഗതേ, തസ്യ
സ്യാദായുർവ്വിംശതിഃ പരമം.

ലഗ്നാൽ ആറിലൊ എട്ടിലൊ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രന്റെ എട്ടാംഭാവത്തിൽ പാപന്മാരും, ആപോക്ലിമത്തിൽ ശുഭന്മാരും നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇരുപതുവയസ്സിലധികം ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല.

4

22-ാംവയസ്സിൽ മരിക്കുന്ന യോഗമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

ചാപോദയേ സുരഗുരൌ
ശനിദൃഷ്ടേ രാഹുണാ സമേതേ വാ,
യഃ കശ്ചിന്നിധനഗതോ
മരണം ജനയേദ്വിദ്വസംഖ്യാബ്ദേ.

ലഗ്നം ധനുരാശിയാവുകയും അതിൽ വ്യാഴം നില്ക്കുകയും, ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിയോ രാഹുവിന്റെ യോഗമോ ലഗ്നത്തിന്നുണ്ടാവുകയും, എട്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ 22-ാംവയസ്സിൽ മരിക്കുന്നതാകുന്നു.

5

ഗുരുണാ യുക്തഃ ശുക്രോ
ലഗ്നഗതഃ, പഞ്ചമേ കുജാർക്കസുതൌ;
ബലരഹിതശ്ചചന്ദ്രോ
യോഗേ ജാതോഽല്പജീവിതഃ പുരുഷഃ.

വ്യാഴവും ശുക്രനും കൂടി ലഗ്നത്തിലും, കുജനും ശനിയും അഞ്ചിലും നില്ക്കുകയും, ചന്ദ്രൻ ബലഹീനനായിരിക്കുകയും ചെയ്ക; ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ അല്പായുസ്സായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

6

നീചാംശഗതശ്ചന്ദ്രോഽ-
പ്യഷ്ടമസംസ്ഥഃ ക്ഷയീ ച മരണകരഃ;
മന്ദകുജാഭ്യാം ദൃഷ്ട-
സ്തസ്യായുഃ പഞ്ചവിംശതിഃ പരമം.

ദുർബ്ബലനും (പക്ഷബലമില്ലാത്തവനും) നീചാംശകത്തിൽ നില്ക്കുന്നവനുമായ ചന്ദ്രൻ, ലഗ്നാൽ എട്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽത്തന്നെ മൃതിപ്രദനാണ്; ഈ ചന്ദ്രന് കുജന്റേയും ശനിയുടേയും ദൃഷ്ടിയും കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ 25 വയസ്സിലധികം ജീവിച്ചിരിക്കുകയില്ല.

7

രന്ധ്രേശ്വരേ ലഗ്നധർമാത്മജസ്ഥേ,
ലഗ്നാധിപേ ക്രൂരദൃഷ്ട്യഷ്ടമസ്ഥേ,
ജാതസ്യ ഷഡ്‌വിംശതിവർഷമായുഃ
ശുഭേക്ഷിതൈസ്ത്വൈരപമൃത്യുരേഷഃ.

അഷ്ടമാധിപൻ, ലഗ്നത്തിലോ അഞ്ചിലോ ഒമ്പതിലോ നില്ക്കുകയും, ലഗ്നാധിപൻ പാപദൃഷ്ടിയോടുകൂടി എട്ടിൽ നില്ക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ജനിച്ചാൽ, 26 വയസ്സിലധികം ജീവിച്ചിരിക്കുകയില്ല. ഈ പറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ശുഭദൃഷ്ടിയും കൂടി ഉണ്ടായാൽ മരണം അപമൃത്യുവായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

8

ഹോരാജന്മാധിപയോഃ
സ്ഫുടയോഗഃ കേന്ദ്രമൃത്യുരാശിസ്ഥഃ;
തത്ര സമേതഃ പാപോ
നിധനം സ്യാത് സപ്തവിംശവർഷേഷു.

ലഗ്നാധിപന്റേയും ജന്മാധിപന്റേയും സ്ഫുടങ്ങൾ രണ്ടും തമ്മിൽ കൂട്ടിയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന രാശി, കേന്ദ്രമോ എട്ടാംഭാവമോ ആയി വരികയും, അവിടെ ഒരു പാപൻ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ 27-ാം വയസ്സിൽ മരിക്കുന്നതാകുന്നു.

9

അഷ്ടാവിംശതിവർഷേ മരണം ചന്ദ്രാർക്കരാഹവോ യുക്താഃ;
കർമ്മണി ലഗ്നസംസ്ഥാ; ജീവേ വ്യയഗേ തഥാ നിയതം.

സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, രാഹു ഈ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളുംകൂടി, ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ, 28-ാംവയസ്സിൽ മരിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഈ യോഗത്തിൽത്തന്നെ 12-ൽ വ്യാഴവും കൂടി നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മരണം തീർച്ചയുമാകുന്നു.

10

അർത്ഥവ്യയർക്ഷസംസ്ഥൌ
ക്രൂരൌ, ജീവോഽഹിനാ ച സംയുക്തഃ;
സപ്താഷ്ടമഗശ്ച തദാ,
ജാതസ്യായുഃ പരം ത്രിംശത്.

രണ്ടിലും പന്ത്രണ്ടിലും പാപന്മാർ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുകയും, രാഹുവിനോടുകൂടിയ വ്യാഴം ഏഴിലോ എട്ടിലോ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, 30 വയസ്സിലധികം ജീവിച്ചിരിയ്ക്കില്ല.

11

ചന്ദ്രഃ ക്ഷീണഃ സ്വർക്ഷേ
നിധനേശേ കേന്ദ്രഗേഽഷ്ടമേ പാപേ;
ലഗ്നേശേ ബലഹീനേ
ജാതസ്യായുഃ പരം ത്രിംശത്.

ക്ഷീണനായ ചന്ദ്രൻ കർക്കടകരാശിയിലും, അഷ്ടമാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിലും, പാപൻ എട്ടിലും നില്ക്കുകയും, ലഗ്നാധിപൻ ദുർബ്ബലനായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, പരമാവധി 30 വയസ്സേ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുകയുള്ളു.

12

ഹോരേശേ ലഗ്നഗതേ
സക്രൂരേ, ചന്ദ്രമാസ്സുരൌ സുതഗൌ;
നിധനേശേ കേന്ദ്രഗതേ,
ജാതസ്യായുഃ പരം ത്രിംശത്.

ലഗ്നാധിപൻ പാപന്മാരോടുകൂടി ലഗ്നത്തിലും, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അഷ്ടമിലും, അഷ്ടമാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിലും നിന്നാൽ, 30 വയസ്സിലധികം ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല.

13

ആപോക്ലിമസ്ഥിതേ ചന്ദ്രേ ലഗ്നേശേ ച തഥൈവ ച,
പാപേക്ഷിതേ ബലൈർഹീനേ, ജീവത്യബ്ദചതുർഗ്ഗുണം.

പാപദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ചന്ദ്രനും ലഗ്നാധിപനും ദുർബ്ബലന്മാരായിട്ട് ആപോക്ലിമത്തിൽ നിന്നാൽ, 32 വയസ്സിലധികം ജീവിതം ഉണ്ടാകയില്ല.

14

ഗുരുശുക്രൌ ച കേന്ദ്രസ്ഥൌ, ലഗ്നേശേ പാപസംയുതേ
ആപോക്ലിമസ്ഥേ, സന്ധ്യായാം ജാതസ്യായു രവിത്രയം.

വ്യാഴവും ശുക്രനും കേന്ദ്രത്തിലും, പാപനോടുകൂടിയ ലഗ്നാധിപൻ ആപോക്ലിമത്തിലും നില്ക്കുമ്പോൾ, സന്ധ്യാസമയത്ത് ജനിച്ചാൽ, 36 സംവത്സരമേ ജീവിച്ചിരിക്കയുള്ളൂ.

15

രക്തേന്ദൂ ലഗ്നഗൌ യസ്യ, കേന്ദ്രാഷ്ടമവിവർജ്ജിതൈഃ
സൌമ്യൈ, ർഗ്ഗുളികവേളായാം ജാതസ്യായു രവിത്രയം.

ചൊവ്വയും ചന്ദ്രനും ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും, കേന്ദ്രത്തിലും അഷ്ടമത്തിലും ശുഭന്മാരില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഗുളികോദയസമയത്ത് ജനിച്ചവന് 36 വയസ്സാണ് ജീവിതം.

16

രന്ധ്രാധിപതൌ കേന്ദ്രേ
സ്ഥിരരാശൌ ജായതേ നരോ യസ്യ;
ചത്വാരിംശദബ്ദേ
മരണം, രന്ധ്ര ശുഭേന സംദൃഷ്ടേ.

അഷ്ടമാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും, അതു സ്ഥിരരാശിയായിരിക്കുകയും, എട്ടിലേക്കു ശുഭദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, 40 വയസ്സിൽ മരിക്കാതിരിക്കയില്ല.

17

അഷ്ടമാധിപതൌ കേന്ദ്രേ, ഭൌമേ ലഗ്നം സമാശ്രിതേ;
അൎക്കാൎക്കിജൌ ത്രിഷഷ്ഠസ്ഥൌ ജീവേദ് രുദ്രചതുൎഗ്ഗുണം.

അഷ്ടമാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിലും, ചൊവ്വ ലഗ്നത്തിലും, സൂൎയ്യൻ മൂന്നിലും, ശനി ആറിലും നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാൽ, 44 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കും.

18

വൎഗ്ഗോത്തമാംശഗേ ചന്ദ്രേ ലഗ്നസ്ഥേ പാപവീക്ഷിതേ
സൌമ്യൈൎബ്ബലവിഹീനൈശ്ച ദ്വാദശാബ്ദചതുൎഗ്ഗുണം.

പാപദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ വൎഗ്ഗോത്തമനവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ശുഭന്മാർ ദുൎബ്ബലന്മാരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ചവന്റെ ആയുസ്സ് 48 വയസ്സാകുന്നു.

19

ലഗ്നേശേ നിധനാംശസ്ഥേ, ലഗ്നാംശേ നിധനേശ്വരേ,
പാപയുക്തേ; തദാ ജാതഃ പഞ്ചാശദ്വൎഷജീവിതഃ.

ലഗ്നാധിപന്റെ നവാംശകം എട്ടാംഭാവത്തിലും, അഷ്ടമാധിപന്റെ നവാംശകം ലഗ്നത്തിലും വരികയും, ഈ ലഗ്നാധിപനും, അഷ്ടമാധിപനും പാപയോഗം ഉണ്ടാവുകയും, ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ, 50 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനായിരിക്കും.

20

ദ്വിശരീരോദയജാതേ മന്ദേ, ചന്ദ്രേ വ്യയേഽഷ്ടമേ വാഽപി;
ജാതസ്തത്ര മനുഷ്യോ ജീവേദ്വൎഷം ത്രിപഞ്ചാശത്.

ഉഭയരാശിയായ ലഗ്നത്തിൽ ജനിയ്ക്കുകയും, അവിടെ ശനി ഉണ്ടാവുകയും, എട്ടിലൊ പന്ത്രണ്ടിലൊ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയും, ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ, 53 സംവത്സരം ജീവിച്ചിരിയ്ക്കും.

21

ശന്യംശേ ലഗ്നേശേ, നിധനേശ്വരസംയുതേ നിശാനാഥേ;
ഷഷ്ഠാഷ്ടമവ്യയേ വാ, ജാതസ്സത്വെത്രവ ചാഷ്ടപഞ്ചാശത്.

ലഗ്നാധിപൻ ശനിയുടെ നവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയും, അഷ്ടമാധിപനോടുകൂടിയ ചന്ദ്രൻ ആറിലൊ എട്ടിലൊ പന്ത്രണ്ടിലൊ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, 58 സംവത്സരം ജീവിച്ചിരിയ്ക്കും.

22

ലഗ്നാധീശാന്മൃത്യുഷഷ്ഠവ്യയസ്ഥാഃ
പാപാഃ, സന്തോ നൈധനാന്യർക്ഷസംസ്ഥാഃ,
അസ്മിൻ യോഗേ ജായതേ യോ മനുഷ്യ–
സ്തസ്യായുഷ്യം ഷഷ്ടിവർഷം പ്രസിദ്ധം.

ലഗ്നാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽനിന്ന് 6–8–12 ഇവറ്റുകളിൽ പാപന്മാർ നില്ക്കുകയും 8–ാംഭാവത്തിൽ ശുഭന്മാരില്ലാതിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഠം ജനിച്ചവൻ, 60 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കും.

23

ഹോരാജന്മാധിപതീ കേന്ദ്രഗതൌ മൃത്യുനാഥസംയുക്തൌ;
ലഗ്നചതുഷ്ടയഹീനേ ദേവഗുരൌ, പഞ്ചഷഷ്ടിവർഷാന്തം.

ലഗ്നാധിപനും ജന്മാധിപനും അഷ്ടമാധിപനും കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയും വ്യാഴം ലഗ്നത്തിലും കേന്ദ്രത്തിലും ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, ആയുസ്സ് 65 വയസ്സുണ്ടായിരിയ്ക്കും.

24

അർക്കകുജമന്ദയുക്തേ ലഗ്നേ കേന്ദ്രസ്ഥിതേ സുരാചാര്യേ;
ചന്ദ്രേ വ്യയാത്മജസ്ഥേ, സപ്തതിവർഷം ച ജീവതി പ്രായഃ.

ആദിത്യൻ ചൊവ്വ ശനി ഈ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളും ലഗ്നത്തിലും, വ്യാഴം കേന്ദ്രത്തിലും, അഞ്ചിലോ പന്ത്രണ്ടിലോ ചന്ദ്രനും നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ, 70 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കും.

25

ഗുരുചന്ദ്രൌ ഹിബുകസ്ഥൌ,
ലഗ്നേശേ ലാഭഗേ ബലാഢ്യേ സ്യാത്;
സൌമ്യേ ദശമം യാതേ
ത്വശീതിവർഷം ച പരമായുഃ.

വ്യാഴവും ചന്ദ്രനും നാലിലും ബലവാനായ ലഗ്നാധിപൻ പതിനൊന്നിലും. പത്തിൽ ശുഭനും ഉള്ളപ്പോഠം ജനിച്ചാൽ, 80 സംവത്സരംവരെ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കും.

26

ചരാംശകസ്ഥാ രവിമന്ദഭൌമാഃ,
സ്ഥിരാംശകസ്ഥൌ ഭൃഗുദേവപൂജ്യൌ
ശേഷൌ തു യുഗ്മാംശകസമ്പ്രയുക്തൌ
ജാതഃ ശതായുശ്ച നിരസ്തരോഗഃ സ്യാത്.

ആദിത്യനും ചൊവ്വയും ശനിയും ചരാംശകത്തിലും, വ്യാഴവും ശുക്രനും സ്ഥിരാംശകത്തിലും, ചന്ദ്രനും ബുധനും ഉഭയാംശകത്തിലും നില്ക്കുമ്പോഠം ജനിച്ചവൻ, അരോഗിയായി 100 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കും.

27

കേന്ദ്രത്രികോണാഷ്ടമഗാ ന പാപാഃ,
ശുക്രേ ഗുരൌ കേന്ദ്രഗതേ ശതായുഃ;
ന കോപി മൃത്യാ, വ്യയേ ന പാപാഃ
കേന്ദ്രേ ഗുരുശ്ചാഷ്ടശതായുരത്ര.

കേന്ദ്രത്തിലും ത്രികോണത്തിലും അഷ്ടമത്തിലും പാപന്മാർ ഇല്ലാതിരിക്കയും, വ്യാഴവും ശുക്രനും കേന്ദ്രത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ 100 സംവത്സരം ജീവിച്ചിരിക്കും. എട്ടിൽ യാതൊരു ഗ്രഹവും, ലഗ്നത്തിൽ പാപന്മാരും ഇല്ലാതിരിക്കയും. കേന്ദ്രത്തിൽ വ്യാഴം ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ, 108 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കും.

28

ലഗ്നേ ഭൃഗുഃ, കേന്ദ്രഗതശ്ച ജീവ,–
ശ്ഛിദ്രേ ന പാപാ ഹ്യമരായുരത്ര;
ശുദ്ധേഽഷ്ടമേ കർക്കടലഗ്നസംസ്ഥൗ
ശശാങ്കജീവൗ ഗുരുഭാർഗ്ഗവൗ വാ.

ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിലും വ്യാഴം കേന്ദ്രത്തിലും നില്ക്കുകയും, എട്ടിൽ പാപന്മാരില്ലാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ, ദേവന്മാരെപ്പോലെ ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകും. കർക്കടകലഗ്നത്തിൽ, ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും കൂടിയോ, അല്ലെങ്കിൽ വ്യാഴവും ശുക്രനും കൂടിയോ നില്ക്കുകയും അഷ്ടമത്തിൽ ഗ്രഹം ഒന്നും ഇല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്താലും, ദേവന്മാരെപ്പോലെ ദീർഘായുസ്സായിരിക്കും.

29

പാപാ ന കേന്ദ്രേ ന പുനസ്ത്രികോണേ
ജാതോ നരഃ സ്യാദമരോപമായുഃ;
അംഗസ്ഥിതൗ ശുക്രബുധൗ ച, ശേഷാ
ലാഭത്രിഷഷ്ഠേഷ്വമിതം തദായുഃ.

കേന്ദ്രത്തിലും ത്രികോണത്തിലും പാപന്മാരില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാലും ദേവന്മാരെപ്പോലെ ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകും. ബുധനും ശുക്രനും ലഗ്നത്തിലും, മറ്റുഗ്രഹങ്ങൾ 3–6–11 ഈ ഭാവങ്ങളിലും നിന്നാൽ, അസംഖ്യം സംവത്സരം ജീവിച്ചിരിക്കും,

ആയുര്യോഗപ്രകരണം എന്ന ആറാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

ഏഴാമദ്ധ്യായം

മരണനിർണയപ്രകരണം

1

ആയുർദ്ദായപ്രകരണം അഞ്ചാമദ്ധ്യായംകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. ആ അദ്ധ്യായം കൊണ്ടു് ആയുസ്സ് എത്രയുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ, പിന്നെ മരണം എപ്പോഴായിരിക്കും എന്നു നിർണ്ണയിക്കുകയാണല്ലോ വേണ്ടതു്. അതിന്നുള്ള ലക്ഷണങ്ങളാണു് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നതു്.

കഷ്ടഖണ്ഡ, കഷ്ടരാശിത്രികോണേ മന്ദജീവയോഃ
ചാരേ, കഷ്ടദശാഽന്യേഷാം കഷ്ടകാലേ മൃതിപ്രദാ.

അല്പായുസ്സായവർക്കു് 30 വയസ്സുവരേയും, മദ്ധ്യായുസ്സുകാർക്കു് 30 മുതൽ 60 വയസ്സുവരേയും, ദീർഘായുസ്സുള്ളവർക്കു് 60 മുതൽ 90 വരേയും, ഉള്ള കാലമാണു് കഷ്ടകാലം. അതിനാൽ, അഞ്ചാമദ്ധ്യായംകൊണ്ടു്, ആദ്യമായി ആയുസ്സിനെ നിർണ്ണയിച്ചാൽ, അതനുസരിച്ചു് അവരവരുടെ കഷ്ടഖണ്ഡങ്ങളിൽ മാത്രമേ മരണത്തെയും ചിന്തിക്കേണ്ടതുള്ളു. ആ കാലത്തു് പിതാക്കന്മാർക്കു് പുത്രമൃതി, ഭാര്യയ്ക്കു ഭർത്തൃമൃതി, പുത്രന്നു പിതൃമൃതി മുതലായി ബന്ധുക്കൾക്കു കഷ്ടകാലം വരിക, "യോരാശിർഗ്ഗുളികോപേതഃ" എന്നു തുടങ്ങി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ മൂന്നാംശ്ലോകം മുതൽ പറയാൻ പോകുന്ന വിധത്തിൽ അനിഷ്ടപ്രദങ്ങളായ രാശികളിലും അവയുടെ ത്രികോണങ്ങളിലും വ്യാഴവും ശനിയും ചാരവശാൽ ചെല്ലുക; അനിഷ്ടപ്രദന്മാരായ (മരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവരായ) ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശ മുതലായതുണ്ടാവുക; ഇങ്ങനെയുള്ള കാലത്താണു് മരണം ഉണ്ടാവുക.

2

ആയുർദ്ദായത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു് മേല്പറഞ്ഞതിന്റെ പ്രമാണമാണു് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

നൃണാം ശതാധികസമാഃ പരമായുരുക്തം,
പ്രായോ മൃതിർന്നവതിവത്സരതഃ പുരാ സ്യാത്;
തസ്മാത് ത്രിധാ വിഹൃതതത്സമയോത്ഥഖണ്ഡാഃ
കഷ്ടാഃ ക്രമാദചിരമധ്യചിരായുഷാം സ്യുഃ.

മനുഷ്യൻ നൂറിലധികം സംവത്സരം ജീവിക്കുമെന്നാണല്ലോ ആറാമധ്യായംകൊണ്ട് പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ പ്രായേണ തൊണ്ണൂറു വയസ്സിന്നു മുമ്പ് മരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നതും. അതുകൊണ്ട് തൊണ്ണൂറിനെ മൂന്നാക്കി ഭാഗിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഒരു ഭാഗമായ 30 വയസ്സുവരെ അല്പായുസ്സായവർക്കും, 30 മുതൽ 60 വയസ്സുവരെ മധ്യായുസ്സുകാർക്കും 60 മുതൽ 90 വയസ്സുവരെ ദീർഘായുസ്സുള്ളവർക്കും, ആയുസ്സിന്റെ കഷ്ടകാലമായി വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

3

ഒന്നാംശ്ലോകത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച കഷ്ടരാശികളെയാണ് ഇനി പറയുന്നതു്. ഇവിടെ ഇതിന്നുമേൽ നാലു ശ്ലോകംകൊണ്ട് ശനിയുടെ കഷ്ടരാശികളെ പറയുന്നു.

യോ രാശിർഗ്ഗുളികോപേതസ്തത്ത്രികോണം ഗതേ ശനൌ;
മരണം നിശി ജാതാനാം, ദിനജാനാം തദസ്തഗേ.

ഗുളികൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ അതിന്റെ ത്രികോണത്തിലോ ശനി ചാരവശാൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കും, രാത്രി ജനിച്ചവരുടെ മരണം. പകൽ ജനിച്ചവരുടെ മരണം, അവയുടെ ഏഴാംരാശിയിൽ ശനി സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും ആയിരിക്കും.

4

ജന്മേന്ദ്വഷ്ടമതദ്ദൃഗാണപതയോ,
മാന്ദീന്ദുമന്ദാശ്ച യേ,
തദ്യുക്താംശഗൃഹത്രികോണഗതേ
മന്ദേ മൃതിം നിർദ്ദിശേത്;

ലഗ്നേശസ്യ നവാംശരാശിസഹിതേ,
തസ്യ ത്രികോണം ഗതേ,
സൂര്യാദ്ധ്രന്ധ്രരിപുത്രികോണഭവനം
യാതേ ശനൌ വാ മൃതിഃ.

1. ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ അധിപൻ, 2. ചന്ദ്രദ്രേക്കാണാധിപൻ, 3. ചന്ദ്രനിൽ നിന്ന് അഷ്ടമരാശ്യധിപൻ. 4. ഈ അഷ്ടമദ്രേക്കാണാധിപൻ, 5. ഗുളികൻ, 6. ചന്ദ്രൻ, 7. ശനി ഈ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും നവാംശകരാശികളിലോ അവയുടെ ത്രികോണങ്ങളിലോ ശനി സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോഴും, മരണകാലമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നാധിപന്റെ നവാംശകരാശി, അതിന്റെ ത്രികോണം ഇവയിലോ, സൂര്യൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ 6–8 ഈ രാശികളിലോ, അവയുടെ ത്രികോണങ്ങളിലോ ശനി സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോഴും, മരണകാലമാണ്.

5

രിപുനിധനാന്ത്യപതീനാം
ലഗ്നാധിപഗുളികമാന്ദജാനാം വാ,
സ്ഫുടയോഗജാതരാശി–
ത്രികോണഗേ മാന്ദജേ ഭവേന്മരണം.

6–8–12 ഈ ഭാവാധിപന്മാരുടേയോ ലഗ്നാധിപൻ ഗുളികൻ ശനി ഈ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളുടേയോ സ്ഫുടങ്ങളെ തമ്മിൽ കൂട്ടി (രാശി 12–ൽ അധികമുണ്ടെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടിൽ കിഴിച്ച ബാക്കി) കാണുന്ന രാശിയിലോ അതിന്റെ ത്രികോണത്തിലോ ശനി സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോഴും, മരണം സംഭവിയ്ക്കാവുന്ന സമയമാണ്.

6

മന്ദാഷ്ടവര്ഗ്ഗോദിതശുദ്ധപിണ്ഡ
സംസ്യാഷ്ടമസ്ഥൈശ്ച ഫലൈർവ്വിനിഘ്നേ;
സ്വരാശിസംഖ്യൈഃ, ഭത സപ്തവിഘ്നാ
''സാരാ''പ്ലവിഷ്ടേ മൃതിമന്ദഭേ സ്യാത്.

ശനിയുടെ അഷ്ടവർഗ്ഗം (1) കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ശുദ്ധപിണ്ഡത്തെ (2) ശനി നില്ക്കുന്ന രാശിയിലേ അക്ഷംകൊണ്ടോ, അതിന്റെ അഷ്ടമത്തിലെ അക്ഷംകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏഴുകൊണ്ടോ പെരുക്കി 27-ൽ ഹരിച്ചാൽ ബാക്കി എത്രയുണ്ടോ, അശ്വതി മുതൽ അത്രാമത്തെ നക്ഷത്രത്തിൽ ശനി സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും മരണം സംഭവിക്കാവുന്ന കാലമാണ്.

7

ആറാമത്തെ ശ്ലോകം മുതൽ അഞ്ചുശ്ലോകം കൊണ്ട് ഗുരുവിന്റെ അനിഷ്ടരാശികളെയാണ് പറയുന്നത്.

ജന്മകാലേ സസൌരസ്യ രാശേസ്ത്ര്യായസുതാരിഷു,
ഗുരൌ സ്ഥിതേ മൃതിസ്തേഷു തേനാദൃഷ്ടർക്ഷമിഷ്യതേ.

ജനനസമയത്ത് ശനി നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ 3, 5, 6, 11 ഈ രാശികളിൽ വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയില്ലാതിരിക്കുന്ന രാശികൾ ഏതോ, അതുകളിൽ വ്യാഴം ചെല്ലുമ്പോഴും, മരണം സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്.

8

ലഗ്നാദ്രന്ധ്രപതിഭാംശഗതേ സുരേഡ്യേ
രന്ധ്രത്രിഭാഗപതിസംസ്ഥിതഭാംശഗേ വാ;
ഉദ്യദ്ദൃഗാണപതിരാശിഗതേ ച തദ്വത്,
തേഷാം ത്രികോണമഥവോപഗതേ വിനാശഃ.

---

(1) ഈ അഷ്ടവർഗ്ഗം 9-ാമദ്ധ്യായത്തിലെ 1 മുതൽ 11 കൂടിയ ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് പറയുന്നതാകുന്നു.

(2) ഈ ശുദ്ധപിണ്ഡം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള സമ്പ്രദായം 9-ാമദ്ധ്യായത്തിലെ 31-32 എന്നീ ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് പറയുന്നതാകുന്നു.

1. ലഗ്നാൽ അഷ്ടമാധിപൻ, 2. ചന്ദ്രാൽ അഷ്ടമാധിപൻ; ഈ രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളും നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ നവാംശകരാശിയിലോ അവയുടെ ത്രികോണത്തിലോ വ്യാഴം ചെല്ലുമ്പോഴും, അഷ്ടമദ്രേക്കാണാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, നവാംശകരാശി ഇതുകളിൽ ചെല്ലുമ്പോഴും, ലഗ്നദ്രേക്കാണാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ വ്യാഴം ചെല്ലുമ്പോഴും, ഇതുകളുടെയെല്ലാം ത്രികോണങ്ങളിൽ ചെല്ലുമ്പോഴും, മരണം സംഭവിയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

9

ചന്ദ്രാത്, ലഗ്നാത്, തദംശാദ്വാ,
ത്രികോണസ്ഥേ ഗുരൌ മൃതിഃ;
സിതേ ഷഷ്ഠാഷ്ടമസ്ഥേഽത്ര
വാതാധിപനിരീക്ഷിതേ.

ശനിദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയ ശുക്രൻ ആറിലോ എട്ടിലോ നില്ക്കുമ്പോഴും, ലഗ്നം ചന്ദ്രൻ ഇവയുടെ നവാംശകം ഇതുകളിലോ, അവയുടെ ത്രികോണങ്ങളിലോ വ്യാഴം സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോഴും, മരണം സംഭവിയ്ക്കാം.

10

യാ ദ്വാദശാംശോദിതകാലഹോരാ,
യാ പാദനാഡീപ്രമിതാ ച തദ്വത്;
തദീശസംയുക്തഗ്രഹത്രികോണേ
ജീവേ പ്രവിഷ്ടേ കില യാതി ജീവഃ.

ദിവസത്തിന്റെ (പകലിന്റെ) 12-ൽ ഒരു ഭാഗം കൊണ്ടും, ഒന്നേകാൽ നാഴികകൊണ്ടും, ഇങ്ങനെ രണ്ടു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാലഹോര * കളുടെ അധിപ

പകലിനെ 12 ഭാഗമാക്കിയാൽ ഒരു ഭാഗമാണ് ആദ്യം പറഞ്ഞ കാലഹോര. അപ്രകാരം തന്നെ ഉദയം

ന്മാർ നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ, അതിന്റെ ത്രികോണ
ത്തിലോ വ്യാഴം ചെല്ലുമ്പോഴം, മരണഫലദമാകുന്നു.

11

രിപുരന്ധ്രത്രികോണസ്ഥേ ഗുരൗ മന്ദാന്മൃതിം വദേത്;
മന്ദമാന്ദിഗ്ഗുരൂണാം വാ സ്ഫുടയോഗം ഗതേഽഥവാ.

മുതൽ ഒന്നേകാൽ വീതം നാഴിക രണ്ടാമത്തു പറഞ്ഞ കാല
ഹോരയുമാകുന്നു. രണ്ടുവിധത്തിലായാലും ഒരു ദിവസ
ത്തിലെ ആദ്യത്തെ കാലഹോരാധിപൻ അതാതു ദിവസ
ത്തിന്റെ അധിപൻ തന്നെയാകുന്നു—ഞായറാഴ്ചയാണെ
ങ്കിൽ ആദ്യഹോരാധിപൻ സൂര്യനും, തിങ്കളാഴ്ചയാണെ
ങ്കിൽ ചന്ദ്രനും; ഈമാതിരിയെന്നർത്ഥം. രണ്ടാമത്തെ
ഹോര മുതൽ ഓരോ ഹോരയുടേയും ആധിപത്യം, ചോട്ടു
കഴിഞ്ഞ അധിപഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു് ആറാമത്തെ ഗ്രഹ
ത്തിന്നുമാകുന്നു. ഞായറാഴ്ച ആദ്യഹോരാധിപൻ സൂര്യനാ
ണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. രണ്ടാമത്തെ ഹോരയുടെ അധി
പൻ സൂര്യനിൽനിന്നു ആറാമത്തെ ഗ്രഹമായ ശുക്രനും, മൂ
ന്നാം ഹോരാധിപൻ ശുക്രനിൽനിന്നു ആറാമത്തേതായ
ബുധനും; ഈ മാതിരിയെന്നർത്ഥം. ഇതുപോലെതന്നെ
രാത്രിയേയും, പന്ത്രണ്ടും ഒന്നേകാൽ നാഴികയും ആക്കി
ഭാഗിക്കണം. പക്ഷെ, പകലിന്റെ ആദ്യഹോരാധിപൻ
ഏതാണോ, അതിൽനിന്നു അഞ്ചാമത്തെ ഗ്രഹമാണു്, രാ
ത്രിയുടെ ആദ്യഹോരാധിപൻ. ഞായറാഴ്ചയാണെങ്കിൽ
രാത്രിയിലെ ആദ്യഹോരാധിപൻ വ്യാഴമാണെന്നർത്ഥം.
ബാക്കി ഹോരകളുടെ ആധിപത്യം പകലത്തെപ്പോലെ
തന്നെ, അതാതിന്റെ ആറാമത്തെ ഗ്രഹവുമാകുന്നു.

ദിനദ്വാദശാംശോ മതഃ കാലഹോരാ,
പതിസ്തസ്യ പൂർവ്വസ്യ വാരാധിനാഥഃ;
തതഃ ഷഷ്ഠഷഷ്ഠാഃ ക്രമേണേതരേഷാം,
നിശായാം തു വാരേശ്വരാത് പഞ്ചമാദ്യാഃ.

എന്നു് പ്രമാണവുമുണ്ടു്.

ശനിയുടെ 6, 8 ഇതുകളിലോ അവയുടെ ത്രികോണത്തിലോ വ്യാഴം ചെല്ലുമ്പോഴും, മരണകാലമാണ്. വ്യാഴം, ശനി, ഗുളികൻ ഈ മൂന്ന് ഗ്രഹങ്ങളുടേയും സ്ഫുടങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടി, കാണുന്ന രാശിയിൽ വ്യാഴം ചെല്ലുമ്പോഴും, മരണം സംഭവിയ്ക്കുന്നതാണ്.

12

ഇനി, ഇന്ന ഗ്രഹം എവിടെ ചെല്ലുമ്പോഴാണ്, മരണം ഉണ്ടാവുക എന്നറിയണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള വഴിയാണ് പറയുന്നത്.

ഇഷ്ടഗ്രഹസ്ഫുടകലാഃ പൃഥ‘‘ഗന്നവീരൈഃ’’
സംഹൃത്യ, ശിഷ്ടഗുണിതേഷ്ടവിഹംഗലിപ്താഃ
ഹൃത്വാ ദിനേശഭഗണൈർഭഗണാദി ലബ്ധം,
തദ്രാശിഗേ മരണമിഷ്ടവിഹംഗമേ സ്യാത്.

താൻ വിചാരിയ്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഫുടത്തെ, മുപ്പതിലും അറുപതിലും ഇറക്കി ഇലിയാക്കി രണ്ടു ദിക്കിൽ വെച്ച്, ഒന്നിനെ ‘‘അന്നവീര’’ (2400) കൊണ്ട് ഹരിച്ച് ഫലം കളയുക; ബാക്കിയുള്ളതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു ദിക്കിൽ വെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ഇലികളെ പെരുക്കി, സൂര്യന്റെ ഭഗണം (4320000) കൊണ്ട് ഹരിയ്ക്കുക. അപ്പോൾ കിട്ടുന്നത് വൃഥാഫലമാകയാൽ അതും കളയുക. ശിഷ്ടത്തെ ക്രമേണ 12, 30, 60 ഇതുകളിൽ ഓരോന്നുകൊണ്ടും പെരുക്കി, മേല്പറഞ്ഞ ഭഗണം കൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം, ക്രമത്തിൽ രാശി, തിയ്യതി, ഇലി ഇതുകളാകുന്നു. താൻ വിചാരിച്ച ഗ്രഹം ഇങ്ങനെ കാണുന്ന രാശിയിൽ ചെല്ലുമ്പോഴാണ് മരണകാലം.

13

ഇനി അഞ്ച് ശ്ലോകംകൊണ്ട് സൂര്യന്റെ അനിഷ്ടരാശികൾ പറയുന്നു.

സ്വസ്യ്:ഷോഡശഭാഗകോണഗൃഹഗേ
സൂര്യേ ചരസ്ഥഃ സ ചേ,–

ദ്യദ്യക്ഷഃ സ്ഥിരഭേഽഷ്ടമേശനവഭാ–
ഗർക്ഷത്രികോണസ്ഥിതേ;
ലഗ്നേശസ്യ നവാംശരാശിസഹിതേ
തസ്യത്രികോണേഽപി വാ
സൂര്യേ, മൃത്യുമുശന്തി യദ്യുഭയഗഃ
സോഽയം ഭവേജ്ജന്മനി.

ജനനസമയത്തു് സൂര്യൻ ചരരാശിയിലാണു് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ സൂര്യന്റെ ദ്വാദശാംശകരാശിയിലോ അതിന്റെ ത്രികോണത്തിലോ സൂര്യൻ ചെല്ലുമ്പോഴും, സ്ഥിരരാശിയിലാണു് സൂര്യൻ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ അഷ്ടമാധിപന്റെ നവാംശകരാശിയിലോ അതിന്റെ ത്രികോണത്തിലോ സൂര്യൻ ചെല്ലുമ്പോഴും ഉഭയരാശിയിലാണു് സൂര്യൻ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ലഗ്നാധിപന്റെ നവാംശകരാശിയിലോ അതിന്റെ ത്രികോണത്തിലോ സൂര്യൻ ചെല്ലുമ്പോഴും, മരണം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

14

അഷ്ടമാധിപതിയുടെ നവാംശക–
പ്രാണനാഥഭവനാശ്രിതേ രവൌ;
പ്രാണഹാനി,രഥവാ ത്രികോണഗേ.
തസ്യ ജന്മമദരിഃഫരന്ധ്രഗേ.

അഷ്ടമാധിപന്റെ നവാംശകം ഏതു് രാശിയിലാണോ വരുന്നതു്, ആ രാശിയുടെ അഷ്ടമാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ, അതിന്റെ ത്രികോണത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ജനനസമയത്തു് ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ അതിന്റെ 7, 8, 12 ഇതുകളിലോ സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും, മരണം സംഭവിക്കാം.

15

കലീകൃതൌ രാഹുദിവാകരൌ ദ്വൌ
തയോർവ്വധാ "ദുന്നതപത്രൈ"ർഭക്തം
രവൌ ക്ഷിപേത്, തത്ഭവനത്രികോണം
യാതേ രവൌ പ്രാണവിയോഗമേതി.

സൂര്യന്റേയും രാഹുവിന്റേയും സ്ഫുടംവെച്ച്, രണ്ടും ഇറക്കി ഇലിയാക്കി, അതുകൾ തമ്മിൽ പെരുക്കി "ഉന്നതപത്രം" (21600) കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു് ഇലികളാകുന്നു. ആ ഇലികളെ കയററി, സൂര്യസ്ഫുടത്തിൽ കൂട്ടുക. അപ്പോൾ കാണുന്ന രാശിയിലോ, അതിന്റെ ത്രികോണത്തിലോ സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും, മരണം സംഭവിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

16

നിധനേശസ്ഥിതേ രാശൌ, ദ്വാദശാംശേ/ഥവാ രവിഃ;
യദാചരേത്തദാ മൃത്യു, സ്ത്രികോണം ഗതേ/ഥവാ.

അഷ്ടമാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ, അതിന്റെ ദ്വാദശാംശകരാശിയിലോ, അവയുടെ ത്രികോണങ്ങളിലോ സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും, മരണഘട്ടമാകുന്നു.

17

ഭാനുഭാനുജമാന്ദീനാം സ്ഫുടയോഗം ഗതേ രവൌ;
ലഗ്നമാന്ദിസ്ഫുടൈക്യാത്ഥഭാംശഗേ വാ രവൌ മൃതിഃ.

സൂര്യന്റേയും ശനിയുടേയും ഗുളികന്റേയും സ്ഫുടങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കാണുന്ന രാശിയിൽ സൂര്യൻ ചെല്ലുമ്പോഴും, ലഗ്നത്തിന്റേയും ഗുളികന്റേയും സ്ഫുടങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയ രാശിയിലോ അതിന്റെ നവാംശകത്തിലോ സൂര്യൻ ചെല്ലുമ്പോഴും, മരണത്തെ ഊഹിക്കേണ്ടുന്ന ഘട്ടമാണ്.

അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ചന്ദ്രന്റെ അനിഷ്ടങ്ങളെ പറയുന്നു.

18

രന്ധ്രാംശഭേ വാ നിധനേശഭേ വാ,
മന്ദേന്ദുമാന്ദിസ്ഫുടയോഗഭേ വാ;
ജന്മാദ്യനിഷ്ടോദിതഭാംശകേ വാ,
യാതേ ശശാങ്കേ മരണം വദന്തി.

സൂര്യൻ അഷ്ടമാധിപൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന രാശികളിലോ, ചന്ദ്രന്റെയും ശനിയുടെയും ഗുളികന്റെയും സ്ഫുടങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയാൽ കാണുന്ന രാശിയിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ജനനസമയത്തെ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ നിന്നു് ചന്ദ്രനു് അനിഷ്ടമായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലോ * ചന്ദ്രൻ ചെല്ലുന്ന സമയത്തും, മരണം സംഭവിക്കാം.

19

ഇതിനു മേൽ മൂന്നു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ഇന്ന രാശി ഉദിക്കുന്ന സമയത്തു് മരിക്കുമെന്നതിനെ പറയുന്നു.

ജന്മനി ലഗ്നോപേതാത്,
ചന്ദ്രോപഗതാന്നവാംശകാദ്വാഽപി;
ചതുരുത്തരഷഷ്ട്യംശക-
ഭേ ലഗ്നേ വാ, സമാദിശേന്മരണം.

ലഗ്നത്തിന്റെയോ ചന്ദ്രന്റെയോ വർത്തമാനനവാംശകം മുതല്ക്കു് എണ്ണിയാൽ 64-ാമത്തെ നവാംശകം എതു രാശിയിൽ വരുന്നുവോ, ആ രാശി ഉദിക്കുന്ന സമയം, മരണോല്പത്തമാകുന്നു.

---

* ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽനിന്നു് 2, 4, 5, 8, 9, 12 ഈ സ്ഥാനങ്ങൾ ചന്ദ്രനു് അനിഷ്ടങ്ങളാകുന്നു. 11-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ ചാരഫലം വിസ്തരിച്ചു് പറയുന്നതുമുണ്ടു്.

20

ലഗ്നാദഷ്ടമരാശൌ, ചന്ദ്രാദ്വാ ലഗ്നശേഽഥവാ പുംസാം
മരണം; ന്യൂനഫലേ വാ രാശൌ പിണ്ഡാഷ്ടവർഗ്ഗേഷു.

ലഗ്നം ചന്ദ്രൻ ഇതുകളുടെ എട്ടാംരാശി ഉദിയ്ക്കുമ്പോഴും, സമുദായാഷ്ടകവർഗ്ഗ * ത്തിൽ ഉള്ളതിലും ഫലം കുറഞ്ഞ രാശി ഉദിയ്ക്കുമ്പോഴും, മരണം സംഭവിച്ചേയ്ക്കാവുന്നതാണു്.

21

മാന്ദീന്ദുലഗ്നസംയോഗരാശൌ മരണമാദിശേത്;
അത്രോദിതേഷു സർവ്വത്ര ത്രികോണമപി ചിന്തയേത്.

ഗുളികൻ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നം ഇതുകളുടെ സ്ഫുടയോഗരാശി ഉദിയ്ക്കുമ്പോഴും, മരണം സംഭവിയ്ക്കാവുന്ന സമയമാകുന്നു. ഏതേതു് ഗ്രഹങ്ങാംക്ക് ഏതേതു് രാശികളോ നക്ഷത്രങ്ങളോ ആണോ കഷ്ടങ്ങളായി പറഞ്ഞതു്, അതുകളുടെയെല്ലാം ത്രികോണങ്ങളിൽ അതാതു് ഗ്രഹം ചെല്ലുമ്പോഴും, മരണം വിചാരിയ്ക്കേണ്ടതാണു്.

22

ഇന്ന ഗ്രഹം ഏതു രാശിയിൽ ചെല്ലുമ്പോഴാണു് പിതാവു് മുതലായ സംബന്ധികളുടെ മരണം ഉണ്ടാവുക എന്നറിയാൻ പറയുന്നു.

ഇഷ്ടഖേചരസ്ഥസ്ഫുടാത് ത്യജേത്
താതമാതൃമുഖകാരകഗ്രഹാൻ;
ശിഷ്ടരാശിഗത ഇഷ്ടഖേചരേ
താതമാതൃമുഖമൃത്യുമാദിശേത്.

---

* ഈ സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗം പത്താമദ്ധ്യായത്തിലെ 34 മുതൽ 3 ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതാകുന്നു.

ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെ, ഉദാഹരണത്തിന്നായി, ചന്ദ്രൻ എവിടെ ചെല്ലുമ്പോഴാണ് അപ്പൻ മരിയ്ക്കുക എന്നറിയാൻ പറയുന്നു. ജനനസമയത്തെ ചന്ദ്രപുത്രനായ ബുധന്റെ സ്ഫുടത്തിൽനിന്ന് പിതൃകാരകനായ സൂര്യന്റെ സ്ഫുടം കളയുക. ബാക്കി കാണുന്ന രാശിയിലോ നവാംശകരാശിയിലോ ചന്ദ്രൻ ചെല്ലുമ്പോഴാണ് പിതാവ് മരിയ്ക്കുക. ഇതുപോലെ ഏതു് ഗ്രഹത്തെപ്പററിയാണോ അറിയേണ്ടതു്, ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ പുത്രന്റെ സ്ഫുടത്തിൽനിന്ന് അതാതു ആളുകളുടെ കാരകഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഫുടത്തെക്കളഞ്ഞു്, ബാക്കി കാണുന്ന രാശിയിൽ ആ ഗ്രഹം (ഏതു ഗ്രഹത്തിന്റെ പുത്രന്റെ സ്ഫുടത്തിൽനിന്നാണോ കാരകഗ്രഹത്തിന്റെസ്ഫുടം കളഞ്ഞതു് ആ ഗ്രഹം) ചെല്ലുമ്പോഴാണ്, അവരുടെ മരണം ഉണ്ടാവുക.

23

സൂര്യന്റെ പുത്രൻ ശനിയും, ചന്ദ്രന്റെ പുത്രൻ ബുധനുമാണല്ലോ. മററു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും പുത്രസ്ഫുടത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാനാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

ഇഷ്ടഗ്രഹാദ്യാവദിനാത്മജാന്തം
തത്തദ്ദിനാത് താവതിഥേ ദിനേ യഃ
മാന്ദിഃ, സ ഏവേഷ്ടഖഗാത്മജഃ സ്യാ;-
ച്ഛുക്രാത്മജസ്തു തത്പഞ്ചമവാസരോക്തഃ.

ഏതു ഗ്രഹത്തിന്റെ പുത്രനെയാണോ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു്, ആ ഗ്രഹം മുതൽ ശനിവരെ എണ്ണുക; അപ്പോൾ കാണുന്ന സംഖ്യ എത്രയോ, അതാതു് ഇഷ്ടദിവസത്തിൽനിന്ന് അത്രാമത്തെ ദിവസമായ ഗുളികനാണ് അതാതു് ഗ്രഹത്തിന്റെ പുത്രൻ. ഞായറാഴ്ചദിവസത്തെ ശുക്രപുത്രനെയാണ് അറിയേണ്ടതെന്ന് വിചാരിയ്ക്കുക. വെള്ളി മുതൽ ശനി കൂടി എണ്ണിയാൽ, രണ്ടാണല്ലോ ഉള്ളതു്. ഞായറാഴ്ച മുതൽ രണ്ടാമത്തേതായ തിങ്കളാഴ്ചദിവസത്തെ ഗുളികനാണ് ഞായറാഴ്ചയിലെ ശുക്രപുത്രൻ. ഇപ്രകാരം മററു

ഗ്രഹങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. 1. അർദ്ധപ്രഹാരൻ 2. കാലൻ 3. യമകണ്ടകൻ 4. യാമശുക്രൻ 5. ഗുളികൻ ഈ അഞ്ചും ക്രമേണ കുജാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരാകുന്നു. രാത്രിയാണെങ്കിൽ, അതാതാഴ്ച്ചയുടെ 5-ാമത്തെ ആഴ്ച, ദിവസത്തെ ഗ്രഹത്തിന്റെ പുത്രനുമാകുന്നു.

24

പിതാവ് മുതലായ സംബന്ധികളുടെ മരണസമയം നിർണ്ണയിപ്പാൻ, മറ്റൊരു സമ്പ്രദായം പറയുന്നു.

പിത്രാദികാരകവിഹംഗമശുദ്ധപിണ്ഡം
പിത്രാദിഭാവഗതകൃത്സ്നഫലൈർന്നിഹത്യ
"സത്രാ" ഹൃതേ, വിശതി ശിഷ്ടമശ്വിപൂർവ്വേ
പിത്രാദിമൃത്യുസമയഃ കില തത്ര വാച്യഃ.

പിതാവ് മുതലായി ആരുടെ മരണത്തെയാണോ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, ആ ആളുകളുടെ കാരകഗ്രഹന്റെ ശുദ്ധപിണ്ഡം * ഉണ്ടാക്കി, അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുടെ ഭാവത്തിലുള്ള സകലഫലങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആ ശുദ്ധപിണ്ഡത്തെ പെരുക്കി 27-ൽ ഹരിക്കുക. കിട്ടിയ ഫലം കളഞ്ഞ് ബാക്കി സംഖ്യ എത്രയുണ്ടോ, അശ്വതി മുതൽ അത്രാമത്തെ നക്ഷത്രത്തിൽ ശനി ചെല്ലുമ്പോഴും, ആ ഇച്ഛിച്ച ആളുടെ മരണം സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്.

മരണനിർണ്ണയപ്രകരണം എന്ന ഏഴാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

---

* ശുദ്ധപിണ്ഡം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള സമ്പ്രദായം 9-ാമദ്ധ്യായത്തിലെ 31, 32 എന്നീ ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് പറയുന്നതാണ്.

എട്ടാമദ്ധ്യായം

യോഗപ്രകരണം

ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 78 ശ്ലോകംകൊണ്ട് പലവിധത്തിലുള്ള യോഗങ്ങളാണ് ഇനി പറയുന്നത്. അടുത്ത ശ്ലോകം കൊണ്ട് "രുചകം" മുതലായ അഞ്ചു യോഗങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

1

സ്വോച്ചസ്വക്ഷേത്രഗതൈഃ
കേന്ദ്രസ്ഥൈഃ കുജബുധേഡ്യസിതമന്ദൈഃ.
'രുചകോ' 'ഭദ്രോ' 'ഹംസോ'
'മാളവ്യഃ' 'ശശ' ഇതി ക്രമാദ്യോഗാഃ.

കുജൻ തന്റെ ഉച്ചത്തിലോ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ നില്ക്കുകയും, ആ നില്ക്കുന്ന രാശി കേന്ദ്രമാവുകയും ചെയ്താൽ, "രുചകം" എന്ന യോഗമാണ്; അപ്രകാരംതന്നെ ബുധനാണെങ്കിൽ "ഭദ്രം" എന്നും, വ്യാഴമാണെങ്കിൽ "ഹംസം" എന്നും, ശുക്രനാണ് എങ്കിൽ "മാളവ്യം" എന്നും, ശനിയാണെങ്കിൽ "ശശം" എന്നും അഞ്ച് യോഗങ്ങളാകുന്നു. ഈ അഞ്ച് യോഗത്തിനും കൂടി "പഞ്ചമഹായോഗങ്ങൾ" എന്നും പറയാറുണ്ട്.

2

ഇനി "രുചക" യോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

ഉത്സാഹശൌര്യധനസാഹസവാൻ പ്രസിദ്ധഃ,
ശ്രീമാൻ രണേഷു വിജയീ നൃപവല്ലഭശ്ച;
പിത്തോല്ബണോ ബലയുതശ്ച പലോഽതിരോഷോ,
ജാതോ ഭവേച്ച രുചകേ, കൃശമദ്ധ്യഗാത്രഃ.

രുചകയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ ഉത്സാഹം ശൌര്യം ധനം സാഹസബലം എന്നീ ഗുണങ്ങളുള്ളവനും, ശ്രീമാനും,

യുദ്ധത്തിൽ ജയിയ്ക്കുന്നവനും, രാജാവിന്ന് ഇഷ്ടനും പിത്ത പ്രധാനനും, പ്രസിദ്ധനും, ഇടുങ്ങിയ അരയോടുകൂടിയവനും, സ്ഥിരതയില്ലാവത്തവനും, കോപിഷ്ഠനമായിരിയ്ക്കും.

3

ഇനി "ഭദ്ര"യോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

വാഗ്മീ പടുഃ പവനപിത്തകഫപ്രധാനഃ
ശാസ്ത്രാർത്ഥവിദ് ധൃതിയുതോ ദ്വിജദേവഭക്തഃ
ശ്യാമഃ കലാസു നിപുണോ ബഹുവർഷജീവീ
ഭദ്രേ സ്വകർമ്മനിരതശ്ച ഭവേത് പ്രജാതഃ.

ഭദ്രയോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ—വാചാലനും, സമർത്ഥനും, ത്രിദോഷപ്രധാനനും, ശാസ്ത്രജ്ഞനും, ധൈര്യവാനും, ദേവബ്രാഹ്മണഭക്തനും, ശ്യാമളവർണ്ണം (സ്നിഗ്ദ്ധതയോടുകൂടിയ കറുത്തവർണ്ണം) ഉള്ളവനും, കലാവിദ്യകളിൽ സമർത്ഥനും, വളരെ ദീർഘായുസ്സുള്ളവനും, സ്വകർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവനും ആയിരിയ്ക്കും.

4

ഇനി "ഹംസ"യോഗത്തിന്റെ ഫലമാണ് പറയുന്നത്,

അർത്ഥധർമ്മസുഖഭാങ്നൃപപൂജ്യഃ,
ശ്രേഷ്ഠശീലോ ഗുരുസുരദ്വിജഭക്തഃ;
സുസ്വരഃ പ്രഥിതകീർത്തിരുദാരോ,
ഹംസജഃ സുരുചിരശ്ചിരജീവീ.

ധനം, ധർമ്മം, സുഖം, രാജപ്രീതി, ഗുരുദേവബ്രാഹ്മണഭക്തി, നല്ല ശബ്ദം, വലിയ യശസ്സ്, ഔദാര്യം എന്നീ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയും, കഫപ്രധാനിയുമായി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിയ്ക്കാനുള്ള ഭാഗ്യമാണ് 'ഹംസ'യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവന്നുണ്ടാവുക.

5

'മാളവ്യം' എന്ന യോഗത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

ഗീതപ്രിയോ രജതരത്നപരിച്ഛദസ്ത്രീ-
സദ്വസ്ത്രഭൂഷണയുതോ വിഷയോപഭോക്താ;
രാമാമനോഹരവപുഃ കഫവാതശാലീ
മാളവ്യജോ ഭവതി സപ്തതിവർഷജീവീ.

'മാളവ്യ'യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, സംഗീതപ്രിയനും, വെള്ളി, രത്നങ്ങൾ, കട്ടിൽ, കിടക്ക മുതലായവ, സ്ത്രീകൾ, വിശേഷവസ്ത്രങ്ങൾ, ആഭരണങ്ങൾ ഇതുകൾ ധാരാളം ഉള്ളവനും, എന്നുമാത്രമല്ല വിഷയസുഖങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അനുഭവിക്കുന്നവനും, സ്ത്രീകൾക്ക് സുഭഗനും, കഫപ്രധാനിയുമായി 70 വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിരിക്കും.

6

ഇനി 'ശശ'യോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

രാജപ്രിയോ ദേശപുരാധിനാഥോ
ഭക്തോ ജനന്യാം കൃഷിധാന്യയുക്തഃ;
വാതോൽബണഃ ശ്യാമകൃശാംഗയഷ്ടിഃ
ശശോത്ഭവഃ സ്യാത് പരശാഠ്യവേദീ.

രാജപ്രീതി, ദേശം, നഗരം ഇതുകളുടെ ആധിപത്യം, മാതൃഭക്തി, കൃഷി, ധാന്യസമൃദ്ധി, വാതപ്രാധാന്യം, കറുത്ത് ചടച്ച ദേഹം, അന്യന്മാരുടെ കളവ് കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം, ഇതെല്ലാം 'ശശ'യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളാകുന്നു.

7

1. സുനഭ, 2. അനഭ, 3. ധുരുധുര 4. കേമദ്രുമം എന്നീ നാലു യോഗമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

ഹിത്വാർക്കം, 'സുനഭാ' ഽ 'നഭാ' 'ധുരുധുരാ'
സ്വാന്ത്യോഭയസ്ഥൈർഗ്രഹൈഃ
ശീതാംശോഃ കഥിതോ ഽന്യഥാ തു ബഹുഭിഃ
കേമദ്രുമോ ഽന്യൈസ്ത്വസൗ;

കേന്ദ്രേ ശീതകരേഽഥവാ ഗ്രഹയുതേ
കേമദ്രുമോ നേഷ്യതേ,
കേചിത് കേന്ദ്രനവാംശകേഷു ച വദ-
ന്ത്യുക്തിപ്രസിദ്ധാ ന തേ.

സൂര്യനൊഴിച്ച് മറ്റേതെങ്കിലും ഒന്നോ അധികമോ ഗ്രഹങ്ങൾ, ചന്ദ്രന്റെ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ 'സുനഫാ' എന്നും, പന്ത്രണ്ടിൽ നിന്നാൽ 'അനഫാ' എന്നും, രണ്ടിലും പന്ത്രണ്ടിലും കൂടി നിന്നാൽ ''ധുരുധുരാ'' എന്നും പറയുന്ന മൂന്നു യോഗങ്ങളാകുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ ഈ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളിലും (രണ്ടിലും പന്ത്രണ്ടിലും) ഒരു ഗ്രഹവും ഇല്ലെങ്കിൽ 'കേമദ്രുമം' എന്ന യോഗമാണെന്നും പല ആചാര്യന്മാരും പറയുന്നു. മറ്റു ചില ആചാര്യന്മാർ, ചന്ദ്രകേന്ദ്രത്തിൽ സൂര്യനൊഴിച്ച് മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, കേമദ്രുമയോഗം ഇല്ലാതാകുമെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. അത്ര പ്രസിദ്ധിയില്ലാത്ത മറ്റു ചില ആചാര്യന്മാർ, ചന്ദ്രന്റെ നവാംശകകേന്ദ്രത്തിൽ ഗ്രഹമുണ്ടായാലും, കേമദ്രുമയോഗമില്ലാതാവുമെന്നും പറയുന്നു.

8

'സുനഫാ' 'അനഫാ' എന്നീ രണ്ടു യോഗങ്ങളുടെ ഫലമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

സ്വയമധിഗതവിത്തഃ പാർത്ഥിവസ്തത്സമോ വാ
ഭവതി ഹി ''സുനഫാ''യാം ധീധനഖ്യാതിമാംശ്ച.
പ്രഭുരഗദശരീരഃ ശീലവാൻ ഖ്യാതകീർത്തി-
ർവ്വിഷയസുഖസുവേഷോ നിർവൃതശ്ചാ''നഫായാം''.

'സുനഫാ'യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, ബുദ്ധിമാനും പ്രസിദ്ധനും ആവുകയും, സ്വപ്രയത്നത്താൽ തന്നെ വളരെ ധനം സമ്പാദിച്ച് രാജാവോ തത്തുല്യനോ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

'അനഫാ' യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, പ്രഭുവും, അരോഗദൃഢഗാത്രനും, സ്വഭാവഗുണമുള്ളവനും, യശസ്വിയും, നല്ല

വേഷത്തോടുകൂടിയവനും, വിഷയസുഖം നല്ലവണ്ണം അനുഭവിക്കുന്നവനും സമാധാനചിത്തനുമായിരിക്കുന്നതാണു്.

9

ഇനി 'ധുരധുരാ'യോഗത്തിന്റെയും 'കേമദ്രുമ'യോഗത്തിന്റെയും ഫലമാണു് പറയുന്നതു്.

ഉല്പന്നഭോഗസുഖഭാഗ്ധനവാഹനാഢ്യ—
  സ്ത്യാഗാന്വിതോ "ധുരധുരാ"പ്രഭവഃ സുഭൃത്യഃ;
"കേമദ്രുമേ" മലിനദുഃഖിതനീചനിസ്വഃ
  പ്രേഷ്യഃ ഖലശ്ച നൃപതേരപി വംശജാതഃ.

'ധുരധുരാ'യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, ധനവും വാഹനവും നല്ല ഭൃത്യന്മാരും ഉള്ളവനും, ത്യാഗ(ദാന)ശീലനും, താല്ക്കാലികങ്ങളായ ഉപകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു് വിഷയസുഖം നല്ലവണ്ണം അനുഭവിക്കുന്നവനും ആയിരിക്കും.

'കേമദ്രുമ'ത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, രാജകുലത്തിൽ ജനിച്ചാൽക്കൂടി, മഹാമലിനനും, ദുഃഖിയും, നീചവൃത്തി ചെയ്യുന്നവനും, ദരിദ്രനും, ക്രൂരനും, ഭൃത്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവനും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

10

ഇനി മറ്റൊരു 'കേമദ്രുമ'യോഗമാണു് പറയുന്നതു്.

ഭാഗ്യാധിപേ വ്യയസ്ഥേ,
  വ്യയേശ്വരേ വിത്തഗേ ബലക്ഷീണേ;
വിക്രമസംസ്ഥൈഃ പാപൈ,—
  ര്യ്യോഗഃ "കേമദ്രുമോ" ജ്ഞേയഃ.

ദുർബ്ബലനായ ഒമ്പതാം ഭാവാധിപൻ പന്ത്രണ്ടിലും, ദുർബ്ബലനായ പന്ത്രണ്ടാം ഭാവാധിപൻ രണ്ടിലും, പാപന്മാർ മൂന്നിലും നിന്നാൽ, അതും ഒരു 'കേമദ്രുമ'യോഗമാകുന്നു.

11

ഈ കേമദ്രുമയോഗത്തിന്റെ ഫലമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്

പരദാരരതോ നിത്യം, പരാന്നകാംക്ഷീ കുകർമ്മധർമ്മരതഃ;
ബഹൃണഭാഗീ പുരുഷോ ജാതഃ 'കേമദ്രുമേ' ഭവേദ്യോഗേ

ഈ 'കേമദ്രുമ' യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, പരസ്ത്രീ, പരാന്നം, നീചമായ പ്രവൃത്തി, നിന്ദ്യമായ ധർമ്മം ഇതുകളിൽ അത്യാസക്തനും, വലിയ കടക്കാരനും ആയിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

12

മറെറാരു 'കേമദ്രുമ' യോഗവും അതിന്റെ ഫലവുമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

ശശിശനിശുക്രാഃ കേന്ദ്ര-
സ്ഥിതാഃ, കുജാർക്കൌ തഥാഷ്ടമവ്യയഗൌ;
കേമദ്രുമോഽപരോയം,
യോഗേ ജാതോ ന ജന്മഭൂമിസ്ഥഃ.

ചന്ദ്രൻ, ശനി, ശുക്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ കേന്ദ്രത്തിലും, കുജൻ എട്ടിലും, സൂര്യൻ പന്ത്രണ്ടിലും നിന്നാൽ മറെറാരു 'കേമദ്രുമ'മാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, സ്വദേശത്തു് അധികം താമസിയ്ക്കയില്ല.

13

'അധിയോഗം' എന്ന യോഗവും, അതിന്റെ ഫലവും പറയുന്നു.

സൌമ്യൈഃ സ്മരാരിനിധനേ 'ഷ്വധിയോഗ' ഇന്ദോ-
സ്തസ്മിംശ്ചമൂപസചിവക്ഷിതിപാലജന്മ;
സമ്പത്തിസൌഖ്യവിഭവോ ഹതശത്രവശ്ച
ദീർഘായുഷോ വിഗതരോഗഭയാശ്ച ജാതാഃ.

ചന്ദ്രന്റെ 6–7–8 ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളിലും ശുഭന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നു് 'അധിയോഗം' എന്നാണു് പേരു്. ആ ശുഭന്മാർ ദുർബ്ബലന്മാരാണെങ്കിൽ, ആ യോഗത്തിൽ

ജനിച്ചവൻ സൈന്യാധിപനും, മദ്ധ്യബലവാന്മാരാണെ ങ്കിൽ മന്ത്രിയും, പൂർണ്ണബലവാന്മാരാണെങ്കിൽ രാജാവുമാ യിത്തീരുന്നതാകുന്നു. അതാതു് സ്ഥാനത്തിന്നു് ഒത്ത വി ധത്തിൽ ധനസുഖവിഭവങ്ങളോടുകൂടിയവരും, ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുന്നവരും, അരോഗികളും, നിർഭയന്മാരും ആയി ദീ ർഘകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

14

അധമസമവരിഷ്ഠാന്യർക്കകേന്ദ്രാദിസംസ്ഥേ
  ശശിനി, വിനയവിത്തജ്ഞാനധീനൈപുണാനി;
അഹനി നിശി ച ചന്ദ്രേ സ്വേ ഽധിമിത്രാംശകേ വാ
  സുരഗുരുസിതദൃഷ്ടേ വിത്തവാൻ സ്യാത് സുഖീ ച.

സൂര്യന്റെ കേന്ദ്രത്തിലാണു് ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ വിനയം, ധനം, അറിവു്, ബുദ്ധി, സാമർത്ഥ്യം ഇതുകൾ അധമങ്ങളായിരിക്കും. സൂര്യന്റെ പണപരത്തിലാണു് ച ന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, മുൻപറഞ്ഞ വിനയാദിഗുണങ്ങൾ മദ്ധ്യമങ്ങളും, ആപോക്ലിമത്തിലാണെങ്കിൽ ഉത്തമങ്ങളുമാ യിരിക്കും. ചന്ദ്രൻ, തന്റെ നവാംശകത്തിലോ അതിബ ന്ധുവിന്റെ നവാംശകത്തിലോ നില്ക്കുകയും, ജനനം പക ലാണെങ്കിൽ മേല്പറഞ്ഞ ചന്ദ്രനു് വ്യാഴത്തിന്റേയും, രാ ത്രിയാണെങ്കിൽ ശുക്രന്റേയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെ യ്യുക, എന്നാൽ ധനവാനും, സുഖിയുമായിരിക്കയും ചെയ്യും

15

യസ്യ ജന്മസമയേ ശശിലഗ്നാദ്
  സദ്ഗ്രഹോ ഭവതി കർമ്മണി സ്ഥിതഃ
തസ്യ കീർത്തിരമലാ ഭുവി തിഷ്ഠേ-
  ദായുഷോഽന്തമവിനാശിതസമ്പത്.

ചന്ദ്രലഗ്നത്തിൽനിന്നു് 10-ാംഭാവത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ശുഭഗ്രഹം നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നേടത്തോ ളം കാലം വലിയ ധനവാനും യശഃസ്വിയുമായിരിക്കും.

16

അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് ധനലാഭമെന്ന യോഗം പറയുന്നു.

ധനാധിപേ ലാഭഗതേ, ലാഭേശേ ധനമാഗതേ;
താവുഭൌ കേന്ദ്രഗൌ വാപി ധനലാഭമുദീരയേത്.

രണ്ടാംഭാവാധിപൻ പതിനൊന്നിലും, പതിനൊന്നാംഭാവാധിപൻ രണ്ടിലും നില്ക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഈ രണ്ട് ഗ്രഹങ്ങളും കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ, വളരെ ധനം സമ്പാദിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

17

ഇനി മഹാഭാഗ്യം എന്ന യോഗം പറയുന്നു.

പുന്നക്ഷത്രേ ദിവാ പുംസാം പുംഭേ ലഗ്നാർക്കചന്ദ്രഭേ
'മഹാഭാഗ്യ' ഇതി ഖ്യാതോ യോഗ,സ്ത്രീണാം വിപര്യയഃ.

സൂര്യനും ചന്ദ്രനും പുരുഷരാശിയിൽ നില്ക്കുമ്പോഴ്, പുരുഷരാശി ലഗ്നമായി, പുരുഷനക്ഷത്രത്തിൽ * പകൽ ജനിച്ചാൽ, പുരുഷന്മാർക്ക് മഹാഭാഗ്യം എന്ന യോഗമാകുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കാണെങ്കിൽ നേരെ വിപരീതം. സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ സ്ത്രീരാശിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീരാശി ലഗ്നമായി, സ്ത്രീനക്ഷത്രത്തിൽ രാത്രി ജനിച്ചാലാണ്, മഹാഭാഗ്യമെന്ന യോഗമുണ്ടാവുക.

18

ഇനി ഈ മഹാഭാഗ്യത്തിന്റെ ഫലമാണ് പറയുന്നതു്.

'മഹാഭാഗ്യേ' ഭവേത് ജാതോ നൃപതീഷ്ടഃ സുബുദ്ധിമാൻ;
സുതസൌഖ്യയുതോ ഭോഗീ ദീർഘായുഃ പണ്ഡിതോ ജയീ.

'മഹാഭാഗ്യം' എന്ന യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, രാജാവിന്നു ഇഷ്ടമുള്ളവനും, വിവേകങ്ങളോടുകൂടിയവനും, പുത്ര

* നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ത്രീപുരുഷാദിവിശേഷങ്ങൾ 14-ാ മദ്ധ്യായത്തിലെ 19-ാംശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതാണ്.

സമ്പത്തുള്ളവനും, ഉൽകൃഷ്ടസ്വഭാവശീലനും, പണ്ഡിതനും, ജയശീലനുമായി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിയ്ക്കും.

19

ഭാഗ്യാധിപേ വിലഗ്നേ ത്രികോ-
ണ്കേ വാഽപി ധർമ്മഗേ വാഽപി;
ബലവത്യുച്ചഗതേ വാ
യേഷാം, തേ മാനവാഃ ശ്രേഷ്ഠാഃ.

ബലവാനായ ഒമ്പതാംഭാവാധിപൻ, ലഗ്നത്തിലോ മൂന്നിലോ ഒമ്പതിലോ ഉച്ചത്തിലോ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിയ്ക്കുന്നവർ, ശ്രേഷ്ഠന്മാരായിരിയ്ക്കും.

20

നീചേ ഗ്രഹോ ജന്മനി യഃ സ്ഥിതഃ സ്യാത്,
തദ്രാശിനാഥോച്ചപതിർഗ്രഹേന്ദ്രഃ
കേന്ദ്രസ്ഥിതശ്ചേദ്യദി, തത്ര യോഗേ
ജാതോ ഭവേത് ഭൂപതിചക്രവർത്തീ.

ജനനസമയത്ത് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം നീചത്തിൽ നില്ക്കുകയും, നീചരാശിയുടെ അധിപന്റെ ഉച്ചരാശ്യധിപൻ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, ചക്രവർത്തിയായി ഭവിയ്ക്കും.

21

അതിവസുമാൻ, വസുമാൻ, അല്പവസുമാൻ എന്ന മൂന്നു യോഗവും ഫലവും പറയുന്നു.

ലഗ്നാ 'ദതിവസുമാൻ', 'വസുമാൻ' ശശാങ്കാത
സൗമ്യഗ്രഹൈരുപചയോപഗതൈഃ സമസ്തൈഃ
ദ്വാഭ്യാം 'സമോ'ഽല്പവസുമാം'ശ്ച തദൂനതായാ-
മന്യേഷ്വസത്സ്വപി ഫലേഷ്വിദമുത്കടേന.

ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ മൂന്നും ലഗ്നത്തിന്റെ ഉപചയത്തിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ 'അതിവസുമാൻ' എന്നും, രണ്ട് ശുഭന്മാരേ ഉപചയത്തിലുള്ളൂവെങ്കിൽ 'വസുമാൻ' എന്നും,

ഒന്നേ ഉള്ളുവെങ്കിൽ 'അല്പവസുമാൻ' എന്നും, മൂന്നു് യോഗങ്ങളാകുന്നു. യോഗത്തിന്റെ പേരുപോലെതന്നെ, 'അതിവസുമാൻ' യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ അതിധനവാനും, ക്രമത്തിൽ 'അല്പവസുമാൻ' യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ അല്പധനവാനും ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. മൂന്നു ശുഭന്മാരും ചന്ദ്രന്റെ ഉപചയത്തിൽ നിന്നാലും, ഫലം ഇതുപോലെതന്നെയാകുന്നു. പക്ഷെ, ലഗ്നത്തിലെന്നപോലെതന്നെ ശക്തി ഉണ്ടാകയുമില്ല. കേമദ്രുമം മുതലായി മറ്റെന്തു് അശുഭയോഗങ്ങളുണ്ടായാലും, ഈ യോഗം ഉണ്ടെങ്കിൽ മറ്റു് അശുഭഫലങ്ങളെയെല്ലാം ജയിച്ചു് ഇതിന്റെ ഫലം കാണിക്കാതിരിക്കുകയുമില്ല.

22

വാസി, വേസി, ഉഭയചരി എന്നീ മൂന്നു് യോഗമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

സൂര്യാദ്വ്യയഗൈ‘ർവ്വാസി’,–
ർവ്വിത്തഗൈശ്ചന്ദ്രവർജ്ജിതൈർ‘വേസി’;
ഉഭയസ്ഥിതൈർഗ്ഗ്രഹൈരു–
‘ഭയചരീ’ നാമതോ യോഗാഃ.

ജനനസമയത്തു് സൂര്യൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽനിന്നു് 12–ാംഭാവത്തിൽ ചന്ദ്രനൊഴിച്ചു് മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രഹം നിന്നാൽ വാസി എന്നും, രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ വേസി എന്നും, രണ്ടിലും പന്ത്രണ്ടിലും ഓരോ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ഉഭയചരി എന്നും പറയുന്ന മൂന്നു് യോഗങ്ങളാകുന്നു.

23

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു്, വാസിയോഗത്തിന്റെയും അതിൽ പാപന്മാരുണ്ടായാലത്തെയും ഫലമാണു് പറയുന്നതു്.

പാപമതിവ്വികലാംഗോ

നിദ്രാലസ്യശ്രമാന്വിതോ വാസൌ;

പാപൈരേവം, സൌമ്യൈ–

ർബ്ബലയുക്തൈഃ സവ്വസൌഖ്യസമ്പന്നഃ.

പാപന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള വാസീയോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ ദുർബ്ബുദ്ധിയും, അംഗവികലനും, അതിയായ ഉറക്കം, മടി, ക്ഷീണം ഇതുകറം ഉള്ളവനും ആയിത്തീരും; എന്നാൽ ബലവാന്മാരായ ശുഭന്മാരാണ് യോഗകർത്താക്കന്മാരെങ്കിൽ, സകലവിധസുഖങ്ങളും അനുഭവിയ്ക്കുന്നവനും ആയിരിയ്ക്കും. ശുഭന്മാരും പാപന്മാരുമുണ്ടെങ്കിൽ, ഫലവും ശുഭാശുഭമിശ്രമായിരിയ്ക്കുമെന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

24

വേസീയോഗഫലമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

മന്ദഗതിർമൃദുവചനോ

ഹീനാക്ഷോ ബന്ധുവത്സലോ ധൃതിമാൻ;

ആയവ്യയതുല്യകരോ

ജാതഃ സ്യാ‘ദ്വേസി’യോഗേഽസ്മിൻ.

വേസീയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, സാവധാനത്തിൽ നടക്കുന്നവനും, ക്രൂരവാക്കുകറം സംസാരിയ്ക്കാത്തവനും, ചക്ഷുസ്സിനു് ബലം കുറഞ്ഞവനും, ബന്ധുക്കളിൽ സ്ഥായി ഉള്ളവനും, ധൈര്യശാലിയും, ധനസമ്പാദനവും ചെലവും തുല്യമായിരിയ്ക്കുന്നവനും ആയിരിയ്ക്കും. ഇതു് ശുഭന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള ഫലമാണ്. വാസീയോഗത്തിനു് പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ, അശുഭന്മാരാണ് യോഗകർത്താക്കന്മാരെങ്കിൽ അശുഭഫലവും, ശുഭാശുഭമിശ്രമാണെങ്കിൽ യോഗഫലവും, മിശ്രമായിരിയ്ക്കുമെന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

25

ഉഭയചരീയോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

മുഖരോ ജ്ഞാനീ ബലവാൻ
സുബന്ധുനാഥോ നരേന്ദ്രദയിതഃ സ്യാത്;
നിത്യോത്സാഹീ വാഗ്മീ
യോഗേ ജാതഃ 'ശുഭോപചര്യ്യായാം'.

ശുഭന്മാരെക്കൊണ്ടുള്ള ഉഭയചരീയോഗമാണെങ്കിൽ അഗ്രഗണ്യത, ജ്ഞാനം, ബലം, നല്ല ബന്ധുക്കളുടെ നേതൃത്വം, രാജപ്രീതി, ഉത്സാഹം, വാഗ്വൈഭവം എന്നീ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കും. മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ ഇവിടെയും യോഗകർത്താക്കന്മാർ അശുഭന്മാരോ ശുഭാശുഭമിശ്രന്മാരോ ആണെങ്കിൽ ഫലവും അശുഭവും മിശ്രവുമാണെന്ന് അറിയണം.

26

സുശുഭാ, അശുഭാ, കർത്തരി എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന് യോഗമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

ലഗ്നാദ് ദ്വിതീയസംസ്ഥൈഃ—
രവീന്ദുവിവർജ്ജിതൈർഗ്രഹൈഃ 'സുശുഭാ';
'അശുഭാഖ്യാ' വ്യയസംസ്ഥൈഃ—
ഉഭയസ്ഥൈഃ 'കർത്തരീ' സമാഖ്യാതാ.

സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ ഒഴിച്ച് മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽനിന്ന് രണ്ടിൽ നില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ സുശുഭാ എന്നും, പന്ത്രണ്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ അശുഭാ എന്നും, രണ്ടിലും പന്ത്രണ്ടിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ കർത്തരീ എന്നും മൂന്നു യോഗങ്ങളാകുന്നു.

27

ഇനി സുശുഭായോഗത്തിന്റെ ഫലമാണ് പറയുന്നത്.

'സുശുഭാ'യോഗേ ജാതോ
ധനവാൻ വനിതാദൃതോ നിയമശീലഃ;
നിത്യോദ്യുക്തശ്ചപലഃ
സ്വവശോ ലോകാന്വിതഃ പുരാദ്ധ്യക്ഷഃ.

സുശുഭാ എന്ന യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ ധനവാനും, സ്ത്രീകൾക്ക് വളരെ പ്രിയനും, തന്നെത്തനിയ്ക്ക് സ്വാധീന

മുള്ളവനും, അത്യുത്സാഹിയും, ചപലനും, ഭംഗിയായി സം സാരിയ്ക്കുന്നവനും, സുഖശീലനും, പട്ടണത്തിന്റെ അധി പനായിരിയ്ക്കും.

28

അശ്രുഭായോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

'അശ്രുഭോ'യോഗേ ജാതോ
മായാവീ വാക്ഷരോƒതിസന്താപീ;
ക്ഷീണായുരല്പബുദ്ധി-
ശ്ചലസ്വഭാവോƒതിവിപുലാംഗഃ.

'അശ്രുഭ' എന്ന യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ വലിയ തിരുമാലിക്കാരനും ('മായാവി') ശഠതയോടുകൂടി സംസാ രിയ്ക്കുന്നവനും, അതിദുഃഖിയും, ആയുസ്സും ബുദ്ധിയും കുറ ഞ്ഞവനും, സ്ഥിരത ഇല്ലാത്ത സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവ നും വളരെ സ്ഥൂലിച്ച ശരീരത്തോടുകൂടിയവനും ആയി രിയ്ക്കും.

29

ഇനി കർത്തരിയോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു

'കർത്തരി'യോഗേ ജാതോ
ബലവാൻ സ്വകുലാധിപോ മഹോത്സാഹീ;
'കർത്തരി'യോഗേ പാപൈഃ
പരദേശഗതോ വിഷാഗ്നിശസ്ത്രഹതഃ.

ബലം, തന്റെ കുലത്തിന്റെ ആധിപത്യം, അത്യു ത്സാഹം എന്നീ ഗുണങ്ങളെല്ലാം 'കർത്തരി'യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ പാപ ന്മാരെക്കൊണ്ടാണ് യോഗമെങ്കിൽ നേരെ മറിച്ച് നാടു വിട്ടുപോയി വിഷം തീയ്യ് വാള് കുന്തം മുതലായ ആയു ധങ്ങളാം ഇതുകളെക്കൊണ്ട് മരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ശുഭാശു ഭമിശ്രന്മാരാണെങ്കിൽ ഫലവും അങ്ങനെത്തന്നെയാകുന്നു.

30

ഇനി 'ലഗ്നാധിയോഗം' എന്ന യോഗത്തെയും അതിൽ പാപന്മാരുണ്ടായാലത്തെ ഫലത്തേയും പറയുന്നു.

ഷഷ്ഠസപ്താഷ്ടമസംസ്ഥൈർ-
ല്ലഗ്നാത് സൌമ്യൈരപാപദൃഷ്ടയുതൈഃ,
'ലഗ്നാധിയോഗ'മേതത്,
പാപൈഃ സുഖവർജ്ജിതോ ഭവതി.

ലഗ്നത്തിൽ നിന്നു് ആറു്, ഏഴു്, എട്ടു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപയോഗദൃഷ്ടികളില്ലാത്ത ശുഭഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്നാണു് ലഗ്നാധിയോഗം എന്നു പറയുന്നതു്. ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപന്മാരാണെങ്കിൽ, സുഖമില്ലാത്തവനായിരിക്കും.

31

ഇനി ശുഭന്മാരേക്കൊണ്ടുള്ള 'ലഗ്നാധിയോഗ'ഫലം പറയുന്നു.

ലഗ്നാധിയോഗജാതോ മന്ത്രീ പൃതനാപതിർദ്ധരാസ്വാമീ;
ബഹുദാരവാൻ വിനീതോ, ദീർഘായുർദ്ധർമ്മവാനശത്രുഗണഃ.

ശുഭന്മാരേക്കൊണ്ടുള്ള ലഗ്നാധിയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, മന്ത്രിസ്ഥാനം സേനാധിപത്യം രാജാധിപത്യം ഈ അവസ്ഥകൾ ഉള്ളവനും, വളരെ ഭാര്യമാരുള്ളവനും, വിനയശീലനും, ശത്രുക്കളില്ലാത്തവനും, ധർമ്മിഷ്ഠനും ആയി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതാകുന്നു. യോഗകർത്താക്കന്മാർ ശുഭാശുഭമിശ്രന്മാരായാൽ, ഫലവും മിശ്രമായിരിക്കുന്നതാണു്.

32

'പർവ്വതം' എന്ന യോഗമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

ഉദയാന്ത്യകർമ്മഹിബുകേ
ഗ്രഹയുക്തേ, രിഃപ്ഫനൈധനേ ശുദ്ധേ;
യഃ കശ്ചിന്നാവമഗതോ,
യോഗോഽയം 'പർവ്വതോ' നാമ.

ലഗ്നകേന്ദ്രങ്ങൾ നാലിലും ഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും, എട്ടിലും പന്ത്രണ്ടിലും ഒരു ഗ്രഹവും ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുകയും, ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം സ്വോച്ചത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ 'പർവ്വത'മെന്ന യോഗമാകുന്നു.

33

പർവ്വതയോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

'പർവ്വതയോഗേ' ജാതോ
ഭൂപാലോ ധർമ്മവാൻ വിനീതശ്ച;
ഗ്രാമപുരനഗരകർത്താ
ലോകേ ശ്രുതവാൻ യുഗാന്തകീർത്തിഃ സ്യാത്.

പർവ്വതയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, വിനയവാനും ധർമ്മിഷ്ഠനുമായ രാജാവായിത്തീർന്ന്, ഗ്രാമം * പുരം, നഗരം ** ഇതുകളെ പുതുതായി നിർമ്മിച്ച്, ലോകപ്രസിദ്ധനും, യുഗാവസാനംവരെ നിലനില്ക്കുന്ന യശസ്വിയുമായിരിയ്ക്കും.

---

* ഗ്രാമംപോലെ, ജനങ്ങൾ തിങ്ങിത്താമസിയ്ക്കുന്ന പ്രദേശത്തിനാണ് പുരം എന്നു പറയുന്നത്. പക്ഷെ, ഗ്രാമം ആകുവാൻ കച്ചവടക്കാരും, രാജധാനിയും ഉണ്ടാവണമെന്നില്ല; അതുകളുംകൂടി ഉണ്ടെങ്കിൽമാത്രമേ പുരം ആവുകയുള്ളൂ. അതാണ് ഗ്രാമവും പുരവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

"പുരമിതി നരവരഭവന-
പ്രധാനമാപ്പണികജനാദിയുതം"

എന്നു വചനവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

** ബ്രാഹ്മണഗൃഹങ്ങൾ മാത്രമേ ഉള്ളുവെങ്കിലും പുരമാവാതിരിയ്ക്കയില്ല. നഗരം എന്നു പറയണമെങ്കിൽ, കച്ചവടക്കാരും രാജധാനിയുമുണ്ടാകുന്നതിനു പുറമെ, നാനാജാതിക്കാരും കൂടി താമസിയ്ക്കുന്ന പ്രദേശമായിരിയ്ക്കണം.

"നഗരം രാജവരാലയ-
സകലജനാഗാരമണ്ഡിതം വിദിതം"—

എന്നും വചനം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

34

ഇനി, നാലാമദ്ധ്യായത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ ശ്ലോകം കൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള 'കേസരി' എന്ന യോഗത്തിൻെറ ഫലമാണ്, വിസ്തരിച്ച് പറയുന്നത്.

> 'കേസരി'യോഗേ ജാതോ
> ധനവാൻ സ്വകുലാധിപോ മഹാപ്രാജ്ഞഃ;
> ഗ്രാമപുരനഗരകർത്താ
> സഹസ്രമാസേ ച ജീവിതം വിദ്യാത്.

'കേസരി' എന്ന യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, ധനവാനും, തൻെറ കുലത്തിൻെറ അധിപനും, അതിബുദ്ധിമാനുമായി, ഗ്രാമപുരനഗരങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി 1000 മാസം (83 കൊല്ലവും 4 മാസവും) ജീവിച്ചിരിയ്ക്കും.

35

ഇനി ഏഴുവിധത്തിലുള്ള 'സാംഖ്യ'യോഗങ്ങളാണ് പറയുന്നത്.

> 'സാംഖ്യാ' യോഗാഃ സപ്തസപ്തർക്ഷസംസ്ഥൈ-
> രേകാപായാ 'വല്ലകീ, 'ദാമനീ,' ച;
> പാശഃ, 'കേദാര,' ശ്ച 'ശൂലോ,' 'യുഗം' ച
> 'ഗോളം,' ചാന്യേ പൂർവ്വമുക്താൻ വിഹായ.

ഏഴുഗ്രഹങ്ങളും വേറെ വേറെ ഏഴ്‌രാശിയിൽനിന്നാൽ 'വല്ലകി' എന്നും, ആറു രാശിയിൽ നിന്നാൽ 'ദാമം' എന്നും, അഞ്ചു രാശിയിൽ നിന്നാൽ 'പാശം' എന്നും, നാല് രാശിയിൽ നിന്നാൽ 'കേദാരം' എന്നും, മൂന്നിൽ നിന്നാൽ 'ശൂലം' എന്നും, രണ്ടു രാശിയിൽ നിന്നാൽ 'യുഗം' എന്നും, ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളും ഒരു രാശിയിൽതന്നെ നിന്നാൽ 'ഗോളം' എന്നും, ഏഴ് യോഗങ്ങളാകുന്നു. ഈ ഏഴ് യോഗങ്ങൾക്കും കൂടി, പൊതുവെ 'സാംഖ്യയോഗങ്ങൾ' എന്ന പേരുമുണ്ട്. 'ആകൃതി' തുടങ്ങി മററു യാതൊരു 'നാഭസ'യോഗവും ഇല്ലാ

ത്ത വിഷയത്തിൽ മാത്രമെ ഈ 'സാംഖ്യയോഗ'ങ്ങളെ സ്വീകരിയ്ക്കാൻ പാടുള്ളൂ എന്നു ചില ആചാര്യന്മാർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

36

ഇനി മൂന്നു ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് മേല്പറഞ്ഞ ഏഴു യോഗങ്ങളുടേയും ഫലമാണ് പറയുന്നതു്. അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് അവയിൽ 'വല്ലകി'യുടെ ഫലം പറയുന്നു.

'വീണാ'യോഗേ ജാതോ
  വിഭവാൻ വിവിധാർത്ഥഭോഗസമ്പന്നഃ;
സ്വകുലശ്രേഷ്ഠോ മതിമാൻ
  നിപുണോ ഗീതപ്രിയോ മഹോത്സാഹീ.

വിഭവം, പലവിധമായ സമ്പത്തു്, സുഖാനുഭവം, സ്വകുലത്തിന്റെ ആധിപത്യം, അതിയായ ബുദ്ധി, സകലകാര്യങ്ങളിലും നൈപുണ്യം, സംഗീതത്തിൽ താല്പര്യം, അതിയായ ഉത്സാഹം ഇതുകളെല്ലാം 'വല്ലകി' (വീണ) എന്ന യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവർക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങളാകുന്നു.

37

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് 'ദാമം' 'പാശം' 'കേദാരം' 'ശൂലം' എന്നീ നാലു് യോഗങ്ങളുടേയും ഫലം പറയുന്നുണ്ട്.

ദാതാഽന്യാകാര്യനിരതഃ പശുപശ്ച 'ദാമ്നി'
  'പാശേ' ധനാർജ്ജനസുശീലസഭൃത്യബന്ധുഃ;
'കേദാര'ജഃ കൃഷികരഃ സുബഹൂപഭോജ്യഃ;
  ശൂരഃ ക്ഷതോ വധരുചിർവ്വിധനശ്ച 'ശൂലേ'.

'ദാമം' എന്ന യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, നല്ല ദാനശീലനും, പരോപകാരതല്പരനും, വളരെ പശുക്കളെ രക്ഷിയ്ക്കുന്നവനുമായിരിയ്ക്കും. 'പാശ'ത്തിൽ ജനിച്ചവനു് വളരെ

ധനവും, നല്ല സ്വഭാവഗുണവും, നല്ല ബന്ധുക്കളും, നല്ല ഭൃത്യന്മാരും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. കൃഷി ചെയ്യുകയും, നല്ല പദാൎത്ഥങ്ങൾ വളരെ ഭക്ഷിയ്ക്കുകയും, 'കേദാര'യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവന്റെ സ്വഭാവമാണ്. ഹിംസാപ്രിയത്വം, ദാരിദ്ര്യം എന്നീ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും, ശൌൎയ്യവും ഉണ്ടാവുകയും, തനിയ്ക്കുതന്നെ പല മുറിവുകൾ പററുകയും, 'ശൂലയോഗ'ത്തിന്റെ ഫലവുമാകുന്നു.

38

ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ട്, 'യുഗം' 'ഗോളകം' എന്നീ യോഗ'ങ്ങളുടെ ഫലവും, ഈ ഏഴു 'സാംഖ്യ' യോഗങ്ങളുടെയും ശക്തിയും ആണ് പറയുന്നത്.

ധനവിരഹിതഃ പാഷണ്ഡീ സ്യാദ്യുഗേ തഥ; ഗോളകേ
മലിനവിധനോ ജ്ഞാനാപേതഃ കശില്പ്യലസോഽടനഃ;
ഇതി നിഗദിതാ യോഗാഃ സാകം ഫലൈരിഹ നാഭസാഃ,
നിയതഫലദാശ്ചിന്ത്യാ ഹ്യേതേ സമസ്തദശാസ്വപി.

'യുഗം' എന്ന യോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ ദരിദ്രനും, വേദത്തെ നിന്ദിയ്ക്കുന്നവനുമായിരിയ്ക്കും. 'ഗോളക'യോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ മലിനനും, ദരിദ്രനും, മൂഢനും, മോശമായ കരകൌശലക്കാരനും, മടിയനും, ദേശസഞ്ചാരിയും ആയിരിയ്ക്കും. ഇങ്ങനെയാണ് 'നാഭസ'യോഗങ്ങളുടെ ഫലം. ഈ യോഗങ്ങൾ എല്ലാ ദശകളിലും ഫലം കൊടുക്കുന്നവയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഏതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശാകാലങ്ങളിലും, ഇതുകളെക്കൂടി ആലോചിച്ചിട്ടുവേണം ഫലം പറയുവാൻ.

39

ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട്, മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള 'കേന്ദ്രയോഗ'ങ്ങളാണ് പറയുന്നത്.

ലഗ്നകേന്ദ്രസ്ഥിതൈഃ സൎവ്വൈൎയ്യോഗോ 'മംഗളകാരകഃ',
മദ്ധ്യകേന്ദ്രസ്ഥിതൈഃ സൎവ്വൈ'ൎമ്മദ്ധ്യയോഗ' ഉദാഹൃതഃ

സകലഗ്രഹങ്ങളും ലഗ്നത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ 'മംഗളകാരകൻ' എന്നും, പണപരത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ 'മദ്ധ്യയോഗം' എന്നും പറയുന്ന രണ്ട് യോഗങ്ങളുണ്ടാകുന്നു.

40

ആപോക്ലിമഗതൈഃ സർവ്വൈഃ 'ക്ലീബയോഗ' സമാഹ്വയഃ
കേന്ദ്രയോഗാ ഇമേ ഖ്യാതാ, യവനൈരപ്യുദാഹൃതാഃ.

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും ആപോക്ലിമത്തിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതിന്നു 'ക്ലീബയോഗം' എന്നു പേരാകുന്നു. ഈ യോഗങ്ങളെ 'യവനാ'ചാര്യ്യന്മാരും കൂടി സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

41

ഇനി ഓരോ ശ്ലോകംകൊണ്ടാണ് ഈ മൂന്ന് യോഗങ്ങളുടേയും ഫലം പറയുന്നത്.

'മംഗളാഖ്യേ' നരോ ജാതോ നിത്യം കല്യാണകാരകഃ;
വാഗ്മീ പ്രഭാവീ ധീമാംശ്ച ദീർഘായുശ്ചൈവ വിന്ദതി.

മംഗളയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ വളരെ സത്കർമ്മംചെയ്യുന്നവനും, വാചാലനും, പ്രഭാവം (ധനശക്തിയും പ്രഭുശക്തിയും കാരണം അന്യന്മാർക്ക് അധൃഷ്യത്വം) ഉള്ളവനും, ബുദ്ധിമാനുമായി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതാണ്.

42

മദ്ധ്യേ ജാതഃ പ്രവാസീ ച ബന്ധുക്ലേശഭയാവഹഃ;
അസ്ഥിരാർത്ഥോ£ല്പപുത്രശ്ച ദുർമ്മാർഗ്ഗമരണോ ഭവേത്.

മദ്ധ്യയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ ദേശസഞ്ചാരശീലനും, ബന്ധുക്കൾക്ക് ദുഃഖവും ഭയവും ഉണ്ടാക്കുന്നവനും, ദരിദ്രനും, സന്താനം കുറഞ്ഞവനുമായി ജീവിച്ച് ഒടുവിൽ അപമൃത്യുവായി മരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

43

ക്ലീബേ ദുഃഖീ പ്രവാസീ ച നീചസ്ത്രീം ലഭതേ പ്രിയാം;
അല്പായുരല്പബുദ്ധിശ്ച പ്രായോ ദേശാന്തരസ്ഥിതഃ.

ദുഃഖം, ദേശസഞ്ചാരം, നീചസ്ത്രീവിവാഹം, അല്പായുസ്സ്, മൂഢത്വം, അധികകാലവും വിദേശവാസം ഇതെല്ലാമാണ് 'ക്ലീബയോഗ'ത്തിൽ ജനിച്ചവന്റെ ഫലങ്ങൾ.

44

'കാഹളം' എന്ന യോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

ബന്ധുകർമ്മഗ്രഹാധീശാവന്യോന്യം കേന്ദ്രമാശ്രിതൌ;
ലഗ്നാധീശേ ബലവതി, യോഗഃ 'കാഹള' സംജ്ഞിതഃ.

പത്താംഭാവാധിപനും നാലാംഭാവാധിപനും പരസ്പരം കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ലഗ്നാധിപന് ബലം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ, 'കാഹളം' എന്ന യോഗമാകുന്നു.

45

ഈ കാഹളയോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

വിദ്യാവിനയസമ്പന്നോ രൂപവാൻ വിജിതേന്ദ്രിയഃ;
ആജ്ഞാപരോ മഹാഭോഗീ യോഗേ സ്യാത് കാഹളേ നരഃ.

കാഹളയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ വിദ്യ, വിനയം, സൌന്ദര്യം, ഇന്ദ്രിയജയം, ആധിപത്യം എന്നീ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉള്ളവനായി, സകലസുഖങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നതാണ്.

46

കർമ്മാധിപേ സോച്ചഗതേ രാജമന്ത്രീ ഭവേന്നരഃ
സ്വക്ഷേത്രേ മിത്രഭേ വാഽപി പ്രതാപബഹുളോ ഭവേത്.

പത്താംഭാവാധിപൻ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചാൽ, രാജമന്ത്രിയായിത്തീരും. അതു സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ

ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ നില്ക്കുമ്പോഴാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ, വലിയ പ്രതാപിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

47

ശശിമംഗലസംയോഗോ യസ്യ ജന്മനി വിദ്യതേ;
വിമുഞ്ചതി ന തം ലക്ഷ്മീർല്ലജ്ജാ കുലവധൂമിവ.

ജനനസമയത്ത് ചന്ദ്രനും കുജനും ഒരേ രാശിയിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, കുലസ്ത്രീകൾ ലജ്ജയെ എന്നപോലെ ലക്ഷ്മി (സമ്പത്ത്) അയാളെ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയുകയില്ല. അയാൾ മരിക്കുന്നതുവരെ വലിയ ധനവാനായിരിക്കും.

48

ഇനി 48 മുതൽ 62 കൂടിയ 15 ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടും, രാജയോഗങ്ങളാണ് പറയുന്നത്.

വർഗ്ഗോത്തമഗതേ ചന്ദ്രേ, ലഗ്നേ വാ ചതുരാദിഭിഃ;
ഗ്രഹൈർന്നിരീക്ഷിതേ, തസ്മിൻ ജാതോ നരപതിർഭവേത്.

ചന്ദ്രനോ ലഗ്നമോ ഒരു വർഗ്ഗോത്തമനവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയും, അതിന് മൂന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ, രാജാവായിത്തീരുന്നതാണ്.

49

അശ്വിന്യാം ലഗ്നഗഃ ശുക്രഃ സർവ്വഗ്രഹനിരീക്ഷിതഃ;
കരോതി പൃഥിവീപാലം നിർജ്ജിതാരാതിമണ്ഡലം.

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയ ശുക്രൻ അശ്വതിനക്ഷത്രത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ, മേടം രാശി ലഗ്നമായി ജനിക്കുന്നവൻ, ശത്രുക്കളെയെല്ലാം ജയിച്ച രാജാവായിത്തീരും.

50

ശത്രുനീചഗൃഹം ത്യക്ത്വാ കുടുംബസ്ഥഃ സഭാർഗ്ഗവഃ;
ലഗ്നേശ്വരോ ബലീ യത്ര, സ നരഃ പൃഥിവീപതിഃ.

ബലവാനായിരിക്കുന്ന ലഗ്നാധിപൻ, ശുക്രനോടുകൂടി രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുക; ആ രണ്ടാംഭാവം, ലഗ്നാധിപന്റെ ശത്രുക്ഷേത്രമോ നീചരാശിയോ ആയിരിക്കുകയും അരുതു്. അതും രാജയോഗമാണു്.

51

നീചാംശകാൻപരിത്യജ്യ ത്ര്യാദിഃക്ഷേത്രോച്ചസംസ്ഥിതഃ
തേഷാമേകോ വിലഗ്നസ്ഥഃ കരോതി പൃഥിവീപതിം.

മൂന്നിൽ കുറയാതെ ഗ്രഹങ്ങൾ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ ഉച്ചത്തിലോ നില്ക്കുക; എന്നാൽ അതു നീചനവാംശകത്തിലാകയുമരുതു്; ആ മൂന്നു ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നു നില്ക്കുന്നതു് ലഗ്നത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും വേണം; അതു രാജയോഗമാകുന്നു.

52

ഭൗമേ സചന്ദ്രേ ലഗ്നസ്ഥേ, ധർമ്മകർമ്മഗതേഽപി വാ
ഗുരൗ, ബലാന്വിതേ സൂര്യേ ജാതോ നരപതിർഭവേതു്.

കുജനും ചന്ദ്രനും ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുക, വ്യാഴം ഒമ്പതിലോ പത്തിലോ നില്ക്കുക; സൂര്യൻ ബലവാനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക; ഇതും രാജയോഗമാകുന്നു.

53

പത്യുസ്ത്രിദിവൗകസാം മന്ത്രീ ബുധം പശ്യേദ്യദാ, തദാ
ശിരസാ ശാസനം തസ്യ ധാരയന്തി നരേശ്വരാഃ.

ജനനസമയത്തു് ബുധനു് വ്യാഴത്തിന്റെ (ത്രിദിവൗകസാംപത്യുഃ മന്ത്രീ=ദേവപതിയുടെ മന്ത്രി=ഗുരു) ദൃഷ്ടി ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ചക്രവർത്തിയായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

54

സിംഹേ സൂര്യോദയേ ലഗ്നേ ശുക്രാംശകവിവർജ്ജിതേ
കന്യാം ഗതേ ബുധേ, ജാതോ നീചോഽപി പൃഥിവീപതിഃ.

ചിങ്ങമാസത്തിൽ സൂര്യോദയസമയത്തു് ജനിയ്ക്കുക, ഈ ലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശകം ഇടവത്തിലും തുലാത്തിലും വരാതിരിയ്ക്കുക; ബുധൻ കന്നിരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യു; ഈ സമയത്തു് നീചകുലത്തിൽ ജനിച്ചാൽകൂടി രാജാവായിത്തീരുന്നതാണു്.

55

ലഗ്നാത്മജാസ്പദസ്ഥൗ ച കുജമന്ദൗ യദാ, തദാ
സമ്പൂർണ്ണചന്ദ്രേ ഭാഗ്യസ്ഥേ ജാതോ രാജാ ഭവിഷ്യതി.

കുജനും ശനിയും, ലഗ്നം, 5, 10 ഈ മൂന്നു ഭാവങ്ങളിലൊന്നിൽ നില്ക്കുക; സമ്പൂർണ്ണനായ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നാൽ ഒമ്പതിലും നില്ക്കുക; ഈ യോഗവും രാജയോഗമാകുന്നു.

56

മീനേ മീനാംശകേ ലഗ്നേ ശുക്രേ ജാതോ നൃപോ ഭവേത്.

മീനം രാശിയിൽ മീനനവാംശകം ലഗ്നമായി ജനിയ്ക്കുക, ഈ ലഗ്നത്തിൽ ശുക്രൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുക; ഇതും രാജയോഗമാണു്.

57

ഇനി പുഷ്കലം എന്ന ഒരു രാജയോഗം പറയുന്നു.

അതിമിത്രഗൃഹേ കേന്ദ്രേ
ഭാഗ്യാധിപതിർവ്വിലഗ്നപതിയുക്തഃ;
പശ്യതി ബലപരിപൂർണ്ണോ
ലഗ്നം, സ്യാത് 'പുഷ്കലോ' യോഗഃ.

പൂർണ്ണബലവാനായിരിയ്ക്കുന്ന ഒമ്പതാം ഭാവാധിപൻ ലഗ്നാധിപനോടുകൂടി തന്റെ അതിബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുക. ആ രാശി കേന്ദ്രമായിരിയ്ക്കുക, ഈ ഒമ്പതാം ഭാവാധിപന്റെ ദൃഷ്ടി ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു് ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക, എന്നാൽ പുഷ്കലം എന്ന യോഗമാകുന്നു.

58

ഇനി ഈ പുഷ്കലയോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു,

'പുഷ്കല'യോഗേ ജാതാ ജായന്തേ ഭൂമിപാലകാ നിത്യം;
ക്ഷിതിപതിവംശേ ജാതാ മകുടച്ഛത്രാന്വിതാ ഭൂപാഃ.

പുഷ്കലയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവർ തീച്ചയായും രാജാവായിത്തീരും, രാജവംശത്തിലാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ, ചക്രവർത്തിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

59

ലഗ്നാധിപതിഃ സ്വോച്ചേ
പശ്യൻ മൃഗലാഞ്ഛനം നൃപം കുരുതേ
ബഹുഗജതുരഗബലൌഘൈഃ
ക്ഷപിതവിപക്ഷം മഹാവിഭവം.

ലഗ്നാധിപൻ തന്റെ ഉച്ചത്തിൽനിന്ന് ചന്ദ്രനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നില്ക്കുമ്പോഴും ജനിച്ചവൻ, രാജാവായിത്തീരും. അയാൾ സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് ശത്രുക്കളെയെല്ലാം ജയിച്ച് വലിയ വിഭവത്തോടുകൂടി രാജ്യം വാഴുകയും ചെയ്യും.

60

ലഗ്നം വിഹായ കേന്ദ്രേ
സകലകലാപൂരിതോ നിശാനാഥഃ;
ഭാർഗ്ഗവദേവഗുരുഭ്യാം
ദൃഷ്ടോ, രാജാ ഭവേന്നിയതം.

കേന്ദ്രത്തിൽ ലഗ്നം ഒഴിച്ച് മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുക, ഈ ചന്ദ്രന് വ്യാഴത്തിന്റെയും ശുക്രന്റെയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുക, ജനിച്ച തിഥി വെളുത്ത വാവായിരിക്കുകയും ചെയ്ക; ഇതും രാജയോഗമാകുന്നു.

61

വിദ്ധ്യാതി സാർവ്വഭൌമം
ലഗ്നാധിപതിഃ സ്വതുംഗഗഃ കേന്ദ്രേ;
മുക്തവാരിനീചഭാഗം
നാന്യഗ്രഹസംയുതോ ഭവേന്നിയതം.

ലഗ്നാധിപൻ തന്റെ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ആ ഉച്ചരാശി ലഗ്നകേന്ദ്രമായി വരികയും ചെയ്താൽതന്നെ രാജാവായിത്തീരും. അതുതന്നെ ശത്രുനവാംശകത്തിലോ നീചനവാംശകത്തിലോ അല്ലാതിരിയ്ക്കയും, മററു യാതൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെയും യോഗം ഇല്ലാതിരിയ്ക്കയും ചെയ്താൽ, തീർച്ചയായും രാജാവായിത്തീരുന്നതുമാണ്.

62

ദ്വ്യേകോവാപ്യുച്ചഗതോ,
ലഗ്നേ സ്വർക്ഷേ നിശാകരേ ബലിനി;
ഭൂപതിവംശേ ജാതം
രാജാനം ലോകപൂജിതം ജനയേത്.

ഒന്നോ രണ്ടോ ഗ്രഹങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുക, അതിൽ ഒന്ന് ലഗ്നത്തിൽ ആവുക, കർക്കടകത്തിൽ ബലവാനായ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്ക; ഇതും രാജയോഗമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഈ സമയത്ത് രാജവംശത്തിലാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ, ലോകൈകമാന്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

63

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് 'ചാമര'മെന്ന യോഗലക്ഷണം പറയുന്നു.

പൂർവ്വപക്ഷേ ദിവാ ജന്മ, ലഗ്നേശേ സ്വോച്ചഭം ഗതേ;
ധനകേന്ദ്രഗതേ ജീവേ യോഗ 'ശ്ചാമര'സംജ്ഞിതഃ.

ലഗ്നാധിപൻ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുകയും, വ്യാഴം രണ്ടിലോ കേന്ദ്രത്തിലോ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും, വെളുത്ത പക്ഷത്തിൽ പകൽ ജനിച്ചാൽ, 'ചാമരം' എന്ന യോഗമാകുന്നു.

64

ഈ ചാമരയോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

യോഗേസ്മിംശ്ചാമരേ ജാതോ ദീർഘായുർദ്ധർമ്മവാൻ സുഖീ;
ബഹുദേശാധിനാഥഃ സ്യാദ്ധർമ്മിഷ്ഠോ വേദപാരഗഃ.

വളരെ ദേശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം, സുഖം, ദീർഘായുസ്സ്, ധർമ്മബുദ്ധി, വേദാർത്ഥനൈപുണ്യം ഇതെല്ലാമാണ് ചാമരയോഗത്തിൽ ജനിച്ചവർക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങൾ.

65

ഇനി ശംഖം എന്നൊരു യോഗം പറയുന്നു.

കേന്ദ്രത്രികോണഗാഃ സർവ്വേ
തിഷ്ഠന്തി യദി ഖേചരാഃ;
യഃകശ്ചിത് സ്വോച്ചരാശിസ്ഥോ,
യോഗഃ സ്യാ'ച്ഛംഖ' ഈരിതഃ.

കേന്ദ്രത്തിലും ത്രികോണത്തിലുമല്ലാതെ യാതൊരു ഗ്രഹവും ഉണ്ടാവരുത്, അതിൽത്തന്നെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നതു്, തന്റെ ഉച്ചത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും വേണം, ഈ യോഗത്തിന്ന് ശംഖം എന്നു പേരാകുന്നു.

66

ഇനി ശംഖയോഗത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

'ശംഖ'യോഗോത്ഭവോ മർത്ത്യോ
രാജാ വാ തത്സമോഽപി വാ;
ദേവതാവൻ ഭോഗയുക്തോ,
ദാനേ നൃപസമോ ഭവേത്.

ശംഖയോഗത്തിൽ ജനിച്ചാൽ, രാജാവോ തത്തുല്യനോ ആയിരിക്കും. രാജാവിനെപ്പോലെ സാധുക്കൾക്ക്

വേണ്ടതെല്ലാം കൊടുക്കകയും, ദേവന്മാരെപ്പോലെ സക
ലവിധസുഖങ്ങളും അനുഭവിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

67

'ലക്ഷ്മി' എന്ന രണ്ടു യോഗം ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊ
ണ്ടു് പറയുന്നു.

പരമോച്ചഗതേ കേന്ദ്രേ ഭാഗ്യനാഥേ ശുഭേക്ഷിതേ;
ലാഭാധിപേ ബലാഢ്യേ ച 'ലക്ഷ്മീ'യോഗ ഇതീരിതഃ.

ഒമ്പതാംഭാവാധിപൻ തന്റെ അത്യുച്ചത്തിൽ നില്ക്കു
കയും, ആ ഉച്ചരാശി ലഗ്നാൽ കേന്ദ്രമായിരിയ്ക്കുകയും, അവി
ടേയ്ക്കു് ശുഭദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക—ഇങ്ങനെയുള്ള സ
മയത്തു് പതിനൊന്നാംഭാവാധിപൻ ബലവാനുംകൂടി ആ
യാൽ, ലക്ഷ്മി എന്ന യോഗമാകുന്നു.

68

വർഗ്ഗോത്തമഗതേ ശുക്രേ, കസ്മിംശ്ചിന്നവമേ ശുഭേ;
ഉച്ചഗ്രഹേ തൃതീയസ്ഥേ, 'ലക്ഷ്മീ'യോഗ ഇതീരിതഃ.

ശുക്രൻ വർഗ്ഗോത്തമനവാംശകത്തിലും, ഏതെങ്കിലും
ഒരു ശുഭഗ്രഹം ഒമ്പതിലും, ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം ഉച്ച
ത്തിലും നില്ക്കുകയും, ആ ഉച്ചരാശി മൂന്നാംഭാവമായിരിയ്ക്കു
കയും ചെയ്താലും, ലക്ഷ്മി എന്ന യോഗമാകുന്നു.

69

ഈ ലക്ഷ്മീയോഗങ്ങളുടെ ഫലമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

ഗുണാഭിരാമോ ബഹുദേശനാഥോ
വിദ്യാമഹാകീർത്തിമനോഭിരാമഃ;
ദിഗന്തവിശ്രാന്തനൃപാലവന്ദ്യോ
രാജാധിരാജോ ബഹുദാരപുത്രഃ.

'ലക്ഷ്മി' എന്ന യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, സൽഗുണ
ങ്ങളും, വളരെ ദേശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം, വിദ്യ, വലിയ
യശസ്സ്, സൌന്ദര്യം, വളരെ ഭാര്യമാർ, സത്സന്താനങ്ങളും

എന്നീ ഗുണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞ, സവ്വരാജാക്കന്മാരാലും വന്ദിയ്ക്കപ്പെടുന്ന ചക്രവത്തിയായിത്തീരും.

70

ഒരു ഗ്രഹം സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുക, രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങാം സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുക, ഇങ്ങനെ ക്രമേണ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളും സ്വന്തം ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാലത്തേയും, അപ്രകാരം തന്നെ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളും അതാതിന്റെ ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാലത്തേയും, ഫലങ്ങളാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

> കുലസമകുലമുഖ്യബന്ധുപൂജ്യാ
> ധനിസുഖിഭോഗിനൃപാഃ സ്വഭൈകവൃദ്ധ്യാ;
> പരവിഭവസുഹൃത്സ്വബന്ധുപോഷ്യാ
> ഗണപബലേശനൃപാശ്ച മിത്രഭേഷു.

ജനനസമയത്തു് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, സ്വജനങ്ങളോടു് സമനായിത്തീരും. രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങാം ഉണ്ടെങ്കിൽ, സ്വജനങ്ങളിൽ പ്രധാനിയാവും. മൂന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ബന്ധുക്കാംക്കു് മാന്യനായിവരും. നാലുണ്ടെങ്കിൽ ധനവാനാവും. അഞ്ചുണ്ടെങ്കിൽ സുഖിയനും, ആറുണ്ടെങ്കിൽ ഉൽകൃഷ്ടസുഖവാനും, ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളും സ്വക്ഷേത്രത്തിൽതന്നെ നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ രാജാവും ആയിത്തീരും.

അപ്രകാരംതന്നെ, ഒരു ഗ്രഹം മാത്രമേ ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നുള്ളവെങ്കിൽ, അന്യന്മാരെ ആശ്രയിച്ചിട്ടായിരിയ്ക്കും ഉപജീവനം. രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങാം ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ, ബന്ധുക്കളെ ആശ്രയിച്ചു് കഴിഞ്ഞുകൂടും. മൂന്നുണ്ടെങ്കിൽ, താൻ സമ്പാദിച്ച മുതൽകൊണ്ടും, നാലുണ്ടെങ്കിൽ, ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ മുതലായവരെ ആശ്രയിച്ചും ഉപജീവിയ്ക്കും. അഞ്ചുണ്ടെങ്കിൽ, കുറെ ജനങ്ങളുടെ അധിപനായിത്തീരും. ആറുണ്ടെങ്കിൽ, സൈന്യനായ

കനം, ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളു. ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, രാജാവുമായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

71

ജനയതി നൃപമേകോപ്യുച്ചഗോ മിത്രദൃഷ്ടഃ
പ്രചുരധനസമേതം മിത്രയോഗാച്ച സിദ്ധം;
വിധനവിസുഖമൂഢവ്യാധിതാ ബന്ധതപ്താ
വധദുരിതസമേതാഃ ശത്രുനീചർക്ഷഗേഷു.

ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം, ബന്ധുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയോ ബന്ധുവിനോടുകൂടിയോ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവൻ, ശാസ്ത്രങ്ങളിലും മററും നിപുണനും ധനവാനും ആയ രാജാവായിത്തീരും. ജനനസമയത്തു് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം, ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നീചരാശിയിലോ നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ദരിദ്രനും, അപ്രകാരംതന്നെ (ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നീചത്തിലോ) രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദുഃഖിയും മൂന്നു് ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ മൂഢനും, നാലുണ്ടെങ്കിൽ രോഗിയും, അഞ്ചുണ്ടെങ്കിൽ പുത്രകളത്രാദിബന്ധുക്കൾ കാരണമായി വ്യസനിയ്ക്കുന്നവനും, ആറു ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അടിമകളെപ്പോലെ അന്യന്മാരിൽനിന്നു് ദേഹോപദ്രവങ്ങൾ അനുഭവിയ്ക്കുന്നവനും. ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളും ശത്രുക്ഷേത്രങ്ങളിലോ നീചരാശികളിലോ നില്ക്കുമ്പോഴാണ് ജനനമെങ്കിൽ മഹാപാതകിയുമായിത്തീരുന്നതാണ്.

72

യാതേഷ്വസത്സ്വസമഭേഷു ദിനേശഹോരാം
ഖ്യാതോ മഹോദ്യമബലാർത്ഥയുതോഽതിതേജാഃ;
ചാന്ദ്രീം. ശുഭേഷു. യുജി, മാർദ്ദവകാന്തിഭോഗ-
സൌഭാഗ്യധീമധുരവാക്യയുതാഃ പ്രജാതാഃ.

പാപന്മാരെല്ലാം മേടം, മിഥുനം ഇങ്ങനെ ഒററപ്പെട്ട രാശികളിലുള്ള ആദിത്യന്റെ ഹോരയിൽ നില്ക്കുമ്പോഴാണ് ജനനമെങ്കിൽ, ആ ജനിച്ചവന്ന് പ്രസിദ്ധി, അതി

യായ ഉത്സാഹം, വലിയ ബലം, വളരെ ധനം, അതിയായ പ്രതാപം എന്നീ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാവും. നേരെമറിച്ച് ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ഇടവം, കർക്കടകം എന്നിങ്ങനെ ഇരട്ടരാശികളിലെ ചന്ദ്രഹോരയിൽ നില്ക്കുമ്പോഴാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ, ദയ, സൌന്ദര്യം (കാന്തി), ഉൽകൃഷ്ടസുഖം, സകലജനപ്രീതി, അതിയായ ബുദ്ധി, മധുരസംഭാഷണം എന്നീ ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടാകും.

73

നവമോദയാത്മജസ്ഥൌ
രവിചന്ദ്രൌ, ഭ്രാതൃകേന്ദ്രഗേ ജീവേ
യുക്തേ ശനികുജവാതേ
ജാതഃ സോന്മാദ ഇവ ചപലഃ സ്യാത്.

സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ലഗ്നത്തിലോ ത്രികോണത്തിലോ നില്ക്കുകയും, വ്യാഴം ആപോക്ലിമത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ചൊവ്വാഴ്ചയോ ശനിയാഴ്ചയോ ജനിച്ചവൻ, ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ അസ്ഥിരചിത്തനായിരിക്കും.

74

‘പൈശാചം’ എന്ന യോഗവും ഫലവുമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

ബുധചന്ദ്രൌ കേന്ദ്രഗതൌ
നാന്യഗ്രഹസംയുതൌ ന പതിദൃഷ്ടൌ
യോഗോഽയം ‘പൈശാച’-
സ്തത്രോത്പന്നഃ സ ഉന്മാദീ.

ബുധനും ചന്ദ്രനും കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുക; മറ്റു യാതൊരു ഗ്രഹവും ഒരുമിച്ചുണ്ടായിരിക്കുകയരുത്, താൻ നില്ക്കുന്ന രാശ്യധിപന്റെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ ‘പൈശാചം’ എന്ന യോഗമാണ്, ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, ഭ്രാന്തനായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

75

'മഹാരോഗം' എന്ന യോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണവും ഫലവും പറയുന്നു.

ശുക്രചന്ദ്രൌ കേന്ദ്രഗതൌ,
രന്ധ്രേ വാ പഞ്ചമേഽഥവാ പാപൈഃ;
യോഗോ 'മഹാഗദാ'ഖ്യ-
സ്തത്രോത്പന്നസ്ത്വപസ്മാരീ.

ചന്ദ്രനും ശുക്രനും കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുക, പാപന്മാർ 5-8 ഈ ഭാവങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്തല്ലാതെയും ഇരിക്കുക; ഈ യോഗത്തിന്റെ പേർ 'മഹാരോഗം' എന്നാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, അപസ്മാരരോഗിയായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

76

ഇനി 'ചണ്ഡാലം' എന്ന യോഗവും ഫലവുമാണ് പറയുന്നതു്.

ശശിബുധശുക്രാഃ കേന്ദ്രേ
സംയുക്താ, രാഹുസംയുതേ ലഗ്നേ;
'ചണ്ഡാല' യോഗ, സ്തസ്മിൻ
ജാതോ നിജവംശകർമ്മരഹിതഃ സ്യാത്.

ചന്ദ്രനും ബുധനും ശുക്രനും കേന്ദ്രത്തിലും, രാഹു ലഗ്നത്തിലും നിന്നാൽ, ചണ്ഡാലം എന്ന യോഗമാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, കുലധർമ്മങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് കുലഭ്രഷ്ടനായിത്തീരും.

77

സാരേ ശനൌ വിലഗ്നേ
ലഗ്നേശേ വിത്തരന്ധ്രഹാനിസ്ഥേ
സൌമ്യൈഃ കേന്ദ്രബഹിർഗ്ഗൈ-
ർജ്ജാതസ്സ്യാജ്ജീവനം രോഗീ.

ചൊവ്വയും ശനിയും ലഗ്നത്തിലും, ലഗ്നാധിപൻ 2-8 12 ഇതിലൊന്നിലും നില്ക്കുകയും, കേന്ദ്രത്തിൽ ശുഭ

ന്മാരില്ലാതിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്തു് ജനിച്ചാൽ, മരിയ്ക്കുന്നതുവരെ രോഗിയായിരിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

78

അതിശയബലയുക്തഃ ശീതഗുഃ ശുക്ലപക്ഷേ
ബലവിരഹിതമൂർത്തിം പ്രേക്ഷതേ ലഗ്നനാഥം
യദി, ഭവതി തപസ്വീ ദുഃഖിതഃ ശോകതപ്താ
ധനജനപരിഹീനഃ കൃച്ഛ്റലബ്ധാന്നപാനഃ.

തീരെ ബലമില്ലാതിരിയ്ക്കുന്ന ലഗ്നാധിപന്നു് അതിബലവാനായ ചന്ദ്രന്റെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുമ്പോഴും, വെളുത്ത പക്ഷത്തിൽ ജനിച്ചാൽ, പലവിധത്തിലും അതികഠിനമായ ദുഃഖവും അതിയായ ദാരിദ്ര്യവും അനുഭവിയ്ക്കുന്നതാണ്.

79

'മുനി' എന്ന പേരായ ഒരു യോഗവും, ഫലവുമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

നീചാരിരാശ്യംശകഗതാ ഭൃഗുണാ ത്രികോണേ
പാപാ, വിലഗ്നഭവനേ ശുഭദൃഷ്ടിഹീനേ
ഗാർഹസ്ഥ്യധർമ്മരഹിതോ മുനിയോഗ,മേത-
ജ്ജാജീവനം സകലലോകഹിതാനുകാരീ.

പാപന്മാരും ശുക്രനും ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നീചരാശിയിലോ നില്ക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ശത്രുക്കളുടെ നവാംശകത്തിലോ നീചനവാംശകത്തിലോ നിന്നാലും മതി; ആ നില്ക്കുന്ന രാശി ലഗ്നാൽ ത്രികോണമായിരിയ്ക്കയും, ലഗ്നത്തിന്നു് ശുഭദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിയ്ക്കയും വേണം; ഇതിന്നു് മുനിയോഗം എന്നാണ് പേരു്. ഈ യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൻ, ബ്രഹ്മചാരിയായിരുന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ലോകോപകാരത്തിന്നായി സമർപ്പിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

യോഗപ്രകരണം എന്ന എട്ടാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

ഒമ്പതാമദ്ധ്യായം.

അഷ്ടവർഗ്ഗപ്രകരണം

1

അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിന്റെ വാക്യങ്ങളെല്ലാം പരല്പേരുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഓരോ വാക്യത്തിലും ശൂന്യാക്ഷരം കണ്ടാൽ 10 എന്ന സംഖ്യയായിട്ടും, ഒന്ന്, രണ്ട് ഈ സംഖ്യകളെക്കാണിക്കുന്ന അക്ഷരം ഒരേ വാക്യത്തിൽത്തന്നെ രണ്ടാമതും കാണുകയോ, മൂന്നു മുതലുള്ള സംഖ്യകളെ കാണിക്കുന്ന അക്ഷരം കണ്ടതിന്ന് ശേഷവും കാണുകയോ ചെയ്താൽ യഥാക്രമം 11 എന്നും 12 എന്നും ഉള്ള സംഖ്യകളായിട്ടും ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് സൂര്യന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗമാണ് പറയുന്നത്.

പൂ ര വാ സ ഉ ശ ധ നാ കം,
ഗ ത ന യ;മാ ദ്യം; ഗു ണാ ക്ഷി ധ ന പാ രം
ശേ ഷ ധി യം, ഇ ഷ്ട്വേ ന്ദ്രം;
പ്ര ഥ മം; ല ഘു താ ന കാ ര; മ ക്ക സ്യ.

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ എട്ടു വാക്യങ്ങളുണ്ട്. കോമ ഇട്ട സ്ഥലങ്ങളിലാണ് ഓരോ വാക്യത്തിന്റെയും അവസാനം. ആദ്യത്തെ വാക്യം സൂര്യന്റെയും, രണ്ടാംവാക്യം ചന്ദ്രന്റെയും, ഇങ്ങനെ ക്രമത്തിൽ ശനി കൂടിയ ഏഴ് ഗ്രഹങ്ങളുടെയും, ലഘുതാനകാരം എന്ന ഒടുവിലത്തെ വാക്യം ലഗ്നത്തിന്റെയും ആകുന്നു. ഇതുകളുടെ സംഖ്യയും താഴെ കാണിക്കാം.

സൂര്യന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ.

സൂര്യന്ന് — 1-2-4-7-8-9-10-11. ചന്ദ്രന്ന് — 3-6-10-11. കുജന്ന് —ആദ്യം എന്നതിനാൽ ആദ്യത്തെ വാ

ക്യംതന്നെയാകുന്നു; അതായത് സൂര്യന്റെ വാക്യംതന്നെ എന്നർത്ഥം. ബുധന്ന് 3-5-6-9-10-11-12. വ്യാഴത്തിന്ന് 5-6-9-11. ശുക്രന്ന് 6-7-12. ശനിക്ക് ആദ്യത്തെ വാക്യംതന്നെ; ലഗ്നത്തിന്ന് 3-4-6-10-11-12.

ഇങ്ങിനെയാകുന്നു, "പുരവാസദശധനാകം..." തുടങ്ങിയ എട്ട് വാക്യങ്ങളുടേയും സംഖ്യ. സൂര്യൻ മേടത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ, എന്നാൽ ഒരു രാശിചക്രം വരച്ച്

	സൂ	ബു	ച		
	5	4	3	4	ല
ശു	4	സൂര്യാഷ്ടവർഗ്ഗ		4	ക
	5	ചക്രം		5	ഗു
	4	3	3	4	
		മ			

മേടം, ഇടവം, കർക്കടകം, തുലാം, വൃശ്ചികം, ധനു, മകരം, കുംഭം ഈ രാശികളിലെല്ലാം ഓരോ അക്ഷം (കവിടി) വെയ്ക്കണമെന്നാകുന്നു ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഇങ്ങനെ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും വാക്യക്രമം അനുസരിച്ച് അതാതു ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ നിന്ന് അത്രാമത്തെ രാശികളിൽ ഓരോ അക്ഷം വെയ്ക്കണമെന്ന് താല്പര്യം.

ഈ കാണിച്ച പ്രകാരമാണ് ഗ്രഹസ്ഥിതിയെങ്കിൽ, സൂര്യന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗം വെച്ചാൽ, അതിൽ കാണിച്ചിരിക്കു

ന്ന പ്രകാരമാണ് ഓരോ രാശിയിലും അക്ഷങ്ങൾ ഉണ്ടാവുക; ആകെ 48 അക്ഷങ്ങളുമാകുന്നു. എങ്ങനെയാണ് അക്ഷങ്ങൾ വെയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 10-ാം ശ്ലോകത്തിലെ ഉത്തരാർദ്ധംകൊണ്ട് പറയുന്നതുമാകുന്നു.

2

ഇനി ചന്ദ്രന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗം പറയുന്നു.

ഭൂ താ സിം ഹ ന ടം, ക ലാ ന്ത സ ന്നി കം,
ശ്രീ ബാ ണ താ ളാ ന ടം,
കാ ലേ ഘ ർമ്മ സ മാ ന കം, പൂ ര വ സാ-
ഹീ നോ യ; മിത്ഥം വിധോഃ
വർഗ്ഗം ന്യസ്യതു; ശർ മ്മാ സ ധ നീ കം;
ശൌ ണ്ഡാ ന്ത കം; ചാഷ്ടകം
ഗീതി ജ്ഞേയ, മിതി ക്രമേണ കഥിതം
സൂര്യാദി ലഗ്നാന്തിമം.

ചന്ദ്രന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ,

സൂര്യന് 3-6-7-8-10-11. ചന്ദ്രന് 1-3-6-7-10-11. കുജന് 2-3-5-6-9-10-11. ബുധന് 1-3-4 5-7-8 -10-11. വ്യാഴത്തിന് 1-2-4-7-8-10-11. ശുക്രന് 3-4-5-7-9-10-11. ശനിക്ക് 3-5-6-11. ലഗ്നത്തിന് 3-6-10-11. ഇങ്ങനെ സൂര്യൻമുതൽ എട്ടു വർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നു.

3

ഇനി കുജന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗങ്ങളാണ് പറയുന്നത്.

ഭൌമസ്യ; ബാ ണ ത ന യം.
ലി പ്താ ദ്യം, പു ത്ര വ ത്സ ദീ നാ ഢ്യം;
ഗു ണ ഇ ഷ്ടു, സ്തു ന യാ രി,-
ത്സ്നു ജഃ പാ ത്രം, ക വിഃ സ മാ ധനികഃ;
ക ലി ത ന യ, ശേഷ ന്യക്കാൽ
കഥിതം വാക്യം ക്രമേണ ലഗ്നാന്തം.

കുജന്റെ അഷ്ടവൎഗ്ഗത്തിൽ,

സൂൎയ്യന്നു് 3-5-6-10-11. ചന്ദ്രന്നു് 3-6-11 കുജന്നു് 1-2-4-7-8-10-11. ബുധന്നു് 3-5-6-11. വ്യാഴത്തിന്നു് 6-10-11-12. ശുക്രന്നു് 6-8-11-12. ശനിക്കു് 1-4-7-8-9-10-11. ലഗ്നത്തിന്നു് 1-3-6-10-11. ഇങ്ങിനെ സൂൎയ്യൻ മുതൽ എട്ടു വാക്യങ്ങളാകുന്നു.

4

ബുധന്റെ അഷ്ടവൎഗ്ഗം പറയുന്നു.

ശീ ത ള പാ ത്രം, രം ഭാ–
　ത ജ്ജ ന കം, പു ത്ര വാ സ ദ്ധ ധ ന യം;

5

യാ ഗ ശ ത്രോ ധ ന പാ രം,
　തേ ജ ക രം, പു ത്ര ഗ ൎഭ മ മ ധ ന്യം;
യാ ത്രാ വ സൂ മ ള ന ഷ്ടം,
　പു ര ഷ ക്ത ജ നാ ഢ്യ; മിന്ദുപുത്രസ്യ.

ബുധന്റെ അഷ്ടവൎഗ്ഗത്തിൽ,

സൂൎയ്യന്നു് 5-6-9-11-12. ചന്ദ്രന്നു് 2-4-6-8-10-11. കുജന്നു് 1-2-4 .7-8-9-10-11. ബുധന്നു് 1-3-5-6-9-10-11-12. വ്യാഴത്തിന്നു് 6-8-11-12. ശുക്രന്നു് 1-?-3-4-5-8-9-11. ശനിക്കു് 1-2-4-7-8-9-10-11. ലഗ്നത്തിന്നു് 1-2-4-6-8-10-11. ഇങ്ങിനെയാണു് സൂൎയ്യൻ മുതൽ ലഗ്നം കൂടിയ എട്ടു വാക്യങ്ങൾ.

6

ഇനി വ്യാഴത്തിന്റെയും ശുക്രന്റെയും അഷ്ടവൎഗ്ഗം പറയുന്നു.

ജീവസ്യ; പു ത്രു ലാ ഭൈഃ-
സ ന്നി ധ ന യം, ര ണാ ത്ഥി ധൈ ര്യ്ം, ച;
പു ര വ ന്യ ജ ന കം, പ ര വ ശ-
താ ള ന ടം, പാ ത്രു ലാ ഭ സൌ ജ നി കം
7
ശ്രീ മ തി ധ നി കം; ഗൌ ണീ-
താ രം, പ ര വം ശ ത്രു ച്ഛ ധാ ന ഷ്ടം.

വ്യാഴത്തിന്റെ അഷ്ടവര്ഗ്ഗത്തിൽ,

സൂര്യന്നു 1-2-3-4-7-8-9-10-11. ചന്ദ്രന്നു 2-5-7-9-11. കുജന്നു 1-2-4-7-8-10-11. ബുധന്നു 1-2-4-5-6-9-10-11. വ്യാഴത്തിന്നു 1-2-3-4-7-8-10-11. ശുക്രന്നു 2-5-6-9-10-11. ശനിയ്ക്കു 3-5-6-12. ലഗ്നത്തിന്നു 1-2-4-5-6-7 9-10-11. ഇങ്ങനെയാണു ഏട്ട വാക്യങ്ങൾ.

നിദധാതു ശുക്രവര്ഗ്ഗാൻ
ദൈ ത്യേ ന്ദ്രം, പാ ത്രു ല വ ണ ദ ധ ക രം;
8
ലാ ഭ സ്തു ബ്യാ കാ രം,
ഗു ണേ ഷു ധ ന്യാ, മ ഹീ ധ നി കാ;
പു ര ല വ ണ ദ ധ ന ഷ്ടം,
ല വ മ ദ ധ നി കം പ രാ ഗ വി ശ ദ ധി കം.

ശുക്രന്റെ അഷ്ടവര്ഗ്ഗത്തിൽ,

സൂര്യന്നു 8-11-12. ചന്ദ്രന്നു 1-2-3-4-5-8-9-11-12. കുജന്നു 3-4-6-9-11-12. ബുധന്നു 3-5-6-9-11. വ്യാഴത്തിന്നു 5-8-9-10-11. ശുക്രന്നു 1-2-3-4-5-8-9-10 11. ശനിയ്ക്കു 3-4-5-8-9-10-11. ലഗ്നത്തിന്നു 1-2-3-4-5-8-9 11. ഇങ്ങനെ ഏട്ട വാക്യങ്ങളാകുന്നു.

9

ഇനി ശനിയുടെ അഷ്ടവർഗ്ഗമാണ് പറയുന്നതു്.

മ ന്ദ സ്യ, പ രാ വ സ്ഥാ-
ജ ന കം, ല തി കാ, ഘ ന സ്സ നാ കാ രം;
തേ ജോ ധീ നാ കാ രം,
മോ ക്ഷ ക രം, ത സ്സ രം, ഘ ന സ്സേ യം;

10

ക ല വി ത്ത ന യം, ചേതി
ക്രമശോഽക്ഷരസംഖ്യയാ മയോക്താനി;
ഏതൈഃ സ്വാധിഷ്ഠിതാദാ-
യുക്തസ്ഥാനേഷു വിന്യസേദക്ഷം.

ശനിയുടെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ,

സൂര്യന്ന് 1-2-4-7-8-10-11. ചന്ദ്രന്ന് 3-6-11. കുജന്ന് 3-5-6-10-11-12. ബുധന്ന് 6-8-9-10-11-12. വ്യാഴത്തിന്ന് 5-6-11-12. ശുക്രന്ന് 6-11-12. ശനിയ്ക്കു് 3-5-6-11. ലഗ്നത്തിന്ന് 1-3-4-6-10-11.

ഇങ്ങനെയാണ് സൂര്യൻ മുതൽ ലഗ്നം കൂടിയ എട്ടു വാക്യങ്ങളും. അതാതു ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽനിന്ന്, അതാതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ വാക്യപ്രകാരം ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം ഓരോ അക്ഷരം വെയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

11

ഇങ്ങനെ അഷ്ടവർഗ്ഗം വെച്ചാൽ, ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്നും ഒട്ടാകെ എത്ര അക്ഷരങ്ങളും ഉണ്ടാവുമെന്നറിയാൻ പറയുന്നു.

ദേവോ, ധവോ, ധീഗോ, വിഷ്ണുഃ
'ക്ഷമീ,' രാമോ; ധിഗഃ ക്രമാത്;
അഷ്ടവർഗ്ഗോക്തശുദ്ധാക്ഷ-
സംഖ്യാഃ സൂര്യാത് സമീരിതാഃ.

സൂര്യന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഒട്ടാകെ 48-ം ചന്ദ്രന്ന് 49-ം കുജന്ന് 39-ം ബുധന്ന് 54-ം വ്യാഴത്തിന്ന് 56-ം ശുക്രന്ന് 52-ം ശനിക്ക് 39-ം സംഖ്യകളാണ് ഉണ്ടാവുക.

12

ഈ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇനി 19 ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്. അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് അതിന്റെ ഒരു സാമാന്യഫലം പറയുന്നു.

ത്രിദ്വ്യേകാക്ഷയുതഃ ശൂന്യോ
യോ രാശിഃ സോഽധമഃ ക്രമാത്;
മധ്യമശ്ചതുരക്ഷഃ സ്യാത്,
പഞ്ചാദ്യക്ഷാഃ ക്രമാത് ശുഭാഃ

മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും അഷ്ടവർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിയാൽ, മൂന്ന് അക്ഷങ്ങൾ മാത്രമുള്ള രാശി അധമമാകുന്നു. അതിലും അക്ഷം കുറഞ്ഞ രാശികൾ, ക്രമത്തിൽ അധികമധികം ദോഷപ്രദവുമാണ്. ശുഭകർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം ആ രാശികൾ വർജ്ജിക്കണമെന്നർത്ഥം. നാലക്ഷങ്ങൾ ഉള്ള രാശി മദ്ധ്യമമാകുന്നു. അഞ്ചും അതിലധികവും അക്ഷങ്ങളുള്ള രാശികൾ, ക്രമേണ അധികമധികം ഉത്തമങ്ങളുമാകുന്നു.

13

ഇങ്ങനെ സാമാന്യഫലം പറഞ്ഞിട്ട്, ഇനി ഓരോ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഫലം പ്രത്യേകം പറയുന്നു. ഇനി മൂന്നു ശ്ലോകംകൊണ്ട് സൂര്യാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഫലമാണ് പറയുന്നത്.

മാർത്താണ്ഡാഷ്ടകവർഗ്ഗകേ ബഹുഫലേ
മാസേ വിവാഹാദികം,
സന്ധ്യം കർമ്മ ശുഭം ശുഭോത്ഥിതി, രഥോ
കാര്യസ്യ ചാരംഭണം;

ദൂരേ വാ ഗമനം ഫലായ ന ചിരാത്,
ധർമ്മാശ്ച കാർയ്യാഃ പരേ
നാല്പാക്ഷേ ചരതീന ഏതത്തദഖിലം
കാർയ്യം ഫലപ്രേപ്സുഭിഃ.

സൂർയ്യന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഫലം അധികമുള്ള രാശി ഏതാണോ, ആ മാസത്തിലാണ് വിവാഹം മുതലായ സകലശുഭകർമ്മങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടത്. ഓരോരോ കാർയ്യങ്ങൾ ആരംഭിക്കുക, ദേശാന്തരം പോവുക, ധർമ്മം ചെയ്യുക മുതലായവയും ആ മാസത്തിൽ ചെയ്യാലാണ് ക്ഷണത്തിൽ ഫലം അനുഭവിക്കുവാൻ സംഗതി വരിക. നേരെ മറിച്ച് ഫലം കുറഞ്ഞ രാശിയിൽ സൂർയ്യൻ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, മേല്പറഞ്ഞവയെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് ശുഭപ്രദമല്ല.

14

അക്ഷാധികായാം ദിശി ദത്തവാസഃ
സേവ്യഃ ശിവോ ഭൂമിപതിശ്ച ഭൃത്യൈ
ശിവപ്രദീപാവനിപാശ്ച ദൃശ്യാ,
ദേവാർച്ചനം തദ്ദിശി ച സ്വഗേഹേ.

ഒന്നാമദ്ധ്യായത്തിലെ (സംജ്ഞാപ്രകരണത്തിലെ) ആറാംശ്ലോകത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധംകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കിഴക്കൻരാശികളിലെയും ഫലങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക; അപ്രകാരംതന്നെ തെക്കൻ രാശികളിലെയും, പടിഞ്ഞാറൻ രാശികളിലെയും, വടക്കൻ രാശികളിലെയും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക; അപ്പോൾ ഏതു ദിക്കിലാണോ ഫലം അധികമുള്ളത്, ആ ദിക്കിലുള്ള ശിവനേയും രാജാവിനേയുമാണ് സേവിക്കേണ്ടത്. ആ ദിക്കിൽ വെച്ചുതന്നെയാണ്, ശിവന്റെയും രാജാവിന്റെയും എഴുന്നള്ളത്ത്, വിളക്ക് എന്നിവ കാണേണ്ടതും. സ്വഗൃഹത്തിലും ആ ദിക്കിൽ വെച്ചാണ് ദേവപൂജയും ചെയ്യേണ്ടത്.

15

സൂര്യാധിഷ്ഠിതതത്തനൂജനവമാ-
ദീനാം ചതുഷ്ടത്രയേ
യാന്യക്ഷാണ്യഭിയുജ്യ താനി തു പൃഥക്
ബഹ്വക്ഷതാദ്യേ യദി;
ആദ്യോംഽശോ ദിവസസ്യ കർമ്മസു ശുഭോ,
മദ്ധ്യോ ദ്വിതീയേ യദി;
ത്ര്യംശോന്ത്യോഽസ്തു തൃതീയകേ യദി;
പുനഃ സ്വല്പാക്ഷഭാഗോഽശുഭഃ.

ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന രാശി മുതൽ നാലു രാശികളിലെ ഫലങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക; അഞ്ചു മുതൽ നാലു രാശികളിലേയും, ഒമ്പതു മുതല്ക്കുള്ള നാലിലേയും ഫലങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക: അപ്പോൾ ആദ്യത്തെ ഭാഗത്തിലാണ് ഫലം അധികമുള്ളതെങ്കിൽ, പകലിനെ മൂന്നു ഭാഗമാക്കി ആദ്യഭാഗമായ പത്തുനാഴിക പുലരുന്നതുവരെയാണ് ശുഭകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു്. ഫലം അധികമുള്ളതു് രണ്ടാംഭാഗത്തിലാണെങ്കിൽ, ദിവസത്തിലേയും രണ്ടാംഭാഗത്തിലും, മൂന്നാമത്തേതിൽ ഫലം കൂടുമെങ്കിൽ, പത്തു നാഴിക പകൽ മുതൽ അസ്തമിക്കുന്നതുവരെയുമാണ് ശുഭകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു്. ഫലം കുറഞ്ഞ ഭാഗം എല്ലാ ശുഭകർമ്മങ്ങൾക്കും വർജ്ജിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

16

ഇനി നാലു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ചന്ദ്രന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഫലമാണു് പറയുന്നതു്.

ശീതാംശോരഷ്ടവർഗ്ഗേ ബഹുഫലഭവനേ
സന്നിഷണ്ണേ ശശാങ്കേ
ചൌളാദ്യം കർമ്മ കുര്യാത്, സകലമഭിമതം
പ്രാരഭേതാപി കാര്യം;

പുണ്യാക്ഷർക്ഷേന്ദുജാതാ യുവതിരപി, പതിർ,-
ഭൂപതിഃ, സേവകോ വാ
ഭൃത്യ,ശ്ഛാത്രോ, ഗുരുർവ്വാ, സുഹൃദപി നിയതം
സമ്പദേ സംഭവേയുഃ.

ചന്ദ്രന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഫലം അധികമുള്ള രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോഴാണ്, ചൌളം മുതലായവയും മററു സകലശുഭകർമ്മങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതു്. ഭാര്യ, ഭർത്താവ്, രാജാവ്, രാജസേവകൻ, ഭൃത്യൻ, ശിഷ്യൻ (അന്തേവാസി), ഗുരു, സുഹൃത്തു് ഇങ്ങനെ അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടവരെല്ലാം, പുണ്യഫലമുള്ള രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോഴം ജനിച്ചവരായാലാണ്, അവരവക്ക് അഭിവൃദ്ധിയായിത്തീരുക.

17

പുണ്യാക്ഷർക്ഷേന്ദുജാതാനാം പ്രാതർദ്ദർശനമുത്തമം;
തേഭ്യോ വസ്ത്രാദിദാനം ച ഭവേന്ദ്യനം സമൃദ്ധയേ.

പുണ്യഫലമുള്ള രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോഴം ജനിച്ചവരെ, വെളുപ്പാൻകാലത്തു് കണികാണുന്നതും, അവക്ക് വസ്ത്രം മുതലായവ ദാനം ചെയ്യുന്നതും ശ്രേയസ്സരമാകുന്നു.

18

ശൂന്യാക്ഷഗേ ശശിനി കർമ്മ ശുഭം ന കൎയ്യാൽ,
പ്രാരബ്ധമത്ര സകലം വിഫലം ഹി കാൎയ്യം;
സ്വല്പാക്ഷഭോത്ഥസഹവർത്തനമാത്രമേഷാം
പ്രാതർവ്വിലോകനമപീഹ ഭൃശം വിപത്ത്യൈ.

ഫലം കുറഞ്ഞ രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോഴം, ശുഭകർമ്മങ്ങളൊന്നും ചെയ്യരുതു്. അപ്പോഴം ആരംഭിയ്ക്കുന്ന കാൎയ്യങ്ങളെല്ലാം വിഫലങ്ങളായിത്തീരുകയേ ഉള്ളൂ. ഫലം

16

കറഞ്ഞ രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോഠം ജനിച്ചവരുമാ യി ഒരുമിച്ചു താമസിയ്ക്കുന്നതും, വെളുപ്പാൻ കാലത്തു അവ രെ കണികാണുന്നതുകൂടിയും ആപൽപ്രദമാകുന്നു.

19

സ്നാനേ ച പാനേ ച ഫലാധികാശാ
തടാകകൂപാദിജലം ശുഭം സ്യാത്;
ദുർഗ്ഗാ ച രാജ്ഞീ ച ദിശീഹ ദൃശ്യാ,
സ്വല്പാക്ഷദിശ്യേതദസത് സമസ്തം.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 14-ാം ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞ പ്രകാരം നോക്കുമ്പോഠം ഫലാധിക്യമുള്ള ദിക്കിലെ കളം കിണറു മുതലായവയിൽ നിന്നും കളിയ്ക്കുവാനും, കുടിയ്ക്കു വാനും വെള്ളം ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതു ശുഭപ്രദമാകുന്നു. ആ ദിക്കിലുള്ള രാജ്ഞിയും ദുർഗ്ഗാഭഗവതിയുമാണു സേവിയ്ക്ക പ്പെടേണ്ടതു. ഫലം കുറഞ്ഞദിക്കിൽ, അതെല്ലാം അശുഭ പ്രദവുമാകുന്നു.

20

കുജന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗഫലമാണു ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകം കൊണ്ടു പറയുന്നതു.

ഭൌമാഷ്ടകവർഗ്ഗേ യഃ, ഫലപൂർണ്ണോ രാശിരത്ര കുജചാരേ;
ഭൂകനകസ്വീകാരപ്രഭൃതികമഖിലം സമൃദ്ധിദം കർമ്മ.

കുജന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ, പൂർണ്ണഫലമായ രാശിയിൽ കുജൻ സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോഠം, ഭൂമി സ്വർണ്ണം മുതലായവയെ ല്ലാം വാങ്ങുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതു സമ്പല്പുരമായിത്തീരു ന്നതാണു.

21

സേനാന്യോർത്ഥ്യനം സ്യാത് ക്ഷിതിപതിവിഷയാം,
ഭൂമികാര്യം ച ഭൃത്യൈ;
പൂർണ്ണാക്ഷായാം ദിശായാം പചനഹവനക-
ർമ്മാപി തത്ര സ്വഗേഹേ;

പൂർണ്ണാക്ഷാശാ രിപൂണാമപി വിജയകരീ,
    രാശിരപ്യക്ഷപൂർണ്ണഃ;
സ്വല്പാക്ഷാശാക്ഷശൂന്യം ത്വിഹ ഗതിരമു-
    ഷ്യോദിതേഷ്വപ്യ നേഷ്ടാ.

മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം കജന്റെ അപൂവർഗ്ഗത്തിൽ പൂർണ്ണഫലമുള്ള ദിക്ക് ഏതാണോ, അവിടെയുള്ള (ക്ഷിതിപദിവിഷദാം സേനാന്യോഃ=രാജാവിന്റെയും ദേവന്മാരുടേയും സേനാനികളെ) അതായത് സുബ്രഹ്മണ്യനേയും രാജാവിന്റെ സേനാനായകനേയും സേവിക്കുകയും, ഭൂമിസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ശുഭപ്രദമാകുന്നു. സ്വന്തം ഗൃഹത്തിലും, ഫലാധിക്യമുള്ള ദിക്കിലാണ് ഔപാസനം, പാചകശാല മുതലായ അഗ്നിസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടത്. പൂർണ്ണഫലമുള്ള ദിക്കിൽ താമസിക്കുന്ന ശത്രുക്കളെയും ക്ഷണത്തിൽ ജയിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

കിഴക്ക്

ഈശാനം	മീ	മേ	ഇ	മി	അഗ്നി
	കും			കർ	
വടക്ക്					തെക്ക്
	മ			ചി	
വായു	ധ	വൃ	തു	ക	നിരൃതി

പടിഞ്ഞാറ്

ഇങ്ങനെ ഒരു രാശിചക്രം വരച്ചാൽ, മേടം ഇടവം ഇതുകൾ കിഴക്കേ രാശികളും, മിഥുനം അഗ്നികോണരാശിയും, കർക്കടകം, ചിങ്ങം ഇതുകൾ തെക്കും ഈ ക്രമത്തിൽ 12 രാശികളും കൂടി 8 ദിക്കുകളാക്കി കല്പിക്കണം.

ഇതിൽ ഏതു ദിഗ്രാശിയിൽ ഫലം പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടോ, ആ ദിക്കിലുള്ള ശത്രുക്കളെയും ക്ഷണത്തിൽ ജയിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ പൂർണ്ണഫലമുള്ള രാശിയിൽ, കുജൻെറ ചാരകാലവും ഫലാധിക്യമുള്ള ദിക്കുകളും എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ശുഭപ്രദമാണ്. നേരെ മറിച്ച്, ഫലം കുറഞ്ഞ രാശിയിൽ കുജൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലവും, ഫലം കുറഞ്ഞ ദിക്കും അശുഭപ്രദവുമാകുന്നു.

ഇനി ആറു ശ്ലോകംകൊണ്ട് ബുധൻെറ അഷ്ടവർഗ്ഗഫലമാണ് പറയുന്നത്.

ശശിതനയാഷ്ടകവർഗ്ഗേ
ബുധയുതരാശേർദ്വിതീയഭേ ന യദി
ഫലമപ്യേകം മൂക,—
സ്ത്ര്യാദ്യേകതോ ബുധസ്യ ചപലാ വാക്.

ബുധൻെറ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ, ബുധൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ ഫലം ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ, ഊമ (മൂകൻ) ആയിത്തീരും. ഒന്നു മുതൽ മൂന്നുവരെ ഫലങ്ങളാണുള്ളതെങ്കിൽ, വാക്കുകൾ ചാപല്യത്തോടുകൂടിയിരിക്കും.

ഫലാനി ചത്വാരി യദീഹ വക്താ
പരോക്തശേഷം, യദി പഞ്ചഷഡ്വാ
സത്സമ്മതൌചിത്യവതീ ച വാണീ
കരോതി കാവ്യം ഫലസപ്തകം ചേദ്.

ബുധൻെറ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നാലു ഫലം ഉണ്ടെങ്കിൽ സാമാന്യം സംസാരിക്കുന്നവനായിരിക്കും. അവന് മററാരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞുവെച്ചതിനെ തുടൎന്നുകൊണ്ട് മുഴുവനും സംസാരിപ്പാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ല. അഞ്ചോ ആറോ ഫലങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ സജ്ജന

ങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമായും സമയോചിതമായും സംസാരിയ്ക്കുന്ന വാഗ്വാദാദിയോടുകൂടിയ വിദ്വാനായിത്തീരും. ഏഴു ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ കാവ്യനാടകാദികൾ നിർമ്മിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

24

പാപാക്ഷയുക്തേ തു സദംഭധാർഷ്ട്യം,
ശുഭാക്ഷയുക്തേ വചനം ഗുണാഢ്യം;
ജ്ഞാനോപദേശാത്മകമത്ര ഭാനോ,—
രസത്യശനേ,ർവ്വിഗ്രഹവാക് കുജസ്യ.

ബുധന്റെ രണ്ടാമേടത്തു് പാപന്മാരുടെ ഫലമാണു് ഉള്ളതെങ്കിൽ, സംസാരം ഡംഭമോടും ധാർഷ്ട്യത്തോടും (=കൂസലില്ലായ്മ) കൂടിയിരിയ്ക്കും; ശുഭന്മാരുടേതാണെങ്കിൽ നേരെമറിച്ചു് ശുഭകരമായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവിടെ (ബുധന്റെ രണ്ടാമേടത്തു്) സൂര്യന്റെ ഫലമാണുള്ളതെങ്കിൽ വാക്കുകൾ ജ്ഞാനോപദേശപ്രധാനമായും, ശനിയുടേതാണെങ്കിൽ സർവ്വപ്രകാരേണ അസത്യമായും, കുജന്റേതാണെങ്കിൽ കലഹപ്രധാനമായും ഇരിയ്ക്കുന്നതാണു്.

25

മനോഹരാ പാടവയുതാ ബുധസ്യ,
ഗുരോഃ സ്ഫുടാ വാഗപി യുക്തിയുക്താ;
പുരാണകാവ്യാർത്ഥവതീ, പ്രമോദ—
യുക്താ ഭൃഗോ,ർവ്വ്യാജവതീ ശനേഃ സ്യാത്.

ബുധൻ നില്ക്കുന്നതിന്റെ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ ബുധന്റെ അക്ഷം വീഴാത്തതിനാൽ (ഇവിടെ 'രണ്ടാംഭാവം' എന്നു കാണുന്നതു് ലഗ്നത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാവമായി വിചാരിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു). ലഗ്നത്തിൽനിന്നു് രണ്ടാംഭാവത്തിൽ ബുധന്റെ അക്ഷം വീണിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വാക്കുകൾ വളരെ കല്യാണകരമായിരിയ്ക്കും. വ്യാഴത്തിന്റെ അക്ഷം ബുധൻ നില്ക്കുന്നതിന്റെ രണ്ടാംഭാവത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ വാക്കുകൾ വളരെ യുക്തിയുക്തമായും, സ്പഷ്ടാക്ഷരങ്ങളോടു കൂടിയുമിരിയ്ക്കും. ശുക്രന്റെ അക്ഷമാണു് അവിടെ ഉള്ളതെ

ങ്കിൽ, പുരാണം, കാവ്യം മുതലായവയുടെ അർത്ഥങ്ങളെ ഉദാഹരിച്ചും, രസകരമായും സംസാരിക്കും. ശനിയുടെ അക്ഷമാണെങ്കിൽ, വാക്കുകൾ വ്യാജപ്രധാനമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

26

ജാഡ്യാന്വിതം സംശയയുക് ച വാക്യം
ചന്ദ്രസ്യ നീചാരിഗൃഹസ്ഥിതസ്യ;
വചോഽതിദുഷ്ടം ധ്വജമാന്ദിസർപ്പാ
ബുധദ്വിതീയോപഗതാ യദി സ്യുഃ.

നീചത്തിലോ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രന്റെ അക്ഷമാണ് ബുധന്റെ രണ്ടാംഭാവത്തിലുള്ളതെങ്കിൽ, ജളതയോടുകൂടിയും സംശയാസ്പദമായും ഉള്ള വാക്കുകളാണ് സംസാരിക്കുക. കേതുവോ ഗുളികനോ, രാഹുവോ ബുധന്റെ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ, സംസാരിക്കുന്നതെല്ലാം വളരെ ദുഷ്ടതയോടുകൂടിയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

27

രാഹു, കേതു, ഗുളികൻ ഇതുകൾ ബുധന്റെ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, 'വാക്കു ദുഷ്ടതയോടുകൂടിയതായിരിക്കും' എന്ന ഒരു സാമാന്യഫലം മാത്രമേ മുൻ ശ്ലോകം കൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അതിൽ ഓരോന്നിന്റെയും ഫലം പ്രത്യേകം കാണിക്കുകയാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതു്.

അസഭ്യവാചാ വചനം സഭായാം,
ചൌര്യാദികാപാദിവൃഥേരണം ച;
സ്യാത് ദുർവൃത്തകഥാ ച തസ്യ,
യസ്യ ത്രയോഽമീ ബുധവാക്സമേതാഃ.

1. ബുധൻ നില്ക്കുന്നതിന്റെ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ കേതു നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, സഭയിലും കൂടി അസഭ്യമായി സംസാരിക്കുന്നവനാം. 2 ഗുളികൻ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ, ദോഷണം അപവാദം ഇതുകളെ സംബന്ധിച്ച വെറും കെട്ടുകഥകൾ

ഉണ്ടാക്കിപ്പറയുന്നവനും, 3. രാഹു ബുധൻെറ രണ്ടാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ, ദുഷ്ടന്മാരുടേയും ധൂർത്തന്മാരുടേയും കഥകൾ സംസാരിയ്ക്കുന്നവനുമായിരിയ്ക്കുന്നതാണ്.

28

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് വ്യാഴത്തിൻെറ അഷ്ടവർഗ്ഗഫലമാണ് പറയുന്നത്.

അക്ഷാധിക്യയുതേ ഗൃഹേ സുരഗുരൗ
സ്വീയാഷ്ടവർഗ്ഗേ സ്ഥിതേ
മന്ത്രാണാം ഗ്രഹണം പുരശ്ചരണമ-
ഗ്ന്യാധാനയാഗാദയഃ;
വേദാഭ്യാസമഹീസുരാശനസുത-
പ്രാപ്ത്യർത്ഥസൽക്രിയാ
ദ്രവ്യോപാർജ്ജനസംഗ്രഹാശ്ച ഫലദാഃ;
സ്വല്പാക്ഷഗേ നിഷ്ഫലാഃ.

വ്യാഴം, തൻെറ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ അധികം ബലമുള്ള രാശിയിൽ നില്ക്കുമ്പോഴാണ്, മന്ത്രോപദേശം വാങ്ങുക, മന്ത്രം സംഖ്യ ഉരുക്കഴിയ്ക്കുക, ആധാനം യാഗം മുതലായവ, വേദാദ്ധ്യയനം, ബ്രാഹ്മണഭോജനം, പുത്രകാമേഷ്ടി മുതലായ സന്താനാർത്ഥകർമ്മങ്ങൾ, ധനസമ്പാദനം, പണം ഇടപാട് ചെയ്യുക ഇതുകളെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടത്. നേരെ മറിച്ച് വ്യാഴം, ഫലം കുറഞ്ഞ രാശിയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നതായാൽ, മേല്പറഞ്ഞവയെല്ലാം നിഷ്ഫലങ്ങളായി പരിണമിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

29

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് ശുക്രൻെറ അഷ്ടവർഗ്ഗഫലമാണ് പറയുന്നത്.

ബഹ്വക്ഷേ ഭവനേ യദാ ഭൃഗുസുതഃ
സ്വീയാഷ്ടവർഗ്ഗേ ചരേ-
ച്ഛയ്യാദ്യം ശയനോപകാരി സകലം
സമ്പാദനീയം തദാ;

സംഗീതാഭ്യസനം, വിവാഹകരണം,
കാമോപഭോഗായ യത്
കർത്തവ്യം തദപി ശ്രിയേ, പുനരപി
ക്ഷൌമാദിസമ്പാദനം.

കട്ടിൽ കിടയ്ക്ക മുതലായ കിടപ്പുസാമാനങ്ങൾ സമ്പാദിയ്ക്കുക, സംഗീതം അഭ്യസിയ്ക്കുക, വിവാഹം ചെയ്യുക, നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങുക മുതലായി വിഷയസുഖാനുഭവത്തിന്ന് ആവശ്യമായിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളെല്ലാം, ശുക്രൻ തന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഫലാധിക്യമുള്ള രാശിയിൽ സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോഴാണ് സമ്പാദിയ്ക്കേണ്ടത്.

30

ശനിയുടെ അഷ്ടവർഗ്ഗഫലമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകം കൊണ്ട് പറയുന്നത്.

സ്വസ്മിന്നഷ്ടകവർഗ്ഗകേ ബഹുഫലേ
രാശൗ ചരത്യർക്കജേ
ദാസാദിഗ്രഹണം, കൃഷിശ്ച ഫലദാ
ചാക്ഷാധികായാം ദിശി;
കാര്യാ സ്യാത് കൃഷിരാത്മധാത്രി ശൂദ്രോ
ചണ്ഡാലദാസസ്ഥിതി-
സ്ത്വത്രോച്ഛിഷ്ടമലാദികത്യജനമ-
ത്രാപാദ്യമേധോഗ്രഹം.

ഭൃത്യന്മാരേയും മററും നിശ്ചയിയ്ക്കുക, കൃഷി ചെയ്യുക, ഇതെല്ലാം ശനിയുടെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഫലാധിക്യമുള്ള രാശിയിൽ ശനി സഞ്ചരിയ്ക്കുമ്പോഴാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 21-ാം ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം നോക്കുമ്പോൾ, ഫലം അധികമായിക്കാണുന്ന ദിക്കിലാണ് കൃഷി ചെയ്യേണ്ടത്. തന്റെ വളപ്പിനകത്ത് ച

ണ്ഡാലന്മാർക്കും ഭൃത്യന്മാർക്കും താമസിപ്പാനുള്ള സ്ഥലവും മലിനസാധനങ്ങൾ കളയുവാനുള്ള കുപ്പയും, വിറകുപ്പുരയും ഫലാധിക്യമുള്ള ദിക്കിൽ തന്നെയാണു് വേണ്ടതു്. ഏധസ്സ്=വിറക്.

31

ഏഴാമദ്ധ്യായത്തിലെ ആറാംശ്ലോകത്തിലും മററും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള 'ശുദ്ധപിണ്ഡം' ഉണ്ടാക്കുവാനാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

ത്രിഭ്യഃ ശോധ്യം ത്രികോണേഷ്വനധികസദൃശം,
കാപി ശൂന്യേ ന ശുദ്ധിഃ,
സാമ്യേ സർവ്വം ച ശോധ്യം, വിധിരയമുഭയോ–
സ്ത്വേവമേകാധിപത്യേ
കിന്ത്വസ്മിൻ നൈവ ശോധ്യം ഗ്രഹയുതഭവനം,
ശിഷ്ടകോണം പൃഥക്സ്ഥം
ഹത്വാ രാശിഗ്രഹോത്ഥൈർന്നിജനിജഗുണകൈ–
സ്സ്യാദ്യുതിഃ ശുദ്ധപിണ്ഡഃ.

ഇവിടെ, 'ത്രികോണശോധനം' എന്നും, 'ഏകാധിപത്യശോധനം' എന്നും രണ്ടുവിധത്തിൽ ശോധിപ്പാനുണ്ടു്. അതിൽ ത്രികോണശോധനമാണു് ആദ്യം പറയുന്നതു്.

ത്രികോണശോധനം: ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ഒന്നാം ശ്ലോകം മുതല്ക്കു് പറഞ്ഞപ്രകാരം, ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും അഷ്ടവർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കുക. അതിൽനിന്നു്, മേടം ചിങ്ങം, ധനു എന്നീ ത്രികോണങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏതു രാശിയിലാണോ ഫലം കുറഞ്ഞതു്, ആ രാശിയിലെ മുഴുവൻ ഫലങ്ങളും, മററു രണ്ടു രാശികളിൽനിന്നും അത്ര ഫലങ്ങളും കളയണം. ഒരു രാശിയിൽ മൂന്നും മറെറാന്നിൽ നാലും മൂന്നാമത്തേതിൽ അഞ്ചും ഫലങ്ങളാണുള്ളതെന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ആ ത്രികോണങ്ങളിൽവെച്ചു് ഉള്ളതിലും കുറഞ്ഞ ഫലം മൂന്നാകയാൽ ടി മൂന്നും, മററു രണ്ടു രാശികളിൽനിന്നും മൂന്നു വീതവും കളയണമെന്നു് താല്പര്യം—ഏ

ന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു രാശിയിൽ ഫലം ഒന്നും ഇല്ലാതെ വന്നാൽ, ആ ത്രികോണത്തിൽ യാതൊരു രാശിയിൽനിന്നും യാതൊരു ഫലവും കളയുകയും വേണ്ട, പക്ഷെ, മൂന്നു രാശികളിലും ഫലം തുല്യമാണെങ്കിൽ, മൂന്നിലെയും മുഴുവൻ ഫലങ്ങളും കളയുകയും വേണം. ഇങ്ങനെ ഇടവം, കന്നി, മകരം, മിഥുനം, തുലാം, കുംഭം, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം എന്നീ ത്രികോണങ്ങളിൽ നിന്നും കളയുകയും വേണം. ഇതിന്നാണ് "ത്രികോണശോധനം" എന്നു പറയുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ത്രികോണശോധനം കഴിഞ്ഞാൽ, ബാക്കിയുള്ളതിൽ നിന്നാണ് 'ഏകാധിപത്യശോധനം' ചെയ്യേണ്ടതു്.

ഏകാധിപത്യശോധനം:—ഇതും ത്രികോണശോധനം പോലെത്തന്നെയാണ് പക്ഷെ, ത്രികോണത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഒരേ ഗ്രഹത്തിന്നുതന്നെ ആധിപത്യമുള്ള രണ്ടു രാശികൾ തമ്മിലാണെന്നു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളു. ഉദാഹരണം കാണിയ്ക്കാം. കുജന്റെ രാശികളായ മേടം, വൃശ്ചികം ഇതുകളിൽ, മേടത്തിൽ മൂന്നും, വൃശ്ചികത്തിൽ രണ്ടുമാണ് ഫലമുള്ളതെന്നു വിചാരിയ്ക്കുക. എന്നാൽ വൃശ്ചികത്തിലെ ആ രണ്ടു ഫലവും, വൃശ്ചികത്തിൽ രണ്ടാകയാൽ മേടത്തിൽനിന്നും രണ്ടു ഫലവും കളയുക എന്നർത്ഥം—ഇപ്രകാരം, കർക്കടകം ചിങ്ങം എന്നീ രണ്ടു രാശികൾ ഒഴിച്ചു് ബാക്കി. ബുധന്റെ രാശികളായ മിഥുനം കന്നി—വ്യാഴത്തിന്റേതായ ധനു മീനം—ശുക്രന്റേതായ ഇടവം തുലാം—ശനിയുടേതായ മകരം കുംഭം—ഈ അഞ്ചു യുഗ്മങ്ങളിൽനിന്നും ശോധനം ചെയ്യണം. പക്ഷെ, യുഗ്മത്തിലൊന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിൽനിന്നു് മാത്രം ഒന്നും കളയുകയും വേണ്ട. ത്രികോണശോധനത്തിൽനിന്നു് ഏകാധിപത്യശോധനത്തിന്നുള്ള വ്യത്യാസം ഇതുമാത്രമാകുന്നു.

ഇങ്ങനെ രണ്ടുവിധം ശോധനവും കഴിഞ്ഞാൽ, ബാക്കി ഓരോ രാശിയിലും ഉള്ള ഫലം വേറെ വേറെ വെച്ചു്,

അതാതു് രാശിയുടെ ഗുണകാരംകൊണ്ടും, ഓരോ രാശിയിലും ഏതേതു ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നുവോ ആ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണകാരംകൊണ്ടും പെരുക്കണം. എന്നിട്ടു് അതെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുകയും വേണം. ഉദാഹരണം:—രണ്ടുവിധ ശോധനവും കഴിഞ്ഞുവന്നപ്പോഠം, മേടം രാശിയിൽ രണ്ടു ഫലമാണുള്ളതെന്നും, ആ മേടത്തിൽ സൂര്യനും ചൊവ്വയും നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും വിചാരിയ്ക്കുക; എന്നാൽ ആ രണ്ടു് എന്ന സംഖ്യ മൂന്നു ദിക്കിൽ വെച്ചു്, ഒന്നിനെ (ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്ന) മേടം രാശിയുടെ ഗുണകാരമായ ഏഴുകൊണ്ടും, രണ്ടാമത്തേതിനെ സൂര്യൻെറ ഗുണകാരമായ അഞ്ചുകൊണ്ടും, മൂന്നാമത്തേതിനെ ചൊവ്വയുടെ ഗുണകാരമായ എട്ടുകൊണ്ടും പെരുക്കുക; എന്നിട്ടു് അതെല്ലാം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യു—ശോധനം കഴിഞ്ഞു് ബാക്കി ഏതു രാശിയിൽകാണുന്ന ഫലത്തേയും, ഇപ്രകാരം അതാതു രാശിയുടേയും, അതിൽ ഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ അതിൻെറ ഗുണകാരംകൊണ്ടു് പെരുക്കി ഒന്നിച്ചു് കൂട്ടിവെയ്ക്കുക. ദേവിൽ ഇങ്ങനെ പെരുക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ സംഖ്യകളും, ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുകയും വേണം. എല്ലാം കൂട്ടിയ ആ സംഖ്യയെ ആണു് ശുദ്ധപിണ്ഡം എന്നു പറയുന്നതു്.

32

ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് രാശികഠംക്കും ഗ്രഹങ്ങഠംക്കുമുള്ള മുൻപറഞ്ഞ ഗുണകാരങ്ങളെയാണു് പറയുന്നതു്.

> സ, ന്നാ, ഹേ, വ, ന മാ, സേ, ദം,
> ധീ, മാൻ, പൂജ്യഃ, പ്രിയഃ, ക്രിയാൽ;
> ശ, ശീ ഹി മാ, ന, സാ, ഞേ, തി
> സൂര്യാദപി ഗുണാഃ ക്രമാത്.

രാശികളുടെ ഗുണകാരങ്ങഠം

മേടത്തിൻെറ	7.	കക്കടകത്തിൻെറ	4.
ഇടവത്തിൻെറ	10.	ചിങ്ങത്തിൻെറ	10.
മിഥുനത്തിൻെറ	8.	കന്നിയുടെ	5.

തുലാത്തിന്റെ	7.	മകരത്തിന്റെ	5.
വൃശ്ചികത്തിന്റെ	8.	കുംഭത്തിന്റെ	11.
ധനുവിന്റെ	9.	മീനത്തിന്റെ	12.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണകാരങ്ങൾ

സൂര്യന്റെ	5.	വ്യാഴത്തിന്റെ	10.
ചന്ദ്രന്റെ	5.	ശുക്രന്റെ	7.
കുജന്റെ	8.	ശനിയുടെ	5.
ബുധന്റെ	5.	ഇങ്ങനെയാകുന്നു.	

'അഷ്ടവർഗ്ഗ പ്രസ്താരം' ആണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യം മുതൽ 10 ശ്ലോകംകൊണ്ട് സൂര്യാദി ഗ്രഹങ്ങളുടെ അഷ്ടവർഗ്ഗം വെയ്ക്കേണ്ടതായ സ്ഥാനങ്ങളാണല്ലോ പറഞ്ഞത്. സൂര്യന്റെ ആ അഷ്ടവർഗ്ഗംകൊണ്ട് ഫലം വീണിട്ടുള്ള രാശികളിലെല്ലാം, ചാരവശാൽ സൂര്യൻ സഞ്ചരിയ്ക്കുന്ന കാലം ശുഭപ്രദമാണെന്നാകുന്നു അതിന്റെ താല്പര്യം. സൂര്യാദി ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും, ലഗ്നത്തിന്റേയും; ഇങ്ങനെ എട്ടിലധികം ഫലം ഒരു രാശിയിൽ വീഴുന്നതല്ലല്ലോ. അതിനാൽ എട്ടുഫലം വീണിട്ടുള്ള രാശി പൂർണ്ണഫലരാശിയാകുന്നു. ആ രാശിയിൽ സൂര്യൻ സഞ്ചരിയ്ക്കുന്ന കാലം മുഴുവനും ശുഭകാലവുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഒരു രാശിയിൽ ഒരു ഫലം മാത്രമേ വീണിട്ടുള്ളുവെങ്കിൽ, ആ രാശിയിൽ സൂര്യൻ സഞ്ചരിയ്ക്കുന്ന കാലത്തിൽ, ഒരു രാശിയെ എട്ടാക്കി ഭാഗിച്ചതിൽ ഒരു ഭാഗമായ മൂന്നേമുക്കാൽ തിയ്യതിമാത്രമേ ശുഭപ്രദമായിട്ടുള്ളുവെന്നും സിദ്ധമായി. ഈ 'ശുഭകാലം' ഏതാണ് എന്നറിയേണമല്ലോ. അതിന്നുള്ള വഴിയാണ് പറയാൻ പോകുന്ന അഷ്ടവർഗ്ഗപ്രസ്താരംകൊണ്ട് കാണിയ്ക്കുന്നത്.

രേഖാസ്സ്യുസ്തിര്യഗൂർദ്ധ്വം, ലിഖതു 'ലയ'മിതാഃ,
പംക്തയസ്സ്യുസ്ത്രിശഷ്ടൗ,
കക്ഷ്യാഃ സ്യുസ്താഭരാന്യാഃ, ക്രിയമുഖഭവനാ-
ന്യഷ്ടധാ ഖണ്ഡിതാനി;

മന്ദേഡ്യാരാർക്കശുക്രേന്ദുജശശിവപുഷാം,
താസു കക്ഷ്യാസു തൈതൈസ്സ്വ—
സ്ഥാനൈർന്യസ്തത്ത്വസ്ഥിതർക്ഷാന്ന്യസതു ഫല, മിതി
പ്രസ്തരേദഷ്ടവർഗ്ഗം.

വിലങ്ങത്തിൽ ഒമ്പതു രേഖകളും, കീഴ്മേൽ 13 രേഖകളും വരച്ച്, 134-ാം പേജിൽ കാണിച്ച പ്രകാരം 96 കള്ളികാം വരയ്ക്കണം. ഓരോ വരിയിലുള്ള 12 കള്ളികാം, മേടം മുതൽ 12 രാശികളാകുന്നു. അങ്ങനെ 8 വരികാം ഉള്ളതു്, അതിൽ കാണിച്ച ക്രമമനുസരിച്ച് ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും, ലഗ്നത്തിന്റെയും വരികളുമാകുന്നു. അഷ്ടവർഗ്ഗം വെയ്ക്കേണ്ടതിന്നുള്ള സ്ഥാനങ്ങാം, ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ആദ്യം 10 ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഓരോ ഗ്രഹവും ലഗ്നവും, അതാതിന്റെ വരിയിൽ ഏതേതു് രാശിയിലാണ് നില്ക്കുന്നതെന്നു് അറിയണം. അതാതിന്റെ വാക്യപ്രകാരമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ അതാതു് ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശി മുതല്ക്കു്, അതാതു് വരിയിൽ മാത്രം അക്ഷങ്ങാം വെയ്ക്കുകയും വേണം. അതിന്നാണ് 'അഷ്ടവർഗ്ഗപ്രസ്താരം' എന്നു് പറയുന്നതു്. ഒരു ഉദാഹരണം കാണിച്ച് ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യാം:—

ര	ബു	ശു	
5 (സൂ)	5	3	5
3	സൂര്യാഷ്ട		1 (കു)
6	വർഗ്ഗം		2 (ച, ഗു)
4 (ല)	4	6	4

ഈ കാണിച്ച പ്രകാരമാണ് ഗ്രഹസ്ഥിതിയെങ്കിൽ സൂര്യന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗം വെച്ചാൽ, അതിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെയാണ് ഓരോ രാശിയിലും അക്ഷങ്ങളും വീഴുക. ഈ ഗ്രഹസ്ഥിതി കൊണ്ടു തന്നെ സൂര്യന്റെ അഷ്ടവ

ഗ്ഗപ്രസ്താരം ചെയ്താൽ, താഴെകാണിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്നെ ഫലവും വീഴുന്നതാണ്. മേൽ കാണിച്ച സൂൎയ്യാഷ്ടവൎഗ്ഗച ക്രത്തിൽ മേടം രാശിയിൽ 5 ഫലമാണല്ലോ ഉള്ളതു്. അതിനാൽ, മേടം രാശിയിൽ പതിനെട്ടേമുക്കാൽ തിയ്യതി മാത്രമേ സൂൎയ്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്നതിൽ നല്ല കാലമായിട്ടുള്ളു എന്നു് സ്പഷ്ടമായി. അതു് എപ്പോഴാണെന്നാണ് ഈ അഷ്ടവൎഗ്ഗപ്രസ്താരംകൊണ്ടു് കാണിക്കുന്നതു്. മേടംരാശിയിൽ ആദ്യം മുതൽ അടുപ്പിച്ചു് 5 കക്ഷ്യകളിലും ഫലമുള്ളതിനാൽ, ആദ്യം മുതൽ 18¾ തിയ്യതി വരെ സൂൎയ്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലം ശുഭപ്രദമാണെന്നും, ബാക്കി മൂന്നു കക്ഷ്യകളിലും ഫലമില്ലാത്തതിനാൽ, ബാക്കി പതിനൊന്നേകാൽ തിയ്യതി സൂൎയ്യന്റെ ചാരകാലം അശുഭപ്രദമാണെന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു—ഇതാണ് അഷ്ടവൎഗ്ഗപ്രസ്താരത്തിന്റെ താല്പൎയ്യം.

	മേ	ഇ	മി	കർ	ചി	ക	തു	വൃ	ധ	മ	കും	മീ
ശ	...		..			...	...	...	...	...		...
വ്യാ	...		...						...	...		
ക	....	....		...	....		...			...	...	....
സൂ	....		....			....	....	....	...	....		....
ശു	....						....	....				
ബു			....		....	....			....	...	...	...
ച		....	...				....			....		
ല		...				....	....	...			..	....
	ബു	ശു		ക	ച വ്യാ				ല		മ	സൂ

ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് 'സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗം' പറയുന്നു. ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്നുമുള്ള എട്ടെട്ടു വാക്യങ്ങളെ വേറെ വേറെ എടുത്തു വെയ്ക്കാതെ കഴിപ്പാൻ വേണ്ടി, അവയെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി വാക്യമാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിന്നാണു് 'സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗം' എന്നു പറയുന്നതു്. ആ വാക്യങ്ങളാണു് ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്. മൂന്നാമത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് അതു വെയ്ക്കേണ്ട ക്രമത്തേയും പറയുന്നു.

34

ബാ, ലോ, ബ, ലി ഷ്ടാ;
ല വ, ണാം, ബു, മ, ജ, രോ,
ന, ഗീ, മൃ, താ, ദീ,
ശീ, ഖ, നേ, ദ്രു, ഗാ, ധ, ഝാ;
ശൌ, മോ, ഗ, ണേ, ന്ദ്രാ,
ല, ഘു, മാ, വ, തോ, സ്വ, രോ,
ഗോ, ക, ള്ളി, ന, ക്താ, ഇ,
പ്യ, താ, ണ, മൈ, ധീ, ലീ.

35

ജ, ഗ്രീ, പ, റം, ഗ, ഹു, ര, ശൈ, രവ, സ്ഥ, ലോ,
ന, ഗീ, ബ, ലി, ർമാ, സു, ര, ഗീ, ർമ, ഗാ, ച, ലഃ;
ശൌ, രോ, വി, വ, സ്വാൻ, ബ, ല, വ, ദി, വ, ക്ഷ, യാ,
ശ്ശ, ലീ, മ, മ, പ്രീ, തി, ക, രോ, ത്ര, തീ ത്ഥ, കൃൽ.

36

സൂര്യാദിലഗ്നാന്തസമേതരാശേ-
രാരഭ്യ മേഷാദശകേ വിദധ്യാത്;
ബാ, ലോ, ബ, ലി, ഷ്ടാക്ഷരസംഖ്യകാക്ഷാ-
ണീത്യഷ്ടവർഗ്ഗഃ സമുദായനാമാ.

മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു ശ്ലോകത്തിലേയും ഓരോ പാദം, സൂര്യൻ മുതൽ ക്രമേണ ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ലഗ്നത്തിന്റെയും വാക്യങ്ങളാകുന്നു. അതാതു ഗ്രഹങ്ങളും ലഗ്നവും ഏതേതു രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ അതാതു രാശി മുതല്ക്ക്, അതാതു വാക്യത്തിലെ ഓരോ അക്ഷരത്തിന്റെയും പരല്പേരു പ്രകാരമുള്ള അക്ഷങ്ങൾ, അതാതു രാശികളിൽ വെയ്ക്കണം. ഇതാണ് 'സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗം' എന്നു പറയുന്നതു്.

37

ഇനി ഏഴു ശ്ലോകം കൊണ്ട് ഈ 'സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗ' ത്തിന്റെ ഫലമാണ് പറയുന്നതു്. ഇനിയത്തെ ശ്ലോകം കൊണ്ട് അതിന്റെ ഒരു സാമാന്യഫലം പറയുന്നു.

ത്രിംശത്ഭ്യോ ഽധികാക്ഷാ, അപി ശരകൃതിതോ,
രാശയോ യേ തദൂനാഃ;
ശ്രേഷ്ഠാ മധ്യാശ്ച കഷ്ടാഃ ക്രമശ ഇഹ മതാ;
ഗ്രാഹ്യതാം ശ്രേഷ്ഠരാശിഃ
സർവാസഭീഷ്ടക്രിയാസു. ത്യജതു ച ഗമനാ-
ദ്യേഷു കാര്യേഷു കഷ്ടാൻ,
സംബന്ധേ സമ്പദാപത് സതി യുവതിനൃണാം
ശ്രേഷ്ഠകഷ്ടർക്ഷജാനാം.

ഈ സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിലെ ഓരോ രാശിയിലും ആകെ തുക നോക്കിയാൽ മുപ്പതിൽ അധികം ഫലമുള്ള രാശികൾ ഉത്തമങ്ങളും, ഇരുപത്തഞ്ചിനും മുപ്പതിനും മദ്ധ്യേ ഫലമുള്ളവ മദ്ധ്യമങ്ങളും, ഇരുപത്തഞ്ചിലും കുറഞ്ഞ രാശികൾ അധമങ്ങളുമാകുന്നു. ശുഭകർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉത്തമരാശികളാണ് വേണ്ടതു്. ദൂരയാത്ര മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം അധമരാശികൾ വർജ്ജിക്കേണ്ടതുമാണ്. വിവാഹവിഷയത്തിൽ, സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ അന്യോന്യം ഉത്തമരാശിയിൽ ജനിച്ചവരായിരിക്കുന്നതു് ശുഭപ്രദമാകുന്നു.

സ്ത്രീയുടെ ജാതകപ്രകാരം ഉത്തമരാശിയിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ സ്ത്രീക്ക് ഉത്തമവും, മദ്ധ്യമരാശിയിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ മദ്ധ്യമവും, അധമരാശിയിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ അധമവുമാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ, പുരുഷജാതകവശാൽ ഉത്തമരാശിയിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീ പുരുഷന്ന് വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന്നു ഉത്തമവും, മദ്ധ്യമരാശിയിൽ ജനിച്ചവൾ മദ്ധ്യമവും, അധമരാശിയിൽ ജനിച്ചവൾ അധമവുമാകുന്നു.

38

ഈ സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഫലം മറെറാരുവിധത്തിലും കൂടി ആലോചിക്കുവാൻ ഉള്ളതിന്റെ സമ്പ്രദായം പറയുന്നു.

ലഗ്നാദ്യൈർഭചതുസ്ത്രികോണഭവനം
'ബന്ധു'ർഹ്വയം, 'സേവകം',
തദ്വത് 'പോഷക', 'ഘാതകാ' ഹ്വയ,മമീ-
ഷ്വക്ഷാണി സംയോജയേത്;
ആധിക്യം ഖലു പോഷകസ്യ യദി ചേ-
ദ്ധന്യോ ധനീ സ്യാദയം;
ദാരിദ്ര്യം യദി പോഷകാദധികതാ
സ്യാത് ഘാതകസ്യ ധ്രുവം.

ലഗ്നം, 5–9 ഈ ത്രികോണത്തിന്ന് 'ബന്ധു'—എന്നും, 2–6–10 ഈ ത്രികോണത്തിന്ന് 'സേവകം' എന്നും, 3–7–11 ഇതിന്ന് 'പോഷകം' എന്നും, 4–8–12 ഇതിന്ന് 'ഘാതകം' എന്നും പേരാകുന്നു. ഈ ഓരോരോ ത്രികോണങ്ങളിലെയും അക്ഷങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക; അപ്പോൾ ഘാതകത്തിലേക്കാൾ പോഷകത്തിൽ ഫലം അധികമുണ്ടെങ്കിൽ, ധനവാനായിത്തീരുന്നതാണ്. നേരെ മറിച്ച് ഘാതകത്തിലാണ് പോഷകത്തിലേക്കാൾ ഫലാധിക്യം ഉള്ളതെങ്കിൽ, ദരിദ്രനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

39

ഇതിൻെറ ഫലം മറെറാരു വിധത്തിലും പറയുന്നു.

മീനേന്ദ്വാലയവൃശ്ചികപ്രഭൃതികം
ഖണ്ഡത്രയം കല്പയേ-
ദാദ്യേക്ഷാധികതാദിമേ ത്രു വയസ-
സ്ത്ര്യംശേ വിദധ്യാത് സുഖം;
മദ്ധ്യേ മദ്ധ്യവയസ്യ,ഥാന്തിമവയ-
സ്ത്ര്യംശേഽന്ത്യഖണ്ഡേ ഹി സാ,
ഹീനാക്ഷസ്ഥ വയസ്ത്രിഭാഗ ഇഹ യോഽ-
ത്ര വ്യാധിദുഃഖോദ്ഭവഃ.

മീനം മുതൽ നാലു രാശികളിലേയും ഫലം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക; അപ്രകാരം തന്നെ കർക്കടകം മുതൽ നാലു രാശികളിലേയും, വൃശ്ചികം മുതൽ നാലിലേയും ഫലങ്ങളും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുക. ഇതിൽ മീനം മുതലുള്ള ഒന്നാംഭാഗത്തിലാണ് ഫലം അധികമുള്ളതെങ്കിൽ, ആയുസ്സിനെ മൂന്നാക്കി ഭാഗിച്ചാൽ ആദ്യത്തെ ഭാഗമാണ് സുഖം ഉണ്ടാവുക; കർക്കടകം മുതലുള്ള രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ ഫലം അധികമുണ്ടെങ്കിൽ ആയുസ്സിൻെറ രണ്ടാംഭാഗത്തും, വൃശ്ചികം മുതലുള്ളതിലാണ് അധികമുള്ളതെങ്കിൽ, ആയുസ്സിൻെറ ഒടുവിലത്തെ ഭാഗത്തും സുഖം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. ഫലം കുറഞ്ഞ ഭാഗം എത്രാമത്തേതാണോ, ആയുസ്സിൻെറ അത്രാമത്തെ ഭാഗത്ത് രോഗം വ്യസനം മുതലായ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

40

ഈ പറഞ്ഞതുതന്നെ മറെറാരു വിധത്തിലും ആലോചിയ്ക്കേണ്ടതിനെ പറയുന്നു.

കേന്ദ്രസ്ഥാക്ഷം, പണപര-
ഗത,മാപോക്ലിമം ച യുക്ത്യാപി;
തേഷാമധികാല്പതയാത്
പ്രഥമാദിവയശ്ശുഭാശുഭം ജ്ഞേയം.

ലഗ്നം 4–7–10 എന്നീ കേന്ദ്രത്തിലെ ഫലം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക; അതുപോലെത്തന്നെ 2–5–8–11 എന്നീ പണപരത്തിലേയും, 3–6–9–12 എന്നീ ആപോക്ലിമത്തിലേയും ഫലങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക. 39–ാംശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറഞ്ഞ പ്രകാരംതന്നെ, കേന്ദ്രത്തിൽ ഫലാധിക്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ആയുസ്സിനെ മൂന്നാക്കി ഭാഗിച്ചാൽ ആദ്യത്തെ അംശത്തിലും, പണപരത്തിൽ അധികമുണ്ടെങ്കിൽ ആയുസ്സിന്റെ നടുവിലത്തെ അംശത്തിലും, ആപോക്ലിമത്തിലാണെങ്കിൽ ഒടുവിലത്തെ അംശത്തിലും, സുഖം ഉണ്ടാവുന്നതാണു്. ഫലം കുറഞ്ഞ ഭാഗത്തു് രോഗാദികളും ഉണ്ടാവും.

41

ലഗ്നാംബുപാരമജകാമധർമ്മഗഗന–
സ്ഥാക്ഷാണി സംയോജയേ,–
ദന്തർഭാഗ ഇഹായ,മത്ര ഫലബാ–
ഹുല്യേ മനസ്സുഷ്ഠുതാ;
വിദ്യാജ്ഞാനസുകർമ്മദാനനിരതി–
ശ്ചാ, ന്യസ്ഥിതാക്ഷാനയോ
ഭാഗോന്യോƒത്ര ഫലാധികേ സതി മനഃ–
പീഡാ ച ദംഭാദികം.

ലഗ്നം 4–5–7–9–10 ഈ ഭാവത്തിലെ ഫലമെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയാൽ അതിന്നു് 'അന്തർഭാഗം' എന്നും, മറ്റു ഭാവങ്ങളിലെ ഫലമെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയതിന്നു് 'ബഹിർഭാഗം' എന്നും പേരാകുന്നു. അന്തർഭാഗത്താണു് ഫലം അധികം ഉള്ളതെങ്കിൽ, സന്തുഷ്ടിയും, വിദ്യ, ജ്ഞാനം, സത്കർമ്മം, ദാനം ഇവകളിൽ താല്പര്യവും, ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. ബഹിർഭാഗത്തിലാണു് അധികം ഫലം ഉള്ളതെങ്കിൽ, മനോദുഃഖം, ഡംഭു്, ഗർവ്വു് മുതലായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും.

42

ലഗ്നാദാരഭ്യ സൂര്യാത്മജഗതഭവനാ-
ക്ഷാന്തമേകത്ര യുക്ത്വാ
"സ്വ" ഘ്നേ തസ്മിൻ "സ്വഭാ" പ്തേ, ഗതവതി ഫലതു-
ല്യാബ്ദകേ രോഗശോകാഃ;
മന്ദാദാലഗ്നമേവം, ക്ഷിതിസുതഗതഭാ-
ച്ചാവിലഗ്നം, വിലഗ്നാ-
ദാരാരം ചേതി കൃത്വാ, വിധിമമുമേതീ-
വാദിശേത് ചോദിതാബ്ദേ.

ലഗ്നം മുതൽ ശനി നില്ക്കുന്നതുകൂടിയുള്ള രാശികളിലെ ഫലമെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി, ഏഴിൽ പെരുക്കി ഇരുപത്തേഴിൽ ഹരിയ്ക്കുക; അപ്പോൾ എത്ര ഫലം കിട്ടിയോ അത്രാമത്തെ വയസ്സ്, രോഗം വ്യസനം ഇത്യാദികളെക്കൊണ്ട് അരിഷ്ടകാലമാകുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ, ശനി നില്ക്കുന്ന രാശി മുതൽ ലഗ്നം കൂടിയും, കുജൻ നില്ക്കുന്ന രാശി മുതൽ ലഗ്നം കൂടിയും, ലഗ്നം മുതൽ ചൊവ്വ നില്ക്കുന്ന രാശി കൂടിയും, ഇങ്ങനെ കണക്കാക്കണം. ഇങ്ങനെ നാലു വിധത്തിൽ നോക്കുമ്പോഴും എത്ര ഫലം ഹരിച്ചു കിട്ടുന്നുവോ, അത്രാമത്തെ വയസ്സ് കഷ്ടകാലമാകുന്നു.

43

യോ രാശിഃ ഫണിനാശ്രിതോऽത്രഗഫലൈഃ
സംഖ്യാസമേ വത്സരേ
നൄണാം പന്നഗദംശനം, ഗരളഭു-
ക്തിർവ്വാഹിപേऽനിഷ്ടഗേ;
വക്ഷ്യേ ഭൌമഗതാലയസ്ഥിതഫലൈ-
സ്തുല്യേ തു ശസ്ത്രക്ഷതി,-
ർമ്മന്ദാക്രാന്തഫലൈഃ സമാനവയസി
സ്യു രോഗശോകാദയഃ.

ജനനസമയത്തു് രാഹു നില്ക്കുന്നതു് അനിഷ്ടരാശിയിലാണെങ്കിൽ, രാഹു നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ എത്ര ഫലമുണ്ടോ അത്രാമത്തെ വയസ്സിൽ, പാമ്പുകടിയ്ക്കുകയോ കൈവിഷം ഏല്ക്കുകയോ ചെയ്യും. കുജൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ എത്ര ഫലം ഉണ്ടോ അത്രാമത്തെ വയസ്സിൽ, അസ്ത്രശസ്ത്രാദി ആയുധങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ദേഹത്തിന്നു് മുറിവു് പററുന്നതാണു്; ശനി നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ഉള്ള ഫലം എത്രയാണോ അത്രാമത്തെ വയസ്സിൽ, രോഗം വ്യസനം മുതലായ കഷ്ടതകളും അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടിവരും.

44

ഇതി നിഗദിതമിഷ്ടം, നേഷ്ടമന്യദ്വിശേഷാ-
ദധികഫലവിപാകം ജന്മിനാം തത്ര ദദ്യുഃ;
ഉപചയഗൃഹമിത്രസ്വോച്ചഗാഃ പുഷ്ടമിഷ്ടം,
ത്വപചയഗൃഹനീചാരാതിഗൈർന്നേഷ്ടസമ്പത്.

‘പുരവാസദ്ധനാകം’ എന്നു തുടങ്ങി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെല്ലാം, അതാതുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു; ബാക്കി അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളുമാകുന്നു. സൂർയ്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ, ചാരവശാൽ ഈ പറഞ്ഞ ഇഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ശുഭഫലത്തേയും, അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അശുഭഫലത്തേയും തീർച്ചയായും അനുഭവിപ്പിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ പറഞ്ഞ ഇഷ്ടസ്ഥാനങ്ങൾതന്നെ, ഉപചയം, ബന്ധുക്ഷേത്രം, ഉച്ചം മുതലായി ബലം വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളും കൂടിയായാൽ, അതാതു ഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ശുഭഫലത്തെത്തന്നെ വളരെ പുഷ്ടിയോടുകൂടി ചെയ്യുന്നതാണു്. അപ്രകാരംതന്നെ, അപചയം, ശത്രുക്ഷേത്രം, നീചം മുതലായി ബലം ക്ഷയിപ്പിയ്ക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളാണെങ്കിൽ, അതാതു ഗ്രഹം ചെയ്യുന്ന അനിഷ്ടഫലത്തിന്നു് വളരെ ശക്തി കൂടുകയും ചെയ്യും.

അഷ്ടവർഗ്ഗപ്രകരണം എന്ന ഒമ്പതാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ഭാവവിചാരപ്രകരണം

1

സർവ്വത്ര ഭാവഗൃഹതത്പതികാരകാഖ്യൈ-
സ്തദ്യുക്തവീക്ഷകഖഗൈരപി തദ്ഗണൈശ്ച
ചിന്ത്യാനി ഭാവജഫലാന്യഖിലാനി യുക്ത്യാ,
നൃണാം വിലഗ്നഭവനാദഥവാ ശശാങ്കാത്.

ഭാവരാശി, ഭാവാധിപൻ, കാരകൻ, ഇതുകളോടുകൂടി നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ, ഇവയെ നോക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ, ഇവയുടെ ദ്രേക്കാണം മുതലായ ഷഡ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ഇവയെക്കൊണ്ടെല്ലാം യുക്തിപൂർവ്വം ആലോചിച്ചിട്ടല്ലാതെ യാതൊരു ഭാവഫലവും പറയുവാൻ പാടില്ല. ഈ ആലോചന(ഭാവവിചാരം) ലഗ്നത്തിൽ നിന്നോ ചന്ദ്രനിൽനിന്നോ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

2

ശുഭന്മാരുടേയും പാപന്മാരുടേയും സാമാന്യഫലമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

സൌമ്യാഃ ശുഭാനി ഖലു ഭാവഫലാനി കുര്യു-
രന്യാനി ഹന്ത്യപരേ വിപരീതമേവ;
സ്ഥൈകഗ്രഹസ്യ തു ശുഭാശുഭകാരകത്വേ
പ്രാപ്തേ ഹ്യയം ബലയുതഃ ശുഭദോഽന്യഥാഽന്യഃ.

ശുഭന്മാർ ശുഭഫലങ്ങളെയാണ് ചെയ്യുക; അശുഭങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നേരെ മറിച്ചു്, പാപന്മാർ അശുഭഫലങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും, ശുഭങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുമാണ്. ആധിപത്യംകൊണ്ടും സ്ഥാനഭേദംകൊണ്ടും മറ്റും ഒരേ ഗ്രഹത്തിന്നുതന്നെ, ശുഭപ്രദത്വവും അശുഭപ്രദത്വവും ഉണ്ടായേയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ

യ്യുമ്പോൾ ആ ഗ്രഹം ബലവാനാണെങ്കിൽ ശുഭഫലമാണ് ചെയ്യുക, ദുർബ്ബലനാണെങ്കിൽ അശുഭപ്രദമായിരിക്കും.

3

സ്ഥാനയോഗാദിഭേദംകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ ശുഭൻ പാപനും പാപൻ ശുഭനുമായിവരും. അതിന്റെ ലക്ഷണമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

പാപഗ്രഹാ ബലയുതാഃ ശുഭവർഗ്ഗസംസ്ഥാഃ
സൌമ്യാ ഭവന്തി ശുഭവർഗ്ഗഗസൌമ്യദൃഷ്ടാഃ
പ്രായേണ; പാപഗണഗാ വിബലാശ്ച സൌമ്യാഃ
പാപാ ഭവന്ത്യശുഭവർഗ്ഗഗപാപദൃഷ്ടാഃ.

പാപഗ്രഹങ്ങൾ, ബലവാന്മാരാവുകയും, ശുഭവർഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ശുഭവർഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ശുഭന്റെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, പ്രായേണ ശുഭന്മാരായിത്തീരുന്നതാകുന്നു. (അവർ പ്രായേണ ശുഭഫലങ്ങളെയാണ് ചെയ്യുക എന്നർത്ഥം). അപ്രകാരംതന്നെ പാപവർഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുകയും, ദുർബ്ബലന്മാരായിരിക്കുകയും, പാപവർഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പാപന്റെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ശുഭന്മാർക്ക് പാപിത്വവും ഉണ്ടാവുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ശുഭന്മാർ പ്രായേണ പാപഫലത്തെയും ചെയ്യുമെന്നർത്ഥം.

4

ഇനി ഭാവഫലത്തിന്റെ ഗുണദോഷാദിസ്വഭാവത്തെ ചിന്തിക്കേണ്ട സമ്പ്രദായത്തെയും, ഫലസിദ്ധി ഉണ്ടാവുന്ന കാലത്തെയും മറ്റും പറയുന്നു.

ഭാവേശഭാവഗതഭാവനിരീക്ഷകൈസ്സ്വൈർ-
ഭാവസ്വഭാവവപുരാദിഗുണാ വിചിന്ത്യാഃ
ഭാവാനുവൃത്തിരിഹ ഭാവവിലഗ്നപത്യോഃ
സംബന്ധതോ ഭവതി, ചാരവശാദ് ദശാദൌ.

ഭാവത്തിന്റെ സ്വഭാവം, ശരീരം, സൌന്ദര്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളെയെല്ലാം ചിന്തിക്കേണ്ടതു്, ഭാവാധിപൻ ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം ഭാവത്തിലേക്കു് ദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹം ഇതുകളെക്കൊണ്ടും, ഭാവം ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും അതു അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിവരുമോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചു് വിചാരിക്കേണ്ടതു്, ഭാവത്തിന്നും ലഗ്നാധിപന്നും തമ്മിൽ ഉള്ള യോഗം ദൃഷ്ടി മുതലായ ബന്ധങ്ങളെക്കൊണ്ടും, അനുഭവയോഗ്യമാണെങ്കിൽ അതു് എപ്പോഴായിരിക്കുമെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതു്, അതാതു ഫലത്തിന്നനുരൂപമായ ചാരം (1) ദശ (2) അപഹാരം മുതലായതു് ഉണ്ടാകുന്ന ഘട്ടങ്ങളിലുമാകുന്നു.

5

ഭാവഫലം തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകുന്നതു് എങ്ങനെ ആയാലാണെന്നു പറയുന്നു.

ഭാവേ ശുഭർക്ഷേ, ശുഭനാഥമിത്രൈ-
ര്യുതേ ബലാഢ്യൈര്യുതവാവലോകിതേ വാ
ഭാവാധിപേ കാരകഖേചരേ വാ;
ബലാന്വിതേ, സിദ്ധിമുപൈതി ഭാവഃ.

ഭാവം ശുഭന്റെ രാശിയായിരിക്കുകയും, ബലവാനായ ശുഭഗ്രഹം ഭാവാധിപൻ അധിപന്റെ ബന്ധു ഇതുകളുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഭാവത്തിലേക്കുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക; ഭാവാധിപനോ അല്ലെങ്കിൽ ഭാവകാരകനോ ബലമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക; ഇതു് ഭാവഫലത്തെ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു്.

6

ഭാവഫലം ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും, അനുഭവഗോചരമാവാതെ വരുന്നതും, ഭാവഫലംതന്നെ ഉണ്ടാവാതിരിക്കുന്നതും എങ്ങനെ എന്നാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

---

(1) ചാരഫലം 11-ാമദ്ധ്യായംകൊണ്ടും (2) ദശാപഹാരഛിദ്രങ്ങൾ 12-ാമദ്ധ്യായംകൊണ്ടും പറയുന്നതാണു്.

പാപാരിരന്ധ്രേശസമേതദൃഷ്ടേ-
ഷ്വേതേഷു, വിദ്യാദിഹ ഭാവനാശം;
ബലോനിതേഷ്വേഷു ശുഭേശമിത്രൈ-
രയുക്തദൃഷ്ടേഷു ന ഭാവലാഭഃ.

ഭാവം, ഭാവാധിപൻ മുതലായ മുൻപറഞ്ഞവക്കെല്ലാം, പാപൻ, ഭാവാധിപശത്രു, അഷ്ടമാധിപൻ ഇവരുകളുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ, ഭാവഫലം ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും അനുഭവഗോചരമാകാതെ നശിച്ചുപോകും. ഈ പറഞ്ഞ, ഭാവം, ഭാവാധിപൻ മുതലായവതന്നെ ദുർബ്ബലങ്ങളായിരിക്കയും, ശുഭൻ, ഭാവാധിപൻ ഭാവാധിപബന്ധു ഇവരുകളുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഭാവഫലംതന്നെ ഉണ്ടാകയുമില്ല.

7

ഭാവം നശിക്കുവാനുള്ള മറെറാരു കാരണത്തേയും, ഭാവത്തിന്ന് അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതിന്നുള്ള ഒരു കാരണത്തേയും പറയുന്നു.

പാപൈർവ്യയാരിസ്ഥചതുരശ്രഗൈർവ്വാ
ത്രികോണഗൈർവ്വാ സകലൈശ്ച പാപൈഃ
ഭാവസ്യ നാശം; ശുഭൈസ്തു വൃദ്ധിം
സമാദിശേത്; കാരകതോ വിശേഷാത്.

പാപന്മാരെല്ലാം ഭാവം, ഭാവാധിപൻ, കാരകൻ ഇവരുകളുടെ ഇരുവശത്തോ, ചതുരശ്രത്തിലോ ത്രികോണത്തിലൊ നിന്നാൽ, ഭാവത്തിന്ന് നാശകരമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ച്, ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽത്തന്നെ ശുഭന്മാരെല്ലാം നിന്നാൽ, ഭാവത്തിന്ന് അഭിവൃദ്ധികരവുമാണ്. ഈ പറഞ്ഞത് കാരകഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കയും വേണം.

8

ഇനി ഭാവത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറയുന്നു.

പാപേന പത്യാ ബലിനാ സമേതേ
ദൃഷ്ടേ ച ഭാവേ സതി ദൃഷ്ടഭാവഃ;
തേനാബലേനാത്ര യുതേ ച ദൃഷ്ടേ
കൃച്ഛ്റാത് ഭവേത്, കുത്സിതഭാവലാഭഃ.

ഭാവാധിപൻ പാപനായിരിക്കുകയും, ബലവാനായിരിക്കുന്ന ആ അധിപന്റെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ ഭാവത്തിന്ന് ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ, ഭാവഫലം ഉണ്ടാവുകയും, അത് ദോഷഭൂയിഷ്ഠമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, ആ പാപനായ അധിപൻ ദുർബ്ബലനായിട്ടാണ് ഭാവത്തെ നോക്കുകയോ ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ഭാവഫലം ഉണ്ടാകുവാൻതന്നെ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടിവരികയും, ഉണ്ടായാൽത്തന്നെ അത് നിന്ദ്യം (കുത്സിതം) ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

9

സാമാന്യമായ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെയാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

സർവ്വത്ര ലഗ്നേശ്വരയോഗദൃഷ്ടി-
കേന്ദ്രത്രികോണോപഗതത്വമിഷ്ടം,
ഷഷ്ഠാഷ്ടമാന്ത്യേശ്വരയോഗദൃഷ്ട്യാ-
ദ്യന്യോന്യബന്ധസ്ത്വശുഭഃ പ്രദിഷ്ടഃ.

ലഗ്നാധിപന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളും, കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ സ്ഥിതിയും, സകല ഭാവങ്ങൾക്കും ശുഭപ്രദമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ച്, 6-8-12 ഈ ഭാവാധിപന്മാരുടെ യോഗം ദൃഷ്ടി മുതലായ അന്യോന്യബന്ധങ്ങൾ, എല്ലാററിന്നും അശുഭകരവുമാകുന്നു.

10

ഭാവത്തിന്ന് എന്തുഗുണമുണ്ടായാലാണ് ഭാവഫലം അനുഭവഗോചരമാവുന്നത് എന്നറിയാൻ പറയുന്നു.

ലഗ്നലഗ്നേശസംബന്ധാത് തദ്ഭാവാനുഭവഃ സ്മൃതഃ;
സംബന്ധാത് പുനരന്യേഷാം താദൃശം ഫലമാദിശേത്.

ഏതേതുഭാവം ഭാവാധിപൻ കാരകൻ ഇതുകൾക്കാണോ, ലഗ്നത്തിന്റേയും ലഗ്നാധിപന്റേയും യോഗം ദൃഷ്ടി മുതലായി ഏതെങ്കിലും ബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നതു്, ആ ഭാവഫലമാണ് അനുഭവയോഗ്യമായിത്തീരുക. അപ്രകാരം തന്നെ, ഏതേതുഭാവം മുതലായതിനാണോ മററു ഭാവങ്ങളുടേയോ ഭാവാധിപന്മാരുടേയോ ബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നതു്, ആ ഭാവങ്ങൾക്ക് തത്തുല്യമായ ഫലവും ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

11

മേല്പറഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിലെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിന്റെ അർത്ഥം ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കുകയാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകം കൊണ്ടു് ചെയ്യുന്നതു്.

അരാതിരോഗാദ്യമരാതിനാഥോ,
 മൃതീശപശ്ചോ മൃത്യുഭയം കരോതി;
വ്യയാധിപോ ഭ്രംശദരിദ്രതാദ്യം,
 യോഗേക്ഷണാദ്യൈ, രശുഭോ വിശേഷാത്.

യോഗം; ദൃഷ്ടി, ഷഡ്വർഗ്ഗം മുതലായ ബന്ധംകൊണ്ടു് ആറാംഭാവാധിപൻ, ശത്രു രോഗം മുതലായവയേയും എട്ടാംഭാവാധിപൻ മരണത്തേയും, പന്ത്രണ്ടാംഭാവാധിപൻ, സ്ഥാനഭ്രംശം ദാരിദ്ര്യം മുതലായവയേയും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനാധിപന്മാർ പാപന്മാരും കൂടിയായാൽ, അതാതു് ദോഷഫലങ്ങൾക്ക് ശക്തി കൂട്ടുകയും ചെയ്യും.

12

ഇനി ഭാവഫലങ്ങൾ ഏതു രാശിയിൽ ജനിച്ച (ഉണ്ടായ)തായിരിക്കുമെന്ന് അറിവാൻ പറയുന്നു.

ലഗ്നേശജന്മേശ്വരഭാവനാഥാ
യേഷു സ്ഥിതാ ഭേഷു,തദംശകേഷു;
തദ്രാശിജാതാശ്ച ഭവന്തി ഭാവാ-
സ്തദീയനീചോച്ചഗൃഹോദ്ഭവാ വാ.

ലഗ്നം ചന്ദ്രൻ ഭാവം ഇവയുടെ അധിപന്മാർ നില്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു രാശിയിൽ ജനിച്ചതായിരിക്കും ഭാവഫലം അല്ലെങ്കിൽ അതുകളുടെ നവാംശകരാശിയിൽ ജനിച്ചതാണെന്നും വരാം; അതുകളുടെ നീചരാശിയിലോ ഉച്ചരാശിയിലോ ജനിച്ചതായിരിക്കാനും മതി.

13

ഭാവഫലം ഏതുരാശിയിൽ ജനിച്ചതാണ് ശുഭപ്രദമെന്നറിയാൻ പറയുന്നു.

ഭാവേശതദ്യുക്തനിരീക്ഷകാണാ-
മൃക്ഷേഷു ജാതാശ്ച തഥൈവ ശസ്താഃ
ഭാവാ; വ്യയാരാതിമൃതീശ്വരാണാം
രാശ്യംശകാദൌ ച ഭവന്ത്യനിഷ്ടാഃ.

ഭാവാധിപൻ, ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം, ഭാവത്തിലേക്കു് ദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹം, ഇതുകൾ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ ജനിച്ച ഭാവഫലം നല്ലതാകുന്നു. 6-8-12 ഈ ഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ നില്ക്കുന്ന രാശി, നവാംശകരാശി, മുതലായവയിൽ ജനിച്ച ഭാവം അശുഭകരവുമാണ്.

14

ഏതു് നക്ഷത്രത്തിലായിരിക്കും ഭാവം ഉണ്ടാവുക എന്നറിയാൻ പറയുന്നു.

ലഗ്നാധിപകാരകയോർ,-
ലഗ്നാധിപഭാവനാഥയോരഥവാ;
സ്ഫുടയോഗജനക്ഷത്രേ
ഭാവാനാം ജന്മ നിർദ്ദിശേന്മതിമാൻ.

ലഗ്നാധിപന്റെയും, കാരകഗ്രഹത്തിന്റെയും സ്ഫുടങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയതിൽ നിന്നു് കാണുന്ന നാളിലായിരിയ്ക്കും ഭാവം ജനിയ്ക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ, ലഗ്നാധിപന്റെയും ഭാവാധിപന്റെയും സ്ഫുടങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയാലുണ്ടാകുന്ന നക്ഷത്രത്തിലായെന്നും വരാം.

15

ഇനി ഭാവം ഏതു് രാശിയിൽ ജനിച്ചതായിരിയ്ക്കുമെന്നറിയാനായി പറയുന്നു.

കാരകയുക്തേ രാശൌ,
നവാംശകേ വാ/പി, തന്നവാംശേ വാ;
കാരകദിനകരയോർവ്വാ
സ്ഫുടയോഗേ ഭാവജന്മ വക്തവ്യം.

അതാതുഫലത്തിന്റെ കാരകഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശിയിലോ, അതിന്റെ നവാംശകരാശിയിലോ, നവാംശകനവാംശകരാശിയിലോ ആയിരിയ്ക്കും ഭാവജനനം. അല്ലെങ്കിൽ, കാരകന്റെയും സൂര്യന്റെയും സ്ഫുടങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കാണുന്ന രാശിയിലായെന്നും വരാം.

16

ഇനി ഭാവം ഏതു് ദിക്കിൽ ജനിച്ചതായിരിയ്ക്കുമെന്നും, അതു് എത്രത്തോളം ദൂരത്തായിരിയ്ക്കുമെന്നും അറിയാനാണു് പറയുന്നതു്.

ഭാവേശഭാവഗതവീക്ഷകദിഗ്ഭവോ, വാ
ഭാവേശകാരകഗൃഹാംശകദിഗ്ഭവോ വാ;
ഭാവോ ഭവേ, ന്ന്യുദിതബലഗൃഹാംശകൈർന്നൃ–
മ്മാർഗ്ഗപ്രമാണമപി തത്ര വദേച്ചരാദ്യൈഃ.

ഭാവാധിപന്റെയോ, ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെയോ, ഭാവത്തിലേയ്ക്കു് നോക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെയോ

ദിക്കിലായിരിയ്ക്കും * ഭാവഫലം ഉണ്ടാവുക. അല്ലെങ്കിൽ, ഭാവാധിപൻ കാരകൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ ദിക്കിലോ നവാംശകദിക്കിലോ ജനിച്ചതായെന്നും വരാം. ഈ പറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതിനെക്കൊണ്ടാണോ ദിക്ക് നിശ്ചയിച്ചതു്, അതു് നില്ക്കുന്ന രാശിയോ നവാംശകരാശിയോ ചരരാശിയാണെങ്കിൽ ഭാവഫലം ദൂരത്താണെന്നും, ഉഭയരാശിയാണെങ്കിൽ വളരെ ദൂരത്തല്ലെന്നും, സ്ഥിരരാശിയാണെങ്കിൽ സമീപത്താണെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു.

17

ഇനി ഭാവഫലം എത്ര ഉണ്ടാകുമെന്നും, അതിന്റെ ഗുണദോഷസ്വഭാവങ്ങളേയും മറ്റുമാണു് പറയുന്നതു്.

ഭാവേശയുക്താംശസമാനസംഖ്യാ
ഭാവാ; സ്വഭാംശേശഗുണാനുവിതാ സ്യുഃ
തൈർദുർബ്ബലൈർഭാവവിനാശമാഹു-
ർബ്ബലാന്വിതൈസ്തൈരപി ഭാവസിദ്ധിം.

ഭാവാധിപന്റെ തികഞ്ഞ നവാംശകസംഖ്യ എത്രയാണോ, അത്രയാണു് ഭാവഫലം ഉണ്ടാവുക. അതാതു് നവാംശകാധിപന്മാരുടെ സ്വഭാവവും, അതാതു് ഭാവത്തിന്നു് ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും. മേല്പറഞ്ഞ നവാംശകാധിപന്മാർ ദുർബ്ബലന്മാരാണെങ്കിൽ ഭാവത്തിന്നു് നാശകരമാണു്; ബലവാന്മാരാണെങ്കിൽ ഭാവത്തിന്നു് അഭിവൃദ്ധിയുമാകുന്നു.

---

* ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള ദിക്കിന്റെ ആധിപത്യം താഴെ പറയുംപ്രകാരമാകുന്നു. കിഴക്കേദിക്കിന്റെ ആധിപത്യം സൂര്യന്നും അഗ്നികോണിന്റെ ശുക്രന്നും, തെക്കിന്റെ കുജന്നും, നിരൃതികോണിന്റെ രാഹുവിന്നും, പടിഞ്ഞാറിന്റെ ശനിയ്ക്കും, വായുകോണിന്റെ ചന്ദ്രന്നും, വടക്കിന്റെ ബുധന്നും, ഈശാനകോണിന്റെ ആധിപത്യം വ്യാഴത്തിന്നുമാകുന്നു.

"പ്രാഗാദ്യാ. രവിശുക്രലോഹിതതമഃസൌരേന്ദുവിത് സൂരയഃ" ;എന്നു് പ്രമാണവുമുണ്ടു്.

18

മുമ്പുപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ട് ഭാവഫലം ഉണ്ടാകുമെന്നുകണ്ടാൽ, എപ്പോഴാണ് ഉണ്ടാവുക എന്നാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്

ഭാവേ, തദീശസ്ഥിതഭാംശകേ വാ,
തേഷാം ത്രികോണേ ച യദാ ചരന്തി;
ലഗ്നേശഭാവാധിപകാരകാഖ്യാ-
സ്തദാ തു ഭാവാഃ സഫലാ ഭവന്തി.

ഭാവരാശി, ഭാവാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, അതിന്റെ നവാംശകരാശി ഇതുകളുടെയെല്ലാം ത്രികോണം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ, ലഗ്നാധിപൻ, ഭാവാധിപൻ, കാരകൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ചാരവശാൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഭാവം ഫലവത്തായിത്തീരുക.

19

ഭാവഫലം ഉണ്ടാകുമെന്നും അതു നശിക്കുമെന്നും കണ്ടാൽ ആ നാശം എപ്പോഴാണെന്നറിവാൻ പറയുന്നു.

യദാ ചരതി തത്രൈവ രന്ധ്രപോ മാന്ദിഭേശ്വരഃ
'ഖര' ദ്രേക്കാണപോ വാ പി ഭാവനാശസ്തദാ ഭവേത്.

മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽത്തന്നെ അഷ്ടമാധിപൻ, ഗുളികൻ നില്ക്കുന്ന രാശ്യധിപൻ, ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തെ ദ്രേക്കാണാധിപൻ, ഇവർ ചാരവശാൽ ചെല്ലുമ്പോഴാണ് ഭാവത്തിന്റെ നാശവും സംഭവിക്കുക.

20

ഇനിയും, ഭാവഫലം ഉണ്ടാകുന്ന കാലത്തെത്തന്നെയാണ് എട്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

ലഗ്നം, ലഗ്നേശസ്ഥരാശ്യാദികം വാ,
ഭാവാധീശേ, കാരകേ വോപയാതേ;
ഭാവപ്രാപ്തിർ;ഭാവലഗ്നാധിപത്യോ-
ര്യോഗേ,ഽന്യോന്യം വീക്ഷണേ വാ തഥാസ്യാത്.

ലഗ്നം, ലഗ്നാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, നവാംശക രാശി മുതലായവ. ഇതുകളിൽ ഭാവാധിപനോ കാരകനോ ചാരവശാൽ ചെല്ലുമ്പോഴാണ്, ഭാവഫലം ഉണ്ടാവുക. ഭാവാധിപനും ലഗ്നാധിപനും തമ്മിൽ കൂടുകയോ, അന്യോന്യം ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴും, ഭാവം ഉണ്ടാകുന്ന കാലമാകുന്നു.

21

ജീവേ തു ഭാവാധിപയുക്തഭാംശ-
ത്രികോണസംസ്ഥേ സതി ഭാവലാഭഃ;
ലഗ്നേശഭാവാധിപതിസ്ഫുടൈക്യ-
ഭാംശത്രികോണോപഗതേ ച, തദ്വത്.

ലഗ്നാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, നവാംശകരാശി, ഇതുകളുടെ ത്രികോണം, ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ വ്യാഴം ചാരവശാൽ ചെല്ലുമ്പോഴും, ഭാവഫലം ഉണ്ടാവുന്ന കാലമാണ്. ലഗ്നാധിപന്റെയും ഭാവാധിപന്റെയും സ്ഫുടങ്ങളും തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കാണുന്ന രാശി, നവാംശകരാശി, ഇതുകളുടെ ത്രികോണം ഇതുകളിൽ, വ്യാഴം ചെല്ലുമ്പോഴും, ഭാവഫലം ഉണ്ടാവുന്ന കാലമാകുന്നു.

22

യദ്വാ, ലഗ്നേശഭാവേശകാരകാണാം സ്ഫുടൈക്യഭം
യദാ ഗച്ഛതി ദേവേഡ്യസ്തദാ ഭാവാപ്തിരുച്യതേ.

അല്ലെങ്കിൽ, ലഗ്നാധിപന്റെയും, ഭാവാധിപന്റെയും, കാരകഗ്രഹത്തിന്റെയും സ്ഫുടങ്ങളും, ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിക്കാണുന്ന രാശിയിൽ വ്യാഴം ചാരവശാൽ ചെല്ലുമ്പോഴും, ഭാവഫലം ഉണ്ടാവുന്ന കാലമാകുന്നു.

23

ലഗ്നേശസ്ഥനവാംശേശക്ഷേത്രേ ഗുർവ്വിന്ദുകാരകാഃ
യദാ വിശന്തി തത്കാലേ ഭാവാപ്തിഃ പ്രായശഃ സ്മൃതഃ.

ലഗ്നാധിപന്റെ നവാംശകരാശ്യധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽ വ്യാഴവും, ചന്ദ്രനും കാരകനും ചെല്ലുന്ന കാലത്തും, പ്രായേണ ഭാവഫലം ഉണ്ടാവുന്നതാണ്.

24

യേന ഗ്രഹേണ യദ്വാച്യം ഫലം യസ്യ സ്വജന്മനി;
തസ്മിൻ ഗ്രഹേ ലഗ്നഗതേ തസ്യ തത്ഫലമാദിശേത്.

ഓരോ ഫലത്തിന്റെയും ദാതാവായ ഗ്രഹം, ലഗ്നത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോഴും, ആ ഫലത്തിന്റെ അനുഭവകാലമാകുന്നു.

25

ലഗ്നേശസ്ഥിതരാശ്യംശത്രികോണമഥവാ ഗതേ;
സ്വരാശ്യംശത്രികോണം വാ ഗതേ തസ്മിൻഫലം വദേത്.

ലഗ്നാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, നവാംശകരാശി, ഫലദാതാവായ ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശി, നവാംശകരാശി, ഇവയുടെയെല്ലാം ത്രികോണം, ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം ഫലദാതാവായ ഗ്രഹം ചെല്ലുമ്പോഴും, ഫലപ്രാപ്തിയുള്ള കാലമാകുന്നു.

26

ഫലദഗ്രഹസംയുക്തഭവനാംശത്രികോണഭം
യദാ ചരതി ലഗ്നേശസ്തദാ വാ തത്ഫലം വദേത്.

ഫലദാതാവായിരിയ്ക്കുന്ന ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശി, നവാംശകരാശി, ഇതുകളുടെ ത്രികോണം, ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം ലഗ്നാധിപൻ ചാരവശാൽ ചെല്ലുമ്പോഴും, ഭാവാനുഭൂതി ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയാം.

27

യദാ ചരന്തി തത്രൈവ ജീവഭാനുസുധാകരാഃ
തദാ വാ തത്ഫലം വാച്യ,മശുഭം ശുഭമേവ വാ.

മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽത്തന്നെ, വ്യാഴവും, സൂർയ്യനും, ചന്ദ്രനും ചെല്ലുമ്പോഴും, ഭാവഫലം സിദ്ധിയ്ക്കുമെന്ന് പറയാം. ഇവിടെ അശുഭഫലത്തിന്നും ശുഭഫലത്തിന്നും വ്യത്യാസവുമില്ല.

28

ദശാദികൾകൊണ്ട് ഭാവഫലം സിദ്ധിയ്ക്കുന്നതും നശിയ്ക്കുന്നതുമായ കാലത്തെ അറിയാനാണ് ഇനി മൂന്നു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

ഭാവേശഭാവസ്ഥിതവീക്ഷകാണാം
തത്കാരകസ്യാപി ദശാഗമേ വാ
ഭാവാ ഭവേയുര്യദി ഭാവലാഭോ
നാശപ്രദശ്ചേദിഹ ഭാവനാശഃ.

ഭാവാധിപൻ, ഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം, ഭാവത്തിലേയ്ക്ക് ദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹം, കാരകൻ, ഇതുകളുടെയെല്ലാം ദശാകാലവും ഭാവസിദ്ധിയ്ക്കുള്ള സമയമാകുന്നു. ഭാവഫലം നശിയ്ക്കുവാനാണ് ലക്ഷണം ഉള്ളതെങ്കിൽ, അതിന്നുള്ള കാലവും അതുതന്നെയാകുന്നു.

29

ഭാവേശകാരകാഭ്യാമാശ്രിതരാശ്യംശപേഷു വിഹഗേഷു
ബലസഹിതസ്യദശായാമപഹാരേ വാ ഭവന്തി ഭാവാസ്തേ

ഭാവാധിപനും കാരകനും നില്ക്കുന്ന രാശികൾ നവാംശകരാശികൾ, ഇതുകളുടെ അധിപന്മാരിൽവെച്ച് അധികം ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിലും അപഹാരത്തിലും ഭാവഫലം സിദ്ധിയ്ക്കുമെന്ന് വിചാരിയ്ക്കാം.

30

ഭാവഭാവപതികാരകേഷു യോ
ഭാവദോ ഭവതി തദ്ദശാഗമേ;
തദ്യുതാംശപദശാഗമേഽപി വാ,
ഭാവസിദ്ധിരിതി കേഽപി സൂരയഃ

ഭാവം, ഭാവാധിപൻ, കാരകൻ ഇതുകളിൽവെച്ച് ഫലദാതൃത്വം ഏതിന്നാണോ അതിന്റെ ദശാകാലത്തും, അതു നില്ക്കുന്ന നവാംശകാധിപന്റെ ദശാകാലത്തും ഭാവഫലം സിദ്ധിക്കുന്നതാണെന്ന് ചില വിദ്വാന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

31

ഇനി ഫലം കൊടുക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളേയും, അതിന്റെ കാലത്തേയും പറയുന്നു.

തത്തദ്ഭാവപരാഭവേശ്വര'ഖര'-
ദ്രേക്കാണപാ ദുർബ്ബലാ
ഭാവാത്ഷഷ്ഠമകാമഗാ നിജദശാ-
യാം ഭാവനാശപ്രദാഃ;
പാപാ ഭാവഗൃഹാത് ത്രിശത്രുഭവഗാഃ
കേന്ദ്രത്രികോണേ ശുഭാ,
വീര്യാഢ്യാഃ ഖലു ഭാവനാഥസുഹൃദോ
ഭാവസ്യവൃദ്ധിപ്രദാഃ.

ജനനസമയത്ത് അതാത് ഭാവത്തിന്റെ അഷ്ടമാധിപനും, 22-ാം ദ്രേക്കാണാധിപനും ദുർബ്ബലന്മാരായിട്ട് ഭാവത്തിന്റെ 6–7–8 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന്റെ ദശാകാലം ഭാവത്തിന്ന് നാശകരമാകുന്നു. അതാത് ഭാവത്തിൽനിന്ന് 3–6–11 ഇതുകളിൽ നില്ക്കുന്ന പാപന്മാരുടേയും, ബലവാന്മാരായി കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ശുഭന്മാരുടേയും, ഭാവാധിപബന്ധുക്കളുടേയും

ദശാകാലം, അതാതു് ഭാവത്തിന്നു് അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും.

32

1. ഒരു ഗ്രഹത്തിന്നുതന്നെ ഒരേ ഫലത്തിൻെറ നാശകരത്വവും പുഷ്ടികരത്വവും ഉണ്ടായെന്നു വരാം. 2. ഒരു ഗ്രഹം ഒരു ഫലത്തിൻെറ ദാതാവാണെങ്കിലും, മറെറാരു ഗ്രഹം അതേ ഫലത്തിൻെറ നാശകരനാണെന്നും വരാവുന്നതാണു്. ഈ ഘട്ടങ്ങളിൽ എങ്ങനെ വിചാരിക്കണമെന്നാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

ഏകഗ്രഹസ്യ സദൃശേ ഫലയോർവ്വിരോധേ
നാശം വദേത് യദധികം പരിപച്യതേ തത്;
നാന്യോ ഗ്രഹഃ സദൃശമന്യഫലം ഹിനസ്തി,
സ്വാം സ്വാം ദശാമുപഗതാഃ സ്വഫലപ്രദാഃ സ്യുഃ.

ഒരേ ഗ്രഹംതന്നെ, ഒരു വിധത്തിൽ വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഫലം കൊടുക്കുന്നവനും, മറെറാരു വിധത്തിൽ വിചാരിക്കുമ്പോൾ അതേ ഫലംതന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നവനും ആയി വരാവുന്നതാണു്. അങ്ങനെ വന്നാൽ ആ ഫലം ഉണ്ടാവുകതന്നെ ചെയ്യില്ല. എന്നാൽ, യോഗം ദൃഷ്ടി മുതലായവകൊണ്ടു് ഒന്നിന്നു് ശക്തി കൂടുമെങ്കിൽ, ആ ഫലം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു ഗ്രഹം അതിനോടു് തുല്യമായ മറെറാരു ഗ്രഹത്തിൻെറ ഫലത്തെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല; അതാതിൻെറ ദശാകാലത്തു് രണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളും അതാതിൻെറ ഫലം ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു.

33

ഭാവഫലം ഉണ്ടാകുന്ന കാലത്തെത്തന്നെ മറെറാരു വിധത്തിലുംകൂടി പറയുന്നു.

ഗ്രഹചാരോക്തകാലാനാം ബഹൂനാം സംഗതിർ്യദാ;
തദാ തദനുകൂലോക്തദശാദൌ; തത്ഫലം ഭവേത്.

ഗുണഫലമായാലും ദോഷഫലമായാലും ശരി, ഗ്രഹചാരപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒന്നിലധികം ഫലാനുഭവകാലം ഒരേ സമയത്തു് ഉണ്ടാകയും, ആ ഫലത്തിന്റെ അനുഭവത്തിന്നു് അനുകൂലമായ ദശ, അപഹാരം മുതലായ കാലം വരികയും, ചെയ്യുന്നതു് എപ്പോഴാണോ, അപ്പോഴാം ആ ഫലം അനുഭവിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

34

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു്, ഭാവഫലം തന്നെ ഉണ്ടാകാതെ വരുന്ന സാമാന്യലക്ഷണങ്ങളെയാണു് പറയുന്നതു്.

ഷഷ്ഠം ദ്വാദശമഷ്ടമം ച മുനയോ
    ഭാവാനനിഷ്ടാൻ വിദു,-
സ്തന്നാഥാനുചിതവീക്ഷിതാ യദധിപാ,
    യേ വാ ച ഭാവാഃ, സ്വയം
തത്രസ്ഥാശ്ച ദുരീശ്വരാ സ്ത്രയ ഇമേ
    നോ സന്തി ഭാവാ നൃണാം;
ജാതാ വാ വിഫലാ വിനഷ്ടവികലാ,-
    സ്തത്രാതികഷ്ടോഽഷ്ടമഃ.

6-8-12 ഇവ മൂന്നും അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു. ഈ മൂന്നു് അനിഷ്ടസ്ഥാനാധിപന്മാരുടേയും യോഗദൃഷ്ട്യാദികൾ, 1. ഏതേതു് ഭാവാധിപന്മാൎക്കുണ്ടോ ആ ഭാവങ്ങൾ, 2. ഏതേതു് ഭാവങ്ങൾക്കുണ്ടോ അതുകൾ, 3. മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏതേതു് ഭാവാധിപന്മാർ നില്ക്കുന്നുവോ ആ ഭാവങ്ങൾ, ഈ പറഞ്ഞ മൂന്നു വിധം ഭാവങ്ങൾക്കു ഫലംതന്നെ ഉണ്ടാവുന്നതല്ല; ഉണ്ടായാൽത്തന്നെ, നശിച്ചും അനുഭവഗോചരമാവാതെയും ആയിത്തീരുന്നതാണു്. മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽവെച്ചു്, എട്ടാംഭാവം വളരെ അധികം അനിഷ്ടപ്രദവുമാകുന്നു.

35

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്, ഭാവഫലം ഉണ്ടായേക്കാമെങ്കിലും അനുഭവഗോചരമാവാതെ നശിച്ച് പോകുന്ന ലക്ഷണമാകുന്നു.

ഭാവാധീശേ ച ഭാവേ സതി ബലരഹിതേ
ച ഗ്രഹേ കാരകാഖ്യേ,
പാപാന്തഃസ്ഥേ ച, പാപൈരരിഭിരപി സമേ
തേക്ഷിതേ, നാന്യഖേടൈഃ;
പാപൈസ്സദ്ബന്ധുമൃത്യു വ്യയഭവനഗതൈ,-
സ്തത്ത്രികോണസ്ഥിതൈർവ്വാ,
വാച്യാ തദ്ഭാവഹാനിഃ; സ്ഫുടമിഹ ഭവതി
ദ്വിത്രിസംവാദഭാവാത്.

ഭാവാധിപൻ, ഭാവം, കാരകൻ ഇതുകൾക്കു്, 1. ബലമില്ലാതിരിയ്ക്കുക, 2. ഇവയുടെ ഇരുവശത്തും പാപന്മാർ ഉണ്ടാവുക, 3. പാപന്മാരുടേയും ശത്രുക്കളുടേയും, യോഗം ദൃഷ്ടി മുതലായതുമുണ്ടായിരിയ്ക്കുക, 4. ശുഭന്മാരുടേയും ബന്ധുക്കളുടേയും യോഗദൃഷ്ട്യാദികൾ ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുക, 5. പാപന്മാരെല്ലാം അതാതുകളുടെ 4-8-12 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലോ ത്രികോണത്തിലോ നില്ക്കുക—ഇതെല്ലാം ഭാവഫലത്തെ നശിപ്പിയ്ക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ഈ പറഞ്ഞതിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ, തീർച്ചയായും ഫലം നശിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

36

തീർച്ചയായും ഫലം പുഷ്ടിയായി ഉണ്ടായി അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതി വരുന്നതിന്റേയും ഫലംതന്നെ ഉണ്ടാവാത്തതിന്റേയും സാമാന്യലക്ഷണമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

സ്വാമീ കാരകഖേചരശ്ച ബലിനൌ
 യസ്യേഷ്ടഭാവസ്ഥിതൌ,
സമ്പൂർണ്ണോഽനുഭവക്ഷമശ്ച നിയതം
 ഭാവഃ സ നൄണാം ഭവേത്;
രിപ്ഫാരാതിമൃതിസ്ഥിതൌ ച വിബലൌ
 യത്കാരകാധീശ്വരൌ;
ഭാവോഽയം നഹി സംഭവേദിഹ നൄണാം
 കാഽസ്യാനുഭൂതൌ കഥാ.

ഏതു ഭാവത്തിന്റെയും അധിപനും കാരകനും ബലവാന്മാരായിട്ട് ലഗ്നാൽ കേന്ദ്രം ത്രികോണം മുതലായ ഇഷ്ടസ്ഥാനത്താണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, ആ ഭാവഫലം തികച്ചും ഉണ്ടാവുകയും, അനുഭവയോഗ്യമാവുകയും ചെയ്യുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾതന്നെ, ബലരഹിതന്മാരായിട്ട് 6–8–12 ഈ ഭാവങ്ങളിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, ആ ഭാവഫലംതന്നെ ഉണ്ടാകയുമില്ല; അനുഭവത്തിന്റെ കഥ പിന്നെ പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ.

37

ഭാവഫലം ഉണ്ടായാലും, അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിയാവാതെ വരുന്നതും, ഫലത്തിന്ന്, ശക്തിയില്ലെങ്കിലും ഉള്ളു് അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിയാവുന്നതുമായ രണ്ടു ലക്ഷണങ്ങളാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

സ്വോച്ചാദിഷ്വഗൃഹേഷു കാരകപതീ
 രന്ധ്രാദ്യനിഷ്ടസ്ഥിതൌ
യദ്ഭാവസ്യ, സ സംഭവേദവികലോ
 നാസ്യാനുഭൂതിർന്നൃണാം;
നീചാദ്യാശ്രയതോഽബലൌ ശുഭതരേ
 ലാഭാദിഭാവ സ്ഥിതൌ
യദ്ഭാവാധിപകാരകൌ സ വികലോഽ-
 പ്യസ്യാനുഭൂതിർഭവേത്.

ഭാവാധിപനും കാരകനും, ഉച്ചം മൂലത്രികോണം മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളിലാണ് നില്ക്കുന്നത്—പക്ഷേ ആ നില്ക്കുന്ന രാശികൾ 6-8 മുതലായ അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളുമാണ്—ഇങ്ങനെ വന്നാൽ, ഭാവഫലം തികച്ചും ഉണ്ടാകുമെങ്കിലും, അതു് അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിയാവില്ല. നേരെമറിച്ച്, ഈ ഗ്രഹങ്ങൾതന്നെ നീചാദിരാശികളിൽ നില്ക്കുകയാൽ വിബലന്മാരായിരിയ്ക്കുകയും, പക്ഷേ ആ രാശികൾ 11 മുതലായ ഇഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ഫലത്തിന്നു് ഗുണവും ശക്തിയും വളരെ കുറയുമെങ്കിലും, ഉള്ളതു് അനുഭവിപ്പാൻ ഇടയാവുകയും ചെയ്യും.

38

ഭാവഫലം ഉണ്ടാകുമോ എന്നറിയുവാൻ തന്നെ, മറ്റൊരു സമ്പ്രദായവും കൂടി പറയുന്നു.

ലഗ്നേശഭാവാധിപതീ പൃഥക്സ്ഥൌ
  രാശിഗ്രഹോക്തൈർഗ്ഗുണകൈശ്ച ഘാതം;
ഹത്വാ, തദൈക്യം "ഗുണപിണ്ഡ" മാഹു,-
  സ്തദൃക്ഷമിഷ്ടം യദി ഭാവലാഭഃ.

ലഗ്നാധിപന്റേയും, ഫലം അറിയേണ്ട ഭാവത്തിന്റെ അധിപന്റേയും സ്ഫുടങ്ങൾ, വേറെ വേറെ ഈരണ്ടു് ദിക്കിൽ വെച്ച്, അതാതു് ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശിയുടേയും ഗ്രഹത്തിന്റേയും ഗുണകാരം * കൊണ്ടു് പെരുക്കി, രണ്ടും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുക. ഇതിന്നു് 'ഗുണപിണ്ഡം' എന്നു പറയും. അതു് ഇഷ്ടസ്ഥാനത്താണു് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഭാവഫലം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

39

(മേല്പറഞ്ഞ ഗുണപിണ്ഡത്തിന്റെ ഗുണദോഷഫലങ്ങൾ 5 ശ്ലോകംകൊണ്ടു് വിവരിയ്ക്കുന്നു.)

---

* ഈ ഗുണകാരങ്ങൾ ഒമ്പതാമദ്ധ്യായത്തിലെ 32-ാം ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറഞ്ഞതാകുന്നു.

വൈനാശികാഷ്ടമർക്ഷാദിസംസ്ഥിതോഗ്രഹണപീഡകഃ;
യത്ഭാവസംഭവോ യസ്യ തത്ഭാവസ്തസ്യ ദുർല്ലഭഃ.

മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം ഗ്രഹണപീഡ ഉണ്ടാകുന്നതായാൽ ഏതുഭാവത്തിന്റെ ഗ്രഹണപീഡയാണോ സംഹാരനക്ഷത്രം എട്ടാംഭാവം മുതലായ അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നതു് ആ ഭാവം ദുർല്ലഭമായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

40

സംഹാരതാരാ, ദുരിതാംശകശ്ച,
ഗണ്ഡാന്ത,മുഷ്ണം, വിഷനാഡികാ ച;
വിഷ്ടിശ്ച, രിക്താ, കരണം സ്ഥിരാഖ്യം,
ലാടാഖ്യവൈധൃതസാർപ്പശീർഷേ.

(1) സംഹാരനക്ഷത്രം (2) ദുരിതാംശകം (3) ഗണ്ഡാന്തം

---

(1) സംഹാരനക്ഷത്രം:—അശ്വതി, ഭരണി, കാർത്തിക ഇതുകൾ ക്രമേണ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരനക്ഷത്രങ്ങളാകുന്നു. ഇപ്രകാരം എല്ലാ മുമ്മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളും സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരനക്ഷത്രങ്ങൾതന്നെയുമാണു്.

(2) ദുരിതാംശകം:—ഈ സംഹാരനക്ഷത്രത്തിലെ മദ്ധ്യത്തിലെ രണ്ടു് പാദങ്ങളെയാണു് 'ദുരിതാംശകങ്ങൾ' എന്നു പറയുന്നതു്, ആ ദുരിതാംശകങ്ങൾ.

(3) ഗണ്ഡാന്തം:—അശ്വതി, മകം, മൂലം ഈ നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ആദ്യപാദവും, ആയില്യം, കേട്ട രേവതി ഇതുകളുടെ 4-ാം പാദവുമാണു് 'ഗണ്ഡാന്തം' എന്നു പറയുന്നതു്.

അശ്വിമൂലമഘാദ്യംശാഃ പൃഷാഹീന്ദ്രാന്ത്യപാദകാഃ;
ഏതേ നക്ഷത്രഗണ്ഡാന്താ വിവർജ്ജ്യാഃ സർവ്വകർമ്മസു.

എന്നു പ്രമാണവുമുണ്ടു്.

(4) ഉഷ്ണം (5) വിഷം.

(4) ഉഷ്ണം:- 1. അശ്വതി 2 രോഹിണി 3. പുണർതം 4 മകം 5. അത്തം ഈ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളിലും ആദ്യം ഏഴര നാഴികയ്ക്കു് ശേഷം ഏഴര നാഴികയും; 1. ഭരണി 2. മകീരം 3. പൂയം 4. പൂരം 5. ചിത്ര ഈ 5-ലും 55 നാഴികയ്ക്കുശേഷം 5 നാഴികയും; 1. കാർത്തിക 2. തിരുവാതിര 3. ആയില്യം 4 ഉത്രം 5. ചോതി ഇവകളിൽ 21 നാഴികയ്ക്കു ശേഷം 9 നാഴികയും; 1. വിശാഖം 2. മൂലം 3. തിരുവോണം 4. പൂരോരുട്ടാതി ഈ നാലു നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ആദ്യം 8 നാഴികയും; 1. അനിഴം 2. പൂരാടം 3. അവിട്ടം 4. ഉത്രട്ടാതി ഇവകളിൽ ഒടുവിൽ 8 നാഴികയും; 1. കേട്ട 2. ഉത്രാടം 3. ചതയം 4. രേവതി ഇവകളിൽ 20-നുശേഷം 10 നാഴികയും; 'ഉഷ്ണം' എന്ന ദോഷമാകുന്നു.

"അശ്വ്യാം യാമേ ദ്വിതീയേ, ശരമിതഘടികാ
    യാമ്യഭേƒന്ത്യേ, നവ സ്യു-
ന്നാഡ്യോ മാഘവിംശാദ്യ്യാശ്ശിഖിനി, പവനഭാ-
    ന്ത്യം തഥാ ത്രിസ്ത്രിരേവം;
ശ്രുപ്പ്സ്യാദ്യേƒഷ്ടനാഡ്യോ, വസുമിതഘടികാ
    മൈത്രഭേƒന്ത്യേ, ദശ സ്യു-
ന്നാഡ്യോƒധഃ ശുക്രഭോഷാൽ, പുനരപി നിരൃതേ-
    സ്ത്രിസ്ത്രിരേവം തഥോഷ്ണം."

എന്നു് വചനവും കാണുന്നുണ്ടു്.

(5) വിഷം:—കാർത്തികയിൽ 30 നാഴികയ്ക്കും, രോഹിണിയിൽ 40-നും, മകീരത്തിൽ 14-നും, തിരുവാതിരയിൽ 11-നും, പുണർതത്തിൽ 30-നും, പൂയത്തിൽ 20 നും, ആയില്യത്തിൽ 32-നും, മകത്തിൽ 30-നും, പൂരത്തിൽ 40-നും, ഉത്രത്തിൽ 18-നും, അത്തത്തിൽ 22-നും ചിത്രയിൽ 20-നും, ചോതിയിൽ 14-നും, വിശാഖത്തിൽ 14-നും, അനിഴത്തിൽ 10-നും, കേട്ടയിൽ 14-നും, മൂലത്തിൽ 20-നും, പൂരാടത്തിൽ 24-നും, ഉത്രാട

ത്തിൽ 20-ന്നും, തിരുവോണത്തിൽ 10-ന്നും, അവിട്ടത്തിൽ 10-ന്നും, ചതയത്തിൽ 18-ന്നും, പൂരോരുട്ടാതിയിൽ 16-ന്നും, ഉത്രട്ടാതിയിൽ 24-ന്നും, രേവതിയിൽ 30-ന്നും, അശ്വതിയിൽ 50-ന്നും, ഭരണിയിൽ 24 നാഴികളും ശേഷം നാലു നാഴിക സമയത്താണു് 'വിഷം' എന്നു പറയുന്ന ദോഷം ഇരിയ്ക്കുന്നതു്.

അംഗേ, നൈവ. വിയത്, പയോ, നില, നരോ,
രാഗീ, നഗം, നാഘ്യനാ,
ദിവ്യം, രാഷ്ട്ര, നരോ, ഭയോ, വിട, നടോ.
വാദ്യൈ, ന്നരോ വീരനത്;
നിഷ്ഠാ, നിത്യ, നയോ, മകം, ത്രുക, വിരാടം,
നിംബാ, നിശാ, വക്രന്ത-
മവ്യാശാമിഷു താനതീത്യ പരതോ,
നാഡ്യശ്ചതസ്രോ വിഷം.

എന്നു് ഇതിന്റെ പ്രമാണമാകുന്നു.

(6) വിഷ്ടി:—വെളുത്ത പക്ഷത്തിലെ അഷ്ടമി, വാവു് ഇവകളുടെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലും, ഏകാദശി, ചതുർത്ഥി ഇവകളുടെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലുമാണു് 'വിഷ്ടി' എന്ന ദോഷമുള്ളതു്. കറുത്ത പക്ഷത്തിൽ ഇവകളുടേയെല്ലാം ചുവട്ടിലെ തിഥികളുമാകുന്നു.

ശുക്ലേഷ്ടമീപഞ്ചദശ്യോഃ പൂർവ്വാർദ്ധേ വിഷ്ടിരുത്തരേ;
ഏകാദശീചതുർത്ഥ്യോശ്ച, കൃഷ്ണേ തൽപ്രാക്തിഥിഷ്വപി.
എന്നാണു് ഇതിന്റെ പ്രമാണം.

(7) രിക്താ:—രണ്ടു പക്ഷത്തിലേയും ചതുർത്ഥി, നവമി, ചതുർദ്ദശി എന്നീ തിഥികളെയാണു് രിക്താ എന്നു പറയുന്നതു്.

നന്ദാ, ഭദ്രാ ജയാ, രിക്താ പൂർണ്ണേതി തിഥയഃ ക്രമാൽ
പുനഃ പുനസ്ത്രിപഞ്ചാവൃത്തിഭിഃ കഥിതാഃ പ്രഥമാദികാഃ.
എന്നു് പ്രമാണവും കാണുന്നു.

(10) വൈധൃതം (11) ഏകാൎഗ്ഗളം (12) സാൎപ്പമസ്തകം ഈ ദോഷങ്ങൾ മേല്പറഞ്ഞ ഗുണപിണ്ഡത്തിൽ വരിക.

41

ധ്രുവാദിരിഃപ്ഫാരിമൃതീശപാപൈ-
ൎയ്യോഗേക്ഷണേ, രിഃപ്ഫരിപുസ്ഥിതത്വം;
പൃഷ്ഠ്യോദയാധോമുഖപാപഭാംശാഃ.
സൎവ്വത്ര തോയക്ഷയ ഇത്യനിഷ്ടാഃ.

---

(8) സ്ഥിരകരണം:—കറുത്ത ചതുൎദ്ദശിയുടെ ഉത്തരാൎദ്ധം മുതല്ക്കാണ് സ്ഥിരകരണം തുടങ്ങുക. വെളുത്ത പ്രതിപദത്തിന്റെ പൂൎവ്വാൎദ്ധത്തോടുകൂടി അവസാനിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. പുള്ള്, നാല്ക്കാലികം, പാമ്പ്, പുഴു ഇതുകളാണ് ആ സ്ഥിരകരണങ്ങൾ.

സ്ഥിരകരണാന്യസിതചതുൎദ്ദശ്യപരാൎദ്ധാദീനി ചത്വാരി
പ്രാഹുഃ, ശകുനിചതുഷ്പാദ്ഫണികിംസ്തുഘ്നനാമാനി.

(9) ലാടം:—(10) വൈധൃതം:—ഇതുകൾ ഗണിച്ച് അറിയേണ്ടതാകയാൽ ഇവിടെ പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

(11) ഏകാൎഗ്ഗളം:—12 രാശി വെച്ച് അതിൽനിന്ന് സൂൎയ്യസ്ഫുടം വാങ്ങി നാളുകാണുക; അതിൽ (തികഞ്ഞതു കഴിച്ച് തികയാത്ത) നക്ഷത്രം ഏതാണോ, ആ നക്ഷത്രവും അതിന്റെ 2-7-10-11-14-16-18-20 ഈ നക്ഷത്രങ്ങളും ആണ് ഏകാൎഗ്ഗളദോഷമുള്ളവ. എന്നാൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ 60 നാഴിക തികയാത്ത വൎത്തമാനനക്ഷത്രത്തിൽ എത്ര നാഴിക ചെന്നിട്ടാണോ നില്ക്കുന്നതു്, മേൽപ്പറഞ്ഞ 9 നക്ഷത്രങ്ങളിലും അത്ര നാഴിക കഴിവോളം മാത്രമേ ദോഷമുള്ളതാനും.

മണ്ഡലഹീനരവേഃ സ്യാ-
ദ്ദസ്രാ, സ്ര, നിത്യ, പൂജ്യ, ഭയ, തുല്യേ;
ദൈത്യ, നരർക്ഷേ തസ്മി-
ന്നാദൌ നാഡീസമാൎഗ്ഗളോ വൎജ്ജ്യഃ.

ധൂമാദി അഞ്ച് ഗ്രഹങ്ങളുടേയും (13), ആറ് എട്ട് പന്ത്രണ്ട് ഈ ഭാവാധിപന്മാരുടേയും, യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടാവുക, ഈ ഗ്രഹപീഡനം ആറ് എട്ട് ഈ ഭാവങ്ങളിലോ, പൃഷ്ഠോദയരാശി അധോമുഖരാശി (14) പാപരാശി, പാപനവാംശകം ഇതുകളിലോ നില്ക്കുക വേലിയിറക്കം ഉ

---

(12) സാർപ്പമസ്തകം:— നിത്യയോഗത്തിലെ അനിഴത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധമാണ് 'സാർപ്പമസ്തകം' എന്ന് പറയുന്നു.

ചന്ദ്രാർക്കയോഗേ മൈത്രാന്ത്യദളം സ്യാൽ സാർപ്പമസ്തകം.

(13) ധൂമാദിഗ്രഹങ്ങൾ:—അതാത് സമയത്തെ സൂര്യസ്ഫുടം കൊണ്ടാണ് ഈ അഞ്ച് ഗ്രഹങ്ങളേയും ഉണ്ടാക്കുന്നത്.

1. സൂര്യസ്ഫുടത്തിൽ 4 രാശിയും 13 തീയതിയും കൂട്ടിയാൽ 'ധൂമ'ഗ്രഹമായി.

2. പന്ത്രണ്ട് രാശി മാത്രം വെച്ച്, അതിൽനിന്ന് ഈ ധൂമഗ്രഹത്തെ വാങ്ങിയാൽ, 'വ്യതീപാതം' എന്ന ഗ്രഹമാകുന്നു.

3. ഈ വ്യതീപാതത്തിൽ ആറ് രാശി കൂട്ടിയാൽ, 'പരിവേഷം' എന്ന ഗ്രഹമാകുന്നു.

4. ഈ പരിവേഷത്തെ 12 രാശിയിൽനിന്ന് വാങ്ങിയശേഷമാണ്, 'ഇന്ദ്രധനുസ്സ്' എന്ന ഗ്രഹം.

5. ഈ ഇന്ദ്രധനുസ്സിൽ 17 തീയതി കൂട്ടിയാൽ 'കേതു' എന്ന ഗ്രഹവുമായി ഇങ്ങിനെയാണ് ധൂമാദിഗ്രഹങ്ങൾ.

ധൂമോ വേദഗൃഹൈർഗ്ഗുണേന്ദുയമദശൈരംശൈഃ സമേതോ രവേഃ,
സ്യാദന്യോ വ്യതിപാതകോ വിഗളിതേ ചക്രാത്,
തഥാന്യോ യുതേ
ഷഡ്ഭിർഭൈഃ പരിവേഷമിന്ദ്രധനുരിത്യന്യോ ച്യുതേ മണ്ഡലാ-
ത്ത്യഷ്ടാംശയുതേ/ത്ര കേതു രഥ തദൈത്രകർക്കയുതോ രവിഃ.

എന്ന് പ്രമാണവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ണ്ടാവുക; ഈ പറഞ്ഞ ദോഷങ്ങളെല്ലാം ഏതു് ഭാവത്തിന്റെ ഗുണപിണ്ഡത്തിൽ വരുന്നുവോ ആ ഭാവങ്ങൾക്കെല്ലാം അനിഷ്ടകരങ്ങളാകുന്നു.

42

മേല്പറഞ്ഞതെല്ലാം സാമാന്യലക്ഷണങ്ങളാണു്. അഞ്ചാം ഭാവത്തിന്നു് ചില പ്രത്യേകതയുണ്ടു്. അതാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

യുഗ്മഭാംശകഗതത്വമനിഷ്ടം,
ഷണ്ഡവീക്ഷണയുതീ, സുതഭസ്യ
കിന്തു, തത്ര യമകണ്ടകമാന്ദ്യോ-
ര്യോഗവീക്ഷണമുഖാനി ശുഭാനി.

അഞ്ചാംഭാവത്തിന്റെ ഗുണപിണ്ഡമാണെങ്കിൽ, അതു് യുഗ്മരാശി (ഇടവം കക്കടകം ഇങ്ങനെ ഇരട്ടപ്പെട്ട രാശി) യിലും യുഗ്മനവാംശകത്തിലും വരുന്നതും, നപുംസകഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ അവിടേയ്ക്കുണ്ടാകുന്നതും, ഫലത്തിന്നു് ഹാനികരങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഭാവത്തിന്നു തന്നെ ഗുളികന്റേയും യമകണ്ടകന്റേയും യോഗം ദൃഷ്ടി മുതലായ ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതു്, ശുഭകരവുമാകുന്നു.

43

ഇങ്ങനെ അശുഭലക്ഷണങ്ങളെ പറഞ്ഞിട്ടു്, ഇനി ഈ ഗുണപിണ്ഡംകൊണ്ടുതന്നെ ചിന്തിയ്ക്കേണ്ട ശുഭലക്ഷണങ്ങളെയാണു് പറയുന്നതു്.

---

(14) സൂര്യൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളും 'അധോമുഖ' രാശികളും, സൂര്യന്റെ പിന്നിൽ നില്ക്കുന്ന രാശിയും കേന്ദ്രങ്ങളും 'ഊർദ്ധ്വമുഖ' രാശികളും, സൂര്യന്റെ മുൻപിൽ നില്ക്കുന്നതും, കേന്ദ്രങ്ങളും 'തിര്യങ്മുഖ'ങ്ങളുമാകുന്നു.

ഊർദ്ധ്വമുഖോ രവിമുക്തോ യുക്തോ രാശിസ്ത്വധോമുഖോ ജ്ഞേയഃ.
അഗ്രിമഭവിതാ തിര്യക് സ്യാദേതേഷാം കേന്ദ്രഗാസ്തത്സംജ്ഞാഃ.

എന്നു് പ്രമാണവും കാണുന്നു.

പ്രാണാംശദേഹാംശകസൃഷ്ടിതാര-
പീയൂഷനാഡ്യഃ, ശുഭദൃഷ്ടിയോഗൌ;
ജലാധിരൂഢാനനകോഽപി, യസ്യ
കേന്ദ്രത്രികോണോപഗതശ്ച, ശിഷ്ടം.

പ്രാണാംശം ദേഹാംശം, സൃഷ്ടിനക്ഷത്രം, അമൃതഘടികാ (15) ശുഭന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ, വേലിയേററം, ഊർദ്ധ്വമുഖരാശികൾ ഇതുകളും, ഗുണപിണ്ഡം കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നതും ഭാവങ്ങൾക്ക് ശുഭപ്രദമാകുന്നു.

40-ാം ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിഷ്ടി മുതലായ ചില ദോഷങ്ങളെല്ലാം തിഥിയിൽനിന്ന് അറിയേണ്ടതാണല്ലോ, ആ തിഥി ഉണ്ടാക്കേണ്ട സമ്പ്രദായമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

44

ഏവം ഭാവഗ്രഹാണാം ച ഗുണദോഷൌ വിചിന്തയേത്;
സ്വസ്ഫുടാദേവ സർവ്വേഷാം ഭാനും ത്യക്ത്വാ തിഥിം വിദുഃ.

ഇപ്രകാരമാണ് എല്ലാ ഭാവങ്ങളുടേയും ഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഗുണദോഷങ്ങളെ ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. തിഥി ആവശ്യമുള്ള ദിക്കിലെല്ലാം അതാതിന്റെ സ്ഫുടത്തിൽനിന്ന് സൂര്യ്യനെ ത്യജിക്കുകയാണ് വേണ്ടതു്. എന്നാൽ വരുന്നതു് അതാതിന്റെ തിഥിയാണെന്നർത്ഥം.

ഭാവവിചാരപ്രകരണം എന്ന പത്താമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

---

(15) അമൃതഘടിക:—വിഷത്തിന്ന് പറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ, കാർത്തിക മുതൽ, താഴെ കാണിക്കുന്ന ശ്ലോകത്തിലെ അക്ഷരസംഖ്യയോളം നാഴിക കഴിഞ്ഞശേഷം, നന്നാലു നാഴികയാകുന്നു 'അമൃതം' എന്നതു്.

ഭീമാ,താമ,ജലം,ഭൃഗോ,വിശ,വിട്ഃ,ക്ഷീണോ,വമൻ,വിശതു-
ദ്രഃ,ശംഭു,രമാ,ജലം,ജല,ഗുഹ,ർദ്ദ്രഷ്ടം,ഭവം ദേവതൽ,
വിഭാൻ,വേഗ,ഭഗഃ,പ്രഭു,ന്നപ ശിവാ,വിഷ്ണുഃ,പ്രഭോ,ജീവനു,-
ന്മയേനയാദിഷു താനതീത്യ പരതോ നാഡ്യശ്ചതസ്രോഽമൃതം.

പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം

ചാരഫലപ്രകരണം.

1

സൂര്യാദി ഓരോ ഗ്രഹവും ചന്ദ്രനിൽനിന്ന് ഓരോരോ ഭാവങ്ങളിൽ ചാരവശാൽ നില്ക്കുന്ന കാലത്തെ ഫലമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നത്. ആദ്യത്തെ ശ്ലോകം കൊണ്ട് എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും സാമാന്യമായിട്ടുള്ള ശുഭസ്ഥാനങ്ങൾ പറയുന്നു.

സർവ്വേ ലാഭഗൃഹേ സ്ഥിതാഃ ത്രിരിപു-
ഷട്കേ,sർക്കീ ത്രിഷട്-
പ്രാപ്തൗ, ത്ര്യാദ്യഖമന്ഥാരിഷു ശശീ,
ഖാസ്താരിവർജ്ജ്യം ഭൃഗുഃ
ധീസ്വാസ്തധനേഷു വാക്പതി,രരി-
സ്വാപ്യാംബുഖസ്ഥാ ബുധഃ
ശ്രേഷ്ഠോ ജന്മഗൃഹാദി ഗോചരവിധൗ
വിദ്ധോ നചേത് സ്യാത് ഗ്രഹൈഃ.

ഏതു് ഗ്രഹവും ചന്ദ്രനിൽനിന്ന് 11-ാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു് ശുഭപ്രദമാകുന്നു. 3-6-10 ഈ ഭാവങ്ങളിൽ സൂര്യനും, 3-6 ഇതുകളിൽ ശനി കുജൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളും, ജന്മം 3-6-7-10 ഇതുകളിൽ ചന്ദ്രനും, 6-7-10 ഇതുകളൊഴിച്ച് മററ് 9 ഭാവങ്ങളിലും ശുക്രനും, 2-5-7-9 ഇതുകളിൽ വ്യാഴവും, 2-4-6-8-10 ഇതുകളിൽ ബുധനും നില്ക്കുന്ന കാലം ശുഭകരമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 10-ാംശ്ലോകം മുതല്ക്ക് പറയുവാൻ പോകുന്ന വിധത്തിൽ, ഗ്രഹങ്ങൾ മററു ഗ്രഹങ്ങളാൽ വേധിയ്ക്കപ്പെടാതിരിയ്ക്കുകയും വേണം.

2

ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് സൂർയ്യൻെറയും കുജൻെറയും ഫലം പറയുന്നു.

ആയഭ്രാതൃരിപുഷൂപഗതൌ
സ്ഥാനമാനാദിലാഭം,
വിത്തേ വിത്തക്ഷയ,മഥ സുഹൃദ്-
പുത്രയൌ ക്ലേശഭീതിം;
കാമേ രോഗാൻ, വ്യസനമതുലം
ധർമ്മയൌ സൂർയ്യഭൌമൌ,
ഭൌമോ ഭംഗം ദിശതി ദശമേ,
കർമ്മസിദ്ധിം ദിനേശഃ.

സൂർയ്യനും കുജനും ചന്ദ്രനിൽനിന്നു് 3-6-11 ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ, സ്ഥാനമാനലാഭം ധനലാഭം ശത്രുനാശം മുതലായവയേയും; രണ്ടിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ, ധനനാശവും; 4-5 ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ, രോഗം ശത്രു ഇത്യാദി കാരണങ്ങൾകൊണ്ടു് വ്യസനവും ഭയവും; ഏഴിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ, രോഗവും; ഒമ്പതിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ കഠിനമായ വ്യസനവും ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. കുജൻ പത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ കർമ്മഭംഗവും, സൂർയ്യൻ പത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ കർമ്മസിദ്ധിയും, ഉണ്ടാകുന്നതുമാകുന്നു.

3

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ചന്ദ്രൻെറ ചാരഫലമാണു് പറയുന്നതു്.

ക്രമേണ ഭോഗോദയ,മർത്ഥഹാനിം,
ജയം, ഭയം, ശോക,മരാതിഭംഗം;
സുഖാന്യനിഷ്ടം, ഗദ,മിഷ്ടസിദ്ധിം,
മോദം, വ്യയം ച പ്രദദാതി ചന്ദ്രഃ.

ചന്ദ്രൻ, ചാരവശാൽ ജന്മത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ സർവ്വവിധസുഖങ്ങളും, രണ്ടാംഭാവത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ധന

നാശവും, 3-ൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ജയവും, 4-ൽ ഭയവും, 5-ൽ ദുഃഖവും, 6-ൽ ശത്രുനാശവും, 7-ൽ സുഖവും, 8-ൽ ഭയവും, 9-ൽ രോഗവും, 10-ൽ അഭീഷ്ടലാഭവും, 11-ൽ ചെല്ലു മ്പോൾ ബന്ധുലാഭം ധനലാഭം മുതലായവയാൽ സന്തു ഷ്ടിയും ചന്ദ്രൻ ജന്മത്തിൽനിന്നു് 12-ൽ ചെല്ലുമ്പോൾ സർവ്വസ്വനാശവുമാകുന്ന ഫലം.

4

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ബുധന്റെ ചാരഫലം പറയുന്നു.

അർത്ഥക്ഷയം, ശ്രിയ,മരാതിഭയം, ധനാപ്തിം,
ഭാര്യാസുതാദികലഹം, വിജയം, വിരോധം;
പുത്രാർത്ഥലാഭ,മഥവിഘ്ന,മശേഷസൌഖ്യം,
പുഷ്ടിം, പരാഭവഭയം ച കരോതി ചാന്ദ്രിഃ.

ബുധൻ ജന്മത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ധനനാശത്തേയും, 2-ൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ധനപുഷ്ടിയേയും, 3-ൽ ശത്രുഭയ ത്തേയും, 4-ൽ ധനലാഭത്തേയും, 5-ൽ ഭാര്യ, പുത്രൻ മുത ലായവരുമായി കലഹത്തേയും, 6-ൽ കാര്യജയത്തേയും, 7-ൽ ബന്ധുജനകലഹത്തേയും, 8-ൽ പുത്രധനലാഭത്തേ യും, 9-ൽ കാര്യവിഘ്നത്തേയും 10-ൽ സൌഖ്യത്തേയും, 11-ൽ നില്ക്കുമ്പോൾ പുഷ്ടിയേയും, 12-ാംഭാവത്തിൽ നി ല്ക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു് ഭയത്തേയും തോൽവിയേയും അനുഭവിപ്പിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

5

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് വ്യാഴത്തിന്റെ ചാര ഫലമാണു് പറയുന്നതു്.

നാനാദുഃഖം, വിത്തസമൃദ്ധിം, സ്ഥിതിനാശം,
ബന്ധുക്ലേശം, പുത്രധനാപ്തിം, രിപുബാധാം;
ഭോഗാൻ, രോഗാൻ, വിത്തസുഖാപ്തിം, ധനഹാനിം,
സ്ഥാനപ്രാപ്തിം, ദുഃഖഭയം യച്ഛതി ജീവഃ.

ജന്മത്തിൽ നില്ക്കുന്ന വ്യാഴം അനേകപ്രകാരത്തിലുള്ള ദുഃഖത്തെയും, രണ്ടിൽ നില്ക്കുന്ന വ്യാഴം ധനസമൃദ്ധിയെയും, മൂന്നിൽ സ്ഥാനഭ്രംശത്തെയും, നാലിൽ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നു് ഉണ്ടാകുന്ന ദുഃഖത്തെയും, അഞ്ചിൽ പുത്രലാഭത്തെയും ധനലാഭത്തെയും, ആറിൽ ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള ഉപദ്രവത്തെയും, ഏഴിൽ വലിയ സുഖങ്ങളേയും, എട്ടിൽ രോഗത്തെയും, 9-ൽ ധനലാഭത്തെയും സുഖലാഭത്തെയും, 10-ൽ ധനനാശത്തെയും, 11-ൽ സ്ഥാനലാഭത്തെയും, 12-ൽ നില്ക്കുന്ന വ്യാഴം വലിയ ദുഃഖത്തെയും ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു.

6

ശുക്രന്റെ ചാരഫലമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

അഖിലവിഷയഭോഗം, വിത്തസിദ്ധിം, വിഭൂതിം,
സുഖസുഹൃദഭിവൃദ്ധിം, പുത്രലബ്ധിം വിപത്തിം;
യുവതിജനിതബാധാം, സമ്പദം, സ്ത്രീസുഖാപ്തിം
കലഹ, മുദയ, മാപ്തിം ദൈത്യമന്ത്രീ വിധത്തേ.

ശുക്രൻ ജന്മത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ, സകലവിധ വിഷയങ്ങളും അനുഭവിയ്ക്കുകയും, രണ്ടാമേടത്തു് നില്ക്കുമ്പോൾ ധനലാഭവും, മൂന്നാമേടത്തു് സുഖം സകലജനപൂജ്യത മുതലായ ഐശ്വര്യങ്ങളും, നാലാമേടത്തു് സുഖവർദ്ധനയും, ബന്ധുലാഭവും, അഞ്ചാമേടത്തു് പുത്രലാഭവും, ആറാമേടത്തു് ആപത്തും, ഏഴാമേടത്തു് സ്ത്രീകളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന മാനഹാനി മുതലായ ഉപദ്രവവും, എട്ടാമേടത്തു് സമ്പത്സമൃദ്ധിയും, ഒമ്പതാമേടത്തു് സ്ത്രീസുഖലാഭവും, പത്താമേടത്തു് കലഹവും, പതിനൊന്നാമേടത്തു് ഉൽകർഷവും, പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു് നില്ക്കുമ്പോൾ വിവിധ ധനവസ്ത്രാദിലാഭവും ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

7

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകം ശനിയുടെ ചാരഫലം പറയുന്നതാകുന്നു.

നാനാരോഗശുചം, സുഖാർത്ഥവിഹതിം,
സ്ഥാനാർത്ഥഭൃത്യാദികം,
സ്ത്രീബന്ധ്വർത്ഥസുഖച്യുതിം, ധനസുഖ-
ഭ്രംശം, സപത്നക്ഷയം;
മാർഗ്ഗാസക്തി,മനല്പദുഃഖനിചയം.
ധർമ്മപ്രണാശാമയാൻ,
ദാരിദ്ര്യം, ധനലാഭ,മർത്ഥവിഹതിം,
ധത്തേ ക്രമാദർക്കജഃ.

ശനി ജന്മത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ അനേകവിധ രോഗങ്ങൾകൊണ്ട് ദുഃഖവും, രണ്ടിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ സുഖവും ധനവും നശിക്കയും, മൂന്നിൽ സ്ഥാനം ധനം ഭൃത്യൻ മുതലായവ ലഭിക്കയും, നാലിൽ ഭാര്യാബന്ധുക്കൾ ധനം സുഖം ഇതുകളുടെ നാശവും, അഞ്ചിൽ ധനവും സുഖവും നശിക്കുകയും, ആറിൽ ശത്രുനാശവും, ഏഴിൽ ദേശാന്തരഗമനം മുതലായവയും, എട്ടിൽ കഠിനമായ ദുഃഖവും, ഒമ്പതിൽ ധർമ്മനാശവും രോഗവും, പത്തിൽ ദാരിദ്ര്യവും, പതിനൊന്നിൽ ധനലാഭവും, പന്ത്രണ്ടിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ ധനനാശവുമാകുന്നു ഫലം.

8

ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട്, സൂര്യൻ, കുജൻ, വ്യാഴം, ശനി ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സാമാന്യമായ ദോഷസ്ഥാനങ്ങളെയാണ് പറയുന്നത്.

ദ്വാദശജന്മാഷ്ടമഗാഃ
പുംസാം ദിനനാഥഭൗമശനിജീവാഃ;
വിത്തക്ഷയം പ്രവാസം
രോഗാൻ ജനയന്തി മരണമിതി വാ.

സൂൎയ്യൻ കുജൻ വ്യാഴം ശനി ഈ നാലിൽ ഒരു ഗ്രഹവും ജന്മം എട്ട് പന്ത്രണ്ട് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നതു് ശുഭകരമല്ല. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന കാലത്തു്, ധനനാശവും, ദേശാന്തരസഞ്ചാരവും, രോഗവും, മരണഭയം കൂടിയും അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

9

ഇത്ഥം സമസ്തജഗതാമശുഭം ശുഭം ച
സഞ്ജായതേ ഹി നിഖിലം ഗ്രഹചാരശക്ത്യാ;
പൂജാസ്തുതിപ്രണതിഭിർമ്മുദിതാ ഗ്രഹാസ്തേ
കുർവ്വന്ത്യനിഷ്ടഗതയോപി ജനസ്യ ലക്ഷ്മീം.

ഇങ്ങനെ, ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചാരവശാലുള്ള ഇഷ്ടാനിഷ്ട സ്ഥിതിയിലാണു്, സകല ജനങ്ങൾക്കും ശുഭഫലങ്ങളും അശുഭഫലങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതു്. ഗ്രഹങ്ങളെ, പൂജ, സ്തുതി, നമസ്കാരം മുതലായവ ചെയ്തു് പ്രസാദിപ്പിച്ചാൽ, ഗ്രഹപ്പിഴ ഉണ്ടെങ്കിലും ആ ദോഷഫലങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചു്, ശുഭഫലങ്ങൾ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

10

ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ഒന്നാം ശ്ലോകത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സൂൎയ്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ, ഗോചരത്തേയും അതിന്നു് വിപരീതമായ വേധത്തേയുമാണു്, ഇനി നാലു ശ്ലോകം കൊണ്ടു് പറയുന്നതു്. ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു്, സൂൎയ്യന്റേയും ചന്ദ്രന്റേയും ഗോചാരവേധങ്ങളെ പറയുന്നു.

വ്യോമ, ഗന്ധ, നവ, സ്തോത്ര,-
മർക്കഗോചരവേധയോഃ;
സാരേരാ, യമ, സ്തോത്ര, യാജീ,
നവോ, ഗോധ്യ; ശശിനോർമ്മതഃ.

സൂര്യന്റെ	ചന്ദ്രന്റെ
ഗോചരം—11-3-10-6.	ഗോചരം—7-1-6-11-10-3.
വേധം—5-9-4-12.	വേധം—2-5-12-8-4-9.

11

കുജന്റെയും ശനിയുടേയും ബുധന്റെയും ഗോചരവേധങ്ങളാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

ഗാത്രം, ശ്യാമ, തളം രൌമേ,
മന്ദേ ചാപി തഥൈവ ച;
ഗ്രാമാ, ഭോഗ, ക്ഷുധാ, മീപാ,
നാമാ, യാത്രാ; ബുധസ്യ തു.

കുജന്റെയും ശനിയുടേയും	ബുധന്റെ
ഗോചരം—3-11-6.	ഗോചരം—2-4-6-8-10-11.
വേധം—12-5-9.	വേധം— 5-3-9-1-8-12.

12

വ്യാഴത്തിന്റെയും ശുക്രന്റെയുമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

രൌദ്രോ, വ്യാഘ്രോ, ധനീ, ശംഖ,
സാലഃ, സുരഗുരോസ്തഥാ;
യമാ, രഥോ, ലിപിർ,ഭാനു,-
ർമ്മധു,ര്ദ്ദേശോ ധിയാ, വ്രതം.

13

യാഗഃ, ശുക്രേ തു നവ വൈ
ഗോചരാ വേധ ഏവ ച;
അർക്കാർക്കീ സോമസൗമ്യൌ ദ്വാ-
വന്യോന്യം നൈവ വിദ്ധ്യതേ.

വ്യാഴത്തിന്റെ

ഗോചരം—2-11-9-5-7

വേധം —12-8-10-4-3

ശുക്രന്റെ

ഗോചരം—1-2-3-4-5-8-9-12-11

വേധം—8-7-1-10-9-5-11-6-3

സൂര്യനും ശനിയും തമ്മിലും, ചന്ദ്രനും ബുധനും തമ്മിലും അന്യോന്യം വേധിയ്ക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

14

ഈ ഗോചരവേധങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ഫലത്തെ അറിയേണ്ടതായ സ്വഭാവം പറയുന്നു.

വേധാഹ്വയാ ഗോചരഗസ്യ യസ്യ
സ്വവേധ്യഗഃ കോപി ഖഗോ യദി സ്യാത്
അഗോചരാനിഷ്ടഫലം സ ഹിത്വാ
ശുഭപ്രദോ വാമകവേധശക്ത്യാ.

മേൽക്കാണിച്ച ഗോചരസ്ഥാനങ്ങളും, വേധസ്ഥാനങ്ങളും, ജാതകത്തിലെ ചന്ദ്രലഗ്നത്തിൽനിന്നാണ് കണക്കാക്കേണ്ടതു്. വേധസ്ഥാനത്തു് ഏതു ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നതും അനിഷ്ടപ്രദമാണ്. എങ്കിലും, അതിന്റെ ഗോചരസ്ഥാനത്തും കൂടി ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആ അനിഷ്ടഫലം അനുഭവിയ്ക്കയുമില്ല. വേധസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹവും, ഗോചരസ്ഥാനത്തു നിന്നാലത്തെ ഫലം ആണ് അനുഭവിയ്ക്കുക എന്നു താല്പര്യം. ഉദാഹരണം:—ചന്ദ്രലഗ്നത്തിൽനിന്നു് 5-ാംഭാവം സൂര്യന്റെ വേധസ്ഥാനവും 11 ഗോചരസ്ഥാനവുമാണല്ലോ. ഈ 5-ൽ സൂര്യൻ നില്ക്കുന്നതു് അനിഷ്ടപ്രദവുമാണ്; പക്ഷേ, ആ

5–ൽ സൂര്യൻ നിന്നാലും, അതിൻെറ ഗോചരമായ 11–ൽ ഏതെങ്കിലും ഗ്രഹം നിന്നാൽ, ആ സൂര്യനും 11–ൽ നിന്നാലത്തെ ഫലമാണ് അനുഭവിയ്ക്കുക എന്നു താല്പര്യം.

ചാരഫലപ്രകരണം എന്ന പതിനൊന്നാമദ്ധ്യായം
കഴിഞ്ഞു.

പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം

ദശാപഹാരച്ഛിദ്രപ്രകരണം

1

മനുഷ്യരുടെ പൂർണ്ണായുസ്സ് 120 വയസ്സാകുന്നു. ഈ കാലത്തിന്നുള്ളിൽ സൂര്യാദി ഒമ്പതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ആധിപത്യമുണ്ട്. ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്നുമുള്ള ഈ ആധിപത്യകാലത്തെയാണ് അതാതിൻെറ 'ദശാകാലം' എന്നു പറയുന്നതു്. ഇതിൽ, ഏതു ഗ്രഹത്തിൻെറ ദശയാണ് തുടങ്ങുന്നതെന്നും മററും കണക്കാക്കുന്നതു്, ജനിച്ച നക്ഷത്രംകൊണ്ടാകുന്നു. ഇതിൻെറ സമ്പ്രദായമാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

അർക്കേന്ദ്വാരഭുജംഗജീവശനിവിത്
കേത്വാഖ്യശുക്രാഃ ക്രമാ–
ദഗ്ന്യാദേർന്നവകത്രയർക്ഷപതയഃ
പ്രോക്താ,സ്സമബ്ദാഃ പുനഃ
തം, നിത്യം, സ, ജയ,സ്സൂപോ, ധട, സദാ,–
സ്സുന,ന്നരജ്ഞഃ ക്രമാത്;
സ്വാബ്ദഘ്നാ ജനിതാരഭൈഷ്യഘടികാ
നീതാ ഏതാ സ്വാ ദശാ.

ദശാനാഥന്മാരുടെ ക്രമവും, അവക്കു ആധിപത്യമുള്ള നാളുകളും, ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും ദശാകാലവും, താഴെ കാണിയ്ക്കും പ്രകാരമാകുന്നു.

ദശാനാഥന്മാർ	നക്ഷത്രങ്ങൾ	ദശാകാലം(കൊല്ലം)
സൂര്യൻ	കാർത്തിക, ഉത്രം, ഉത്രാടം	6
ചന്ദ്രൻ	രോഹിണി, അത്തം, തിരുവോണം	10
കുജൻ	മകയിരം, ചിത്ര, അവിട്ടം	7
രാഹു	തിരുവാതിര, ചോതി, ചതയം	18
വ്യാഴം	പുണർതം, വിശാഖം, പൂരോരുട്ടാതി	16
ശനി	പൂയം, അനിഴം, ഉത്രട്ടാതി	19
ബുധൻ	ആയില്യം, കേട്ട, രേവതി	17
കേതു	അശ്വതി, മകം, മൂലം	7
ശുക്രൻ	ഭരണി, പൂരം, പൂരാടം	20

ഇതിൽ ജനിച്ച നക്ഷത്രം ഏതാണോ അതിന്റെ അധിപന്റെയാണു് ആദ്യത്തെ ദശയും. അതിൽ ജനിച്ചശേഷം ദശ എത്രയുണ്ടെന്നു അറിയേണമല്ലോ. അതിന്നു്, ജനനസമയത്തു് ആ നക്ഷത്രത്തിൽ ചെന്നതു കഴിച്ചു്, ബാക്കി ചെല്ലുവാനുള്ള നാഴികകളെ അതിന്റെ അധിപഗ്രഹത്തിന്നുള്ള ദശാസംവത്സരം കൊണ്ടു് പെരുക്കി, 60-ൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന ഫലം, ശിഷ്ടദശാസംവത്സരമാണു്. ബാക്കികാണുന്ന തുകയെ 12-ലും 30-ലും പെരുക്കി 60-ൽ ഹരിച്ചാൽ, മാസം ദിവസം മുതലായതു കിട്ടുകയും ചെയ്യും.

2

ഇനി അപഹാരത്തെ വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

യോജ്യാ ശേഷദശാ; ക്രമാദപഹൃതിഃ
കാര്യ്യാ;പഹൃത്യുർദ്ദശാ—
നിഘ്നാ മൂലദശാഥ 'നാരക' ഹൃതാ
തസ്യാപഹാരോ മതഃ;

ആദൌ മൂലദശാപതേരപഹൃതിഃ,
ശേഷാസ്തു മൂലക്രമാ,-
ദ്വാച്യം സ്യാദ്ധ്യജാതകോദിതഫലം
ജ്ഞാത്വാ ഗ്രഹാണാം ബലം.

മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം കിട്ടിയ ഗർഭശിഷ്ടദശയ്ക്കു ശേഷം, മേൽകാണിച്ച ഗ്രഹക്രമമനുസരിച്ച് അതാതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശാകാലവും കൂട്ടിയാൽ, ഏതു കാലത്തുള്ള ദശയും ഏതതിന്റേതാണെന്ന് അറിയാം—ഇനി അപഹാരത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പറയുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടെയും ദശാകാലം മുഴുവനും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിയാൽ, ആകെ സംഖ്യ 120 ആണല്ലോ. അതുപോലെ, ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും ദശാകാലത്തെ 120 ഭാഗമാക്കി, ഒന്നാംശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞ തോതനുസരിച്ച്, എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും വീതിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇങ്ങനെ വീതിക്കുമ്പോൾ ഓരോ ഗ്രഹത്തിനും കിട്ടുന്ന ഭാഗത്തെയാണ്, അതാതിന്റെ "അപഹാരം" എന്നു പറയുന്നതു്. ഇങ്ങനെ എല്ലാ ദശയിലും എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും അപഹാരവുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിൽ ആദ്യത്തെ അപഹാരം അതാതു ദശയുടെ അധിപന്റേതു തന്നെയാണ്. പിന്നെ, ആദ്യം പറഞ്ഞ ക്രമത്തിലുമാകുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ ദശയാണെങ്കിൽ, ആദ്യത്തെ അപഹാരാധിപൻ ചന്ദ്രനും, ബാക്കി ചൊവ്വ, രാഹു എന്നിങ്ങനെ ഒന്നാംശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞ ക്രമമനുസരിച്ചുമാണെന്നർത്ഥം. ഇനി, ഓരോ ഗ്രഹത്തിനും ഓരോ ദശയിലും അപഹാരകാലം എത്രയുണ്ടെന്ന് അറിവാൻ പറയുന്നു.

ഏതു ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിലെ അപഹാരമാണോ അറിയേണ്ടതു് അതിന്റെ ദശാസംവത്സരംകൊണ്ടു പെരുക്കി 120 കൊണ്ട് ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു്, ആ ദശയിൽ ഗ്രഹത്തിന്റെ അപഹാരസംവത്സരമാകുന്നു. മാസം ദിവസം മുതലായതുണ്ടാകുന്നതു്, മുൻശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞ

പ്രകാരം തന്നെയുമാണു്. ഈ ദശയ്ക്കു "നക്ഷത്രദശാ" എന്നു പേരാകുന്നു. "ഉഡുജാതകം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള (നക്ഷത്രം) ദശാപഹാരങ്ങളുടെ ഫലത്തെ, അതാതു് ദശാപഹാരനാഥന്മാരുടെ ബലാബലങ്ങൾക്കും കൂടി അനുസരിച്ചു് പറയേണ്ടതാകുന്നു.

3

രണ്ടാംശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കിയ അപഹാരത്തെയും, 120 ഭാഗമാക്കി, മുൻപറഞ്ഞ തോതു പ്രകാരം തന്നെ ഒമ്പതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഭാഗിച്ചാൽ, അതാതിന്റെ ഭാഗത്തെയാണു് അതാതിന്റെ "ഛിദ്രം" എന്നു പറയുന്നതു്. ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ആ ഛിദ്രത്തെ വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ത്രിഘ്നിതമൂലദശാബ്ദാ-
ദപഹാരാധിപസമാഹതാദ്ഭം;
ഛിദ്രാധിപാബ്ദനിഹതം
"നീതി" വിഭക്തം ദിനം ഭവതി.

മൂല (അപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന) ദശയുടെ സംവത്സരത്തെ മൂന്നിൽ പെരുക്കി, ആ തുകയെ അപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അപഹാരാധിപന്റെ സംവത്സരംകൊണ്ടു് വീണ്ടും പെരുക്കിയിട്ടു്, അശ്വിക്കുക. ഏതു ഗ്രഹത്തിന്റെ ഛിദ്രമാണോ, അറിയേണ്ടതു്. അതിന്റെ ദശാസംവത്സരംകൊണ്ടു് ആ അശ്വത്തെ പെരുക്കിയാൽ, അതു ഛിദ്രത്തിന്റെ നാഴികയാകുന്നു. അതു 60-ൽ കയററിയാൽ ദിവസവുമാകുന്നു. ഇങ്ങനെയാണു് ദശാപഹാരച്ഛിദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക.

4

ഇനി ഇതിന്റെ ഒരു സാമാന്യഫലമാണു് നാലു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

രാശ്യോർജ്ജന്മവിലഗ്നയോർമ്മൃതിപതീ,
മൃത്യുസ്ഥതദ്വീക്ഷകൌ,
മന്ദഃ, "ക്രൂര" ദൃഗാണപൌ, ഗുളികപ,-
സ്തൈര്യുക്തരാശ്യംശപാഃ;
രാഹുശ്ചൈഷു സുദുർബ്ബലോ ജനുഷി യോ
ഭാവേ/നിഷ്ടേ സ്ഥിതഃ
പാപാലോകിതസംയുതോ, സ്യ ഹി ദശാ-
വാ/ന്തർദ്ദശാ മൃത്യുദാ.

1. ജന്മത്തിന്റെയും, 2. ലഗ്നത്തിന്റെയും അഷ്ടമാധിപന്മാർ; 3. ജന്മത്തിന്റെയും, 4. ലഗ്നത്തിന്റെയും അഷ്ടമത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ; 5. ജന്മാഷ്ടമത്തിലേക്കും; 6. ലഗ്നാഷ്ടമത്തിലേക്കും ദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾ; 7. ശനി, 8. ഇരുപത്തിരണ്ടാം ദ്രേക്കാണാധിപൻ, 9. ഗുളികരാശ്യധിപൻ 10. ഇതുകളെല്ലാം നില്ക്കുന്ന രാശിയുടേയും, 11. നവാംശകരാശിയുടേയും അധിപന്മാർ, 12. രാഹു—ഇതുകളിൽവെച്ച് ജനനസമയത്ത്, അധികദുർബ്ബലനും അനിഷ്ടസ്ഥാനത്ത് നില്ക്കുന്നവനും, പാപന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുള്ളവനും ഏതാണോ അതിന്റെ ദശാകാലവും അപഹാരകാലവും മരണപ്രദമാകുന്നു.

5

പാപാനാം ചേദ്ദശായാമപഹൃതിരസതാം
ചിന്തനീയോ/ത്ര മൃത്യു,-
ർഘ്രാ, മാ, സ, ർക്ഷേശചാരാണാമപി നിജനിജവേനാമ്
ദോഷദഃ പാകകാലഃ;
ഛിദ്ര്യാദീനാം ദശാനാം യുഗപദവസിതി-
ര്യത്ര കാലഃ സ കഷ്ടഃ,
സർവ്വാസാം വാ ദശാനാമവസിതിരശുഭോ,
ദോഷദാനാം വിശേഷാത്.

പാപന്റെ ദശയിൽ പാപന്റെ അപഹാരമുണ്ടാകുമ്പോഴും മരണകാലമാണ്. ജനിച്ച നക്ഷത്രത്തിന്റെ 3–5–7 ഈ നക്ഷത്രാധിപന്മാരുടെ ദശാവസാനകാലവും ദോഷപ്രദമാകുന്നു. രണ്ടും മൂന്നും ദശകൾ * ഒരേ സമയത്തു് അവസാനിക്കുന്നതായാൽ, ആ സമയവും കഷ്ടകാലമാണ്. പ്രായേണ എല്ലാ ദശകളുടേയും, പ്രത്യേകിച്ച് ദോഷവാന്മാരുടെ ദശയുടേയും, അവസാനസമയം അശുഭപ്രദമാകുന്നു.

6

ദശേശവൈരീ ത്വ നിജാപഹാരേ
മൃതിം വിദധ്യാ ക്രൂരോ വിശേഷാത്;
ദശാദികാലേ ത്വ തദീശ്വരാണാ-
മനിഷ്ടഖേടാദ്യഭിവീക്ഷണാദ്യം.

ദശാനാഥന്റെ ശത്രു, പാപനായ ശത്രു പ്രത്യേകിച്ചും, തന്റെ അപഹാരകാലത്തു് മരണത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ദശ, അപഹാരം മുതലായതുള്ള കാലത്തു് അതാതിന്റെ അധിപന്മാർക്ക് ശത്രുക്കളുടേയും പാപന്മാരുടേയും ദൃഷ്ടി, യോഗം മുതലായതുണ്ടാകുന്നതു് അനിഷ്ടകരവുമാകുന്നു.

7

വിലഗ്നകർമ്മോപഗതഗ്രഹാണാം,
വിലഗ്നകർമ്മാധിപയോശ്ച തദ്വത്;
ദശാദികാലേ പ്രബലസ്യ ചൈഷാം
മർത്ത്യഃ പ്രയായാത് സ്വഗ്രഹാധിപത്യം.

1. ലഗ്നം, 2. പത്തു് ഈ ഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ; 3. അതുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ; ഇതുകളിൽ വെച്ച് അധികം ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശ, അപഹാരം മുത

* കാലചക്രദശകൾക്കു പുറമെ, ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 20–ാം ശ്ലോകംകൊണ്ട്, 5 വിധത്തിലുള്ള ദശകൾ കൂടി പറയുന്നുണ്ട്.

ലായ കാലത്തു്, മനുഷ്യൻ തൻെറ ഗൃഹത്തിൻെറ അധിപ നായിത്തീരുന്നതാകുന്നു.

8

ഈ നക്ഷത്രദശയും, ഇനി പറയുവാൻ പോകുന്ന "കാലചക്രദശയും" ഏതെങ്ങനെ ഉള്ളവൎക്കാണു് പൂൎണ്ണഫലം ചെയ്യുക എന്നറിയുവാൻ പറയുന്നു.

യേഷാം ജന്മ നിശാസു രാത്രിഭവനേ
ചന്ദ്രേ ബലിഷ്ഠേ തദാ
തേഷാം സ്യാദുഡുജാതകം സ്വഫലദം
സമ്യക് വിശേഷാദപി;
യത്താരാംശഗതഃ ശശീ തദധിപേ-
നാലോകിതോ വാ യുത-
സ്തേഷാം ചക്രദശാ വിശേഷഫലദാ,
യത് താം പ്രവക്ഷ്യാമ്യഹം.

ചന്ദ്രൻ രാത്രിരാശിയിൽ ബലവാനായിരിയ്ക്കുമ്പോൾ, രാത്രിസമയത്തു് രാത്രി രാശിയിൽ ജനിച്ചവൎക്കു്, ഈ നക്ഷത്രദശയുടെ ഫലം നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

കാലചക്രദശയിൽ ഗൎഭശിഷ്ടദശാധിപൻെറ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ചന്ദ്രനുണ്ടെങ്കിൽ അവൎക്കാണു് കാലചക്രദശയും കൃത്യമായി ഫലിയ്ക്കുക. ആ കാലചക്രദശയാണിനി പറയുന്നതു്.

9

കാലചക്രദശയിലെ നക്ഷത്രക്രമങ്ങളെ അറിയുവാൻ പറയുന്നു.

അശ്വിന്യാദീൻ ദക്ഷിണതോ
രോഹിണ്യാദീംസ്തു വാമതഃ
ദക്ഷിണം വാമമേവം സ്യാ-
ന്നക്ഷത്രാണാം ത്രികം ത്രികം.

അശ്വതി, ഭരണി, കാൎത്തിക ഈ മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ വലത്തെകയ്യിലെ ചെറുവിരൽ മുതൽ മൂന്നു വിരൽകൊ

ണ്ടും, അപ്രകാരം തന്നെ രോഹിണി മുതൽ മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെ ഇടത്തെക്കയ്യുകൊണ്ടും എണ്ണുക. പുണർതം മുതൽ മൂന്ന് നക്ഷത്രങ്ങളെ വീണ്ടും വലത്തെ കയ്യുകൊണ്ടും, മകം മുതൽ ഇടത്തെ കയ്യുകൊണ്ടും എണ്ണുക. ഇങ്ങനെ അശ്വതി മുതൽ ഓരോ നക്ഷത്രത്രിതയങ്ങളും, ക്രമേണ വലത്തും ഇടത്തും കയ്യുകളിലെ മുമ്മൂന്നു വിരലുകളിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കണം, ഇതനുസരിച്ചാണ് ഇനി ഇതിലെ ദശാധിപന്മാരെ പറയാൻ പോകുന്നത്.

10

സൂര്യൻ മുതൽ ഏഴു ഗ്രഹത്തിനുള്ള ദശകാലത്തെയാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

മുനിഃ,പുത്രഃ,സനി ഭേനാ,-
ന്നൃപ സ്ഥാപൊ ധ്വാനിഃ,ക്രമാത്;
സൂര്യാദീനാം വയഃ പ്രോക്താ
വത്സരാശ്ചക്രജാതകേ.

സൂര്യന് 5, ചന്ദ്രന് 21, കുജന് 7, ബുധന് 9, വ്യാഴത്തിന് 10, ശുക്രന് 16, ശനിക്ക് 4, ഇങ്ങനെയാണ് സൂര്യൻ മുതൽ ഓരോ ഗ്രഹത്തിനുമുള്ള ദശാസംവത്സരങ്ങൾ.

11

ഇനി ദശാധിപന്മാരെ അറിയുവാൻ പറയുന്നു. അധിപന്മാരെ അറിയേണ്ടതു് നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കാലുകൊണ്ടാകുന്നു. എന്നു വെച്ചാൽ, ഓരോ നക്ഷത്രത്തിനുമുള്ള നാലു കാലുകളിൽ ഓരോ കാലിന്നും അധിപന്മാർ വേറെ വേറെയാണ് എന്നർത്ഥം. ഓരോന്നിന്നും ഒമ്പതു് അധിപന്മാരുണ്ട്. ഓരോ കാലിന്നുമുള്ള ആ ഒമ്പതു് അധിപന്മാരെയാണ് ഓരോ ശ്ലോകത്തിലെ ഓരോ പദംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്. അതിൽ, വലത്തേക്കയ്യിൽ വരുന്ന നക്ഷത്രത്രിതയങ്ങളിൽ, ആദ്യത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ — അശ്വതി, കാർത്തിക, പുണർതം, ആയില്യം ഇങ്ങനെ പ

ത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ—ദശാധിപന്മാരെയാണ് അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

പാരംഭേശോന്തസ്സുജ്ഞോ
നിത്യംപ്രാദാത്സീതാവിമലാ;
ത്രപംപ്രാപ്യസ്വിഛകരാംഗോ
വാണീനാസംധിനാന്യത്ര.

(ദക്ഷിണതാരം)

വലത്തേക്കയ്യിലെ ഒന്നാമത്തേയും, മൂന്നാമത്തേയും വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്ന പത്തു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ആദ്യത്തെ കാലിലാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ, ഗർഭശിഷ്ട ദശാധിപൻ മേടം രാശിയുടെ അധിപനായ ചൊവ്വയും, രണ്ടാമത്തെ ദശാധിപൻ ഇടവത്തിന്റെ അധിപനായ ശുക്രനും, മൂന്നാമത്തെ മിഥുനാധിപനായ ബുധനും, നാലാമത്തെ കർക്കടാധിപനായ ചന്ദ്രനും, അഞ്ചാമത്തെ ചിങ്ങത്തിന്റെ അധിപനായ സൂര്യനും, ആറാമത്തെ കന്യാധിപനായ ബുധനും, ഏഴാമത്തെ തുലാധിപനായ ശുക്രനും, എട്ടാമത്തെ വൃശ്ചികാധിപനായ കുജനും, ഒമ്പതാമത്തെ ദശാധിപൻ ധനുവിന്റെ അധിപനായ വ്യാഴവുമാകുന്നു. സൌകര്യത്തിന്നുവേണ്ടി അതാതു രാശിമാത്രമേ ഇനി കാണിയ്ക്കുന്നുള്ളു. "ആ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാണ് ദശാനാഥന്മാർ" എന്നു അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

(2-ാംപാദം)

ഗർഭശിഷ്ടദശാധിപൻ മകരംരാശിയുടെ അധിപനും രണ്ടാമത്തെ ദശാധിപൻ കുംഭത്തിന്റെ അധിപനും, മൂന്നാമത്തെ മീനത്തിന്റേയും, നാലാമത്തെ വൃശ്ചികത്തിന്റേയും, അഞ്ചാമത്തെ തുലാത്തിന്റേയും, ആറാമത്തെ കന്നിയുടേയും, ഏഴാമത്തെ കർക്കടകത്തിന്റേയും, എട്ടാമത്തെ ചിങ്ങത്തിന്റേയും, ഒമ്പതാമത്തെ ദശാധിപൻ മിഥുനത്തിന്റെ അധിപനുമാകുന്നു. വിസ്താരഭയത്താൽ ദശയു

ടെ നമ്പറും ദശാധിപന്റെ രാശിയും മാത്രമേ ഇനി കാണിയ്ക്കുന്നുള്ളു.

(മൂന്നാംപാദം)

1. ഇടവം, 2. മേടം, 3. മീനം, 4. കുംഭം, 5. മകരം, 6. ധനു, 7. മേടം, 8. ഇടവം, 9. മിഥുനം.

(നാലാംപാദം)

1. കർക്കടകം, 2. ചിങ്ങം, 3. കന്നി, 4. തുലാം, 5. വൃശ്ചികം, 6. ധനു, 7. മകരം, 8. കുംഭം, 9. മീനം, ഈ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു അതാത് ദശാധിപന്മാർ.

12

ഇനി, വലത്തെ കള്ളിയിലെ നടുവിരലിന്മേൽ വരുന്ന ഭരണി, പൂയം എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ദശാധിപന്മാരെയാണ് പറയുന്നത്.

ദാസീതിവഭൂലംഭേപാത്രം
സ്യാന്നാളീകംരാഗീവിശതി;
സിംഹധനാഢ്യോത്രാഹംസീതാ
മീമഗുരുഃ പുത്രൈശ്ശുഭേഞാഢഃ.

(ദക്ഷിണതാമരേ മദ്ധ്യതാരം ഒന്നാംപാദം)

1. വൃശ്ചികം, 2. തുലാം, 3 കന്നി, 4. കർക്കടകം, 5. ചിങ്ങം, 6. മിഥുനം, 7. ഇടവം, 8. മേടം, 9. മീനം—

(രണ്ടാംപാദം)

1. കുംഭം, 2. മകരം, 3. ധനു, 4. മേടം, 5. ഇടവം, 6. മിഥുനം, 7. കർക്കടകം, 8. ചിങ്ങം, 9 കന്നി—

(മൂന്നാംപാദം)

1. തുലാം, 2. വൃശ്ചികം, 3. ധനു, 4. മകരം, 5. കുംഭം 6. മീനം, 7. വൃശ്ചികം, 8. തുലാം, 9. കന്നി—

(നാലാംപാദം)

1. കർക്കടകം, 2. ചിങ്ങം, 3. മിഥുനം, 4. ഇടവം, 5. മേടം, 6. മീനം, 7. കുംഭം, 8. മകരം, 9. ധനു—ഈ രാ

ശികളുടെ അധിപന്മാരാണ് അതാതു് ദശകളുടേയും അധിപന്മാർ.

13

ഇനി, ഇടത്തെക്കള്ളിലെ നക്ഷത്രത്രിതയങ്ങളിൽ ഒന്നും മൂന്നും വിരലുകളിന്മേൽ വരുന്ന—രോഹിണി, തിരുവാതിര, മകം, ഉത്രം എന്നിങ്ങനെയുള്ള എട്ടു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ദശാധിപന്മാരെ പറയുന്നു.

ധനുർവ്യാലസ്ത്രീപാരഗമേവാ
താഡഥൗദീ പ്രോപ്യനധീദാസഃ
തസ്യിൻരാഗേന്ദ്രപധനാഢ്യഃ
പ്രായോരാഗീശിവതേസാഹി.

(വാമതാരേ ഒന്നാം പാദം)

1. ധനു, 2. മകരം, 3. കുംഭം, 4. മീനം, 5. മേടം, 6. ഇടവം, 7. മിഥുനം, 8. ചിങ്ങം, 9. കർക്കടകം—

(രണ്ടാംപാദം)

1. കന്നി, 2. തുലാം, 3. വൃശ്ചികം, 4. മീനം, 5. കുംഭം 6. മകരം, 7. മിഥുനം, 8. വൃശ്ചികം, 9. തുലാം—

(മൂന്നാംപാദം)

1. കന്നി, 2. ചിങ്ങം, 3. കർക്കടകം, 4. മിഥുനം, 5. ഇടവം, 6. മേടം, 7. ധനു, 8. മകരം, 9. കുംഭം—

(നാലാംപാദം)

1. മീനം, 2. മേടം, 3. ഇടവം, 4. മിഥുനം, 5. ചിങ്ങം, 6. കർക്കടകം, 7. കന്നി, 8. തുലാം, 9. വൃശ്ചികം— ഈ രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു അതാതിന്റെ ദശാധിപന്മാർ.

14

ഇനി, ഇടത്തെക്കള്ളിലെ ത്രിതയങ്ങളിൽ നടുവിരലിന്മേൽ വരുന്ന—മകീരം പൂരം എന്നിങ്ങനെയുള്ള—നാലു നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ദശാധിപന്മാരെ പറയുന്നു.

പ്രാപ്യസ്ഥിമധ്യാഹ്നസതേശംഭൂ–
ർയ്യൗരീയോമധ്യാനിത്യംപ്രകരം
ഗ്ഗുണേളക്ഷേതാനെസൗഹിപ്രാപ്യാന്നം
ധീമാനസമ്പൂശംഭുർദ്ധീരികാ.

(വാമതാരേ മദ്ധ്യതാരം ഒന്നാംപാദം)

1. മീനം, 2. കുംഭം, 3. മകരം, 4. ധനു, 5. വൃശ്ചികം, 6. തുലാം, 7. കന്നി, 8. ചിങ്ങം, 9. കർക്കടകം—

(രണ്ടാംപാദം)

1. മിഥുനം, 2. ഇടവം, 3. മേടം, 4. ധനു, 5. മകരം, 6. കുംഭം, 7. മീനം, 8. മേടം, 9. ഇടവം—

(മൂന്നാംപാദം)

1. മിഥുനം, 2. ചിങ്ങം, 3. കർക്കടകം, 4. കന്നി, 5. തുലാം, 6. വൃശ്ചികം, 7. മീനം, 8. കുംഭം, 9. മകരം—

(നാലാംപാദം)

1. ധനു, 2. വൃശ്ചികം, 3. തുലാം, 4. കന്നി, 5. ചിങ്ങം, 6. കർക്കടകം, 7. മിഥുനം. 8. ഇടവം 9. മേടം—ഈ രാശികളുടെ അധിപന്മാർ അതാതു് ദശകളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു.

15

ഇനി ഒന്നര ശ്ലോകം കൊണ്ടു്, "കാലചക്ര"പക്ഷത്തിൽ ഗർഭശിഷ്ട വരുത്തുവാനും, ഈ ദശകളുടെ സാമാന്യമായ ശുഭാശുഭഫലത്തേയും പറയുന്നു.

അംശൈസ്സ്യൃഷ്യകലാസ്സ്വദംശകമശോ–
ശാബ്ദൈർഗ്ഗുണിതാഃപുന–
ർഭക്താഃ സ്യു "ർന്നൃനഖൈ" സമാഃ, പുനരതഃ
ശേഷാശ്ച മാസാദയഃ;

മീനാദ്, വൃശ്ചികം വ്രജേദ്യദി തദാ,
ഷഷ്ഠാദഥാ കർക്കടം,
സിംഹാദഥാ മിഥുനം, തതോപി ഹരിഭം,
ചാപാൽ ച മേഷം തഥാ.

16

കഷ്ടഃ സ്യാദിഹ തത്പ്രവേശസമയഃ
കഷ്ടാ ദശാ ചോത്തരാ,
ചാരോ രാശ്യനതിക്രമേണ ശുഭദോ,
രാശ്യന്തരസ്ഥോഽശുഭഃ.

15. ജനനസമയത്തു്, അതാതു് നക്ഷത്രപാദത്തിൽ (നരാംശാത്മകമായ നവാംശകത്തിൽ) ചെന്നതു് കഴിച്ചു ബാക്കി ചെല്ലുവാനുള്ള ഇലിയും തിഷ്യതിയും വെച്ചു്, തിഷ്യതി 60-ൽ ഇറക്കി ഇലിയാക്കി, ആ കാലിന്റെ ദശാധിപന്മാരിൽ ഒന്നാമത്തെ രാശ്യധിപന്റെ ദശാസംവത്സരം കൊണ്ടു് പെരുക്കി, (ന്യൂനഖം) 200 കൊണ്ടു് ഹരിക്കുക. അപ്പോൾ കിട്ടുന്നതു്, ഗർശിഷ്ടദശാസംവത്സരമാകുന്നു. ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ ക്രമേണ 12-ലും, 30-ലും പെരുക്കി 200 കൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ചാൽ, മാസവും ദിവസവും കിട്ടുകയും ചെയ്യും. പിന്നെയും 60-ൽ പെരുക്കി ഹരിച്ചാൽ നാഴിക മുതലായതും ഉണ്ടാക്കാം. മീനത്തിൽനിന്നു് വൃശ്ചികത്തിലേക്കും, കന്നിയിൽനിന്നു് കർക്കിടകത്തിലേക്കും, ചിങ്ങത്തിൽനിന്നു് മിഥുനത്തിലേക്കും, മിഥുനത്തിൽനിന്നു് ചിങ്ങത്തിലേക്കും, ധനുവിൽനിന്നു് മേടത്തിലേക്കും ഏതേതു് ദശാധിപന്മാരാണു് പ്രവേശിക്കുന്നതു്,—

16. ആ ദശാകാലത്തിന്റെ പ്രവേശനസമയവും, പിന്നത്തെ ദശാകാലവും അശുഭപ്രദമാകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ, രാശികൾ ഇടവിടാതെ തുടർച്ചയായി ദശ പ്രവേശിക്കുന്നതു് ശുഭകരവും, രാശികൾ ഇടവിട്ടു് പ്രവേശിക്കുന്നതു് അശുഭപ്രദവുമാകുന്നു.

17

ഇനി ഈ കാലചക്രദശയിലെ അപഹാരാധിപന്മാരെയും, അപഹാരകാലത്തെയും അറിയുവാനാണ്, രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

കാലചക്രേഽപഹാരസ്യ പ്രക്രിയാഥ പ്രദർശ്യതേ;
തത്തദ്രാശിത്രികോണസ്ഥചരാദിനവരാശിപാഃ.

18

ക്രമേണ ഹ്യപഹർത്താര ഇഷ്ടാബ്ദൈർമൂലവത്സരം
നിഹത്യ സ്വഹരൈർല്ലബ്ധാ ഹ്യബ്ദാസ്ത്വസ്യാപഹാരകാഃ.

'ത്രികോണം' എന്നത്, ആ രാശിയും അതിൽനിന്ന് 5, 9 എന്നീ രാശികളുമാണല്ലോ. 'പാദംലേക' എന്നിത്യാദി ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഏതു രാശ്യധിപനാണ് അപഹാരം അറിയേണ്ടുന്ന കാലത്തെ ദശാധിപൻ എന്നറിയുക. മേല്പറഞ്ഞ ത്രികോണങ്ങളിൽ ഒന്ന് ചരരാശിയും, ഒന്ന് സ്ഥിരരാശിയും ഒന്ന് ഉഭയരാശിയുമായിരിക്കുമല്ലോ. മേല്പറഞ്ഞ ദശാധിപന്റെ രാശി ഏതാണെന്നോ, അതിന്റെ ത്രികോണത്തിലെ ചരരാശി മുതൽ ക്രമേണ ഒമ്പതു രാശികളുടെ അധിപന്മാരാകുന്നു, കാലചക്രദശയിലെ അപഹാരകർത്താക്കന്മാർ. ഉദാഹരണം:—അശ്വതി രണ്ടാംകാലിലാണ് ജനനമെന്നിരിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ മകരത്തിന്റെ അധിപനായ ശനിയാണ് ഗർഭശിഷ്ടദശാധിപൻ. ഈ മകരത്തിന്റെ ത്രികോണം ഇടവം, കന്നി, മകരം ഇതുകളാണല്ലോ. ഇതിൽ മകരം ചരരാശിയുമാണ്. അപ്പോൾ മകരം രാശിയുടെ അധിപന്റെ ദശയിൽ, ആദ്യത്തെ അപഹാരാധിപൻ മകരാധിപനായ ശനിയും രണ്ടാമത്തെ കുംഭാധിപനായ ശനിയും, മൂന്നാമത്തെ മീനാധിപനായ വ്യാഴവും, ഇങ്ങനെ ക്രമേണ ഒടുവിലത്തെ അപഹാരാധിപൻ കന്നിയുടെ അധിപനായ ബുധനുമാകുന്നു— ഇനി അപഹാരത്തിന്റെ സംവത്സരാദികളെ വരുത്തുവാനാണ് പറയുന്നത്.

'മുനിപുത്രഃ' എന്ന ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 10-ാം ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും ദശാസംവത്സരത്തെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതിൽ ഏതു് ഗ്രഹത്തിന്റെ അപഹാരമാണോ അറിയേണ്ടതു് അതിന്റെ സംവത്സരംകൊണ്ടു്, ഏതു ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിലെ അപഹാരം അറിയേണമൊ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാസംവത്സരത്തെ പെരുക്കി, ഇനി പറയാൻപോകുന്ന അതാതു് ത്രികോണത്തിന്റെ ഹാരകംകൊണ്ടു് ഹരിയ്ക്കുക. അപ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഫലം, അതാതിന്റെ അപഹാരസംവത്സരമാകുന്നു. ശിഷ്ടത്തെ 12-ലും 30-ലും 60-ലും പെരുക്കി മേല്പറഞ്ഞ ഹാരകംകൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു്, മാസം ദിവസം നാഴിക മുതലായതുമാകുന്നു.

19

ഇനി ആ ത്രികോണത്തിന്റെ ഹാരകം പറയുന്നു.

> ജ്ഞാനാഢ്യം, മദനാ, ഗജോ,
> ക്ഷോജാദനോഽജാദിഹാരകാഃ.

മേടത്രികോണത്തിന്റെ ഹാരകം ഒരുനൂറും, ഇടവത്രികോണത്തിന്റെ എൺപത്തഞ്ചും, മിഥുനത്രികോണത്തിന്റെ എൺപത്തിമൂന്നും, കർക്കടകത്രികോണത്തിന്റെ ഹാരകം എൺപത്താറുമാകുന്നു.

20

ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ അഞ്ചാംശ്ലോകത്തിൽ "ഛിദ്ര്യാദീനാം ദശാനാം യുഗപദവസിതിശ്ഛിദ്രകാലഃ സകല്യഃ" എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതിലേയ്ക്കു്, വേറെയും അഞ്ചുവിധത്തിൽകൂടി ദശകളെ വരുത്തുവാനുള്ള സമ്പ്രദായമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

> 'നേത്രാംഗനാംഗ'യുക്തോനിതശിശിരകരാൽ,
> 'നേത്രഗാത്രാഢ്യ'യുക്താത്,
> 'നന്ദനാഗാഢ്യ'യുക്താദപിനിധനപതേ-
> ശ്ചാപി നീതാഃ ക്രമേണ;

'നിർവ്വാണാധാനസംജ്ഞേ', പുനരപി ച, 'മഹാ-
സംജ്ഞിതോത്പന്നസംജ്ഞേ,'
പ്രോക്താന്ത്യാ 'മൃത്യുസംജ്ഞാ' മയയവനമണി-
ത്ഥാദിഭിഃ ശാസ്ത്രവിത്ഭിഃ.

ചന്ദ്രസ്ഫുടം നാലു ദിക്കിൽ വെച്ച്, ഒന്നിൽ 'നേത്രാംഗാനംഗ' എന്നു് (3 രാശിയും 3 തിയ്യതിയും, 20 ഇലിയും) കൂട്ടുക. മറെറാന്നിൽ നിന്നു് ഇതുതന്നെ വാങ്ങുകയും ചെയ്യുക. മറെറാരു ചന്ദ്രസ്ഫുടത്തിൽ 'നേത്രഗാത്രാഢ്യ' (1 രാശിയും 23 തിയ്യതിയും 20 ഇലിയും) എന്നു കൂട്ടുക നാലാമത്തേതിൽ 'നൃനംനാകാഢ്യഃ' (1 രാശിയും 10 തിയ്യതിയും) കൂട്ടുക. എന്നിട്ട് ഈ നാലു സ്ഫുടങ്ങളിൽ നിന്നും, അഷ്ടമാധിപസ്ഫുടം വെച്ച് അതിൽ നിന്നും. ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ഒന്നാംശ്ലോകംകൊണ്ട് നക്ഷത്രദശ വരുത്തുവാൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ദശകളെ വരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞതിന്നു് 'നിർവ്വാണദശാ' എന്നും, രണ്ടാമത്തേതിന്നു് 'ആധാനദശാ' എന്നും, മൂന്നാമത്തേതിന്നു് 'മഹാദശാ' എന്നും, നാലാമത്തേതിന്നു് 'ഉല്പന്നദശാ' എന്നും, ഒടുവിലത്തേതിന്നു് 'മൃത്യുദശാ' എന്നും ആകുന്നു പേരു്. ഇതു മയൻ യവനൻ മുതലായ ആചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്.

21

എത്ര കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നു് അറിവാൻ ഒരു സമ്പ്രദായാന്തരമാണു് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

ലഗ്നേ ബലിന്യുദയലഗ്നഗതോഡുതഃ സ്യാ-
ദിന്ദോരിവോഡുപദശാധിപതിക്രമേണ
കൃത്വാ ദശാമഖിലഖേടഗതോഡുശേഷാത്
സംയോജ്യ കല്പ്യമഖിലാബ്ദസമം തദായുഃ.

ലഗ്നത്തിന്നു് പൂർണ്ണബലം, ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ ആയുർഗ്ഗണനം ഫലിക്കുകയുള്ളൂ. ലഗ്നത്തിന്നു് ബലമില്ലെ

കിൽ ഇതു നോക്കകതന്നെ വേണ്ടെന്നൎത്ഥം. ലഗ്നത്തിന്റെയും, സൂൎയ്യാദി ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും സ്ഫുടംവെച്ച്, ഏട്ടാറിൽനിന്നും മുൻ (ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ ഒന്നാംശ്ലോകംകൊണ്ട്) പറഞ്ഞപ്രകാരം ദശ വരുത്തുക. ഈ വരുത്തിയ എട്ടു ദശകളേയും മാത്രം ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിയാൽ എത്ര കാണുന്നുണ്ടോ, അത്ര കൊല്ലം മാസം ദിവസം നാഴിക ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. ഇവിടെ രാഹുകേതുക്കളുടേയും കൂടി വേണമെന്നു പക്ഷാന്തരമുണ്ട്.

ദശാപഹാരച്ഛിദ്രപ്രകരണം എന്ന പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം

ഭാൎയ്യാവിചാരപ്രകരണം

ഭാൎയ്യ ഉണ്ടാവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങളും, ഭാൎയ്യയുടെ സ്വഭാവാദിഗുണദോഷങ്ങളും അറിവാൻ പറയുന്നു.

ദ്യൂനേ ബലോദ്രിക്തശുഭേശമിത്ര–
പ്രാപ്പേക്ഷിതേ, ദ്യൂനപതൗ സിതേ വാ;
സദൎഗ്ഗസംസ്ഥേ സബലേ ച ഭാൎയ്യാ
ഭവന്തി, തത്ഖേടഗുണാനുരൂപാഃ.

ഏഴാംഭാവം, ഏഴാംഭാവാധിപൻ, ശുക്രൻ ഇതിലൊന്നിന്ന് ബലവാന്മാരായ ശുഭന്മാരുടേയോ അതിന്റെ അധിപന്റേയോ ഒമ്പതാം ഭാവാധിപന്റേയോ അധിപസ്യഹൃത്തിന്റേയോ യോഗദൃഷ്ടികളിൽ ഒന്നെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുക; അതുകരം ബലവാന്മാരായിരിയ്ക്കുയും, ശുഭവൎഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുക—എന്നാൽ ഭാൎയ്യ ഉണ്ടാവാതിരിയ്ക്കയില്ല. ഇവയിൽ ഫലദാതാവായ ഗ്രഹത്തിന്റേയും, അതിന്ന് ഷഡ്വൎഗ്ഗാദിബന്ധമുള്ള മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടേയും സ്വഭാവാദിഗുണങ്ങളും ഭാൎയ്യയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും.

2

ഭാര്യ ഉണ്ടായാലും നശിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

പാപഃ പാപേക്ഷിതോ വാ യദി ബലരഹിതഃ,
പാപവർഗ്ഗസ്ഥിതോ വാ,
പുത്രസ്ഥാനാധിപോ വാ, മൃതിഭവനപതി –
ർമ്മാന്ദിരാശീശ്വരോ വാ;
നീചസ്ഥശ്ചാമരേഡ്യോ, മദപഗതസിതഃ,
പാപസംയുക്തശുക്രഃ,
കുര്യുസ്തേ ദാരനാശം മദനമുപഗതാഃ
സൌമ്യയോഗേക്ഷണോനാഃ.

1. പാപദൃഷ്ടിയുള്ള പാപൻ, 2. അല്ലെങ്കിൽ ബലഹീനതയുള്ള പാപൻ, 3. അല്ലെങ്കിൽ പാപവർഗ്ഗസ്ഥിതിയുള്ള പാപൻ, 4. അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ, 5. അഷ്ടമാധിപൻ, 6. ഗുളികരാശ്യധിപൻ, 7. നീചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന വ്യാഴം, 8. വൃശ്ചികരാശിയിലോ പാപനോടു് കൂടിയോ നില്ക്കുന്ന ശുക്രൻ; ഇതിലേതെങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം 7-ാംഭാവത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, ആ ഗ്രഹത്തിന്നു് ശുഭന്മാരുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഭാര്യ മരിക്കുന്നതാകുന്നു.

3

ക്ഷീണേന്ദുനാ യുവതിഭേഽന്യുഗതഃ സുരേഡ്യഃ
പാപാഃ സുഖേ യദി വദന്തി കളത്രഹാനിം;
സ്ത്രീസംഗമാർപ്പിതധനോ മദനേഽഹിമാനോ–
ർന്ദാബ്ജയോസ്തു വിസുതോ, വികളത്രകോ വാ.

ക്ഷീണനായ ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും കന്നിയിൽ നില്ക്കുക; മിഥുനത്തിൽ പാപന്മാരും ഉണ്ടാവുക; ഇങ്ങനെയിരിക്കു

മ്പോൾ മീനലഗ്നത്തിൽ ജനിച്ചാൽ, ഭാൎയ്യ മരിയ്ക്കുന്നതാണു്. ഏഴാംഭാവത്തിൽ രാഹുവും സൂൎയ്യനും ഉള്ളവൻ സ്ത്രീവിഷയമായിത്തന്നെ ചെലവു് ചെയ്തു് ധനമെല്ലാം നശിപ്പിയ്ക്കും. ഏഴാംഭാവത്തിൽ ശനിയും ചന്ദ്രനുമാണുള്ളതെങ്കിൽ, പുത്രനുണ്ടാവില്ലെന്നു് തീൎച്ചയാണു്, ഭാൎയ്യ തന്നെ ഉണ്ടായില്ലെന്നും വരാം.

4

ശുക്രേ ധീധൎമ്മാസ്തഗേ ഭാനുയുക്തേ
ഭൗമാഢ്യേ വാ ദാരവൈകല്യമാഹുഃ;
സൗമ്യേ നീചാരാതിഭേ സപ്തമസ്ഥേ
ഭാൎയ്യാ ദുഷ്ടാ ജാരിണീ വൈശികീ വാ.

ശുക്രൻ, സൂൎയ്യനോടുകൂടി, അല്ലെങ്കിൽ കുജനോടുകൂടി 5–7–9 ഇതിലൊരു ഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ, ഭാൎയ്യയ്ക്കു് അംഗവൈകല്യം ഉണ്ടാവുന്നതാകുന്നു. ബുധൻ നീചത്തിലോ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നില്ക്കുകയും, ആ നില്ക്കുന്ന രാശി ഏഴാംഭാവമായി വരികയും ചെയ്താൽ, ഭാൎയ്യ ദുഷ്ടയോ ജാരഗാമിനിയോ അല്ലെങ്കിൽ വേശ്യാവൃത്തിയോടുകൂടിയവൾ തന്നെയോ ആയിരിയ്ക്കും.

5

ഭാൎയ്യാധിപേ വ്യയഗതേ, തനുജന്മപത്യോഃ
പാപാഢ്യയോൎമ്മദഗയോഃ സുതദാരഹീനഃ;
സൗരാരയോൎമ്മദഗയോരമൃതാംശുരാശി–
സമ്പ്രാപ്തയോരിഹ ഭവേത് കില ശോഭനാ സ്ത്രീ.

ഏഴാംഭാവാധിപൻ 12–ലും, ലഗ്നാധിപനും ജന്മാധിപനും ഒരു പാപനും ഏഴിലും നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ചവന്നു് പുത്രനും ഭാൎയ്യയും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ശനിയും കുജനും കൎക്കിടകത്തിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ, മകരം ലഗ്നത്തിൽ ജനിച്ചവന്റെ ഭാൎയ്യ. ഉത്തമസ്ത്രീയായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

6

ഉഗ്രഗ്രഹൈഃ സിതചതുരശ്രസംസ്ഥിതൈ-
ർമ്മധ്യസ്ഥിതേ ഥ്ഥതനയേഽഥവോഗ്രയോഃ;
സൌമ്യഗ്രഹൈരസഹിതസന്നിരീക്ഷിതേ,
ജായാവധോ ദഹനനിപാതപാശജഃ.

1. പാപന്മാർ ശുക്രന്റെ ചതുരശ്രത്തിൽ നില്ക്കുക, 2. അല്ലെങ്കിൽ ശുക്രന്റെ ഇരുവശത്തും പാപന്മാരുണ്ടാവുക; ഈ രണ്ടു യോഗത്തിലും ശുക്രന്ന് ശുഭന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികാം ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുകയും വേണം; ഇങ്ങനെയുള്ള സമയത്തു ജനിച്ചവന്റെ ഭാര്യ അഗ്നികൊണ്ടോ, വീണിട്ടോ, കെട്ടി തൂങ്ങിയിട്ടോ മരിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

7

ലോഹോദയേ ഥ്ഥതനയേഽസ്തചക്രസന്ധൌ
വന്ധ്യാപതിഃ, യദി ന സുതർക്ഷമിഷ്ടയുക്തം;
പാപഗ്രഹൈർവ്യയമദലഗ്നരാശിസംസ്ഥൈഃ
ക്ഷീണേ ശശിന്യസുതകളത്രജന്മധീസ്ഥേ.

ഇടവം കന്നി മകരം ഇതിലൊരു ലഗ്നത്തിൽ ജനിയ്ക്കുക; ലഗ്നത്തിൽ ശനി നില്ക്കുക; അഞ്ചാംഭാവത്തിന്ന് ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോഗം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ യാതൊന്നും ഇല്ലാതിരിയ്ക്കുക; 7-ൽ ശുക്രൻ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ ഭാര്യ വന്ധ്യയായിരിയ്ക്കും. ലഗ്നത്തിലും ഏഴിലും പന്ത്രണ്ടിലും പാപന്മാരും, ക്ഷീണനായ ചന്ദ്രൻ അഞ്ചിലും നിന്നാൽ, പുത്രനും ഭാര്യയും ഉണ്ടാകയുമില്ല.

8

അസിതകുജയോർവ്വർഗ്ഗേഽസ്തസ്ഥേ
സിതേ തദവേക്ഷിതേ
പരയുവതിഗ,സ്തൌ ചേത് സേന്ദൂ
സ്ത്രിയാ സഹ പുംശ്ചലഃ;

ഭൃഗുജശശിനോരസ്തേഽഭാര്യോ
നരോ വിസുതോഽപി വാ,
പരിണതതനൂ നൃസ്ത്രീ നോർദ്ദൃഷ്ടൌ
ശുഭൈഃ പ്രമദാപതീ.

ശുക്രൻ ശനിയുടേയോ കുജന്റേയോ വർഗ്ഗത്തിൽ ഏഴിൽ നില്ക്കുകയും, ആ ശുക്രന്ന് ശനിയുടേയും, കുജന്റേയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, പരസ്ത്രീസക്തനായിരിക്കും. ഈ യോഗത്തിൽത്തന്നെ ശനികുജന്മാർ, ചന്ദ്രനോട് കൂടിയാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഭർത്താവിന്ന് പുറമെ, ഭാര്യയും പരപുരുഷരതയായിരിക്കും. എവിടെ ആയാലും വിരോധമില്ല, ചന്ദ്രനും ശുക്രനും ഒരേ രാശിയിലും, ശനിയും കുജനും അതിന്റെ ഏഴാംഭാവത്തിലും, നില്ക്കുന്നവെങ്കിൽ ഭാര്യതന്നെ ഉണ്ടാവില്ല; അഥവാ ഭാര്യ ഉണ്ടായാലും പുത്രനുണ്ടാവില്ലെന്ന് തീർച്ചയുമാണ്. ഒരു സ്ത്രീഗ്രഹവും, ഒരു പുരുഷഗ്രഹവും ലഗ്നത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയും, ശുഭദൃഷ്ടിയുള്ള ശനികുജന്മാർ ഏഴിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, വളരെ പ്രായമായതിന്നുശേഷം മാത്രം വളരെ പ്രായംചെന്ന സ്ത്രീയെ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

9

ശുക്രേ ബലോനേ, ശനിവർഗ്ഗസംസ്ഥേ
ദാസ്യാദിസക്തഃ ശനിയുക്തദൃഷ്ടേ;
കുജേന ദൃഷ്ടേ കുജവർഗ്ഗസംസ്ഥേ
ജീവേക്ഷണോനേ പരദാരസക്തഃ.

ഏതു ഭാവത്തിലായാലും വിരോധമില്ല. വിബലനായിരിക്കുന്ന ശുക്രൻ ശനിവർഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുകയും, അതിന്ന് ശനിയുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടാവുകയും

ചെയ്താൽ, ദാസി മുതലായ നിന്ദ്യസ്ത്രീകളിൽ സക്തനാ യിരിക്കും. ഇതുപോലെതന്നെ ശുക്രന്ന് കുജന്റെ ദൃഷ്ടി യുണ്ടാവുകയും, കുജവർഗ്ഗത്തിൽ നില്ക്കുകയും, വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, പരസ്ത്രീസക്ത നായിരിക്കും.

10

ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുണ്ടാകുവാനുള്ള ലക്ഷണമാ ണ് ഇനി പറയുന്നത്.

ലഗ്നേന്ദുജാമിത്രതദീശശുക്രൈർ-
ദ്വിദേഹരാശ്യംശഗതൈർദ്വിഭാര്യഃ;
സ്വോച്ചാദിഗൈരന്യൈർബ്ബഹുവല്ലഭഃ സ്യാൽ,
കളത്രഗൈർവ്വാ വിഹഗൈർവ്വികല്പ്യഃ.

ലഗ്നം, ചന്ദ്രൻ, ഇതുകളുടെ ഏഴാംഭാവം, ഈ രാശി കളോ നവാംശകരാശികളോ ഉഭയരാശികളാവുക; അപ്ര കാരംതന്നെ ഈ ഭാവാധിപന്മാരും ശുക്രനും നില്ക്കുന്നത്, ഉഭയരാശിയിലോ, ഉഭയനവാംശകത്തിലോ ആയിരിക്കു കയും ചെയ്ക; എന്നാൽ, രണ്ടു ഭാര്യമാരുണ്ടാകും. ഈ അധി പന്മാർ ഉച്ചം മുതലായ സ്ഥാനങ്ങളിലാണ് നില്ക്കുന്നതെ ങ്കിൽ, വളരെ ഭാര്യമാരും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഏഴാംഭാവ ത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഭാര്യമാരുടെ തുകയെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.

11

ഭാര്യയുടെ ദിക്കും, നക്ഷത്രവും ഏതായിരിക്കുമെന്നറി യാൻ പറയുന്നു.

ജന്മേശലഗ്നേശമദേശഭാംശ-
ത്രികോണനീചോച്ചഗൃഹേഷു ജാതം;
ദാരേശഭാംശസ്ഥിതവീക്ഷകാണാം
താരേഷു ജാതം ച വദേത് കളത്രം.

1 ജന്മാധിപനും ലഗ്നാധിപനും സപ്തമാധിപനും നി ല്ക്കുന്ന രാശി, 2 ഇതുകളുടെ നവാംശകരാശി, 3 ഇതുകളുടെ

യെല്ലാം ത്രികോണങ്ങളാം, 4 ജന്മാധിപന്റെയും, ഏഴാംഭാവത്തിന്റെയും ലഗ്നാധിപന്റെയും നീചരാശികളും, 5 ഇവകളുടെ ഉച്ചരാശികളും; ഇതിലൊരു കൂറിലായിരിക്കും ഭാര്യയുടെ ജനനം. ഭാര്യ 1 സപ്തമാധിപൻ, 2 ഏഴിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം. 3 ഏഴിലേയ്ക്കു് ദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹം; ഇതിലൊന്നിന്റെ നക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ചവളായിരിക്കുമെന്നും മതി.

12

ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ ഏതേതു് നക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ചവരായിരിക്കുമെന്നറിവാൻ പറയുന്നു.

ലഗ്നേശശുക്രസ്ഫുടയോഗതാരം,
ലഗ്നാധിപാസ്തേശസംയുതം വാ;
കളത്രജന്മ പ്രവദന്തി പുംസഃ;–
സ്ത്രൈവ നാര്യാഃ ഖലു ഭർത്തൃജന്മ.

ലഗ്നാധിപന്റെയും ശുക്രന്റെയും സ്ഫുടങ്ങളാം തമ്മിൽ കൂട്ടി, അതിൽനിന്നു് കാണുന്ന നക്ഷത്രത്തിലായിരിക്കും ഭാര്യയുടെ ജനനം; അല്ലെങ്കിൽ, ലഗ്നാധിപന്റെയും ഏഴാംഭാവാധിപന്റെയും സ്ഫുടങ്ങളാം തമ്മിൽകൂട്ടിയതിൽനിന്നു് കാണുന്ന നക്ഷത്രത്തിലായെന്നും വരാം. ഭർത്താവു് ഏതു് നക്ഷത്രജാതിയായിരിക്കുമെന്നു് അറിവാൻ, ഇപ്രകാരം തന്നെ സ്ത്രീയുടെ ലഗ്നാദ്യധിപന്മാരുടെ സ്ഫുടങ്ങളാം കൂട്ടി, വിചാരിക്കുകയും വേണം.

13

ഇനി ഭാര്യ ഏതു ദിക്കിൽ ജനിച്ചവളായിരിക്കുമെന്നറിവാൻ പറയുന്നു.

ഭാര്യാസ്ഥിതാവേക്ഷകരാശിദിഗ്ഭ്യോ,
വാസ്തേശശുക്രസ്ഫുടയോഗദിഗ്ഭ്യഃ
ഭാര്യാം വദേദ്, ദ്വാദശഭാംശകൈരന്യ–
ത്ഥാദാദിഭിശ്ചാപ്യപി പ്രകല്പ്യം.

ഏഴാംഭാവത്തിൽ നില്ക്കുകയും, അവിടേയ്ക്കു് നോക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ ദിക്കു് ഏതാണോ, ആ ദിക്കിൽ നിന്നായിരിയ്ക്കും ഭാര്യയെ ലഭിയ്ക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ, സപ്തമാധിപന്റേയും ശുക്രന്റേയും സ്ഫുടങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടന്ന രാശിയുടെ ദിക്കിൽ നിന്നായെന്നും വരാം. ഈ പറഞ്ഞ രാശികൾ സ്ഥിരങ്ങളാണെങ്കിൽ വിവാഹം സമീപത്തിൽനിന്നും, ഉഭയ രാശികളാണെങ്കിൽ കുറെ ദൂരത്തിൽനിന്നും, ചരരാശികളാണെങ്കിൽ വളരെ ദൂരത്തിൽനിന്നും, ആയിരിയ്ക്കുമെന്നും വിചാരിയ്ക്കണം.

14

ഭാര്യാഗൃഹത്തിലെ ധനസ്ഥിതിയും, ഭാര്യയുടെ രൂപലാവണ്യവും അറിവാൻ പറയുന്നു.

ദാരേശേ ബലസംയുക്തേ വിവാഹോ ധനിനാം കലാത്;
ബലഹീനേ ദരിദ്രാണാം, ന സ്യാദ്രൂപവതീ ച സാ.

ഏഴാം ഭാവാധിപന്നു് പൂർണ്ണബലമുണ്ടെങ്കിൽ, വിവാഹം ധനസമൃദ്ധിയുള്ള കലത്തിൽ നിന്നായിരിയ്ക്കും; ഭാര്യ രൂപവതിയുമായിരിയ്ക്കും. അതു് (7–ാംഭാവാധിപൻ) ദുർബ്ബലനാണെങ്കിൽ വിവാഹം ദാരിദ്ര്യമുള്ള കലത്തിൽ നിന്നും, ഭാര്യ വിരൂപയുമായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും..

15

ഏതു രാശിയിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീയെയാണു് ഭാര്യയായി സ്വീകരിയ്ക്കേണ്ടതു് എന്നറിവാൻ രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നു.

അന്ത്യേശരാശ്യാശ്രിതഭം, തദംശഭവനം,
തസ്യോച്ചഭം, നീചഭം,
ശുക്രാധിഷ്ഠിതഭം, തദസ്യഭ,മിനാം
ശർക്ഷത്രികോണം വിധോഃ;

ഇന്ദോരഷ്ടകവർഗ്ഗകേ/ക്ഷണപഹൃതേ,
വ്യൂഹാഷ്ടവർഗ്ഗേ തഥാ;
ഭേഷ്വാഢ്യശുഭം; സിതാഷ്ടകഗണേ–
പ്യസ്യാസ്സനാഥാക്ഷയുക്.

1 ഏഴാംഭാവാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, 2 നവാംശക രാശി, 3 അതിന്റെ ഉച്ചരാശി. 4 നീചരാശി, 5 ശുക്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, 6 അതിന്റെ ഏഴാംരാശി, 7 ചന്ദ്രന്റെ ദ്വാദശാംശകരാശി, 8 അതിന്റെ ത്രികോണങ്ങൾ, 9 ചന്ദ്രന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗത്തിലും, 10 സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിലും ഫലാധിക്യമുള്ള രാശികൾ, 11 ശുക്രാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ശുക്രൻ നില്ക്കുന്നതിൽനിന്നു് ഏഴാംഭാവാധിപന്റെ അക്ഷങ്ങൾ വീണിട്ടുള്ള രാശികൾ—ഇതിലേതെങ്കിലും ഒന്നിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോൾ ജനിച്ച കന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു് ശുഭപ്രദമാകുന്നു.

16

ചന്ദ്രാഷ്ടവർഗ്ഗേ തത്കക്ഷ്യാപത്യക്ഷാന്വിതരാശിജാ;
ലഗ്നേശാശ്രിതഭാംശർക്ഷഭവജാ ച ശുഭാ വധൂഃ.

ചന്ദ്രാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന കക്ഷ്യാധിപന്റെ അക്ഷം വീണിട്ടുള്ള രാശികളിൽ ജനിച്ച കന്യകയേയും, ലഗ്നാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി നവാംശകരാശി ഇവകളിൽ ജനിച്ച കന്യകയേയും, വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു് ശുഭപ്രദമാകുന്നു.

17

എത്ര ഭാര്യമാരുണ്ടാവുമെന്നറിവാൻ പറയുന്നു.

ശുക്രാത് സപ്തമഭാഗ്യപൌ, ഹിമകരാത്
ലഗ്നാത് ച ഭാഗ്യാധിപാ,–

ഭൈതരാശ്രിതഭേഷു ശോധനവിധൌ
ശിഷ്ടാക്ഷസംഖ്യാ സ്ത്രിയഃ;
യദ്വാഽന്ത്യേശ്വരതുംഗനീചഭവിശു–
ദ്ധാക്ഷൈഷ്വിവാഹഃ സമഃ;
സംഖ്യാല്പാ തു മദേശ്വരേഽതിവിബലേ
വീര്യ്യാന്വിതേ ഭൂയസീ.

ശുക്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയിൽനിന്ന്, 1 ഏഴാംഭാവാധിപൻ, 2 ഒമ്പതാംഭാവാധിപൻ, 3 ലഗ്നത്തിൽനിന്നും, 4 ചന്ദ്രനിൽനിന്നും, ഒമ്പതാംഭാവാധിപന്മാർ — ശുക്രന്റെ ഗുണപിണ്ഡമുണ്ടാക്കുവാൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം രണ്ടുവിധം ശോധനവും കഴിഞ്ഞാൽ, മേല്പറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന രാശികളിലെല്ലാംകൂടി ബാക്കി എത്ര ഫലമാണുള്ളത്, അത്ര ഭാര്യമാർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ ശോധിച്ചതിനുശേഷം, ഏഴാംഭാവാധിപന്റെ തുംഗരാശിയിലും നീചരാശിയിലുംകൂടി ബാക്കി കാണുന്ന ഫലത്തോളം ഭാര്യമാർ ഉണ്ടാവുമെന്നും വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ, ഇതു രണ്ടും രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ (വിരുദ്ധമായിട്ട്) കാണുന്നുവെങ്കിൽ, ഏഴാംഭാവാധിപൻ തീരെ ബലഹീനനാണെങ്കിൽ കുറഞ്ഞ സംഖ്യയോളവും, അതിബലവാനാണെങ്കിൽ അധികം കാണുന്ന സംഖ്യയോളവും, ആണ് ഭാര്യമാരുണ്ടാവുക എന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

18

മനുഷ്യസാമാന്യമായി പറയുന്നതിൽ ചില ഫലങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്ക് അസംഭവങ്ങളായി വരാവുന്നതിനാൽ അതിന് ഉപപത്തിയും, സ്ത്രീകളെസ്സംബന്ധിച്ച് വിചാരിക്കേണ്ട മററു ചില വിശേഷവിധികളും പറയുന്നു.

യദ്യത് ഫലം നരഭവേഽക്ഷമമംഗനാനാം
  തത്തദ്വദേത് പതിഷു, വാ സകലം വിധേയം;
താസാം തു ഭർത്തൃമരണം നിധനേ, വപുസ്തു
  ലഗ്നേന്ദുഗം, സുഭഗതാസ്തമയേ പതിശ്ച.

സ്ത്രീജാതകത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് യോഗ്യമായിക്കാണുന്ന ഫലങ്ങളെല്ലാം സ്ത്രീയ്ക്കുണ്ടാവുമെന്ന് പറയാം. രാജയോഗം മുതലായി സ്ത്രീകൾക്ക് അയോഗ്യങ്ങളായ ഫലങ്ങളും സ്ത്രീജാതകത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതെല്ലാം ഭർത്താവിന്നുണ്ടാവുമെന്നും പറയേണ്ടതാകുന്നു. അഥവാ, എല്ലാംതന്നെയും ഭർത്താവിന്നുണ്ടാവുമെന്നും വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ഭർത്തൃമരണത്തെക്കുറിച്ച്, സ്ത്രീ ജനിച്ച രാശിയുടെ എട്ടാംഭാവംകൊണ്ടും, ശരീരസൌന്ദര്യാദികൾ ലഗ്നം ജന്മം ഇതുകളെക്കൊണ്ടും, ഭർത്താവിന്റെ സൌന്ദര്യം, സ്വഭാവം മുതലായവയെക്കുറിച്ചും സൌഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ചും ഏഴാംഭാവംകൊണ്ടുമാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്.

19

ഇനി, സ്ത്രീകളുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ ചിന്തിക്കേണ്ടും പ്രകാരമാണ് നാല് ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

യുഗ്മേഷു ലഗ്നശശിനോഃ പ്രകൃതിസ്ഥിതാ സ്ത്രീ,
  സച്ഛീലഭൂഷണയുതാ ശുഭദൃഷ്ടയോസ്തു;
ഓജസ്ഥയോസ്തു പുരുഷാകൃതിശീലയുക്താ,
  പാപാ ച പാപയുതവീക്ഷിതയോർഗ്ഗുണോനാ.

കന്യകയുടെ ലഗ്നവും ജന്മവും (ഇടവം കർക്കടകം ഇങ്ങനെയുള്ള) യുഗ്മരാശികളാണെങ്കിൽ സ്ത്രീസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവളും, ഈ ലഗ്നവും ജന്മവും ആയ യുഗ്മരാശികളിലേയ്ക്കുതന്നെ ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ, അതിസൌശീല്യവതിയുമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച്, ലഗ്നവും ജന്മവും (മേടം മിഥുനം മുതലായ) ഓജരാശിയാണെങ്കിൽ, സ്ത്രീത്വം കുറഞ്ഞ് ആകൃതികൊണ്ടും പ്രകൃതികൊണ്ടും പൌരുഷപ്രധാനയായിരിക്കയും, പാപന്മാരുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ

ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഗുണമുണ്ടാവില്ലെന്നുമാത്രമല്ല പാപസ്വഭാവ മുണ്ടായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

20

കന്യൈവ ദുഷ്ടാ, വ്രജതീഹ ദാസ്യം,
സാദ്ധ്വീ സമായാ കുചരിത്രയുക്താ;
ഭൂമ്യാത്മജർക്ഷേ ക്രമശോഽംശകേഷു
വക്രാർക്കിജീവേന്ദുജഭാർഗ്ഗവാണാം.

കന്യകയുടെ ലഗ്നമോ ജന്മമോ ഒന്ന്, മേടം വൃശ്ചികം ഇതിലൊരു രാശിയിൽ കുജന്റെ ത്രിംശാംശകമാണെങ്കിൽ, അവരം കന്യകയായിരിയ്ക്കുമ്പോഠംത്തന്നെ ദുഷ്ടയും, ശനിയുടെ ത്രിംശാംശകമാണെങ്കിൽ ദാസ്യവൃത്തി ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നവളും, വ്യാഴത്തിന്റേതാണെങ്കിൽ പതിവ്രതയും, ബുധന്റേതാണെങ്കിൽ മായാവതിയും, ശുക്രന്റെ ത്രിംശാംശകമാണെങ്കിൽ ചാരിത്രശുദ്ധിയില്ലാത്തവളുമായിരിയ്ക്കും.

21

ദുഷ്ടാ, പുനർഭൂഃ, സഗുണാ, കലാജ്ഞാ,
ഖ്യാതാ ഗുണൈശ്ചാസുരപൂജിതർക്ഷേ;
സ്യാത് കാപടീ, ക്ലീബസമാ, സതീ ച,
ബൌധേ ഗുണാഢ്യാ, പ്രവികീർണ്ണകാമാ.

ലഗ്നമോ ജന്മമോ ഇടവം തുലാം ഇതിലൊരു രാശിയാണെങ്കിൽ, കുജന്റെ ത്രിംശാംശകത്തിൽ ജനിച്ചാൽ ദുഷ്ടയും, ശനിയുടെ ത്രിംശാംശകത്തിലായാൽ, ആദ്യഭർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് സജാതീയനായ മറെറാരു പുരുഷന്റെ ഭാര്യയായി ഇരിയ്ക്കുന്നവളും, വ്യാഴത്തിന്റെ അംശത്തിലാണെങ്കിൽ ഗുണവതിയും, ബുധന്റെ അംശത്തിലാണെങ്കിൽ സംഗീതം മുതലായ കലാവിദ്യകളിൽ നിപുണയും, ശുക്രന്റെ ത്രിംശാംശകത്തിലാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ സൌശീല്യം മുതലായ ഗുണങ്ങളാംകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധിയുള്ളവളുമായിരിയ്ക്കും.

ജന്മലഗ്നങ്ങളിലൊന്ന് മിഥുനം കന്നി ഈ രാശികളിലൊന്നിലെ കുജത്രിംശാംശകമാണെങ്കിൽ, കപടസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവളും, ശനിത്രിംശാംശകമാണെങ്കിൽ നപുംസകവും, വ്യാഴാംശകമാണെങ്കിൽ പതിവ്രതയും, ബുധാംശകമാണെങ്കിൽ ഗുണവതിയും, ശുക്രന്റെ ത്രിംശാംശകമാണെങ്കിൽ പല പുരുഷന്മാരേയും ആഗ്രഹിക്കുന്നവളുമായിരിക്കും.

22

സ്വച്ഛന്ദാ, പതിഘാതിനീ, ബഹുഗുണാ,
ശില്പിന്യ,സാധ്വീ,ന്ദുഭേ;
ന്റാചാരാ, കുലടാർക്കഭേ, നൃപവധൂഃ,
പുംശ്ചേഷ്ടിതാ,ഽഗമ്യഗാ;
ജൈവേ നൈകഗുണാഽല്പരത്യ, തിഗുണാ,
വിജ്ഞാനയുക്താ, സതീ;
ദാസീ, നീചരതാ,ഽർക്കിഭേ, പതിരതാ,
ദുഷ്ടാഽപ്രജാ സ്വാംശകൈഃ

മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ ലഗ്നമോ ചന്ദ്രനോ ഒന്ന് കർക്കടകത്തിലെ കുജന്റെ ത്രിംശാംശകമായാൽ, ആർക്കും കീഴടങ്ങാതെ യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിക്കുന്നവളും, ശനിയുടെ അംശകമായാൽ ഭർത്താവിനെ ഹിംസിക്കുന്നവളും, വ്യാഴത്തിന്റെ അംശകമാണെങ്കിൽ വളരെ നല്ല ഗുണമുള്ളവളും, ബുധാംശകമാണെങ്കിൽ ശില്പവിദ്യയിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവളും, ശുക്രന്റെ ത്രിംശാംശകമാണെങ്കിൽ കുലടയുമായിരിക്കും.

ചിങ്ങത്തിലെ കുജാംശകത്തിൽ ജനിച്ചാൽ പുരുഷാചാരത്തോടുകൂടിയവളും, ശനിയുടെ അംശകത്തിലായാൽ കുലടയും, വ്യാഴാംശകത്തിലായാൽ രാജഭാര്യയും, ബുധാംശകത്തിലായാൽ പുരുഷപ്രകൃതിയോടുകൂടിയവളും, ശുക്രാംശകത്തിലായാൽ അർഹതയില്ലാത്ത പുരുഷനെ ഗമിക്കുന്നവളുമായിരിക്കും.

ധനു മീനം ഇതുകളിലെ കുജത്രിംശാംശകത്തിൽ ജനിച്ചാൽ അനേകം ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവളും, ശനിയുടെ അംശകത്തിലായാൽ അല്പരതിയോടു (ക്ഷീണവേഗത്തോടു) കൂടിയവളും, വ്യാഴാംശകത്തിലായാൽ അതിയായ ഗുണമുള്ളവളും, ബുധാംശകത്തിലായാൽ വിജ്ഞാനമുള്ളവളും, ശുക്രത്രിംശാംശകത്തിൽ ജനിച്ചാൽ പതിവ്രതയുമായിരിക്കും.

ലഗ്നമോ ചന്ദ്രനോ ഒന്നു് മകരം കുംഭം ഇതിലൊന്നിലെ കുജാംശകമാണു് എങ്കിൽ ദാസിയും, ശനിയുടെ അംശകത്തിലാണെങ്കിൽ നീചപുരുഷന്മാരിൽ ആസക്തിയുള്ളവളും, വ്യാഴാംശകമാണെങ്കിൽ പതിവ്രതയും ബുധാംശകമാണെങ്കിൽ ദുഷ്ടയും, ശുക്രത്രിംശാംശകമാണെങ്കിൽ സന്താനമില്ലാത്തവളുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

23

ശശിലഗ്നസമായുക്തൈഃ ഫലം ത്രിംശാംശകൈരിദം;
ബലാബലവികല്പേന തയോരുക്തം വിചിന്തയേത്.

ലഗ്നമായാലും ചന്ദ്രനായാലും ശരി, ത്രിംശാംശകം ഓരോ രാശികളിലും വന്നാലത്തെ ഫലം ഇങ്ങനെയാകുന്നു. എന്നാൽ, ഇതുകളിൽവെച്ചു് ബലാധിക്യമുള്ളതിന്റെ ഫലമാണു് അനുഭവിക്കുക എന്നറിയുകയും വേണം.

24

സ്ത്രീകളുടെ ഭർത്തൃസംബന്ധമായ അറിവുകളാണു് ഇനി അഞ്ചു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

ശൂന്യേ കാപുരുഷോഽബലേഽസ്തഭവനേ
സൗമ്യഗ്രഹാവീക്ഷിതേ,
ക്ലീബോഽസ്തേ ബുധമന്ദയോശ്ചരഗൃഹേ
നിത്യം പ്രവാസാന്വിതഃ;

ഉത്സൃഷ്ടാ തരുണേന കുജേ തു വിധവാ
ബാല്യേഽസ്തരാശിസ്ഥിതേ,
കന്യൈവാശുഭവീക്ഷിതേഽർക്കതനയേ
ദ്യൂനേ ജരാം ഗച്ഛതി.

ഏഴാംഭാവത്തിൽ ഗ്രഹവും ആ ഭാവത്തിന്ന് ബലവും ശുഭദൃഷ്ടിയുമില്ലാതിരുന്നാൽ ഭർത്താവ് നിന്ദ്യനും, ഏഴിൽ ബുധനോ ശനിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഭർത്താവ് നപുംസകവും, ആ ഭാവം ചരരാശിയാണെങ്കിൽ ഭർത്താവ് ദേശസഞ്ചാരിയുമായിരിക്കും. ഏഴിൽ പാപദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയ സൂര്യനാണെങ്കിൽ അവൾ ഭർത്താവിനാൽ ത്യജിക്കപ്പെടുകയും, പാപദൃഷ്ടിയുള്ള കുജനാണെങ്കിൽ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ വൈധവ്യം സംഭവിക്കുകയും, പാപദൃഷ്ടിയുള്ള ശനിയാണ് ഏഴിൽ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ കന്യകയായിത്തന്നെ വാർദ്ധക്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

25

ആഗ്നേയൈർവ്വിധവാസ്തരാശിസഹിതൈ-
ർമ്മിശ്രൈഃ പുനർഭൂർഭവേത്,
ക്രൂരേ ഹീനബലേഽസ്തഗേ സ്വപതിനാ
സൌമ്യേക്ഷിതേ പ്രോജ്ഝിതാ
അന്യോന്യാംശഗയോഃ സിതാവനിജയോ-
രന്യപ്രസക്താംഗനാ,
ദ്യൂനേ വാ യദി ശീതരശ്മിസഹിതേ
ഭർത്തുസ്തദാനുജ്ഞയാ.

ഏഴാം ഭാവത്തിൽ ആഗ്നേയഗ്രഹങ്ങൾ * ഉണ്ടെങ്കിൽ, വൈധവ്യം സംഭവിക്കും. അവിടെ (ഏഴിൽ) ആഗ്നേയന്മാരും ശുഭന്മാരുമുണ്ടെങ്കിൽ, ആദ്യഭർത്താവിനെ ത്യജിച്ച് രണ്ടാമത്ത് ഒരു സജാതീയനായ ഭർത്താവിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ബലഹീനനായ പാപൻ ഏഴിൽ

---

* സൂര്യനും, കുജനും, കേതുവുമാണ് ആഗ്നേയഗ്രഹങ്ങൾ.

നില്ക്കുകയും അതിന്നു ശുഭദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഭർത്താവിനാൽ ത്യജിയ്ക്കപ്പെടും. ഭാവം ഏതായാലും വിരോധമില്ല. ശുക്രൻ കുജന്റെ നവാംശകത്തിലും കുജൻ ശുക്രന്റെ നവാംശകത്തിലുമാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവരം അന്യപുരുഷനിൽ ആസക്തിയുള്ളവളായിരിയ്ക്കും. ഏഴാംഭാവത്തിൽ കുജനും ശുക്രനും ചന്ദ്രനും നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഭർത്താവിന്റെ സമ്മതത്തോടുകൂടിത്തന്നെ വ്യഭിചരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

26

ക്രൂരേഽഷ്ടമേ വിധവതാ; നിധനേശ്വരോംശേ
യസ്യ സ്ഥിതോ വയസി തസ്യ സമേ പ്രദിഷ്ടാ;
സത്സ്വർത്ഥഗേഷു മരണം സ്വയമേവ തസ്യാഃ,
കന്യാളിഗോഹരിഷു ചാല്പസുതത്വമിന്ദൌ.

എട്ടാംഭാവത്തിൽ പാപൻ നിന്നാൽ വൈധവ്യം സംഭവിയ്ക്കും; എന്നാൽ അതു്, അഷ്ടമാധിപൻ ഏതു ഗ്രഹത്തിന്റെ നവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ വിവാഹശേഷം അതിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നൈസർഗ്ഗികമായ സംവത്സരത്തിൽ,* സംഭവിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ യോഗത്തിൽത്തന്നെ രണ്ടിൽ ശുഭന്മാരും കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ ഭർത്തൃമരണത്തിന്നു മുമ്പ് താൻ (സ്ത്രീ) മരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. സ്ത്രീ

* ചന്ദ്രന്നു് 1-ം, കുജന്നു് 2-ം, ബുധന്നു് 9-ം, ശുക്രന്നു് 20-ം, വ്യാഴത്തിന്നു് 18-ം, സൂര്യന്നു് 20-ം, ശനിയ്ക്കു് 50-ം ആണു് നിസർഗ്ഗസംവത്സരങ്ങൾ.

"ഏകം, ദ്വേ, നവ, വിംശതി, ധൃതി, കൃതി,
പഞ്ചാശദേഷാംക്രമാൽ
ചന്ദ്രാരേന്ദുജശുക്രജീവദിനകൃ-
ദ്ദൈവാകരീണാം സമാഃ"

എന്നു പ്രമാണവുമുണ്ടു്.

യുടെ ജാതകത്തിലായാലും പുരുഷന്റെ ജാതകത്തിലായാലും ശരി, കന്നി, വൃശ്ചികം, ഇടവം, ചിങ്ങം ഇതിലൊന്നിലാണ് ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, അല്പപുത്രന്മാരായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

27

നവമേ ശുഭസംയുക്തേ സപാപേഽസ്തേഽഷ്ടമേഽപി വാ
പതിപുത്രയുതാ നാരീ മോദതേ നാത്ര സംശയഃ.

ഏഴിലോ എട്ടിലോ പാപന്മാരുണ്ടായാലും ശരി, ഒമ്പതിൽ ശുഭനുണ്ടെങ്കിൽ ഭർത്തൃസുഖവും, പുത്രസുഖവും അനുഭവിച്ച് സുഖമായിരിക്കുവാൻ സംഗതി വരുന്നതാകുന്നു. പക്ഷെ, ഇതിന്ന് കാലനിർണ്ണയമില്ലെന്നുകൂടി അറിയേണ്ടതാണ്.

28

ലഗ്നാദുപചയർക്ഷസ്ഥൌ ശുക്രാസ്തേശൌ സഗ്രഹൌ
വിവാഹോത്തരകാലേ തു; സുതാദാവപ്യയം നയഃ.

ലഗ്നത്തിന്റെ ഉപചയത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ശുക്രനും സപ്തമാധിപനും, വിവാഹത്തിന്നുശേഷം വളരെ ശുഭപ്രദന്മാരാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ മറ്റു ഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാരും കാരകന്മാരും ലഗ്നത്തിന്റെ ഉപചയത്തിൽ നില്ക്കുന്നതായാൽ, അതാതു ഫലം സിദ്ധിച്ചതിന്നുശേഷം, ശുഭഫലം അനുഭവിക്കുന്നതാണെന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

29

ദ്യൂനതന്നാഥശുക്രാദ്യൈര്യഥാ ദാരനിരൂപണം
പുംസാം, തഥൈവ നാരീണാം കർത്തവ്യം ഭർത്തൃചിന്തനം.

പുരുഷന്മാരുടെ ഭാര്യാവിചാരം ചെയ്യുമ്പോലെ, ഏഴാംഭാവം, അതിന്റെ അധിപൻ, ശുക്രൻ ഇതുകളെക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് സ്ത്രീകളുടെ ഭർത്തൃചിന്തനവും ചെയ്യേണ്ടതു്.

30

ഏതുകാലത്താണ് വിവാഹം ഉണ്ടാവുക എന്നറിയുവാനാണ് ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

യോഽസ്തേ തിഷ്ഠതി യശ്ച പശ്യതി, തയോ-
രന്യേശിതുർവ്വാഽഥ തേ-
നാശ്രിതഭാംശപനാഥയോ,രുശനസ –
സ്താരാധിനാഥസ്യ വാ;
യദ്വാ ലഗ്നപസംശ്രിതാംശകപതേ-
ഷ്വസ്മിൻ ദശാ വാഽപഹാ-
രോഽസ്മിൻ സ്യാത് സമയേ വിവാഹഘടനാ,
രാഹോശ്ച കേചിത് ജഗുഃ.

1. ഏഴിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം, 2. അവിടേയ്ക്കു് ദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹം, 3. ഈ രണ്ടിന്റേയും ഏഴാംഭാവാധിപൻ, 4. അതു നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ അധിപൻ. 5. നവാംശകരാശ്യധിപൻ, 6. ശുക്രൻ, 7. ചന്ദ്രൻ, 8 . ലഗ്നാധിപന്റെ നവാംശകരാശ്യധിപൻ ഇവരുടെയെല്ലാം ദശാകാലത്തും അപഹാരകാലത്തും, വിവാഹം സംഭവിയ്ക്കാവുന്നതാകുന്നു. ചില ആചാര്യന്മാർ രാഹുവിന്റെ ദശാപഹാരകാലങ്ങളിലും സംഭവിയ്ക്കാമെന്നു് പറയുന്നുണ്ടു്.

31

ജാമിത്രേ, തദധീശ്വരാശ്രിതഗൃഹേ,
യദ്വാഽനയോഃ സപ്തമേ,
ധർമ്മേ വാഽഥ, സുതേ, ചരന്തി ഭൃഗുജ-
ലഗ്നാസ്തജന്മേശ്വരാഃ;
കാലേ യത്ര ചരേദ്യദാ ച ധിഷണോ
ദ്യൂനേശഭാംശർക്ഷയോ,-
ര്യദ്വാ തത്സുതധർമ്മയോഃ, സ സമയഃ
പ്രോദ്വാഹദായീ നൃണാം.

1. ശുക്രൻ, 2. ലഗ്നാധിപൻ, 3. സപ്തമാധിപൻ, 4. ജന്മാധിപൻ ഇവർ, ഏഴാംഭാവം, അതിന്റെ അധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, ഈ പറഞ്ഞ രണ്ടിന്റെയും 7-ാംഭാവം, 9-ാംഭാവം, 5-ാംഭാവം ഇതിലേതിലെങ്കിലും സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും, വിവാഹം സംഭവിക്കാവുന്ന കാലമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, സപ്തമാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, നവാംശകരാശി, ഈ രണ്ടിന്റെയും 5-ാംഭാവം, 9-ാംഭാവം ഇതിലൊന്നിൽ വ്യാഴം സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും വിവാഹം നടക്കാവുന്ന കാലമാകുന്നു.

32

ഭാര്യാവിഷയം ചിന്തന -
മുദിതമിദം ജന്മലഗ്നവിഹഗവശാത്
സഹധർമ്മം ചരതി നരഃ
പുത്രാംശ്ച ലഭേത ഭാര്യയാ യസ്മാത്.

ധർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും, പുത്രലാഭത്തിനും ഏകകാരണമായ 'ഭാര്യാവിചാരപ്രകരണം', ഇങ്ങിനെയാണ് ആചാര്യന്മാർ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

'ഭാര്യാവിചാരപ്രകരണം' എന്ന പതിമൂന്നാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

പതിനാലാമദ്ധ്യായം

ആനുകൂല്യപ്രകരണം

1

ദമ്പത്യോർജ്ജന്മതാരാദ്യൈരാനുകൂല്യം പരസ്പരം
വിചിന്ത്യാപ്യയമഃ കാര്യ്യ,സ്തത്പ്രകാരോ നിഗദ്യതേ.

വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ, സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ നക്ഷത്രം മുതലായവകൊണ്ടുള്ള പരസ്പരാനുകൂല്യം ചിന്തിച്ചിട്ട് വേണ്ടതാകയാൽ, അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെ പറയുന്നു.

2

വിവാഹവിഷയത്തിൽ സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ള എട്ട് പ്രധാനയോഗങ്ങളെയാണ് പറയുന്നത്.

രാശീ രാശിപവശ്യൌ
മാഹേന്ദ്രഗണാഖ്യയോനിദിനസംജ്ഞാഃ;
സ്ത്രീദീർഘം ചേത്യഷ്ടൌ
വിവാഹയോഗാഃ പ്രധാനതഃ കഥിതാഃ.

1. രാശി, 2. രാശ്യധിപൻ, 3. വശ്യം, 4. മാഹേന്ദ്രം, 5. ഗണം, 6. യോനി, 7. ദിനം, 8. സ്ത്രീദീർഘം ഈ എട്ടു യോഗങ്ങളും വിവാഹവിഷയത്തിൽ വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു.

3

വർജ്ജ്യങ്ങളായ രണ്ടുയോഗങ്ങളെയാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

മദ്ധ്യരജ്ജുർവ്വേധ-
ശ്ചേത്യേതൌ ദോഷസംജ്ഞിതൌ യോഗൌ.

1. മദ്ധ്യരജ്ജു, 2. വേധം ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങളും ദോഷപ്രദങ്ങളാകയാൽ വർജ്ജിക്കേണ്ടവയുമാകുന്നു.

ഇനി ഇരുപത്തിനാലര ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഈ പത്തു വിവാഹയോഗങ്ങളേയും ക്രമത്തിൽ വിവരിയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. മൂന്നര ശ്ലോകംകൊണ്ട് 'രാശി' എന്നു പറഞ്ഞ യോഗത്തെ വിവരിയ്ക്കുന്നു.

സ്ത്രീജന്മർക്ഷാത് സപ്തമ-
രാശൌ, വേകാദശേ, ച ദശമേ ച;

4

ജാതോ നരഃ ശുഭഃ സ്യാദ്,
ദ്വാദശനവമാഷ്ടമേഷു ചാപി ശുഭഃ;
നക്ഷത്രസ്യ തു ഭേദേ
സുശുഭഃ സ്യാത് പ്രഥമരാശിജശ്ചാപി.

സ്ത്രീയുടെ ജന്മത്തിൽ (ചന്ദ്രലഗ്നത്തിൽ) നിന്ന് 7-11-10-12-9-8 ഇതിലേതെങ്കിലും ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോഴാം (സ്ത്രീയുടെ കൂറിൽനിന്ന് 7 മുതൽ 12 വരെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂറിൽ) ജനിച്ച പുരുഷൻ ശുഭപ്രദനാകുന്നു. രണ്ടാളുടേയും ജന്മം (ചന്ദ്രലഗ്നം) ഒന്നുതന്നെയായാലും, ജന്മനക്ഷത്രം രണ്ടാളുടേയും ഒന്നല്ലെങ്കിൽ, ഉത്തമവുമാണ്.

5

പഞ്ചമതൃതീയയോശ്ച
ദ്വിതീയരാശൌ ച നേഷ്യതേ ജാതഃ;
മധ്യശ്ചതുർത്ഥരാശൌ,-
വഷ്ടമരാശൌ ച മധ്യ ഇതി കേചിത്.

സ്ത്രീയുടെ കൂറിൽനിന്നുതന്നെ 5-3-2 ഈ കൂറുകളിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ വർജ്ജ്യനാകുന്നു. 4-ാംകൂറിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ മദ്ധ്യമനാകുന്നു. 8-ാംകൂറിൽ ജനിച്ച പുരുഷനും മദ്ധ്യമനായിരിയ്ക്കുമെന്ന് ഒരു പക്ഷമുണ്ട്.

6

യുഗ്മാദ് സ്ത്രീജന്മർക്ഷാദ്
ഷഷ്ഠേ ജാതോ വിവർജ്ജ്യതേ പുരുഷഃ
ഓജാത് സ്ത്രീജന്മർക്ഷാദ്
മദ്ധ്യഃ ഷഷ്ഠർക്ഷജോ ഭവതി.

എന്നാൽ സ്ത്രീയുടെ കൂറ് ഇടവം കർക്കടകം ഇങ്ങനെ യുഗ്മ (ഇരട്ടപ്പെട്ട) രാശിയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ ആറാം കൂറിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ വർജ്ജ്യനാകുന്നു. നേരെ മറിച്ച്, മേടം മിഥുനം ഇങ്ങനെ ഒറ്റപ്പെട്ട രാശിയാണ് സ്ത്രീയുടെ കൂറ് എങ്കിൽ, അതിന്റെ ആറാംരാശിയിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ മദ്ധ്യമനാകുന്നു.

7

സ്ത്രീജന്മപൂർവ്വമേവം
വിചിന്ത്യമേദ്രാശിസംജ്ഞിതം യോഗം
സ്ത്രീപുരുഷജന്മപത്യോ-
രൈക്യം സ്യാദ് ബന്ധുഭാവമപി ശുഭം.

മേല്പറഞ്ഞ 'രാശി' എന്ന യോഗം ആദ്യമായി സ്ത്രീയുടെ കൂറിൽനിന്ന്—ജന്മം (കൂറ്) വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇനി രണ്ടാമത്തെ യോഗമായ 'രാശ്യധിപ'യോഗത്തെപ്പറയുന്നു—സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റേയും ജന്മാധിപന്മാർ ഒന്നു തന്നെയായിരിക്കുന്നതും, ആ ഗ്രഹങ്ങൾ തമ്മിൽ ബന്ധുക്കളായിരിക്കുന്നതും ഉത്തമമാകുന്നു.

8

വിവാഹയോഗത്തിലെ ജന്മാധിപന്മാരുടെ ബന്ധുത്വം വിചാരിക്കേണ്ടതു് സംജ്ഞാപ്രകരണത്തിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമല്ലാത്തതിനാൽ, ഇവിടെ വിചാരിക്കേണ്ട ബന്ധുഭാവത്തെയാണ് ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

ജീവോഽർക്കസ്യ, ഗുരുജ്ഞൌ
ശശിനോ, ഭൌമസ്യ ശുക്രശശിപുത്രൌ;
ജ്ഞസ്യാഽദിത്യവിഹീനാ,
ഭൌമവിഹീനാഃ സുരേന്ദ്രപൂജ്യസ്യ.

9

സ്വഹൃദഃ സ്യുർഭൃഗുസൂനോഃ
ക്ഷണദാകരഭാനുവർജ്ജിതാ വിഹഗാഃ;
അർക്കേന്ദുഭൌമഹീനാ
രവിസൂനോർ;ഭാധിപാഖ്യമിതി ചിന്ത്യം.

8. സൂര്യ്യന്നു് വ്യാഴവും, ചന്ദ്രന്നു് വ്യാഴവും ബുധനും, കുജന്നു് ശുക്രബുധന്മാരും, ബുധന്നു് സൂര്യ്യൻ ഒഴിച്ചു് മററെല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും, വ്യാഴത്തിന്നു് കുജൻ ഒഴിച്ചു് മററെല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും;

9. ശുക്രന്നു് സൂര്യ്യചന്ദ്രന്മാരൊഴിച്ചു് മററു ഗ്രഹങ്ങളും, ശനിക്കു് സൂര്യ്യചന്ദ്രകുജന്മാരൊഴിച്ചു് മററു ഗ്രഹങ്ങളും ബന്ധുക്കളാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണു് രാശ്യാധിപത്യത്തെ വിചാരിക്കേണ്ടതു്.

10

ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് "വശ്യം" എന്ന വിവാഹയോഗത്തെ പറയുന്നു.

വൃശ്ചികസിംഹൌ, കർക്കട-
യുകൌ, കന്യാഥ, കൌർപ്പിചാപാഹ്വൌ;
തൌലി,സ്തൃതീയമീനൌ,
മൃഗകന്യേ, കർക്കടോഽഥ,മീനാഖ്യഃ.

11

ഘടമേഷാവഥ, മേഷോ,
മൃഗ,ഇതി വശ്യാഃ ക്രമാന്മേഷാദീനാം;
അന്യോന്യോച്ചർക്ഷേ
സംബന്ധശ്ചേദ്ഭവേദ്വശ്യഃ.

10. മേടത്തിന്നു് വൃശ്ചികവും ചിങ്ങവും, ഇടവത്തിന്നു് കർക്കടകവും തുലാവും, മിഥുനത്തിന്നു് കന്നിയും, കർക്കടത്തിന്നു് തുലാവും ധനുവും, ചിങ്ങത്തിന്നു് തുലാവും, കന്നിയ്ക്കു് മിഥുനവും മീനവും, തുലാത്തിന്നു് മകരവും കന്നിയും, വൃശ്ചികത്തിന്നു് കർക്കടകവും, ധനുവിന്നു് മീനവും;

11. മകരത്തിന്നു് കുംഭവും മേടവും, കുംഭത്തിന്നു് മേടവും, മീനത്തിന്നു് മകരവും വശ്യരാശികളാകുന്നു. അവരവരുടെ കൂറു് അന്യോന്യം വശ്യരാശികളായിരിയ്ക്കുന്നതു് ശുഭപ്രദമാകുന്നു. സ്ത്രീയുടെ കൂറു് പുരുഷജന്മരാശിയുടെ വശ്യരാശിയും, പുരുഷന്റെ കൂറു് സ്ത്രീജന്മത്തിന്റെ വശ്യരാശിയും ആയിരിയ്ക്കുന്നതു് രണ്ടുപേൎക്കും ശുഭപ്രദമാണെന്നു താല്പൎയ്യം. ഇതിന്നാണു് "വശ്യം" എന്നു പറയുന്നതു്.

12

"മാഹേന്ദ്രം" എന്ന യോഗമാണു് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

> സ്ത്രീജന്മൎക്ഷത്രിതയാത്
> ചതുൎത്ഥാദികസപ്തമേഷ്വഥൎക്ഷേഷു
> ജാതഃ ശുഭകൃത് പുരുഷോ,
> മാഹേന്ദ്രാഖ്യഃ പ്രകീൎത്തിതശ്ചൈവം.

സ്ത്രീയുടെ മൂന്നു ജന്മനക്ഷത്രങ്ങളിൽ * നിന്നും 4–7–10 ഈ നാളുകളിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ ശുഭപ്രദനാകുന്നു. ഈ യോഗത്തെയാണു് "മാഹേന്ദ്രം" എന്നു പറയുന്നതു്.

---

* ജനിച്ച നക്ഷത്രം 1-ാമത്തെ ജന്മനക്ഷത്രവും, അതിൽനിന്നു 10–ാമത്തെ നക്ഷത്രം 2–ാമത്തെയും 19–ാമത്തെ നക്ഷത്രം മൂന്നാമത്തെയും ജന്മനക്ഷത്രങ്ങളാകുന്നു. മകം നക്ഷത്രത്തിലാണു് ജനിച്ചതെങ്കിൽ അതു് ഒന്നാമത്തെയും,

13

"ഗണം" എന്ന യോഗത്തെ പറയേണ്ടതില്ലെങ്കിലും, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ദേവാദിഗണഭേദത്തെ അറിയേണ്ടതാകുന്നു. ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് ആ ഗണത്തെയാണ് പറയുന്നതു്. അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് ദേവഗണനക്ഷത്രങ്ങളെ പറയുന്നു.

> പുഷ്യാദിതിഹരിമിത്ര
> സ്വാത്യശ്വിഹസ്തരേവതീന്ദ്വധിപാഃ
> ഏതാ നവ ദേവാഖ്യാ;
> മനുഷ്യസംജ്ഞാ നവാഽഥ കഥ്യന്തേ.

1. പൂയം, 2. പുണർതം, 3. തിരുവോണം, 4. അനിഴം, 5. ചോതി, 6. അശ്വതി, 7. അത്തം, 8. രേവതി, 9. മകീരം—ഈ ഒമ്പതു നക്ഷത്രങ്ങളും ദേവഗണങ്ങളാകുന്നു. മാനുഷഗണങ്ങളെയാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

14

> പൂർവ്വാത്രയയമരോഹി-
> ണ്യാർദ്രാവിശ്വാഖ്യഭാഗ്യബുദ്ധ്ന്യധിപാഃ;
> ശേഷാ നവാഽസുരാഖ്യാ-
> സ്സാരാ ഇതി കീർത്തിതം ഗണത്രിതയം.

1. പൂരം, 2. പൂരാടം, 3. പൂരോരുട്ടാതി, 4. ഭരണി, 5. രോഹിണി, 6. തിരുവാതിര, 7. ഉത്രാടം, 8. ഉത്രം, 9. ഉത്രട്ടാതി—ഈ ഒമ്പതു് നക്ഷത്രങ്ങളും മാനുഷഗണങ്ങളും

അതിൽനിന്നു 10-ാമത്തേതായ മൂലം രണ്ടാമത്തേതും, മേല്പോട്ട് എണ്ണിയാൽ മൂലത്തിൽനിന്നു 10-ാമത്തേതായ (മകത്തിൽനിന്ന് 19-ാമത്തേതായ) അശ്വതി മൂന്നാമത്തേതും ജന്മനക്ഷത്രങ്ങളാണെന്നും അറിയണം. മൂന്നിനുംകൂടി പൊതുവെ "ജന്മനക്ഷത്രങ്ങൾ" എന്നും പറയാറുണ്ട്.

ബാക്കി, 1. കാർത്തിക, 2. ആയില്യം, 3. മകം, 4. ചിത്ര, 5. വിശാഖം, 6 കേട്ട 7. മൂലം, 8. അവിട്ടം, 9. ചതയം—ഈ ഒമ്പതു നക്ഷത്രങ്ങളും അസുരഗണങ്ങളുമാകുന്നു.*

15

ഇനി, ഈ നക്ഷത്രഗണംകൊണ്ടു ചിന്തിക്കേണ്ടും പ്രകാരത്തെയാണ് മൂന്നു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

> ശുഭദം ഗണൈക്യ.മിതര-
>
> ന്നിന്ദ്യം, പ്രായോ, വിശേഷമിഹ വക്ഷ്യേ
>
> ദേവഗണോത്ഥേ പുരുഷേ
>
> മാനുഷഗണസംഭവാപി ശുഭദാ സ്ത്രീ.

സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഒരേ ഗണത്തിൽ ജനിച്ചവരാണെങ്കിൽ, ശുഭപ്രദമാകുന്നു. രണ്ടുപേരും രണ്ടു ഗണത്തിൽ ജനിച്ചവരാണെങ്കിൽ, പ്രായേണ നിന്ദ്യവുമാണ്. എന്നാൽ

---

* സംസ്കൃതത്തിൽ നാളുകളുടെ സംജ്ഞകൾ ധരിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളവർക്ക് ശ്രീ. ടി. എസ്സ്. ഭട്ടതിരിപ്പാട് ഉണ്ടാക്കിയ "ജാതകാദേശം ഭാഷ"യിലെ ശ്ലോകം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

> പൂരോത്രാദ്യങ്ങൾ മൂന്നാതിര ഭരണിയുമാ
>
> രോഹിണീ മർത്ത്യരേവം;
>
> ചിത്രാ തൃക്കേട്ട മൂലം മകചതയമവി-
>
> ട്ടം കാർത്തികായില്യവും,
>
> ശംഖംതാൻ രാക്ഷസന്മാർ; പുണർതവുമനിഴം
>
> പൂയമത്തം തിരോണം
>
> രേവത്യശ്വം മകീരം സുരഗണമിവയിൽ
>
> ചോതിയും ചേർത്തിടേണം.

പൂരം പൂരാടം പൂരോരുട്ടാതി. ഉത്രം ഉത്രാടം ഉത്രട്ടാതി ഇവയാണാദ്യം പറഞ്ഞതിനർത്ഥം.

ഇവിടെ കുറച്ചു ചില വിശേഷമുള്ളതും പറയാം. ദേവഗണത്തിൽ ജനിച്ച പുരുഷനാണെങ്കിൽ മനുഷ്യഗണനക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീ ആയാലും ശുഭപ്രദം തന്നെയാകുന്നു.

16

അസുരഗണോത്ഥേ പുരുഷേ
മധ്യാ സ്യാത് സ്ത്രീ മനുഷ്യഗണജാതാ;
ദേവഗണസംഭവായാം
യോഷിതി നൃഗണോത്ഭവഃ പുമാൻ നിന്ദ്യഃ.

പുരുഷൻ അസുരഗണത്തിൽ ജനിച്ചവനാണെങ്കിൽ, മനുഷ്യഗണത്തിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീയെ മധ്യമമായി എടുക്കാം. എന്നാൽ, മനുഷ്യഗണത്തിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ ദേവഗണത്തിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീയെ എടുക്കുന്നതു് നിന്ദ്യവുമാകുന്നു.

17

അസുരഗണോത്ഥാ നാരീ
കഷ്ടതരാ മാനുഷോത്ഭവേ പുരുഷേ;
നാത്യശുഭാ സാപി സ്യാത്
സ്ത്രീദീർഘേ വാപി, സൂക്ഷ്മഗണൈക്യേ.

മാനുഷഗണജാതനായ പുരുഷൻ അസുരഗണജാതയായ സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു് അത്യന്തം ദോഷപ്രദമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഈ അധ്യായത്തിലെ 24-ാം ശ്ലോകം കൊണ്ടു് പറയുന്ന 'സ്ത്രീദീർഘം' എന്ന യോഗമോ, ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്ന 'സൂക്ഷ്മനക്ഷത്രഗണൈക്യ'മോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, മുമ്പിൽ പറഞ്ഞ ഈ ദോഷത്തിന്റെ ശക്തി കുറച്ചു കുറയുകയും ചെയ്യും.*

---

* ഗണപ്പൊരുത്തത്തെ ഒറ്റ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ധരിക്കുവാൻ ജാതകാദേശം ഭാഷയിലെ ശ്ലോകം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു

18

'സൂക്ഷ്മനക്ഷത്രഗണൈക്യ'മാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

ദമ്പതിലഗ്നോത്ഭവയോ-
ശ്ചന്ദ്രസ്യ നവാംശകോത്ഥയോർവ്വാപി
നക്ഷത്രയോർഗ്ഗണൈക്യം
"സൂക്ഷ്മർക്ഷഗണൈക്യ" ശബ്ദഗദിതമിഹ.

സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റേയും ലഗ്നസ്ഫുടത്തെ വേറെ വെച്ച് രണ്ടിൽനിന്നും നാള കാണുക; അല്ലെങ്കിൽ ഇരുവ രുടേയും ചന്ദ്രന്റെ നവാംശകസ്ഫുടം വരുത്തി അതിൽ നി ന്നായാലും മതി. ഇങ്ങനെ കാണുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളേയാണ് സൂക്ഷ്മനക്ഷത്രങ്ങൾ' എന്നു പറയുന്നത്. ഈ സൂക്ഷ്മന ക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗണം ഒന്നായി വന്നാൽ, അതിനേയാണ് 'സൂക്ഷ്മനക്ഷത്രഗണൈക്യം' എന്നു പറയുന്നത്.

ഒന്നായ്‌വന്നാൽ ഗണം താനതു ബഹുഗുണമായ്,
ദോഷമാകും മറിച്ചായ്-
വന്നാ;ലെന്നാൽ വിശേഷം പുനരിഹ പറയാം
ദേവനാ നാരി ചേരും;
കഷ്ടിച്ചാ നാരിയാകാമസുരനു; മനുജ-
ന്നപ്സരസ്ത്രീ നിഷിദ്ധം;
മർത്ത്യന്നാ രാക്ഷസസ്ത്രീ വരികിലതു മഹാ-
ദോഷമാകും വിശേഷാൽ.

ഇതിൽ മനുഷ്യൻ മുതലായവകൊണ്ട്, അതാതു ജാ തിയിൽ അതാതു ലിംഗവും ധരിക്കണം. ദേവൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദേവഗണത്തിൽ പുരുഷൻ എന്നും, നാരീ എ ന്നു പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യഗണത്തിൽ സ്ത്രീ എന്നും ധരിച്ചു കൊള്ളണം എന്നു സാരം.

19

ഇനി, 'യോനിപ്പൊരുത്ത'ത്തെ പറയേണ്ടതിലേയ്ക്കു ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതും., എട്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ 17-ാം ശ്ലോകത്തിലും മററും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായ സ്ത്രീപുരുഷനക്ഷത്രങ്ങളെയാണ് അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് വേർതിരിച്ചു പറയുന്നതു്.

ജ്യേഷ്ഠാദിപഞ്ച താരാ
മസ്രയമപുഷ്യസാർപ്പപിതൃഭാഗ്യാഃ
ശുക്ലൈപ്പ്കാംഘ്രിപമരുതഃ
പുരുഷാഖ്യാസ്താരകാ, സ്ത്രിയസ്ത്വന്യാഃ.

തൃക്കേട്ട മുതൽ അഞ്ചുനക്ഷത്രം, അശ്വതി, ഭരണി, പൂയം, ആയില്യം, മകം. ഉത്രം, വിശാഖം, പൂരോരുട്ടാതി, ചോതി എന്നീ പതിന്നാലും പുരുഷനക്ഷത്രങ്ങളും; ബാക്കി കാത്തിക, രോഹിണി, മകീരം, തിരുവാതിര, പുണർതം, പൂരം, അത്തം, ചിത്ര, അനിഴം. അവിട്ടം, ചതയം, ഉത്രട്ടാതി, രേവതി—ഈ പതിമൂന്നും സ്ത്രീ നക്ഷത്രങ്ങളും ആകുന്നു. *

---

* നാളുകളുടെ പുംസ്ത്രീ ഭേദം എളുപ്പം ധരിയ്ക്കേണ്ടതിലേയ്ക്കു് ഭാഷയിലെ ശ്ലോകം ചേർക്കുന്നു.

പൂരോരുട്ടാതിയോണം ഭരണിയഹി ഹയം
പൂയമുത്രാടമുത്രം
പൂരാടം കേട്ട ചോതീ മകവുമഥ വിശാ-
ഖാഖ്യമൂലം പുമാന്മാർ;
ഉത്രട്ടാദ്യാതിരാ കേംഠ ചതയമനിഴവും
രേവതീ കാർത്തികാത്തം
ചിത്രാവിട്ടം മകീരം പുണർതവുമതുപോൽ
രോഹിണീ പൂരവും സ്ത്രീ.

അഹി ആയില്യവും, ഹയം അശ്വതിയും.

20

ഇനി 'യോനിപ്പൊരുത്ത'ത്തെ ഒന്നര ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നു.

പുരുഷഃ പുരുഷർക്ഷഭവോ,
നാരീ നാര്യർക്ഷജാ ശുഭൌ ഭവതഃ;
വിപരീതഭവൌ നേഷ്ടൌ,
ദ്വാവപി നാര്യർക്ഷജൌ തു മദ്ധ്യൌ സ്തഃ;

21

ദ്വാവപി പുരുഷർക്ഷഭവൌ
നിന്ദ്യാവിതി യോനിസംജ്ഞിതഃ കഥിതഃ.

പുരുഷനക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച പുരുഷനും സ്ത്രീനക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീയും അന്യോന്യം ശുഭത്തെ ചെയ്യുന്നു. വിപരീതമായാൽ അശുഭകരവുമാണ്. രണ്ടാളും സ്ത്രീനക്ഷത്രത്തിൽ ജനിച്ചവരാണെങ്കിൽ, അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം മദ്ധ്യമവുമാകുന്നു. രണ്ടുപേരും പുരുഷനക്ഷത്രജാതന്മാരാണെങ്കിൽ നിന്ദ്യവുമാണ്. ഇതാണ് യോനിപ്പൊരുത്തം.

'ദിനം' എന്ന പൊരുത്തമാണ് ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകം കൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

സ്ത്രീജന്മർക്ഷാത് പ്രഥമാത്
തൃതീയമേ, പഞ്ചമേ ച, സപ്തമേ,

22

ജാതോ വർജ്ജ്യഃ പുരുഷഃ;
ക്രമാത് തു തേഷു ദ്വിതീയജന്മർക്ഷാത്
പ്രഥമാന്ത്യതൃതീയാംശേ
ജാതോ നിന്ദ്യഃസ് തൃതീയജന്മർക്ഷാത്,

23

തേഷു ക്രൂരാംശകേ വാ
നിന്ദ്യശ്ചൈവം, ദിനാഖ്യമപി വിദ്യാത്.

സ്ത്രീയുടെ ആദ്യത്തെ ജന്മനക്ഷത്രത്തിൽനിന്നു് 3–5–7 ഈ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ വർജ്ജ്യനാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ജന്മനക്ഷത്രത്തിൽ നിന്നു് 3–ാംനാളിന്റെ ആദ്യത്തെ കാലിലും, 5–ാംനാളിന്റെ 4–ാംകാലിലും, 7–ാംനാളിന്റെ 3–ാംകാലിലും ജനിച്ച പുരുഷൻ നിന്ദ്യനാകുന്നു. 3–ാമത്തെ ജന്മനക്ഷത്രത്തിൽനിന്നു് 3–5–7 ഈ മൂന്നു നാളുകളിലും പാപാംശം * ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ജനിച്ച പുരുഷനും നിന്ദ്യനാകുന്നു. ഇതാണു് ദിനം എന്ന പൊരുത്തം.

മേല്പറഞ്ഞതു് സാമാന്യഫലമാണു്. ഈ ദിനപ്പൊരുത്തത്തിൽത്തന്നെ വിശേഷവിധിയുള്ളതാണു് ഇനി ഒരു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

പ്രഥമാത് സ്ത്രീജന്മർക്ഷാത്
സപ്തമഭോ വാ തൃതീയഭോ വാപി

---

* അശ്വതിയുടെ 1–ാംകാൽ മേടത്തിന്റെ അംശകവും, 2–ാംകാൽ ഇടവത്തിന്റേയും, ക്രമത്തിൽ 4–ാംകാൽ കർക്കടകത്തിന്റെ അംശകവും, ഭരണിയുടെ 1–ാംകാൽ ചിങ്ങത്തിന്റേയും ഈ ക്രമത്തിൽ കാർത്തികയുടെ 4–ാംകാൽ മീനത്തിന്റെ അംശകവുമാകുന്നു. രോഹിണി മുതൽ, ഇതു പോലെ മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു് വീണ്ടും 12 രാശികളിലും ഓരോ പരിവൃത്തി വരുന്നതുമാണു്. ഇതിൽ പാപരാശികളായ മേടം ചിങ്ങം മുതലായ രാശികളിൽ വരുന്ന നക്ഷത്രപാദമാണു്. 'പാപാംശകം' എന്നു പറയുന്നതു്.

24

കഷ്ടതരഃ സ്യാത്, പഞ്ചമ-
ജാതഃ കഷ്ടോ വിശേഷ ഇതി പ്രോക്തഃ.

സ്ത്രീയുടെ ആദ്യത്തെ ജന്മനക്ഷത്രത്തിൽനിന്നു് 3-7 ഈ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ ആണു് മേല്പറഞ്ഞതിൽവെച്ചു് അധികം ദോഷപ്രദനായിട്ടുള്ളതു്. 5-ാം നാളിൽ ജനിച്ച പുരുഷൻ ഇതിൽ വെച്ചും എത്രയോ അധികം ദോഷപ്രദനാകുന്നു.

സ്ത്രീദീർഘം എന്ന പൊരുത്തത്തെപ്പറയുന്നു.

ഗണയേത് സ്ത്രീജന്മർക്ഷാത്
ജന്മർക്ഷാന്തം വരസ്യ, സംഖ്യാഽത്ര

25

പഞ്ചദശാദ്യധികാ ചേത്
സ്ത്രീദീർഘാഖ്യോ ഭവേത് ശുഭാഭ്യുദയം

സ്ത്രീയുടെ ജന്മനക്ഷത്രം മുതൽ പുരുഷന്റെ ജന്മനക്ഷത്രംകൂടി എണ്ണിയാൽ 15-ലധികമുണ്ടെങ്കിൽ, അതാണു് സ്ത്രീദീർഘം എന്നു പറയുന്ന പൊരുത്തം. ജന്മനക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഈ അകൽച്ച കൂടിയേടത്തോളം ശുഭകരവുമാകുന്നു.

മദ്ധ്യമരജ്ജുവാണു് ഇനി പറയുന്നതു്

ഗണയേത് ക്രമോത്ക്രമാഭ്യാ-
മശ്വിന്യാദീന്യഥാംഗുലിത്രിതയേ

26

തത്രൈകാംഗുലിയാതം
ദമ്പത്യോർജ്ജന്മതാരകാദ്വിതയം
നിന്ദ്യം, മദ്ധ്യാംഗുലികം
കഷ്ടതരം തദപി "മദ്ധ്യരജ്ജ്വാ"ഖ്യം.

അശ്വതി ആദ്യത്തെ വിരൽ മടക്കിയും, ഭരണി രണ്ടാമത്തെ വിരൽ മടക്കിയും, കാൎത്തിക മൂന്നാമത്തെ വിരൽ മടക്കിയും എണ്ണുക; പിന്നെ നേരെ വിപരീതം, രോഹിണി മൂന്നാംവിരൽ നിവൎത്തിയും, മകീരം രണ്ടാംവിരൽ നിവൎത്തിയും തിരുവാതിര ഒന്നാംവിരൽ നിവൎത്തിയും എണ്ണുക; ഇങ്ങനെ മുമ്മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങളായിട്ടു്, ക്രമേണ മുമ്മൂന്നു വിരലുകളും മടക്കിയും നിവൎത്തിയും എണ്ണുക, അതിൽ ഒരേ വിരലിന്മേൽ വരുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം നിന്ദ്യമാകുന്നു. നടുവിലത്തെ വിരലിന്മേൽ വരുന്ന—ഭരണി മകീരം ഇങ്ങനെ 9-നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ചവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം അത്യാപല്ക്കരവുമാണു്. 'മദ്ധ്യമരജ്ജു' എന്നതു് ഈ രണ്ടാമത്തു് പറഞ്ഞതാകുന്നു.*

27

ഇനി വേധത്തെപ്പറയുന്നു.

അശ്വീന്ദ്വൌ യമമിത്രഭേ, ഹരിഹരൌ,
ശൂൎപ്പാനലൌ, വായ്വജൌ,
മൂലാഹീ, പിതൃപൂഷണൌ, ഗുരുജലേ,
ദേവപ്രസൂവിശ്വഭേ
ബുധ്ന്യൎക്ഷാൎയ്യമണൌ ദിനേശവരുണൌ,
രൌദ്രാൎക്ഷമാഗ്യേ; മിഥോ
വേധാന്നാൎഹതി യോഗ്യൎക്ഷയുഗളം
വസ്വഹ്നി ചിത്രാത്രയം.

---

* മദ്ധ്യമരജ്ജുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഷാശ്ലോകം.

നാളൊക്കെ മൂന്നു വിരൽകൊണ്ടു മടക്കി നീൎത്തി-
യെണ്ണുമ്പൊളൊന്നിൽ വരുമായവ ചേൎക്ക വയ്യ;
എന്നാൽ നടുക്കു വരുമൊമ്പതു തീരെ വൎജ്ജ്യ-
മാകുന്നിതായതുകളാം മദ്ധ്യമരജ്ജുവാല്ലോ.

വേധമുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ		വേധമുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ	
അശ്വതി	കേട്ട	മകം	രേവതി
ഭരണി	അനിഴം	പൂയം	പൂരാടം
തിരുവോണം	തിരുവാതിര	പുണർതം	ഉത്രാടം
വിശാഖം	കാർത്തിക	ഉത്രട്ടാതി	പൂരം
ചോതി	രോഹിണി	അത്തം	ചതയം
മൂലം	ആയില്യം	പൂരോരുട്ടാതി	ഉത്രം

മേൽ എഴുതിയ ഈരണ്ടു് നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു തമ്മിലും,

അവിട്ടം മകയിരം ചിത്ര

എന്നീ മൂന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു തമ്മിലും, വേധമുണ്ടു്. വേധമുള്ള ആ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ നടത്തുന്ന വിവാഹം അശുഭപ്രദമാകുന്നു. *

28

ഇതിൽ ഒരു പക്ഷാന്തരമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

ഗേഹോക്തവേധവർഗ്ഗേ
ജന്മദ്വിതയം ച നേഷ്ടമിതി കേചിത്;
ശ്രുതവിഹഗാദയോഽന്യേ
ത്വതഃ പരം ചിന്തിതവ്യാശ്ച.

ഗൃഹാരംഭത്തിനുള്ള മുഹൂർത്തവിധിയിൽ മറെറാരു വേധവും നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ വേധവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട നക്ഷ

* മദ്ധ്യമരജ്ജുവിനെപ്പോലെതന്നെ വേധത്തെക്കുറിച്ചും ധരിപ്പാനുള്ള ഒരെളുപ്പവഴി ഭട്ടതിരിപ്പാടു്, ഒരുക്കിവെച്ചതു് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു. ഇതു ധരിച്ചാൽ വേധത്തെക്കുറിച്ചു് അറിയുവാൻ വളരെ എളുപ്പമായി. നാളുകളുടെ സംഖ്യയറിയാതെ മൂലശ്ലോകംകൊണ്ടൊരു പ്രയോജനമില്ലായ്കയാൽ ഈ വഴി കുട്ടികൾക്കു് അത്യന്തം ഉപകരിക്കുമെന്നതു് തർക്കമററ സംഗതിയത്രേ

29

ത്രങ്ങളിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും അശുഭകരമാണെന്നു ചില ആചാര്യന്മാൎക്കു് അഭിപ്രായമുണ്ടു്. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗണം, പക്ഷി, മൃഗം മുതലായവകൊണ്ടുള്ള മറ്റു വിവാഹയോഗങ്ങളെക്കൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. അതെല്ലാം അപ്രധാനമാകയാൽ, ഇവിടെ പറഞ്ഞ പൊരുത്തങ്ങളെല്ലാം ചിന്തിച്ചതിന്നശേഷം മാത്രം, വേണമെങ്കിൽ ചിന്തിച്ചാൽ മതിയാവുന്നതാണു്.

29

ദമ്പത്യോശ്ചാന്യോന്യം
സക്തിഃ ശ്രേഷ്ഠോ വിശേഷതഃ പ്രോക്താ;
പാണിഗ്രഹണേ നൃണാ-
മത്യർത്ഥം ചിന്തനീയം സ്യാത്.

ഒന്നാമതായി മകീരം ചിത്ര അവിട്ടം എന്ന മൂന്നു നാളുകളെ ഒഴിച്ചു നിൎത്തുക. അതു മൂന്നും കൂടി വേധമാണല്ലോ ബാക്കി 24 നാളുകളെ മദ്ധ്യമരജ്ജുവിന്നെന്നപോലെ നാലു വീതം വിരൽ മടക്കി നിവൎത്തിയാൽ ഒരേ വിരലിൽ വരുന്നവ പരസ്പരം വേധങ്ങളാകും. എന്നാൽ അവൎക്ക് ഒരു ക്രമം വേറെയാണെന്നുമാത്രം. അതാണു് ചുവടെ ചേൎക്കുന്നതു്.

അശ്വം ചോത്യാതിരാമൂലം
മകം ചതയമീയിവ
നന്നാൽ മടക്കി നീൎത്തുമ്പോ-
ളൊന്നിൽ വന്നവ വേധമാം.

അശ്വതി മുതൽ നാലുനാൾ വിരൽ മടക്കുകയും, ചോതി മുതൽ നിവൎത്തുകയും, അതുപോലെ തിരുവാതിരതൊട്ടു് മടക്കുകയും മൂലം തൊട്ടു നിവൎത്തുകയും പിന്നെ മകം തൊട്ടു മടക്കി ചതയം തൊട്ടു നിവൎത്തുക എന്നു് സാരം.

സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് അന്യോന്യം ആസക്തി ഉണ്ടാവുന്നതു് പ്രത്യേകിച്ചും ശുഭകരമാണു്. അതിനാൽ വിവാഹവിഷയത്തിൽ ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം വിചാരിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

30

ചോളദേശത്തു പ്രത്യേകിച്ചും നടപ്പുള്ള ഒരു പൊരുത്തത്തിന്റെ വിചാരസമ്പ്രദായമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

> മന്ദ്രാദാപുരുഷാംഗനാജനനഭം
> സംഗണ്യ, സംഖ്യായുഗം
> യുക്ത്വാ, വിശ്വയുതം തു മന്ദരഹിതം
> യോഗം ഹരേത് പഞ്ചഭിഃ;
> പുത്രാപ്തി, മൃതി, രത്നവൃദ്ധി, രതിരുക്,
> സമ്പത് ച ശിഷ്ടൈഃ ഫലാ;-
> ന്യത്യാജ്യേഷ്വ രഭേഷു തത്ര ഗണയേത്
> ജന്മാദിമന്ദ്രാന്തിമം.

(ഏതത് ചൌളാനുകൂല്യം).

അശ്വതി മുതൽ പുരുഷന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം വരേയും, അശ്വതി മുതൽ സ്ത്രീയുടെ ജന്മനക്ഷത്രം വരേയും എണ്ണിയാൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യകൾ രണ്ടും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി, അതിൽ വീണ്ടും 13 കൂട്ടി, അതിൽനിന്നു് 32 കളയുക. ബാക്കിയുള്ള സംഖ്യയെ 5 കൊണ്ടു് ഹരിച്ചുകളയുക. ബാക്കി കാണുന്ന സംഖ്യ 1 എങ്കിൽ പുത്രസമ്പത്തും, 2 എങ്കിൽ മരണവും, 3 എങ്കിൽ ധനസമൃദ്ധിയും, 4 എങ്കിൽ കഠിനരോഗവും, 5 എങ്കിൽ സമ്പത്സമൃദ്ധിയുമാകുന്നു ഫലം. മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം കൂട്ടിയ സംഖ്യയിൽനിന്നു് 32 കളയുവാൻ വകയില്ലെങ്കിൽ, അപ്പോൾ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ജന്മനക്ഷത്രങ്ങൾ മുതൽ അശ്വതിവരെ എണ്ണുകയും, അതിൽ 13 കൂട്ടുക മുതലായി മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം ചെയ്തു് ഫലം അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

31

ഇതുപോലെ, പാണ്ഡ്യദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം നടപ്പുള്ള ഒരു പൊരുത്തമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

ആദ്യാത്ഭം ദമ്പതിജന്മതാരാത്
സംഗണ്യ സംഖ്യാദ്വിതയം ച യുക്ത്വാ,
ബാണൈർഹരേത്, ശിഷ്ടഫലാനി ലക്ഷ്മീ-
വ്വൃദ്ധി,വ്യ്വിപ,ച്ഛ്റിരധികാ,ധികാപത്.

മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ, സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ജന്മനക്ഷത്രം മുതൽ അശ്വതിവരെ എണ്ണിയ സംഖ്യകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടി 5-ൽ ഹരിച്ച് കളയുക. ബാക്കി സംഖ്യ 1 എങ്കിൽ ധനസമൃദ്ധിയും 2 എങ്കിൽ സകലവിധ അഭിവൃദ്ധിയും, 3 എങ്കിൽ സകലവിധ ആപത്തുകളും, 4 എങ്കിൽ അതിധനസമൃദ്ധിയും, 5 എങ്കിൽ അത്യാപത്തുമാകുന്നു ഫലം.

32

ആയവ്യയങ്ങളെ അറിയുവാൻ പറയുന്നു.

സ്ത്രീജന്മഭാദ്വരർക്ഷാന്തം ഗണയിത്വാ ശരൈർഹതേ
മുനിഭിർഭാജിതേ, ശേഷോ വ്യയ,ആയോ ന്യജന്മഭാത്.

സ്ത്രീയുടെ ജന്മനക്ഷത്രം മുതൽ വരന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം വരെ എണ്ണിയാൽ കിട്ടുന്ന സംഖ്യയെ 5-ൽ പെരുക്കി 7-ൽ ഹരിച്ച് കളയുക. ബാക്കി കാണുന്ന സംഖ്യ വ്യയമാകുന്നു. നേരെമറിച്ച് പുരുഷന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം മുതൽ സ്ത്രീയുടെ ജന്മനക്ഷത്രം വരെ എണ്ണി 5-ൽ പെരുക്കി 7-ൽ ഹരിച്ചാൽ ബാക്കി കാണുന്ന ഫലം ആയവുമാകുന്നു. ആയം വ്യയത്തെക്കാറം അധികമുണ്ടായിരിയ്ക്കുന്നത് ശുഭപ്രദവുമാകുന്നു. ഇവിടെ 7-ൽ പൂർണ്ണമായി (ശിഷ്ടമില്ലാതെ) ഹരിച്ചാൽ ബാക്കി 'ഏഴ്' എന്നു കല്പിയ്ക്കുക.

33

കന്യായാ ജന്മേന്ദോ-
ശ്ചാഷ്ടമസ്ഥേ ഫലാധികേ രാശൌ

പുരുഷസ്യ ജന്മ ശുഭദം;
പുരുഷോഡുവശാത് തഥൈവ കന്യായാഃ.

കന്യകയുടെ ചന്ദ്രാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഫലാധിക്യമുള്ള രാശിയിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോഴും (ഫലാധിക്യമുള്ള കൂറിൽ) ജനിച്ച പുരുഷനും, അപ്രകാരംതന്നെ പുരുഷന്റെ ചന്ദ്രാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഫലാധിക്യമുള്ള കൂറിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീയും, അന്യോന്യം ശുഭപ്രദരാകുന്നു.

34

"പ്രസ്താരം" എന്നൊരു പൊരുത്തമാണ് ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

ശനിഗുരുകുജരവിശുക്ര-
ജ്ഞാനാകരപൂർവചന്ദ്രലഗ്നാനാം
കക്ഷ്യാഖണ്ഡാന്യഷ്ടൗ
ക്രമേണ രാശേസ്തദാനീ ഭാഗേഷു.

35

അന്യോന്യയോഃ ശുഭാഖ്യം
ഭവതി യദി സ്വീയജന്മഭാഷ്ടാംശേ
ശുഭദം വിശേഷതസ്സ്യാത്,
പ്രാഗ്വൈതത് പ്രസ്താരമിതി കഥിതം സ്യാത്.

(34) ഓരോ രാശിയും എട്ട് കക്ഷ്യകളാക്കി ഭാഗിക്കുക. (മൂന്നേമുക്കാൽ തിയ്യതിയാക്കി ഭാഗിക്കുക എന്നർത്ഥം). എന്നാൽ ഈ ഓരോ ഭാഗത്തിന്റെയും ആധിപത്യം ക്രമേണ ശനി, വ്യാഴം, കുജൻ, സൂര്യൻ, ശുക്രൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ, ലഗ്നം ഇവർക്കാകുന്നു. ഓരോ ഗ്രഹവും അവരുടെ കക്ഷ്യയിൽ (എത്രാമത്തെ അഷ്ടാംശകത്തിൽ) ആണോ നില്ക്കുന്നത്, അഷ്ടവർഗ്ഗാക്ഷം വീഴുന്നതും എല്ലാ രാശികളിലും അത്രാമത്തെ അഷ്ടാംശകത്തിൽ (ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ കക്ഷ്യയിൽ) ആയിരിക്കുമല്ലോ.

(35) പുരുഷജന്മം, കന്യകയുടെ ചന്ദ്രാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഫലം വീണിട്ടുള്ള അഷ്ടാംശകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോ

ഴം, അപ്രകാരംതന്നെ സ്ത്രീജനനം, പുരുഷന്റെ ചന്ദ്രാഷ്ടവ ർഗ്ഗത്തിൽ ഫലം വീണിട്ടുള്ള അഷ്ടാംശകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നി ല്ക്കുമ്പോഴും, ആയിരിക്കുന്നതു് വളരെ ശുഭപ്രദമാകുന്നു. ഇ തിന്നു "പ്രസ്താരം" എന്നു പേരാകുന്നു.

36

അഷ്ടാശീതിതമാംശേ
കന്യാജന്മാംശകാത് പുമാൻ ജാതഃ
അതികഷ്ടഃ സ്യാത്, തദ്വത്
സ്ത്രീജന്മാംശാദധഃസ്ഥനേ ചാംശേ.

സ്ത്രീ ജനിച്ച നക്ഷത്രത്തിന്റെ കാലു മുതൽ 88–ാംകാ ലിലും, ജനിച്ച കാലിന്റെ ചുവട്ടിലെ കാലിലും, ജനിച്ച പുരുഷൻ വളരെ ആപത്പ്രദനാകുന്നു.

37

ഏവമിഹോക്താ ദോഷാ
ഗുണാശ്ച ചിന്ത്യാ,സ്തഥാന്യശാസ്ത്രോക്താഃ.

ഇപ്രകാരം ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഗുണദോഷഫല ങ്ങളെയും, മററുശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയെയും ചി ന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

38

രോഹിണ്യാർദ്രാ ശ്രവിഷ്ഠാ ച തിഷ്യമൂലമഘാനി ഷട്;
ദമ്പത്യോജ്ജന്മനക്ഷത്രമേകതാരം സുദുഃഖദം.

രോഹിണി, തിരുവാതിര, അവിട്ടം, പൂയം, മൂലം, മകം—മേല്പറഞ്ഞ ആറു നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഒരേ നക്ഷത്രം തന്നെ സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റേയും ജന്മനക്ഷത്രം ആയിരി ക്കുന്നതു് രണ്ടുപേൎക്കും വളരെ ദുഃഖപ്രദമാകുന്നു.

39

ആഷാഢഭരണീഹസ്തസാൎപ്പേന്ദ്രവരുണാനി ഷട്;
ദമ്പത്യോജ്ജന്മതാരൈക്യം നഷ്ടായുഃശ്രീവിയോഗദം.

പൂരാടം, ഭരണി, അത്തം, ആയില്യം, തൃക്കേട്ട, ചതയം—ഈ ആറിൽ ഒരേ നക്ഷത്രംതന്നെയാണ് സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റേയും ജന്മനക്ഷത്രമെങ്കിൽ, ധനനാശവും, വിയോഗവും, അകാലമരണം കൂടിയും സംഭവിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

40

ദോഷങ്ങളിൽവെച്ച് അധികം ദോഷം ഏതിനെന്ന് പറയുന്നു.

ഏകോപി ദോഷോ വേധാഖ്യോ
ഗുണാൻ ഹന്തി ബഹൂനപി:
തസ്മാദവിവർജ്ജയേദ്വേധം,
മദ്ധ്യരജ്ജുസ്തഥാന്തരം.

ദോഷങ്ങളിൽവെച്ച് വേധത്തിനും രജ്ജുവിനും വളരെ ശക്തി കൂടുതലാണ്. അതിനാൽ ഏതു വിധത്തിലും അവ വർജ്ജിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

41

വേധം എന്ന പൊരുത്തത്തിൽതന്നെ ഒരു പക്ഷാന്തരമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

അബ്ധാനി വിനാന്യോന്യം ഗണയേത് ജന്മതാരകം
ത്രയോദശമിദം സ്യാത് ചേദ്വേധോഽയം സമസപ്തമഃ.

മകീരം, ചിത്ര, അവിട്ടം ഇവ മൂന്നും ആണല്ലോ അബ്ധനക്ഷത്രങ്ങളാം. ഇവകളെ ഒഴിച്ച് സ്ത്രീയുടെ ജന്മനക്ഷത്രം മുതൽ പുരുഷന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം കൂടി എണ്ണിയാലും, പുരുഷന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം മുതൽ സ്ത്രീയുടെ ജന്മനക്ഷത്രംകൂടി എണ്ണിയാലും, കിട്ടുന്ന സംഖ്യ 13 ആകുന്നുവെങ്കിൽ അത് സമസപ്തമം. എന്ന വേധമാകുന്നു.

42

ദമ്പത്യോഃ പാദപാണ്യാദൌ ലക്ഷണം, ജന്മലഗ്നതഃ
ഫലം പ്രശ്നവശാദ്വാപി, ബലിനാ വായസസ്യ വാ.

43

നിമിത്തം ചാപി സഞ്ചിന്ത്യ വിവാഹം കാരയേത്ബുധഃ
അതീവ ചിന്തനീയാ ഹി നൃണാമുദ്വാഹനക്രിയാ.

വിവാഹം എന്നതു് മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഒരു പ്രധാന കാര്യമാകയാൽ, വിവാഹം ചെയ്യിയ്ക്കുവാൻ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ കയ്യ് കാല് മുതലായ അവയവങ്ങളിലെ(സാമുദ്രികാ) ലക്ഷണങ്ങളേയും. ജാതകവശാൽ ലഗ്നാലും ചന്ദ്രാലുമുള്ള ഫലങ്ങളേയും, പ്രശ്നം, വായസബലി, നിമിത്തം ഇവകൊണ്ടുള്ള ഫലങ്ങളേയും ചിന്തിച്ചിട്ടുവേണ്ടതാകുന്നു.

മാംഗല്യപ്രകരണം എന്ന പതിനാലാമദ്ധ്യായം
കഴിഞ്ഞു.

പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം

സന്താനവിചാരപ്രകരണം.

1

പുത്രപ്രദങ്ങളും, കന്യാപ്രദങ്ങളുമായ സാമാന്യലക്ഷണങ്ങളാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകത്തിൽ പറയുന്നതു്.

പുത്രേശേ പുരുഷഗ്രഹേ ബലയുതേ
പുംരാശിയോഗാശ്രിതേ,
തദ്വത് ദേവഗുരൌ, തഥൈവ സുതഭേ,
സ്വാമീക്ഷ്യസൌമ്യൈര്യുതേ

ദൃഷ്ടേ വാ സബലേ ഭവന്തി തനയാഃ,
　　പുത്രാധിപേ സ്ത്രീഗ്രഹേ
സ്ത്രീരാശ്യംശഗതേ, ഗുരൌ, സുതഗൃഹേ
　　ചൈവം സ്ഥിതേ കന്യകാഃ.

1. അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ പുരുഷഗ്രഹമാവുകയും, അതിന്നു ബലമുണ്ടാവുകയും, അതു നില്ക്കുന്നതു പുരുഷരാശിയിലോ പുരുഷനവാംശകത്തിലോ ആവുകയും ചെയ്യുക, 2. ഈ പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളെല്ലാം വ്യാഴത്തിന്നും, 3. അഞ്ചാംഭാവത്തിന്നും ഉണ്ടാവുക, 4. അഞ്ചാംഭാവം പുരുഷരാശിയിലോ പുരുഷാംശകത്തിലോ നില്ക്കുക, 5. ഇതുകൾക്കെല്ലാം അധിപൻെറയോ ബന്ധുവിൻെറയോ ശുഭന്മാരുടെയോ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക—ഇതെല്ലാം പുത്രസന്താനപ്രദങ്ങളായ ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. നേരെമറിച്ച് അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ സ്ത്രീഗ്രഹമായിരിയ്ക്കുക, അതു സ്ത്രീരാശിയിലോ സ്ത്രീനവാംശകത്തിലോ നില്ക്കുക, മുതലായി മുൻപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾക്കു വിപരീതമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം, കന്യാപ്രദങ്ങളായ ലക്ഷണങ്ങളുമാകുന്നു.

2

ദത്തൻ മുതലായ പുത്രൻ മാത്രം ഉണ്ടാവുന്നതിൻെറയും, മറ്റുപുത്രനുംകൂടി ഉണ്ടാവാത്തതിൻെറയും സാമാന്യലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്നു.

ക്ലീബഗ്രഹേക്ഷിതയുതേ സുതഭേ, തദീശേ
　ക്ലീബഗ്രഹേ സഗുളികേ സബലേ ച ജീവേ
ദത്താദയോഽസ്യ തനയാ, വിബലേഷു തേഷു
　സ്വാമ്യാദ്യനീക്ഷിതയുതേഷ്വനപത്യതാ സ്യാത്.

1. വ്യാഴത്തിന്നു ബലമുള്ളപ്പോൾ അഞ്ചാംഭാവത്തിന്നു നപുംസകഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉ

ണ്ടാവുക, 2. അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ നപുംസകഗ്രഹമായിരിയ്ക്കുക, 3. അതിന്ന് ഗുളികന്റെ യോഗം ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുക; എന്നാൽ ദത്തൻ മുതലായ പുത്രന്മാരേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളു. ഔരസപുത്രൻ ഉണ്ടാവില്ലെന്നൎത്ഥം. എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾ ദുൎബ്ബലന്മാരായിരിയ്ക്കുകയും, അധിപൻ ബന്ധു മുതലായ ഇഷ്ടഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളില്ലാതിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ, യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള പുത്രന്മാരും ഉണ്ടാവുകയില്ല (ശേഷക്രിയ ചെയ്‌വാൻ ആരും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു താല്പൎയ്യം).

3

പുത്രന്മാരുടെ ഗുണദോഷസ്വഭാവം അറിയുവാൻ പറയുന്നു.

പാപൈൎവ്യയാരിസുതിപൈൎവ്വിബലൈഃ സുതസ്ഥൈ-
സ്തദ്ദോഷഹേതുകമുശന്തി ഹി പുത്രശോകം;
ലഗ്നത്രികോണപതിഭിഃ സബലൈൎവ്വാ പാപൈ-
ൎജ്ജീവേക്ഷിതൈസ്തനുസമരൂപഗുണാഃ സുതാഃ സ്യുഃ.

6–8–12 ഈ ഭാവങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ പാപന്മാരും ബലഹീനന്മാരുമായിട്ട് അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ, അവകൾക്ക് (6–8–12 ഈ ഭാവങ്ങൾക്കും, പാപന്മാരായ തദധിപന്മാൎക്കും) ഉള്ളതുപോലെയുള്ള ദോഷം (സ്വഭാവദൂഷ്യം മുതലായവ) പുത്രന്മാൎക്കുണ്ടാവുക കാരണം വ്യസനിയ്ക്കുവാൻ സംഗതിയാകും. ലഗ്നത്തിന്റെയും ലഗ്നത്രികോണങ്ങളുടേയും അധിപന്മാർ പാപന്മാരും ബലവാന്മാരുമായിരിയ്ക്കുകയും, വ്യാഴദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ, മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ, പുത്രന്മാൎക്ക് അവകളുടെ സ്വഭാവാദിഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

4

ഭൌമേ പഞ്ചമഗേ പുത്രാ ജായന്തേ സ്വല്പജീവിനഃ;
സ്വഗൃഹേ യദി, തേഷാമേകോ മ്രിയതേഽന്യേ ചിരായുഷഃ.

കുജൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ, അല്പായുസ്സുക ളായ പുത്രന്മാരേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. കുജൻ നില്ക്കുന്ന അഞ്ചാം ഭാവം മേടം വൃശ്ചികം ഇതിലൊരു രാശിയാണെങ്കിൽ, ഒരു പുത്രൻ മാത്രം അല്പായുസ്സായിരിയ്ക്കുകയും, ബാക്കി പുത്ര ന്മാർ ദീർഘായുസ്സുകളായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

5

കർക്കടകം രാശിയുടെ ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

> മന്ദേ കർക്കിണി പുത്രഗേ ബഹുസുതഃ,
> സൌമ്യേ തഥാല്പാത്മജഃ,
> ശീതാംശൌ ബഹുകന്യകോഽല്പതനയോ,
> ജീവേ തു കന്യാപ്രജഃ;
> ശുക്രേഽർക്കേഽസൃജി ച ദ്വിതീയഭാര്യയിതാ-
> ലപ്യാത്മജഃ സ്യാത് നരോ,
> വ്യസ്തം ചന്ദ്രഗൃഹേ ഫലം സദസതാം,
> മിശ്രൈർബ്ബലാഢ്യാദ്വദേത്.

അഞ്ചാംഭാവമായ കർക്കടകത്തിൽ ശനി നിന്നാൽ, വളരെ പുത്രസമ്പത്തുണ്ടാകും. ബുധൻ നിന്നാൽ അല്പപുത്ര നായിരിയ്ക്കും. ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ, സ്ത്രീപ്രജ അധികമായും പുരുഷപ്രജ കുറഞ്ഞും ഇരിയ്ക്കും. വ്യാഴം നിന്നാൽ സ്ത്രീപ്രജ മാത്രമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ശുക്രനോ സൂര്യനോ കുജനോ ആ ണ് അഞ്ചാംഭാവമായ കർക്കടകത്തിൽ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, രണ്ടാമതും വിവാഹം ചെയ്താലേ പുത്രനുണ്ടാകയുള്ളൂ. ച ന്ദ്രക്ഷേത്രമായ കർക്കടകമാണ് പുത്രസ്ഥാനമായ അഞ്ചാം ഭാവമെങ്കിൽ, ശുഭന്മാരുടേയും അശുഭന്മാരുടേയും ഫലം ഇങ്ങനെ വിപരീതമാകുന്നു. ശുഭന്മാരും അശുഭന്മാരുമുണ്ടെ ങ്കിൽ, ഫലവും മിശ്രമായിരിയ്ക്കുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ബ ലം അധികമുള്ള ഗ്രഹത്തിനെക്കൊണ്ട് ഫലം പറയുകയും വേണം.

6.

അല്പപുത്രലക്ഷണമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

കന്യാളിഗോഹരിഷ്വിന്ദുലഗ്നയോരല്പപുത്രതാ
പുത്രസ്ഥാനേഷു വാ തേഷു ബലഹീനേ വിശേഷതഃ.

ഇടവം ചിങ്ങം കന്നി വൃശ്ചികം ഇതിലൊരു രാശി ലഗ്നമോ അഞ്ചാംഭാവമോ ആയി വന്നാൽ, കുറച്ചുപുത്രന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അതുകൾ ബലഹീനങ്ങളും കൂടിയായാൽ, തീർച്ചയുമാണു്. ഈ പറഞ്ഞ നാലു രാശികളേയും "അല്പപുത്രരാശികൾ" എന്നു് പറയാറുണ്ടു്.

7.

വളരെ താമസിച്ചിട്ടു് (വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചിട്ടു്) മാത്രം പുത്രനുണ്ടാവുന്ന 3 യോഗമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

ലഗ്നായുർവ്വ്യയഗാഃ ശനീഡ്യരുധിരാഃ
സ്വല്പാത്മജം പഞ്ചമം,
ലഗ്നേ ഭൂമിസുതോഽഷ്ടമേ രവിസുതഃ
സ്വല്പാത്മജർക്ഷേ രവിഃ

ലാഭേ ശീതകരോ ഗ്രഹാശ്ച തനുഗാഃ
പാപാശ്ച ജീവാത് സുതേ,
യോഗേഷ്വേഷു സമുത്ഭവസ്യ ഭവിതാ
കാലാന്തരേ സന്തതിഃ.

1. ലഗ്നത്തിൽ ശനിയും, അഷ്ടമത്തിൽ വ്യാഴവും, പന്ത്രണ്ടിൽ കുജനും നില്ക്കുകയും, അഞ്ചാംഭാവം അല്പപുത്രരാശിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. 2. ലഗ്നത്തിൽ കുജനും, അഷ്ടമത്തിൽ ശനിയും, അല്പപുത്രരാശിയിൽ സൂര്യനും നില്ക്കുക, 3. പതിനൊന്നിൽ ചന്ദ്രനും, ലഗ്നത്തിൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടിലധികം ഗ്രഹങ്ങളും, രണ്ടിലധികം

പാപന്മാർ വ്യാഴത്തിന്റെ അഞ്ചാംഭാവത്തിലും നില്ക്കുക— ഈ മൂന്നു യോഗത്തിൽ ജനിച്ചവൎക്കും പ്രായം ചെന്നതിന്നു ശേഷം മാത്രമേ സന്താനം ഉണ്ടാവുകയുള്ളു.

8

തീരെ സന്തതി ഉണ്ടാവാതെ വംശം അററുപോകുന്ന നാലു യോഗമാണ് ഇനി പറയുന്നതു്,

ദ്യൂനേ ജ്ഞാച്ഛൌ, സ്മരേഡ്യോ മദനസി സലിലഗേ,
ചന്ദ്രരന്ധ്രേ ച പാപാഃ;
പാപാ വാരീന്ദ്രജീവൌ വപുഷി, നിധനഗോ
ഭൂമിജഃ സൌമ്യഹീനഃ;
പാപാ ലഗ്നേ, തദീശോ യദി ബലരഹിതഃ
പഞ്ചമസ്ഥോഽംബുഗേന്ദുഃ;
പാപാഃ സൌഖ്യേ, സിതോഽസ്തേ, നഭസി വിധു;രിമേ
വംശവിച്ഛേദയോഗാഃ.

1. ബുധനും ശുക്രനും ഏഴിലും, ജലരാശിയായ അഞ്ചിൽ വ്യാഴവും, ചന്ദ്രാൽ എട്ടിൽ പാപന്മാരും ഉണ്ടാവുക, 2. നാലിൽ പാപന്മാരും, ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും ലഗ്നത്തിലും, ശുഭയോഗമില്ലാത്ത കുജൻ എട്ടിലും നില്ക്കുക, 3. ലഗ്നത്തിൽ പാപന്മാരും, ലഗ്നാധിപൻ ബലഹീനനായിട്ടു് അഞ്ചിലും, നാലിൽ ചന്ദ്രനും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുക, 4. നാലിൽ പാപന്മാരും ഏഴിൽ ശുക്രനും, പത്തിൽ ചന്ദ്രനും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുക—ഈ നാലു യോഗങ്ങളും വംശവിച്ഛേദകരങ്ങളാകുന്നു.

9

പുത്രസമ്പൽകരങ്ങളായ മൂന്നു യോഗങ്ങളാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

ലഗ്നത്രികോണേഷു ശുഭാ ബലാഢ്യാഃ;
മിഥസ്ത്രികോണോപഗതാസ്തദീശാഃ;
കേന്ദ്രസ്ഥിതാ വാ ശുഭയുക്തദൃഷ്ടാഃ;–
സ്യുഃ പുത്രപൌത്രാദികരാ നരാണാം.

1. ലഗ്നത്തിലും ത്രികോണത്തിലും ബലവാന്മാരായ ശുഭന്മാരുണ്ടായിരിക്കുക. 2. ലഗ്നത്രികോണങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ അന്യോന്യം ത്രികോണങ്ങളിൽ നില്ക്കുക, 3. ലഗ്നത്രികോണങ്ങളുടെ അധിപന്മാർക്കുതന്നെ ഗുരുയോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടാവുകയും, അവർ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുക—ഈ മൂന്നു യോഗങ്ങളും പുത്രപൌത്രാദിസമ്പത്തുകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു.

10

സുതനാഥദേവികുജോഷ്ണഗേഷു വൈ
പുരുഷാംശരാശിഷു ഗതേഷു കുത്രചിത്
മുനയോ വദന്തി ബഹുപുത്രതാം തദാ;
സുതനാഥവീര്യവശതഃ സുപുത്രതാം.

അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ, വ്യാഴം, കുജൻ, സൂര്യൻ ഈ നാലു ഗ്രഹങ്ങളും, ഏതെങ്കിലും ഒരു പുരുഷരാശിയിലോ പുരുഷരാശിനവാംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്നതായാൽ, വളരെ പുത്രസമ്പത്ത് ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. അഞ്ചാംഭാവാധിപന്റെ ബലാബലമനുസരിച്ച് പുത്രന്മാരുടെ സ്വഭാവാദിഗുണദോഷങ്ങൾ വിചാരിക്കയും വേണം.

11

പുംസാം ബീജബലാഭാവാത്,
ക്ഷേത്രദൌർബ്ബല്യതഃ സ്ത്രിയാം
പുത്രാഭാവോ ഗുണേഽപി സ്യാത്;
ചിന്ത്യതേ തദ്ദ്വയം തതഃ.

മേല്പറഞ്ഞ ഗ്രഹസ്ഥിതികളെക്കൊണ്ടും മറ്റും എല്ലാ ഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, പുരുഷന് ബീജബലവും സ്ത്രീക്ക് ക്ഷേത്രബലവും ഇല്ലെങ്കിൽ സന്താനമുണ്ടാവുന്നതല്ല. അതിനാൽ, ആ ബീജക്ഷേത്രങ്ങളുടെ ബലാബലനിരൂപണമാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

12

പുംസാം ബീജം സൂര്യശുക്രാര്യയോഗഃ,
സ്ത്രീണാം ക്ഷേത്രം ചന്ദ്രഭൌമേഢ്യയോഗഃ;
ബീജക്ഷേത്രേ, ''ഭൂ,ബ ല''ലൈല്പൈഃ ക്രമാത് തൈഃ,
ഖേടൈഃ സർവൈ്വഃ ''സാര''നിഘ്നൈശ്ച കാര്യേ.

1. പുരുഷജാതകത്തിലെ സൂര്യന്റെയും ശുക്രന്റെയും വ്യാഴത്തിന്റെയും സ്ഫുടങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയതു്, 'ബീജസ്ഫുട'മാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, 2. സൂര്യസ്ഫുടത്തെ നാലു കൊണ്ടും, മററു രണ്ടു സ്ഫുടങ്ങളേയും മൂന്നുകൊണ്ടും, പെരുക്കി ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയതും, 3. അതുമല്ലെങ്കിൽ, ജാതകത്തിലെ മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു സ്ഫുടങ്ങളേയും 27-ൽ പെരുക്കി ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയതും, ബീജസ്ഫുടംതന്നെയാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ, സ്ത്രീജാതകത്തിലെ ചന്ദ്രൻ, കുജൻ, വ്യാഴം ഈ മൂന്നു സ്ഫുടങ്ങളെക്കൊണ്ടും, മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരംതന്നെ ചെയ്തതു്, മൂന്നുവിധത്തിലുള്ള 'ക്ഷേത്രസ്ഫുട'ങ്ങളാകുന്നു. ഇവയിൽ, ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതിന്നു് പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നറികയും വേണം.

13.

ഈ ബീജക്ഷേത്രസ്ഫുടങ്ങളുടെ ബലാബലത്തേയും, അവകൊണ്ടു് ശുഭാശുഭങ്ങളേയും അറിയുവാൻ പറയുന്നു.

ബീജസ്യ തസ്യ ബലമോജഗൃഹാംശയോഃ സ്യാത്,
ക്ഷേത്രസ്യ യുഗ്മഭവനാംശകയോശ്ച തദ്വത്;
രന്ധ്രേശഷണ്ഡരഹിതൈഃ ശുഭലഗ്നനാഥൈ-
ർവ്വീര്യാത് ത്രികോണമഗൈഃ ശുഭമന്യഥാന്യൈഃ

ബീജസ്ഫുടത്തിന്നു് ബലമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ, അതു് ഓജരാശിയിലോ ഓജരാശിനവാംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്നതായിരിക്കണം. നേരെമറിച്ചു്, യുഗ്മരാശിയിലോ യുഗ്മരാശിനവാംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്നതു് ക്ഷേത്രസ്ഫുടത്തിന്നു്

ബലകരവുമാകുന്നു. അഷ്ടമാധിപനും നപുംസകഗ്രഹങ്ങളും ഒഴിച്ച് മററുള്ള ശുഭന്മാരും ലഗ്നാധിപനും ഈ സ്ഫുടങ്ങളുടെ ത്രികോണത്തിലും ഏഴിലും നില്ക്കുന്നതു് ശുഭപ്രദവും, മററു ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതു് അശുഭപ്രദവുമാകുന്നു.

14.

സന്താനരവിചന്ദ്രാഭ്യാം തിഥിമാനീയ ചാനയാ
ചിന്തനീയോ ഹി സന്താന,സ്തത്പ്രകാരോഽഥ കഥ്യതേ.

സന്താനസൂര്യ്യനേയും സന്താനചന്ദ്രനേയും ഉണ്ടാക്കി, അതുകൊണ്ടു് തിഥിവരുത്തി, ആ തിഥികൊണ്ടും സന്താനവിചാരം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിന്റെ സമ്പ്രദായമാണ് ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

15

യാതാഭ്യോ വിഘടീഭ്യ ആപ്തമിഹ യത്
പഞ്ചാശതാ ഭാദികം,
മേഷാത് ത്യക്തമതോ, ഹയാബ്ധിസഹിതം
പഞ്ചാഹതം തദ്ദ്വയം;
സന്താനാർക്കവിധൂ ക്രമേണ ഭവതോ;
യദ്വേഷ്ടകാലോത്ഭവൌ
സൂര്യേന്ദൂ ശരസംഗുണൌ; പുനരത-
ശ്ചന്ദ്രാദ്വിശോധ്യോ രവിഃ.

ജാതകത്തിലെ ദിനഗതമായ നാഴികയും വിനാഴികയും വെച്ച്, നാഴിക 60 ൽ ഇറക്കി വിനാഴികയാക്കി, 50-ൽ ഹരിയ്ക്കുക. അപ്പോൾ കിട്ടുന്നതു് രാശിയാകുന്നു. പിന്നേയും ക്രമേണ 30-ലും 60-ലും പെരുക്കി, 50 കൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ച്, തിയ്യതി ഇലികളെ ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. ഇതിന്നു് 'സൂക്ഷ്മസ്ഫുടം' എന്നു് പറയാറുണ്ടു്. എന്നിട്ടു് ഒരു രാശി വെച്ച്, അതിൽനിന്നു് ഈ സൂക്ഷ്മസ്ഫുടത്തെ

വാങ്ങണം. ഒരു രാശിയിൽനിന്നു് ആ സ്ഫുടം പോവില്ലെങ്കിൽ, (അതിലും വലുതാണെങ്കിൽ) മേല്പറഞ്ഞ ഒരു രാശിയിൽ 12 രാശികൂടി കൂട്ടി, അതിൽനിന്നു് വാങ്ങി, 5-ൽ പെരുക്കി, അറുപതിലും മുപ്പതിലും കയററുകയും വേണം. ഇതു് 'സന്താനസൂര്യ്യ'നാകുന്നു. പിന്നെ 8 രാശിയും, 15 തിയ്യതിയും വെച്ച്, അതിൽ മേല്പറഞ്ഞ സൂക്ഷ്മസ്ഫുടം കൂട്ടി, 5-ൽ പെരുക്കി 60-ലും 30-ലും കയററിയാൽ, അതു് 'സന്താനചന്ദ്ര'നമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ജാതകത്തിലെ സൂര്യ്യചന്ദ്രന്മാരുടെ സ്ഫുടങ്ങളെ വെവ്വേറെ അഞ്ചിൽ പെരുക്കിയാലും സന്താനസൂര്യ്യചന്ദ്രസ്ഫുടങ്ങളായെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ടു്. സന്താനചന്ദ്രനിൽനിന്നു് സന്താനസൂര്യ്യനെ വാങ്ങിയതു്, 'സന്താനതിഥി'യുമാകുന്നു.

16

പഞ്ചഘ്നോ ജന്മകാലേന്ദുഃ സന്താനേന്ദുരുദാഹൃതഃ;
ലഗ്നസ്ഫുടം തു പഞ്ചഘ്നം സന്താനാർക്കശ്ച കൈശ്ചന.

ജാതകത്തിലെ ചന്ദ്രസ്ഫുടത്തെ 5-ൽ പെരുക്കിയതു് സന്താനചന്ദ്രനാണെന്നും, ലഗ്നസ്ഫുടത്തെ 5-ൽ പെരുക്കിയതു് സന്താനസൂര്യ്യനാണെന്നും, ചില ആചാര്യ്യന്മാർക്കു് അഭിപ്രായമുണ്ടു്.

17

ഇനി ഈ സന്താനതിഥികൊണ്ടു് സന്താനവിചാരം ചെയ്യേണ്ടതായ സമ്പ്രദായമാണു് മൂന്നുശ്ലോകം കൊണ്ടു് പറയുന്നതു്. ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ടു് സന്താനതിഥിയിൽ വെളുത്ത പക്ഷത്തിന്റെ ഫലം പറയുന്നു.

ത്യക്ത്വാർക്കം ശശിനഃ സിതോഽത്ര യദി ചേത്
പക്ഷോ ഭവേത് സന്തതിഃ
കൃഷ്ണഃ സ്യാദ്യദി കൃച്ഛ്രതോ,ഽഥ കതിചി-
ദ്വക്ഷ്യേ വിശേഷാനിഹ;

ഷഷ്ഠ്യാഃ പ്രാഗ്ധവളേ ശനൈഃ സുതജനിഃ,
　　ശീഘ്രം ദശമ്യാഃ പരം,
കാര്യം വിഷ്ണുനിഷേവണം ഹി ധവളേ,
　　കൃഷ്ണേ ശിവാരാധനം.

മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കിയ സന്താനചന്ദ്രനിൽ നിന്നു് സന്താനസൂര്യനെ വാങ്ങിയതു് സന്താനതിഥിയാകുന്നു. ഈ തിഥി വെളുത്ത പക്ഷത്തിലാണെങ്കിൽ, സന്താനമുണ്ടാകുന്നതാണ്. കറുത്തതാണെങ്കിൽ, സന്തത്യർത്ഥമായി പല സൽകർമ്മങ്ങളും ചെയ്യാതെ സന്താനം ഉണ്ടാകയുമില്ല. ഇതു് ഒരു സാമാന്യലക്ഷണമാകുന്നു. ചില വിശേഷങ്ങളുള്ളതും പറയാം. വെളുത്ത പക്ഷത്തിലെ പ്രതിപദം മുതൽ പഞ്ചമികൂടിയുള്ള 5 തിഥികളാണെങ്കിൽ, സാവധാനത്തിൽ (സന്തത്യർത്ഥമായ സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താൽ) സന്താനമുണ്ടാകുന്നതാണ്. ഷഷ്ഠി മുതൽ ദശമികൂടിയ 5 തിഥികളാണെങ്കിൽ, വിവാഹാനന്തരം കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും സന്താനം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. ഏകാദശി മുതല്ക്കുള്ള തിഥികളാണെങ്കിൽ, ഉടനെ സന്തതി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. ഈ സന്താനതിഥി വെളുത്ത പക്ഷത്തിലാണെങ്കിൽ വിഷ്ണുവിനെയും, കറുത്തതിലാണെങ്കിൽ ശിവനെയുമാണ് സന്താനാർത്ഥം സേവിക്കേണ്ടതു്.

18

ഇനി രണ്ടുശ്ലോകംകൊണ്ടു് കറുത്തപക്ഷത്തിലെ ഫലമാണ് പറയുന്നതു്.

ഷഷ്ഠ്യാഃ പ്രാഗ്ബഹുളേ ലഭേത തനയം
　　ഷഷ്ഠ്യാം ഗുഹാരാധനാത്.
സപ്തമ്യാദിചതുഷ്ടയേഽത്ര പുനരു-
　　ദ്വാഹം വിധായ ദ്വിജാൻ

ഭക്ത്യാ പർവ്വണി ഭോജയേച്ഛ്രവണഭേ
ചാന്തേ ഭവേത് സന്തതിഃ.
പുത്രാധാനമഥോഭയോർന്ന ജനനം
സ്യാത് ദ്വാദശീഹോമതഃ.

കറുത്ത പക്ഷത്തിലെ ഷഷ്ഠിക്കുമുമ്പുള്ള 5 തിഥികളിലാണ് ആ സന്താനതിഥി നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും സന്താനം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഷഷ്ഠിയാണെങ്കിൽ ഷഷ്ഠിതോറും സുബ്രഹ്മണ്യപൂജ ചെയ്താൽ സന്താനമുണ്ടാകുന്നതാണ്. സപ്തമി മുതല്ക്കുള്ള 4 തിഥികളാണെങ്കിൽ രണ്ടാമതും വിവാഹം ചെയ്ത്, വാവ് തിരുവോണം ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഭക്തിയോടുകൂടി ബ്രാഹ്മണർക്ക് കാൽകഴുകിച്ച് ഊട്ടുകഴിച്ചാൽ, വാർദ്ധക്യാവസ്ഥയിൽ മാത്രം സന്തതിയുണ്ടാവുന്നതാണ്. ഏകാദശി ദ്വാദശി ഈ രണ്ട് തിഥികളാണെങ്കിൽ, ദ്വാദശിതോറും ദ്വാദശിഹോമം കഴിച്ചാൽ കൂടി, ഗർഭം ധരിക്കുക മാത്രമല്ലാതെ, തികഞ്ഞുപ്രസവിച്ച് സന്താനമുണ്ടാവാൻ സംഗതി വരില്ല.

19

ദത്തഃ സ്യാദഥ ഊർദ്ധ്വയോസ്തു തനയോ,
ദത്തോഽപി നോ പർവ്വണി,
ക്രുദ്ധാഃ സന്തതിനാശകാ ഹി പിതരഃ,
പ്രീതാസ്തദാപാദകാഃ;
തസ്മാദന്വഷ്ടകപാർവ്വണാദിവിധിഭി-
സ്തത്പ്രീതിമാപാദയേത്;
പ്രായഃ പൈതൃകകർമ്മണാമകരണാത്
സന്തത്യഭാവോ നൃണാം.

മേല്പറഞ്ഞ സന്താനതിഥി കറുത്ത ത്രയോദശിയോ ചതുർദ്ദശിയോ ആണെങ്കിൽ, ദത്തുപുത്രനല്ലാതെ ഔരസപുത്രൻ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല; കറുത്ത വാവാണെങ്കിൽ, ദത്തുപുത്രനുംകൂടി ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ശേഷക്രിയ ചെയ്‌വാൻ അവകാശിയായി ആരും ഉണ്ടാവില്ലെന്ന് താല്പര്യം. പ്രായേ

ണ സന്തതിനാശം വരുന്നതു് പിതൃകോപത്താലാകുന്നു. പിതൃക്കൾ സന്തോഷിച്ചാൽ, പുത്രസമ്പത്തു് ഉണ്ടാവാതിരിയ്ക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് 'അഷ്ടക', 'പാർവ്വണം' മുതലായ പൈതൃകകർമ്മങ്ങളാൽ പിതൃപ്രീതി സമ്പാദിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. പിതൃകർമ്മം വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യാത്തതിനാലാണു്, പിതൃക്കൾ കോപിച്ചു് സന്താനനാശം വരുത്തുന്നതു്.

20

"ഇന്നിന്ന തിഥികളിൽ ഇന്നിന്ന ദേവന്മാരെയാണു് സന്താനാർത്ഥം സേവിയ്ക്കേണ്ടതു്" എന്നാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

> ഷഷ്ഠ്യാം കുമാരം, ഗണപം ചതുർത്ഥ്യാം,
> ദുർഗ്ഗാം നവമ്യാം, രവിമർക്കതിഥ്യാം;
> സേവേത സർപ്പാൻ മനുനാഗതിഥ്യോഃ,
> പിതൄനമായാം തനയോപലബ്ധ്യൈ.

സന്താനതിഥി ചതുർത്ഥിയിലാണു് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ഗണപതിയേയും, ഷഷ്ഠിയിലാണെങ്കിൽ സുബ്രഹ്മണ്യനേയും, അഷ്ടമിയിലും ചതുർദ്ദശിയിലുമാണെങ്കിൽ സർപ്പങ്ങളേയും, നവമിയിലാണെങ്കിൽ ദുർഗ്ഗാഭഗവതിയേയും, ദ്വാദശിയിലാണെങ്കിൽ ആദിത്യനേയും, കറുത്ത വാവിലാണെങ്കിൽ പിതൃക്കളേയുമാണു് സന്താനാർത്ഥം സേവിയ്ക്കേണ്ടതു് അർക്കൻ=12. മനു=14. നാഗ.=8. അമാ=അമാവാസി.

21

ഈ തിഥി രിക്തയാണെങ്കിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദോഷവും, അതിനുള്ള പ്രതിവിധിയുമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

> പക്ഷദ്വയേഽപി രിക്താ നഹി ഖലു ശുഭദാ,–
> ന്യാസ്യ നൂനനാദിചാരഃ
> ശുക്ലേ, കൃഷ്ണേ പുരാണോ, പശുപശമവിധയേ/–
> സ്യോത്തമാഃ സർവ്വശുചതുർത്ഥ്യാം;

ക്രൂരഃ സ്യാദ്ദശതിഥ്യാം, ഗിരിയുഗളതിഥൌ
കർമ്മകർത്താ തു നീചോ,
വിഷ്ട്യാം ശാപോഽസ്ത്യഹീനാ,മചിരചിരഭവഃ
പക്ഷഭേദേന വാച്യഃ.

കറുത്ത പക്ഷമായാലും വെളുത്ത പക്ഷമായാലും ശരി സന്താനതിഥി രിക്തയിൽ നില്ക്കുന്നതു് അശുഭപ്രദമാകുന്നു. വെളുത്ത പക്ഷത്തിലെ രിക്തകളിലാണെങ്കിൽ നൂതനമായ ആഭിചാരമാണെന്നും, കറുത്തതിലാണെങ്കിൽ മുൻകാലത്തു് (മുൻജന്മത്തിലോ മറ്റോ) ചെയ്തതാണെന്നും വിചാരിക്കണം. ഈ രിക്താതിഥി ചതുർത്ഥിയിലാണെങ്കിൽ, പ്രതിവിധി ചെയ്യുവാൻ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ മാന്ത്രികന്മാരാണു് വേണ്ടതു്. നവമിയിലാണെങ്കിൽ പ്രതിവിധിക്കു് ക്രൂരന്മാരും, ചതുർദ്ദശിയിലാണെങ്കിൽ നീചന്മാരാണു് വേണ്ടതു്. വിഷ്ടിയാണെങ്കിൽ സർപ്പങ്ങളുടെ ശാപമുണ്ടെന്നാണു് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ഇവിടെയും വെളുത്ത പക്ഷമാണെങ്കിൽ, അതു് നൂതനമാണെന്നും, കറുത്ത പക്ഷമാണെങ്കിൽ പുരാതനമാണെന്നും വിചാരിക്കുകയും വേണം.

22

വിഷ്ടിയുടെ ഫലവും പ്രതിവിധിയും ഒന്നുകൂടി വിവരിച്ചു് പറയുന്നു.

പക്ഷദ്വയ്യാം ഹി വിഷ്ടിർമ്മതന്യഷു തിഥിഷു
സ്യാത്; ക്രമേണാസ്യ മുഖ്യാ,
മദ്ധ്യാ, നീചാ,തിനീചാഃ ഫണിന, ഇഹ ബലിഃ
കല്പ്യതാമുത്തമാനാം;
അന്യേഷാം ശാന്ത്യുപാദ്യേപി, ബലികരണം
പ്രീതയേ ചാഖിലാനാ;—
മിത്ഥം വാച്യോഽശുഭസ്യ പ്രതിവിധിരുചിതം
പൃച്ഛതാം പുത്രലബ്ധ്യൈ.

കറുത്ത പക്ഷത്തിലും വെളുത്ത പക്ഷത്തിലും നന്നാല് തിഥികളിൽ വിഷ്ടി ഉണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ വിഷ്ടിയിൽ ഉത്തമസർപ്പങ്ങളുടേയും, രണ്ടാമത്തേതിൽ മദ്ധ്യമന്മാരുടേയും, മൂന്നാമത്തേതിൽ നീചന്മാരുടേയും. നാലാമത്തെ വിഷ്ടിയിൽ അതിനീചന്മാരായ സർപ്പങ്ങളുടേയും ശാപമുണ്ടെന്നാണ് വിചാരിയ്ക്കേണ്ടതു്. ഇതിൽ ഉത്തമസർപ്പങ്ങളുടെ പ്രീതിയ്ക്കു് സർപ്പബലിയാണ് ചെയ്യേണ്ടതു്. മററു സർപ്പങ്ങാം പാട്ട് മുതലായവയെക്കൊണ്ടും സന്തോഷിയ്ക്കും. എന്നാൽ സർപ്പബലി എല്ലാ സർപ്പങ്ങാംക്കും സന്തോഷപ്രദവുമാണ്. ഇങ്ങനെയാണ് ആചാര്യന്മാരംക്ക് പ്രതിവിധി ചെയ്യുവാൻ ഉപദേശിയ്ക്കേണ്ടതു്.

23

സമ്പ്രദായാന്തരം കിഞ്ചിത് പുനരപ്യത്ര ലിഖ്യതേ
പ്രശ്നജാതകയോശ്ചിന്ത്യം സന്താനധിഷണാദിഭിഃ.

'സന്താനവ്യാഴം' മുതലായ മററു ചില രീതിയിലും സന്താനവിചാരം ചെയ്യാറുണ്ട്. പ്രശ്നത്തിലും, ജാതകത്തിലും വിചാരിയ്ക്കാവുന്ന ആ സമ്പ്രദായമാണ് ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

24

പഞ്ചാംഗ്ലം യമകണ്ടകേന സഹിതം
ലഗ്നം ഹി സന്താനജീ-
വോഽയം സ്യാന്നവമോഷയുഗ്യദി നൃണാം
ക്രൂരേണ പുത്രാന്തകഃ;
സന്താനാഖ്യനവാംശകേ, യദി ഭൃഗോ,-
സ്തേനേക്ഷിതോ വാ യുതോ,
സ്യാംശസ്യാധിപതിർദ്ദുരഗ്രഹഃ പുനഃ
പ്രോക്താഹതാഃ സൂനവഃ.

25

പഞ്ചമേഽപ്യത്ര നിരൂപണേ ഗുരുസുതോ
ഗ്രാഹ്യോഽത്ര നോ കേവലഃ
ശുക്രദൃഷ്ട്യുയുതൈഃ സമാംശ വിഘഗൈഃ
പാണിഗ്രഹാഃ സംഖ്യയാ;
ദൃഷ്ടാ സപ്തമഗാഃ, പുനർബ്ബലവശാ-
ച്ഛുക്രസ്യ രാശ്യംശയോഃ
പുത്രാപ്തിഃ പ്രഥമേ ദ്വിതീയ ഉത വാ
പാണിഗ്രഹേ സ്യാത് ക്രമാത്.

(24) ലഗ്നസ്ഫുടത്തെ 5-ൽ പെരുക്കി യമകണ്ടകസ്ഫുടം കൂട്ടിയതു് സന്താനഗുരുവാകുന്നു. ഈ സന്താനഗുരുസ്ഫുടത്തിൽ നവദോഷങ്ങൾ * ഉണ്ടെങ്കിൽ, സന്താനാർത്ഥമായിട്ടുള്ള സല്ക്കർമ്മങ്ങളും മററും ചെയ്യല്ലാതെ സന്താനം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. 1. ഈ ഗുരുസ്ഫുടത്തിന്റെ നവാംശകം നില്ക്കുന്നതു് ശുക്രന്റേതാവുക 2. ഈ നവാംശകത്തിന്നു് ശുക്രന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാവുക, 3. ഗുരുസ്ഫുടത്തിന്റെ നവാംശകരാശ്യധിപൻ നില്ക്കുന്നതു് ഭരണി പൂരം പൂരാടം ഇതിലൊരു നക്ഷത്രത്തിലായിരിയ്ക്കുക—ഇതു് മൂന്നും രണ്ടാമതും വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ സംഗതിവരുത്തുന്ന യോഗങ്ങളാകുന്നു.

(25) ഈ സന്താനഗുരുവിനെക്കൊണ്ടുള്ള സന്താനവിചാരപ്രകരണത്തിൽ ശുക്രനെക്കൊണ്ടാവശ്യമുള്ള ദിക്കിലെല്ലാം ശുക്രസ്ഫുടത്തെ 5-ൽ പെരുക്കിയിട്ടുവേണ

---

* 'ഗുളികോ വിഷ്ടിഗണ്ഡാന്തൌ വിഷോഷ്ണൈകാർഗ്ഗളാന്തകീ
വർജ്ജ്യാഃ സാർപ്പശിരോ ലാടോ വൈധൃതഞ്ച സുകർമ്മസു'.

ഇതാണു് സകലകർമ്മങ്ങൾക്കും വർജ്ജ്യങ്ങളായിരിയ്ക്കുന്ന നവദോഷങ്ങൾ. ഇതുകളുടെ സ്വഭാവം 10-ാമദ്ധ്യായത്തിലെ 4-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ അടിക്കുറിപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

താകുന്നു. അല്ലാതെ കേവലം ജാതകത്തിലെ ശുക്രസ്ഫുടം ഒന്നല്ല ചിന്തിയ്ക്കേണ്ടതു്. ഇങ്ങനെ അഞ്ചിൽ പെരുക്കിയ ശുക്രസ്ഫുടത്തിന്റെ 7-ാംഭാവത്തിൽ എത്ര ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടോ, അത്ര വിവാഹം ഉണ്ടാവുമെന്നും വിചാരിയ്ക്കാം. ഈ ശുക്രന്റെ രാശിയ്ക്കാണു് ബലാധിക്യമുള്ളതെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ ഭാര്യയിലും, നവാംശകരാശിയ്ക്കു് അധികബലമുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയിലുമാണു് സന്താനമുണ്ടാവുക.

26

മൂന്നാമത്തെ ഭാര്യയിൽ മാത്രം സന്താനമുണ്ടാവുന്ന ഒരു യോഗമാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

ക്ലീബസ്യ ചേത് ഭൃഗോരംശഃ ക്ലീബഗ്രഹയുതേക്ഷിതഃ
യദി വാ പുത്രലാഭഃ സ്യാത് തൃതീയേ തു കരഗ്രഹേ.

ഈ സന്താനശുക്രൻ നില്ക്കുന്നതു് നപുംസകഗ്രഹത്തിന്റെ നവാംശകത്തിലായിരിയ്ക്കുകയും, അവിടേയ്ക്കു് നപുംസകഗ്രഹത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ, സന്താനം മൂന്നാമത്തെ ഭാര്യയിലേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

27

സന്താനയോഗസ്ഫുടം എന്നൊരു സ്ഫുടം ഉണ്ടാക്കി അതുകൊണ്ടും സന്താനവിചാരം ചെയ്യാറുണ്ടു്. ആ സ്ഫുടം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പറയുന്നു.

സന്താനജീവം യമകണ്ടകേന
സംയോജ്യ കുര്യാത് പുനരങ്കനിഘ്നം
'സന്താനയോഗസ്ഫുട' സംജ്ഞമേതത്,
സന്താനസംഖ്യാ തദനൂച്യതേഽഥ

മുൻപറഞ്ഞ സന്താനഗുരുസ്ഫുടത്തിൽതന്നെ യമകണ്ടകനെ വീണ്ടും കൂട്ടി 9-ൽ പെരുക്കിയതു് സന്താനയോഗം എന്ന സ്ഫുടം ആകുന്നു. ഈ സ്ഫുടം കൊണ്ടു് സന്താനസംഖ്യാവിചാരം ചെയ്യാനാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

28

ഏതത്തുല്യൈതഃ പഞ്ചകൈഃ സ്യാല്ലവാനാം
സംഖ്യാ വാച്യാസ്തത്സമാ ഹ്യാത്മജാനാം
തദ്വർഗ്ഗാണാം വാക്പതേഃ സ്യാത് ത്രയം ചേത്
പുത്രാഃ ഷഡ്ഭ്യശ്ചാധികാഃ സംഭവേയുഃ.

ഈ സന്താനയോഗസ്ഫുടത്തിൽ ചെന്നിട്ടുള്ള ഓരോ അഞ്ചു തിഷ്യതികാംശം ഓരോ പുത്രന്മാർ വീതം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. അഞ്ച് തിഷ്യതി ചെന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു പുത്രനും, പത്ത് ചെന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടു പുത്രന്മാരും, ക്രമേണ മുപ്പത് തിഷ്യതി തികഞ്ഞിട്ടാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ആറു പുത്രന്മാരും ഉണ്ടാകുമെന്നർത്ഥം. ഈ സ്ഫുടത്തിന്റെ ഷഡ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ മൂന്ന് വർഗ്ഗങ്ങളെങ്കിലും വ്യാഴത്തിന്റേതാണെങ്കിൽ, ആറിലധികം പുത്രന്മാർ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. ഈ അയ്യഞ്ച് തിഷ്യതികളിൽ കൂടിയ ഓരോ ഭാഗത്തെയാണ് 'ലവപഞ്ചകം' എന്ന് പറയുന്നത്.

29

പുത്രോത്പത്തിപ്രദവും അപുത്രകരവുമായ ലക്ഷണങ്ങളാണ് പറയുന്നത്.

നീചേ വാ രിപുഭേഽഥവാ സ്ഫുടയുതി
ത്ര്യംശാധിപശ്ചേത് പുന-
സ്തുല്യേ സ്യാല്ലവപഞ്ചകേ സ്ഫുടയുതേ-
സ്തത്രാപി ചേത് സംസ്ഥിതിഃ;
നൂനം പഞ്ചകതുല്യസംഖ്യതനയാ-
സ്തൈർഹി വ്രജേത് പഞ്ചതാം;
ഗോസിംഹാളിവധൂഗൃഹേ സ്ഫുടയുതേ-
രംശേ തു നോ സന്തതിഃ.

ഈ സന്താനയോഗസ്ഫുടത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണാധിപൻ തന്റെ നീചരാശിയിലോ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നില്ക്കുകയും, അതുതന്നെ, ഈ സ്ഫുടം എത്രാമത്തെ ലവപഞ്ചകത്തിലാണോ നില്ക്കുന്നത് അത്രാമത്തെ ലവപഞ്ചക

ത്തിൽ തന്നെ ആയിരിയ്ക്കയും ചെയ്താൽ, തീർച്ചയായും ആ ത്രാമത്തെ പുത്രൻ മരിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ സ്ഫുടയോഗത്തിന്റെ നവാംശകം ഇടവം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, കന്നി എന്നീ അല്പസന്താനരാശികളിൽ വരുന്നതായാൽ സന്താനം ഉണ്ടാകയുമില്ല.

30

ഇനി ഇരട്ട പ്രസവിയ്ക്കുവാനുള്ളതിന്റെയും ആ സന്താനങ്ങളുടെ മരണത്തിന്റെയും ലക്ഷണങ്ങളാണ് പറയുന്നതു്.

സ്ഫുടയോഗസ്ഥിതിവർഗ്ഗ-
ത്രിതയം യദി ഷണ്ഡവിഹഗസംബന്ധി
യമളപ്രസവോ ഭവിതാ,
തസ്യ വിനാശശ്ച ബലവശാദ്വാച്യഃ.

ഈ സ്ഫുടയോഗം നില്ക്കുന്ന വർഗ്ഗങ്ങളിൽ മൂന്നെണ്ണം നപുംസകഗ്രഹങ്ങളുടേതാണെങ്കിൽ ഇരട്ട പ്രസവിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു; വർഗ്ഗാധിപന്മാരായ നപുംസകഗ്രഹങ്ങൾക്കു് ബലമില്ലെങ്കിൽ, അവർ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കയുമില്ല.

31

മത്തലക്ഷണമാണ് ഇനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

യുക്ത്വാ മാന്ദ്യതേന്ദുജാതമജപതീൻ
ബാണൈർന്നിഹത്യ സ്ഫുടം
യത്, തത് സ്യാദ്യതി സൂർയ്യരാശിഷു നിശാ
മാംശേഷ്വസദ്യോഗദൃക്
നൄണാം മത്തതനൂജലക്ഷണമിദം,
ചാന്ദ്രേ തു രാശൗ തഥാ
സത്ഭേടേക്ഷണയോഗയോഗ് യദി ഭവേത്
മത്തസ്യ നോ ലക്ഷണം.

ശനി, ബുധൻ, അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ ഈ മൂന്നുസ്ഫുടങ്ങളേയും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി 5-ൽ പെരുക്കിയതു്, 'ദത്തസ്ഫുടം' ആകുന്നു. ഈ സ്ഫുടം ദിനരാശികളിൽ വരികയും, രാത്രി രാശിനവാംശകങ്ങളിൽ വരികയും, പാപന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ, ദത്തുപുത്രൻ മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഔരസപുത്രൻ ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു് താല്പര്യം. ഈ സ്ഫുടംതന്നെ രാത്രിരാശികളിൽ വരികയും, പാപന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ, ദത്തുപുത്രനും കൂടി ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല.

32

സ്ഫുടേഽസ്മിൻ ബഹുദോഷാണാം നവകം സംഭവേദ്യദി
സന്തതിർന്ന ഭവേന്നൂനം ദത്തസ്വീകരണാദപി.

ഈ സ്ഫുടത്തിൽ നവദോഷങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, ദത്തെടുത്താൽക്കൂടി സന്തതി ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

33

വ്യാഴത്തിന്റെ ചാരവശാൽ സന്താനമുണ്ടാവുന്ന കാലം അറിവാനാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

സന്താനാഖ്യഗൃഹത്രികോണഭവനോ—
ഷ്വീഡ്യസ്സുതേജപ്രദോ
മാന്ദിശ്ചേദജപൂർവ്വഷഡ്ഗൃഹഗതോ,
ജൂകാദിഷട്കേ സ ചേത്,
സന്തത്യൈ ഗുരുരാത്മജാമരഗുരോ—
രംശത്രികോണേ ഭവേത്,
സംയുക്തേ യമകണ്ടകേന ഗുളികേ
പുംസ്ത്രീദിഭാസ്യാംശതഃ.

ഗുളികൻ മേടം മുതൽ 6 രാശികളിലൊന്നിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, മുൻപറഞ്ഞ സന്താനഗുരുവിന്റെ രാശിയുടെ ത്രികോണത്തിൽ വ്യാഴം ചാരവശാൽ ചെല്ലുമ്പോഴാം സന്താനം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാലമാകുന്നു. എന്നാൽ ഗുളികൻ തുലാം മുതൽ 6 രാശികളിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, സന്താനഗുരുവിന്റെ നവാംശകരാശിയുടെ ത്രികോണത്തിൽ വ്യാഴം ചെല്ലുമ്പോഴാണെന്നും, അറിയേണ്ടതാകുന്നു. യമകണ്ടകസ്ഫുടവും ഗുളികസ്ഫുടവും തമ്മിൽ കൂട്ടിയാൽ വരുന്ന നവാംശകം ഓജരാശിയാണെങ്കിൽ പുരുഷപ്രജയും, യുഗ്മരാശിയാണെങ്കിൽ സ്ത്രീപ്രജയും ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ്.

34

ഓജേ യുഗ്മേ ഽഥവാ രാശാവോജാംശേ പുത്രസൂതികൃത്;
യുഗ്മാംശേ കുരുതേ നാരീ,മംശസ്യാത്ര പ്രധാനതാ.

യമകണ്ടകനേയും ഗുളികനേയും തമ്മിൽ കൂട്ടിയ മുൻപറഞ്ഞ യോഗസ്ഫുടം നില്ക്കുന്ന രാശി ഏതായാലും വിരോധമില്ല, നവാംശകരാശിയ്ക്കാണ് പ്രാധാന്യം. നവാംശകം ഓജരാശിയാണെങ്കിൽ പുരുഷപ്രജയും, യുഗ്മരാശിയാണെങ്കിൽ സ്ത്രീപ്രജയുമാണുണ്ടാവുക എന്ന് താല്പര്യം.

35

പുത്രജനനം ഏതുനക്ഷത്രത്തിലും, ഏതുകൂറിലും ആയിരിയ്ക്കുമെന്ന് അറിയുവാൻ പറയുന്നു.

സന്താനജീവം യമകണ്ടകം ച
സന്താനമാന്ദിം സഹ യോജയേത് ത്രീൻ;
'കന്ദേ'ന ഹന്യാത് പുനരത്ര യാത-
താരാംശയോഃ പുത്രജനിസ്ത്രികോണേ.

സന്താനഗുരു, യമകണ്ടകൻ, സന്താനഗുളികൻ* ഇവ മൂന്നു സ്ഫുടങ്ങളേയും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി 81-ൽ പെരുക്കിയാൽ ആ സ്ഫുടം ഏതുനക്ഷത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ, അതിന്റെ ത്രികോണനക്ഷത്രത്തിലോ, ** ഏതു് നവാംശകത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ അതിന്റെ ത്രികോണരാശികളിലോ, ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുമ്പോഴും സന്തതി ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാലമാകുന്നു.

36

എത്ര പുത്രന്മാരുണ്ടാകുമെന്നും, അതിൽ എത്ര പുത്രന്മാർ മരിച്ചുപോകുമെന്നും, അഞ്ചാംഭാവംകൊണ്ടു് അറിയാൻ ഒരു സമ്പ്രദായം പറയുന്നു.

ലിപ്തീകൃത്യ തനൂജഭാവമപരം,
ഷഷ്ട്യംശഭേദേക്ഷണൈ–
സ്സംചാരോപ്യ "നഭൈ"ര്വ്വിഭജ്യ 'ഗുണകൈ'–
ർദ്ദായാദസംഖ്യാപ്യതേ,
തദ്വത് പാപനിരീക്ഷണൈരപി പൃഥ–
ഗ്ലബ്ധാ ശതാഭ്യാം ഹരേ–
ദത്രാവാപ്തസമാനസംഖ്യതനയാഃ
ക്ഷീയന്ത ഇത്യാപ്തവാക്.

അഞ്ചാംഭാവത്തിന്റെ സ്ഫുടംവെച്ചു്, അതിലെ രാശി എടുത്തു്, തിഥികളെ 60-ൽ ഇറക്കി ഇലിയാക്കി, അവിടേയ്ക്കു് എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാക്കി, *** ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി ഷഷ്ട്യംശസ്വരൂപമായ ആ ദൃഷ്ടികൊണ്ടു്

* ഗുളികസ്ഫുടത്തെ 5-ൽ പെരുക്കിയതാണു് സന്താനഗുളികൻ.

** അശ്വതി, മകം, മൂലം, ഭരണി, പൂരം, പൂരാടം ഇങ്ങനെയാണു് നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഒപ്പു് ത്രികോണങ്ങൾ.

*** ഈ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാകുന്ന സമ്പ്രദായം 'ശ്രീപതിപദ്ധതി' മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു് അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

പെരുക്കി, 60–ൽ, കയററി, 200 (നനഖം) കൊണ്ട് ഹരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യു. അപ്പോഠം കിട്ടുന്ന പൂർണ്ണഫലം എത്രയാണോ, അത്ര പുത്രന്മാർ ഉണ്ടാവുമെന്നും വിചാരിയ്ക്കാം. അ പ്രകാരംതന്നെ മുമ്പു പറഞ്ഞവിധം ഇറക്കിയ അഞ്ചാം ഭാവത്തിൻെറ ഇലികളെ, പാപന്മാരുടെ അവിടേയ്ക്കുള്ള ദൃഷ്ടികൊണ്ടുമാത്രം പെരുക്കിക്കയററിയതിനെ 200–ൽ ഹരിച്ചാൽ, എത്ര പൂർണ്ണഫലമാണോ കിട്ടുന്നതു്, അത്ര പുത്രന്മാർ അല്പായുസ്സുകളായിത്തീരുമെന്നും അറിയണം.

37

അഞ്ചാംഭാവാധിപനെക്കൊണ്ട് സന്താനവിചാരം ചെയ്യുവാനാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

> പുത്രാധീശാപ്തഭാംശകസമതനയാ,–
> സ്തേഷു യേ പുംഗ്രഹേശാ
> ഭാംശാസ്തേ പുത്രദാഃ സ്യുർദ്ദുഹിതൃകൃത ഇമേ
> യേഽംശകാഃ സ്ത്രീഗ്രഹേശാഃ;
> പുംഖേടാ യുഗ്മഗാശ്ചേത് തനയമരണദാ,
> സ്തദ്വദോഃ പുത്രികാണാ–
> മോജസ്ഥാഃ സ്ത്രീഗ്രഹാശ്ചേത്; ബലമപിനിയതം
> ചിന്ത്യമംശാധിപാനാം.

അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ എത്ര നവാംശകം ഭുജിച്ചിട്ടാണോ നില്ക്കുന്നതു്, അത്ര സന്താനങ്ങളാണുണ്ടാവുക. ആ അംശകങ്ങളിൽ പുരുഷഗ്രഹത്തിന്ന് ആധിപത്യമുള്ള രാശികഠം എത്രയുണ്ടോ അത്ര പുരുഷപ്രജയും, സ്ത്രീഗ്രഹനവാംശകങ്ങഠം എത്രയുണ്ടോ അത്ര സ്ത്രീപ്രജയുമായിരിയ്ക്കുയും ചെയ്യും. ഈ നവാംശകാധിപന്മാരിൽ എത്ര പുരുഷഗ്രഹങ്ങഠം യുഗ്മരാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ അത്ര പുത്രന്മാരും, എത്ര സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങഠം ഓജരാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ അത്ര സ്ത്രീപ്രജയും മരിച്ചുപോകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഇവിടെ അംശാധിപന്മാരുടെ ബലം നല്ലപോലെ വിചാരിച്ചിട്ടു വേണം സന്താനമരണം പറയേണ്ടതു്.

38

അഞ്ചാംഭാവാധിപന്റെ നവാംശകാധിപന്മാരുടെ ബലാബലമനുസരിച്ച് സന്താനങ്ങളുടെ ആയുർബ്ബലത്തെ വിചാരിപ്പാനാണ് ഇനി പറയുന്നതു്.

അംശാധീശാഃ സ്വഭവനഗതാ
  മിത്രഗാഃ സ്വോച്ചഗാ വാ
വീര്യാഢ്യാ വാ വിദധതി
  സുദീർഘായുഷം തോകസംഘം;
നീചസ്ഥാ വാ രവിഹതകരാ
  വൈരിവേശ്മാശ്രിതാ വാ
വീര്യാഽപേതാ രഹിതമസുഭിഃ
  കുർവ്വതേല്പായുഷം വാ.

അഞ്ചാംഭാവാധിപന്റെ നവാംശകരാശ്യധിപന്മാർ 1. സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ, 2. ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ, 3. ഉച്ചരാശിയിലോ നില്ക്കുകയോ, 4. അതിന്ന് ബലം ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താൽ, ദീർഘായുഷ്മാന്മാരായി അനേകം പുത്രന്മാരുണ്ടാകും. നേരെമറിച്ച് ഈ അംശാധിപന്മാർതന്നെ 1. നീചത്തിലോ, 2. ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നില്ക്കുകയോ, 3. വിബലനായിരിയ്ക്കുകയോ അതിന്ന് മൌഢ്യം ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താൽ, നിർജ്ജീവപ്രജകളോ അല്പായുസ്സുകളായ സന്താനങ്ങളോ ആയിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

39

ഇനി വ്യാഴത്തിന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗംകൊണ്ട് സന്താനം വിചാരിപ്പാൻ പറയുന്നു.

നിക്ഷിപ്യാഷ്ടകവർഗ്ഗം സുരഗുരോ-
  സ്തത്പഞ്ചമേ യാവതാം
ശുക്ലാക്ഷാണി, വിഹായ വൈരിഗൃഹഗാൻ,
  മൂഢാംശ്ച, നീചസ്ഥിതാൻ

താവന്തസ്സുനവോ ഭവന്തി; ഗുണനാ
കാര്യാ ച തുംഗാദിഷു;
പ്രോക്താഃ പുംവനിതാകൃതശ്ച പുരുഷ-
സ്ത്രീഖേചരാഃ കീർത്തിതാഃ.

വ്യാഴത്തിന്റെ അഷ്ടവർഗ്ഗം വെയ്ക്കുക; നീചത്തിലും, ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലും നില്ക്കുന്നതും മൌഢ്യമുള്ളതുമായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ അക്ഷങ്ങൾ അതിൽനിന്നു് കളയുകയും ചെയ്തു; വ്യാഴം നില്ക്കുന്നതിന്റെ അഞ്ചാംഭാവത്തിൽ ബാക്കിയുള്ള ഫലത്തെ ഉച്ചം മുതലായ സ്ഥാനബലത്തിന്നു് അനുസരിച്ചു് പെരുക്കിയാൽ* എത്രയുണ്ടാകുമോ, അത്ര സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. പുരുഷഗ്രഹങ്ങളുടെ അക്ഷം എത്രയുണ്ടോ അത്ര പുരുഷപ്രജയും, സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങളുടെ അക്ഷത്തോളം സ്ത്രീപ്രജയുമായിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

40

പുത്രസംഖ്യാ വിനിർദ്ദേശ്യാ പുത്രേശഗുരുരശ്മിഭിഃ
അപ്യുച്യതേ തദാനീതിർഗ്ഗുരുനിർദ്ദിഷ്ടവർത്മനാ.

അഞ്ചാംഭാവാധിപന്റെയും, വ്യാഴത്തിന്റെയും രശ്മികളെക്കൊണ്ടും എത്ര പുത്രന്മാരുണ്ടാവുമെന്നു് വിചാരിയ്ക്കാറുണ്ടു്. അതിന്റെ സമ്പ്രദായമാണു് ഇനി രണ്ടുശ്ലോകം കൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

---

* ഉച്ചത്തിലോ, വക്രത്തിലോ (ചേഷ്ടാബലമുള്ള) നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ അക്ഷങ്ങളെ മൂന്നിലും, വർഗ്ഗോത്തമനവാംശകം, സ്വക്ഷേത്രം, സ്വനവാംശകം, സ്വദ്രേക്കാണം ഇതുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ അക്ഷങ്ങളെ രണ്ടിലുമാണു് പെരുക്കേണ്ടതു്,

"സ്വതുംഗവക്രോപഗതൈസ്ത്രിസംഗുണം
ദ്വിരുത്തമസ്വാംശഗൃഹത്രിഭാഗഗൈഃ"

—എന്നാണു് പ്രമാണം.

41

തിഗ്മാംശോർദ്ദശ, ശീതഗോർന്നവ, ഗുരോഃ
സപ്താംശവോ,ഽഷ്ടൗ ഭൃഗോഃ,
പഞ്ചാരാർക്കിവിദാം; സ്വനീചരഹിതം
ഷഡ്ഭാധികം ചേത് ഗ്രഹം
ചക്രാന്നിർഗ്ഗളിതം സ്വരശ്മിഗുണിതം
ഷഡ്ഭിർഭജേദ്രശ്മയോ
ലഭ്യന്തേ,ഽത്ര ഹി വക്രമൗഢ്യവശതഃ
കല്പ്യൗ ഹി വൃദ്ധിക്ഷയൗ.

സൂര്യന്ന് പത്തും, ചന്ദ്രന്ന് ഒമ്പതും, വ്യാഴത്തിന്ന് ഏഴും, ശുക്രന്ന് എട്ടും, കുജന്നും ബുധന്നും ശനിക്കും അഞ്ചും ആണ് രശ്മികളുള്ളത്. ഓരോ ഗ്രഹത്തിന്റെയും സ്ഫുടംവെച്ച് അതാതിന്റെ നീചരാശികളെ അതാതു് സ്ഫുടത്തിൽനിന്ന് കളയണം. ഈ നീചം കളഞ്ഞ സ്ഫുടത്തിൽ ആറു രാശിയിലധികമുണ്ടെങ്കിൽ അതു് 12 രാശിവെച്ച് അതിൽനിന്ന് വീണ്ടും കളയുകയും വേണം. ഉദാഹരണം-സൂര്യൻ കന്നിയിൽ 25 തിയ്യതിയും. 52 ഇലിയും ചെന്നിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നതെന്ന് വിചാരിക്കുക. സൂര്യന്റെ നീചം തുലാത്തിൽ 10-തിയ്യതിയാകയാൽ, 6 രാശിയും 10 തിയ്യതിയും കളയണം. അതിന്ന് മേൽകാണിച്ച രവിസ്ഫുടത്തിൽനിന്നും തരമില്ലാത്തതിനാൽ, 12 രാശി സൂര്യസ്ഫുടത്തിൽ കൂട്ടി 6 രാശിയും 10 തിയ്യതിയും വാങ്ങുക. എന്നാൽ, ബാക്കി 11 രാശിയും 15 തിയ്യതിയും 52 ഇലിയുമായി വരുമല്ലോ. ഇങ്ങനെ വന്നാൽ, അതിനെ വീണ്ടും 12 രാശിവെച്ച് വാങ്ങണമെന്നർത്ഥം. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയ അതാതു ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഫുടത്തെ, അതാതിന്റെ രശ്മികൊണ്ട് പെരുക്കി ആറിൽ ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്നതു്, അതാതു ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഫുടരശ്മികൾ ആകുന്നു. ഈ രശ്മികൾക്കുതന്നെ അതാതു് ഗ്രഹത്തിന്റെ ബലാബലമനുസരിച്ച് ഏറ്റക്കുറച്ചിലുണ്ട്.

42

മുൻപറഞ്ഞ ആ ബലാബലത്തെ അനുസരിച്ച് വൃദ്ധിക്ഷയങ്ങളെ അറിയുവാൻ പറയുന്നു.

വക്രോച്ചാംശകയോഃ കരാസ്ത്രിഗുണിതാ,
ദ്വിഘ്നാഃ സുഹൃത്സ്വാംശയോ-
ന്നീചാശ്വംശകയോന്നൃപാംശരഹിതോ
ഗ്രാഹ്യോഽത്ര രവ്യംശകഃ
ക്ഷീയന്തേ സകലാസ്ത്വരി,നാഹതതനോ-
ർമ്മന്ദാച്ഛയോസ്തദ്ദളം,
ജീവാപത്യപയോർബ്ബലാഢ്യ ഇഹ യ-
സ്തദ്രശ്മിസംഖ്യാഃ സുതാഃ.

രശ്മി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഈ വിഷയത്തിൽ ദ്വാദശാംശകമാണ് കണക്കാക്കേണ്ടത്. വക്രത്തിലോ ഉച്ചദ്വാദശാംശകത്തിലോ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മികളെ മൂന്നിലും, ബന്ധുവിന്റെയോ തന്റെയോ അംശകത്തിൽ നിൽക്കുന്നതിന്റെ രശ്മികളെ രണ്ടിലും പെരുക്കിക്കൂട്ടണം. നീചാംശകത്തിലോ, ശത്രുവിന്റെ അംശകത്തിലോ നിൽക്കുന്നതിന്റെ രശ്മികളുടെ 16–ൽ ഒരംശം കളയണം. ശനിശുക്രന്മാർ ഒഴിച്ച്, മൌഢ്യമുള്ള മററു ഗ്രഹങ്ങളുടെ രശ്മികൾ മുഴുവനും കളയണം. ശനിയും ശുക്രനും മൌഢ്യമുണ്ടെങ്കിൽ പകുതി രശ്മികളേയും കളയണം. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞാൽ ബാക്കി, വ്യാഴം അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ ഇവരിൽ ബലാധിക്യമുള്ളതിന്റെ രശ്മികൾ എത്രയുണ്ടോ, അത്ര പുത്രന്മാരുണ്ടാകുമെന്നും പറയാവുന്നതാണ്.

43

ജീവിതകാലത്തിലെ ആദ്യഭാഗത്തിലോ, മദ്ധ്യഭാഗത്തിലോ, അന്ത്യഭാഗത്തിലോ സന്താനം ഉണ്ടാവുക, എന്ന് അറിയുവാനാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

പുത്രേശഃ പുത്രഭാവസ്യ സമീപേ ലഗ്നപസ്യ വാ
യദ്യാദൌ പുത്രജന്മ സ്യാ,ദ്യൌവ്വനാന്തേഽന്യഥാ സചേത്.

അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ അഞ്ചാംഭാവത്തിന്റെയോ ലഗ്നാധിപന്റെയോ സമീപത്തിലാണ് നിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ യൌവ്വനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിലും, അധികം ദൂരത്തല്ലെങ്കിൽ മദ്ധ്യഭാഗത്തിലും, ദൂരത്താണെങ്കിൽ അന്ത്യഭാഗത്തിലുമാണ് സന്തതി ഉണ്ടാവുക.

44

കേന്ദ്രാദിസ്ഥേ സുതാധീശേ പ്രഥമേ മദ്ധ്യമേഽന്തിമേ
ക്രമേണ വയസോ ഭാഗേ പുത്രജന്മ വിനിർദ്ദിശേത്.

അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ കേന്ദ്രത്തിലാണെങ്കിലും വയസ്സിന്റെ (യൌവ്വനത്തിന്റെ) ആദ്യഭാഗത്തിലും, പണപരത്തിലാണെങ്കിൽ മദ്ധ്യഭാഗത്തിലും, ആപോക്ലിമത്തിലാണെങ്കിൽ ഒടുവിലത്തെ ഭാഗത്തിലുമാണ് സന്താനമുണ്ടാവുക.

45

ഏതേതു് ദശാപഹാരകാലങ്ങളിലാണ് സന്താനമുണ്ടാവുക എന്നറിയുവാൻ പറയുന്നു.

ലഗ്നാധീശഃ സുതപധിഷണൌ, തദ്യുതാപ്താംശപേശൌ
ജായാധീശ,സ്തനയഭവനപ്രേക്ഷകാ,സ്തദ്ഗതാശ്ച;
യേ ചൈതേഷാം ഭവതി ഹി ദശാ യത്ര ചാന്തർദ്ദശാ വാ
തസ്മിൻ കാലേ തനയജനനം നിർദ്ദിശേന്മാനവാനാം.

1. ലഗ്നാധിപൻ, 2. അഞ്ചാംഭാവാധിപൻ, 3. വ്യാഴം, 4. അഞ്ചാംഭാവാധിപനും വ്യാഴവും നിൽക്കുന്ന നവാംശകരാശ്യധിപന്മാർ, 5. ഏഴാംഭാവാധിപൻ, 6. അഞ്ചിലേയ്ക്കു് നോക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ, 7. അഞ്ചിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ഇവരുടേയെല്ലാം ദശാകാലത്തും, അപഹാരസമയത്തും സന്താനം ഉണ്ടാവുമെന്നു് പറയേണ്ടതാണ്.

46

വ്യാഴത്തിന്റെ ചാരംകൊണ്ട് പുത്രന്മാരുണ്ടാവുന്ന കാലം അറിയുവാനാണ് ഇനി പറയുന്നത്.

പുത്രേശാശ്രിതഭേ, തദംശകഗൃഹേ,
മാന്ദ്യാശ്രിതർക്ഷേ, തദീ-
യാംശർക്ഷേ ച തഥാ ത്രികോണഭവനേ-
ഷ്വേഷാം ച, ബഹ്വർക്ഷകേ
രാശൗ സ്വാഷ്ടകവർഗ്ഗകേ ച വിചരൻ
ജീവോ ഭവേത് പുത്രദഃ;
പുത്രേശോഽത്ര വിചിന്ത്യതാം ഹിമകരാത്
ലഗ്നാത് ച ജീവാദപി.

1. പഞ്ചമാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി, 2. അതിന്റെ നവാംശകരാശി, 3. ഗുളികരാശി, 4. അതിന്റെയും നവാംശകരാശി, 5. ഇവകളുടെയെല്ലാം ത്രികോണം, 6. വ്യാഴാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഫലാധിക്യമുള്ള രാശികൾ, ഇവകളിലെല്ലാം വ്യാഴം ചാരവശാൽ ചെല്ലുന്ന സമയവും പുത്രന്മാരുണ്ടാകുവാനുള്ള കാലമാകുന്നു. എന്നാൽ, ജന്മം, ലഗ്നം, വ്യാഴം ഈ മൂന്നിന്റെ അഞ്ചാംഭാവാധിപന്മാരേയും പുത്രസ്ഥാനാധിപന്മാരായി വിചാരിക്കുകയും വേണം.

47

ഗ്രഹചാരവശാൽത്തന്നെ സന്തതിസംഭവകാലത്തെ അറിയുവാൻ രണ്ടുവിധത്തിലുംകൂടി പറയുന്നു.

ജീവാപത്യവിലഗ്നജന്മപതയഃ
പുത്രേശരാശ്യുദ്ഭവേ
പുത്രേ വാഽഥ തയോസ്ത്രികോണഭവനേ
വാ സഞ്ചരേയുസ്തദാ

യോഗോവാ വനിതാവിലഗ്നതനയേ-
ശാനാം ത്രയാണാം യദാ
സന്തത്യാ ജനനം തദാ ഖലു നൃണാ-
മിത്യേവ ശാസ്ത്രോദിതം.

1. ജാതകത്തിൽ വ്യാഴം, 5-ാംഭാവാധിപൻ, ലഗ്നാധിപൻ ജന്മാധിപൻ ഈ നാലു ഗ്രഹങ്ങളും, 5-ാംഭാവാധിപൻ നില്ക്കുന്ന രാശി. 5-ാംഭാവം, ഇതു് രണ്ടിന്റെയും ത്രികോണങ്ങൾ ഇതുകളിൽ ചാരവശാൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും; 2. സപ്തമാധിപനും, ലഗ്നാധിപനും, 5-ാംഭാവാധിപനും ചാരവശാൽ ഒന്നിച്ചു് (ഒരേ രാശിയിൽ) കൂടുമ്പോഴും; സന്താനമുണ്ടാകുന്ന കാലമാകുന്നു.

സന്താനവിചാരപ്രകരണം എന്ന
പതിനഞ്ചാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

പതിനാറാമദ്ധ്യായം.

മിശ്രപ്രകരണം

1

ഐശ്വര്യത്തെ വിചാരിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരത്തെ പറയുന്നു.

ശ്രീമത്താ തു വിചിന്ത്യാ
സ്വോച്ചക്ഷേത്രത്രികോണസംസ്ഥാനാം
ബാഹുല്യാദപി സൗമ്യാ-
യാപ്ലംവർഗ്ഗേ വ്യയാത് ഫലാധിക്യേ;
ലാഭഗ്രഹസ്യ ച, സ്വനാം-
മുഖ്യൈശ്വര്യാദൈർന്നാപ്തിയോഗാത് ച.

1. ഉച്ചം, സ്വക്ഷേത്രം, മൂലത്രികോണം ഇതുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആധിക്യം; 2. സമുദായാഷ്ടകവർഗ്ഗം വെച്ചുനോക്കിയാൽ 12-ാംഭാവത്തിലേക്കാൾ അധികം ഫലം 11-ാംഭാവത്തിലുണ്ടാവുക; 3. എട്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ ഏഴാംശ്ലോകംകൊണ്ടും മററും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള 'സുനഫാ' മുതലായ യോഗങ്ങൾ; 4. ആ അദ്ധ്യായത്തിലെ 16-ാം ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ധനലാഭയോഗം തുടങ്ങി സമ്പൽക്കരങ്ങളായ യോഗങ്ങൾ; — ഐശ്വര്യത്തെക്കുറിച്ചു് പ്രധാനമായി വിചാരിക്കേണ്ടതു്, മേല്പറഞ്ഞ ഗ്രഹസ്ഥിതികൾകൊണ്ടാകുന്നു.

2

സുഖദുഃഖങ്ങളെ വിചാരിപ്പാൻ പറയുന്നു.

അഥ സുഖദുഃഖേ ജ്ഞേയേ
ഗുരുഭൃഗുരവിജാനാം ബലാബലതഃ;

3

സദസദ്ഗ്രഹസംയോഗ
പ്രേക്ഷണവശതശ്ച യാമിനീഭർത്തുഃ;
ലഗ്നേശജന്മപത്യോ-
ർമ്മൈത്ര്യാരിത്വാത് ബലാധികോനത്വാത്;
സ്വസുഹൃദ്ഭാഗേ ശശിനോ
ഗുരുഭൃഗുദൃഷ്ടിർവ്വാനിശോഃ സുഖകൃത്.

വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി ഇവരുടെ ബലംകൊണ്ടു് സുഖവും, ദൌർബ്ബല്യംകൊണ്ടു് ദുഃഖവുമുണ്ടാകുന്നതാണു്. ചന്ദ്രനു് ശുഭന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടാകുന്നതു് സുഖകരവും, പാപന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാകുന്നതു് ദുഃഖകരവുമാകുന്നു. ലഗ്നാധിപനും ജന്മാധിപനും തമ്മിൽ, ബന്ധുക്കളായും ബലവാന്മാരായും ഇരിക്കുന്നതു്, സുഖത്തിന്നും, ഇവർ ശത്രുക്കളും വിബലന്മാരുമായിരിക്കുന്നതു് ദുഃഖത്തിന്നും കാരണമാകുന്നു. ചന്ദ്രന്റെ നവാംശകം സ്വക്ഷേത്ര

ത്തിലോ സ്വബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ ആവുന്നതും, ആ ചന്ദ്രന്നു്, പകൽ ജനിച്ചവർക്കു് വ്യാഴത്തിന്റെയും രാത്രി ജനിച്ചവക്കു് ശുക്രന്റെയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടാവുന്നതും, സുഖപ്രദവുമാകുന്നു.

4

രോഗം മുതലായവകൊണ്ടു് ശരീരത്തിന്നു് ഉണ്ടാകാവുന്ന സുഖാസുഖങ്ങളെ ചിന്തിപ്പാനാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

അഥ ഖലു ദേഹസ്വാസ്ഥ്യം
ദൌസ്ഥ്യം ചിന്ത്യം വിലഗ്നജന്മപയോഃ
ചന്ദ്രസ്യ ബലാബലതഃ
ശേഷാണാം സദസദാപ്തിവീക്ഷണതഃ.

ലഗ്നാധിപൻ, ജന്മാധിപൻ, ചന്ദ്രൻ ഈ മൂന്നു് ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ബലാബലംകൊണ്ടും, മററു ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള ശുഭാശുഭന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ടുമാണു് ശരീരത്തിന്നു് രോഗം മുതലായവകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന സുഖാസുഖങ്ങളെ വിചാരിയ്ക്കേണ്ടതു്.

5

ജീവിതത്തിൽ ഏതു കാലത്താണു് സാമാന്യമായ ശുഭഫലവും അശുഭഫലവും അനുഭവിയ്ക്കുക എന്നറിയുവാൻ പറയുന്നു.

അഥ പൂർവ്വമദ്ധ്യമാന്ത്യാ-
വസ്ഥാസു ശുഭാശുഭത്വമവഗമ്യം

6

കേന്ദ്രാദിമേഷു സദസ-
ദ്യോഗവശാ, ദഷ്ടവർഗ്ഗജഫലാനാം
സമുദായജന്മനാമപി
ഭൂമോല്പതയാ, ബലോത്കടത്വാത് ച.

ശുഭയോഗവും സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിൽ ഫലാധിക്യവും ബലാധിക്യവും കേന്ദ്രരാശികാംശകങ്ങളെങ്കിൽ, ആയുസ്സിന്റെ ആദ്യഭാഗവും, മേൽപറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളൊക്കെയും പണപരത്തിലാണെങ്കിൽ മദ്ധ്യഭാഗവും, ആപോക്ലിമത്തിലാണെങ്കിൽ അന്ത്യഭാഗവുമാണ് ശുഭപ്രദമായിരിക്കുക. നേരെമറിച്ച്, അശുഭയോഗം, സമുദായാഷ്ടവർഗ്ഗത്തിന്റെയും മററും ഫലക്കുറവ്, വൈബല്യം ഇതുകളാണ് കേന്ദ്രാദിസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ, ആ ക്രമമനുസരിച്ചുതന്നെ ആയുസ്സിന്റെ അതാതു ഭാഗം അശുഭകരവുമായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

7

ദൈവാനുകൂല്യം ചിന്തിപ്പാൻ പറയുന്നു.

ദൈവാനുകൂല്യമൂഹ്യം
വർഗ്ഗോത്തമജന്മവേസിനസൌമ്യവശാത്;
കേന്ദ്രത്രികോണരാശിഷു
സൌമ്യവശാ, ല്ലഗ്നകേന്ദ്രേഷു.

8

കാരകഖേടവശാദപി,
വസുമദ്ഭാഗ്യാദിഭേഷു തച്ചകാദ്യൈഃ;
യോഗൈരപി, ഭാഗ്യഗൃഹേ
ബലവത്ശുഭയോഗതോ, ബലവശാത് ച.

ലഗ്നത്തിലെ അംശകം വർഗ്ഗോത്തമനവാംശകമായിരിക്കുക, 2. സൂര്യന്റെ രണ്ടാമെടത്തും, 3. ലഗ്നത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്രികോണത്തിലും ശുഭന്മാരുണ്ടായിരിക്കുക. 4. ലഗ്നകേന്ദ്രത്തിൽ കാരകഗ്രഹങ്ങളും * ഉണ്ടായിരിക്കുക, 5. എട്ടാമദ്ധ്യായത്തിലെ 21-ാം ശ്ലോകംകൊണ്ടും 17-ാം ശ്ലോ

---

* ഈ കാരകശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം സംജ്ഞാദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞതല്ല; കേന്ദ്രത്തിൽ, സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ

കം കൊണ്ടും ഒന്നാംശ്ലോകംകൊണ്ടും മററും പറഞ്ഞ 'വസുമാൻ,' 'മഹാഭാഗ്യം,' 'തചകം' മുതലായ യോഗങ്ങരം, 6. ഒമ്പതാംഭാവത്തിന്ന് ബലവാനായ ശുഭന്റെ യോഗവും, 7. അതിന്ന് ബലവും ഉണ്ടാവുക—ഇതെല്ലാം ദൈവാനുകൂല്യത്തെ സൂചിപ്പിയ്ക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളാകുന്നു.

9

പുണ്യപാപങ്ങളേയും വിദ്യയേയും കുറിച്ച് വിചാരിയ്ക്കാനാണ് ഇനിയത്തെ ശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നത്.

> തത്ര ശുഭാശുഭയോഗാ*ff*–
> ലോകവശാദവധി പുണ്യപാപേ ച;
> ബുധഗുരുഭൃഗുസുതവീര്യാത്
> കേന്ദ്രശുഭൈശ്ചാപി ചിന്തയേദ്വിദ്യാം.

ഒമ്പതിലേയ്ക്ക് ശുഭന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികരം ഉണ്ടാവുന്നത് പുണ്യവാന്റേയും. പാപന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികരം ഉണ്ടാവുന്നത് പാപമുള്ളവന്റേയും ലക്ഷണമാണ്. ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങരംക്ക് ബലവും, കേന്ദ്രത്തിൽ ശുഭന്മാരും ഉണ്ടെങ്കിൽ, വിദ്വാനാവുമെന്നും, ഈ,

---

ഉച്ചത്തിലോ മൂലത്രികോണത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളേയാണ് ഇവിടെ ഗ്രഹിയ്ക്കേണ്ടത്.

> "സ്വർക്ഷതുംഗമൂലത്രികോണഗാഃ,
> കണ്ടകേഷു യാവന്ത ആശ്രിതാഃ,
> സർവ്വ ഏവ തേ*f*ന്യോന്യകാരകാഃ."

എന്നാണ് അതിന്റെ പ്രമാണം.

മൂന്ന് ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലമില്ലാതെയും കേന്ദ്രത്തിൽ ശുഭന്മാരില്ലാതെയും വന്നാൽ, വിദ്യ ഉണ്ടാവില്ലെന്നും വിചാരിക്കേണ്ടതുമാണ്.

മിശ്രപ്രകരണം എന്ന പതിനാറാമദ്ധ്യായം കഴിഞ്ഞു.

ജാതകാദേശം ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം

—സമാപ്തം—

ബലപിണ്ഡം.

1

വന്ദേ കിശോരം പാർവ്വത്യാ അങ്കസംസ്ഥം ഗജാനനം
സ്തന്യപാനരതം കല്പദ്രുമസ്യാധോ വിനായകം.

കല്പകവൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ, സ്തനപാനനിരതനായി ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ മടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ബാലസ്വരൂപിയായ ഗണപതിയെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

2

ലഗ്നസ്ഫുടം അവശേഷിച്ചവരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

കല്യാദിപ്രാസുമേതം ചരമപി തപനേ
　　സായനാംശേഽഹ്നി, രാത്രൗ
ഷഡ്ഭാഢ്യേ ചാ,സ്യ ഭാഗേ ക്ഷിപതു ഗതഘടീഃ
　　ഷഡ്ഗുണാഃ കാലലഗ്നം;
തസ്മിൻ കാലാഖ്യലഗ്നേ മുഹുരപി ചരലി-
　　പ്താസു മേതൗ ച കല്യാ-
ദ്യബ്ദം, തത്രാവശിഷ്ടം ത്വയനരഹിതം
　　കേവലം സ്യാദ്ഭലഗ്നം.

ആദ്യം, ഛായകൊണ്ടോ മറ്റുവിധത്തിലോ ജനനസമയത്തോളം ചെന്ന നാഴികയും വിനാഴികയും അറിഞ്ഞ് അക്കാലത്തു് അടുക്കെ പരീക്ഷകന്മാരാൽ പരീക്ഷിച്ചു് ഉണ്ടാക്കിയ ഗണിതംകൊണ്ട് തത്കാലഗ്രഹങ്ങളേയും സൂക്ഷിച്ചു് വരുത്തണം. പിന്നെ തത്കാലാദിത്യനെവെച്ചു് ഉജ്ജ്യ് ചരവും പ്രാണകലാന്തരവും ഉണ്ടാക്കി, തത്കാലാദിത്യനിൽത്തന്നെ ദിക്കിന്നു് തക്കവണ്ണം സംസ്കരിക്കണം. പിന്നെ, ഉദയാത്പരം ചെന്ന നാഴികയും വിനാഴികയും ആറിൽ പെരുക്കി, 60-ലും 30 ലും കയററി നാഴികയുടെ സ്ഥാനം തിഥിതിയിൽ വരുമാറു് കൂട്ടിയാൽ, കാലലഗ്നം വരും. ജനനം രാത്രിയാണെങ്കിൽ, സായനാർക്കയിൽ ആറുരാശി കൂട്ടി, അതിങ്കൽനിന്നു് ചരപ്രാണ കലാന്തരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി സംസ്കരിച്ചു്, രാത്രിഗതനാഴിക വിനാഴികകളെ 6-ൽ പെരുക്കി കൂട്ടിയതു്, കാലലഗ്നമാകുന്നു. ആ കാലലഗ്നത്തെ വേറെവെച്ചു്, ചരവും പ്രാണകലാന്തരവും ഉണ്ടാക്കി, വേറെ വെച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ദിക്കിന്നു് വിപരീതമായി സംസ്കരിക്കണം. അതിൽനിന്നു് പിന്നേയും, ചരപ്രാണകലാന്തരങ്ങൾ വരുത്തി, നടേത്തെ കാലലഗ്നത്തിൽത്തന്നെ സംസ്കരിക്കുക. അവശേഷം വരുന്നതുവരെ പിന്നേയും പിന്നേയും ഇങ്ങനെ ക്രിയ ചെയ്യണം. അവശേഷിച്ചു വന്നതു്, സായനമായിരിക്കുന്ന ഉദയലഗ്നമാകുന്നു. അതിൽ അയനചലനം വിപരീതം സംസ്കരിച്ചാൽ, ലഗ്നഭാവം വരും. അതിൽ ഒരു രാശി കൂട്ടിയാൽ, ദ്വിതീയഭാവം വരും. ഈവണ്ണംതന്നെ, അതാതു് ഭാവങ്ങളിൽ ഓരോ രാശി കൂട്ടിയാൽ മേലെ മേലെ ഭാവങ്ങൾ വരും. ഇങ്ങനെ 12 ഭാവങ്ങളും വരുത്തണം.

3

ഇനി ഭാവങ്ങൾക്കു് ഒരു സംസ്കാരവും കൂടി ചെയ്യാനുണ്ടു്, അതിനെ പറയുന്നു.

കൃഷ്ടാത് സായനലഗ്നതശ്ചരകലാ
പ്രാണാന്തരേ തത്കൃതാദ്
ലഗ്നാത് ചാസുകലാന്തരം ത്രയമപി
സ്വജ്ഞാ ദിശാ ഖേ സുഖേ;
ത്ര്യംശോനം ച തദന്തികേ, തനുമദേ
നാഽന്യേഷു തത്ത്ര്യംശകം
ഭാവാഃ സ്യുർഗ്രഹജാസ്തു തേ സ്ഫുടസമാഃ;
സന്ധിർദ്വയൈക്യാർദ്ധിതേ

അവശിഷ്ടലഗ്നത്തിൽ അയനചലനം സംസ്കരിച്ച് വേറെവെച്ച് ചരപ്രാണകലാന്തരങ്ങളെ വരുത്തി സായനലഗ്നത്തിൽ സംസ്കരിച്ച്, അതിങ്കൽനിന്നും പ്രാണകലാന്തരം വരുത്തി, ഈ പ്രാണകലാന്തരവും മുമ്പെ ഉണ്ടാക്കിയ ചരപ്രാണകലാന്തരങ്ങളും ഇവ മൂന്നും ദിക്കിന്നു തക്കവണ്ണം കൂട്ടുകയോ അന്തരിക്കുകയോ ചെയ്ത്, അതിനെ 60-ൽ കയററി, ഋണധനത്തിന്ന് തക്കവണ്ണം 4-ാംഭാവത്തിലും 10-ാംഭാവത്തിലും മുഴുവൻ സംസ്കരിക്കുക, ആ സംസ്കരിച്ച ഫലത്തിൽ മൂന്നിലൊന്നു കളഞ്ഞശേഷം, 3-5-9-11 ഈ ഭാവങ്ങളിലും സംസ്കരിക്കുക. 4-ാംഭാവത്തിലും 10-ാംഭാവത്തിലും സംസ്കരിച്ച ഫലത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന്, 2-6-8-12 ഈ ഭാവങ്ങളിലും സംസ്കരിക്കണം. ലഗ്നത്തിലും ഏഴാംഭാവത്തിലും ഈ സംസ്കാരം വേണ്ട. എന്നാൽ ലഗ്നാദിപന്ത്രണ്ടുഭാവങ്ങൾ സൂക്ഷ്മങ്ങളായി വരും. ഗ്രഹങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഭാവങ്ങൾ ഗ്രഹസ്ഫുടങ്ങളോട് സമങ്ങൾ തന്നെയാകുന്നു—ഗ്രഹസ്ഫുടംതന്നെ പ്രഥമഭാവം. അതിൽ ഒരു രാശി കൂട്ടിയതു് ദ്വിതീയഭാവം. ഇപ്രകാരംതന്നെ അതാതുഭാവത്തിൽ ഓരോ രാശി കൂട്ടിയതു്, മേലെ മേലെ ഭാഗങ്ങൾ ആയിട്ട് വരും. ഈ ഗ്രഹജങ്ങളായ ഭാവങ്ങൾക്ക് മറെറാരു സംസ്കാരവും വേണ്ട. അടുത്തുള്ള രണ്ടു ഭാവങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടി അർദ്ധിച്ചാൽ അവയുടെ സന്ധി വരും. ലഗ്നവും ദ്വിതീയഭാവവും കൂട്ടി അ

ദ്ധിച്ചാൽ, ലഗ്നദ്വിതീയഭാവസന്ധി വരും. ദ്വിതീയവും തൃതീയവും കൂട്ടി അദ്ധിച്ചാൽ, ദ്വിതീയതൃതീയസന്ധിയും വരും. ഈവണ്ണംതന്നെ മേലേ ഭാവങ്ങളും ഭാവസന്ധികളും ഉണ്ടാകണം; പേരിട്ട് പാർക്കുകയും വേണം.

4

ഭാവത്തോട് സമമായിരിക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാവഫലം പൂർണ്ണവും, ഭാവസന്ധിയോട് സമമായിരിക്കുന്നതിന്റെ ഭാവഫലം ശൂന്യവുമാണ്. ഭാവസന്ധികളുടെ ഇടയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാവഫലം വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

സന്ധിഗ്രഹാന്തരകലാ ഭാവസന്ധ്യന്തരോദ്ധൃതാഃ
തത്തദ്ഭാവസ്ഥഖേടസ്യ ഫലഷഷ്ട്യംശകാ മതാഃ.

മുമ്പ് വരുത്തിയ ഭാവങ്ങൾ ഭാവമദ്ധ്യങ്ങളാകുന്നു. ഭാവത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെ സന്ധിയിൽനിന്ന് അതാത് ഭാവത്തിന്റെ ആരംഭവും, മേലെ സന്ധിയിൽ അവസാനവുമാകുന്നു. ഇവിടെ സന്ധിയും ഗ്രഹസ്ഫുടവും തമ്മിൽ അന്തരിക്കുക. സന്ധിയിൽ നിന്ന് ഗ്രഹസ്ഫുടം വാങ്ങിയെങ്കിൽ (ഭാവസ്ഫുടത്തെക്കാൾ ഗ്രഹസ്ഫുടം വലുതെങ്കിൽ) ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നതിന്റെ മേലേ സന്ധിയും, ചെറുതെങ്കിൽ ചുവട്ടിലെ സന്ധിയുമാണ് ഇവിടെ ക്രിയയ്ക്കു വേണ്ടത്. ആ സന്ധിഗ്രഹാന്തരങ്ങളെ ഇലിയാക്കി, ഭാവവും സന്ധിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരത്തിയതികൊണ്ട് ഹരിച്ച് കിട്ടിയത്, ഭാവഫലഷഷ്ട്യംശമാകുന്നു. ഗ്രഹങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഭാവങ്ങൾക്കും ഭാവഫലഷഷ്ട്യംശം വരുത്തുവാനുള്ള ക്രിയ ഇങ്ങനെത്തന്നെയാകുന്നു.

5

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി വരുത്തുവാനുള്ള സമ്പ്രദായത്തെ പറയുന്നു.

ദൃശ്യേ ദ്രഷ്ടൃവിവർജ്ജിതേ വൃഷഗതേ
യാതാംശകാദ്യം ദൃശഃ
ഷഷ്ട്യംശം മിഥുനേ ഗതം "ശ്രുക"യുതം,
"നീലാ"ഢ്യമേഷ്യദ്ദളം,
കർക്കി,ണ്യേഷ്യലവാഃ സ്വയം മൃഗപതൌ
ഭേരിഘ്നം സ്ത്രിയാം തദ്ഗതം,
ജൂകാദൌ ദശഭോനിതാംശകദളം,
നാജാന്ത്യകുംഭേഢിതേ.

ദ്രഷ്ടാവ് എന്ന് പറയുന്നത് നോക്കുന്ന ഗ്രഹവും, ദൃശ്യൻ എന്ന് പറയുന്നത്, ആ ദ്രഷ്ടാവ് ഏതു ഗ്രഹത്തെയോ ഭാവത്തെയോ നോക്കുന്നുവോ അതുമാകുന്നു. ദൃശ്യമാകുന്ന ഭാവത്തെയോ ഗ്രഹത്തെയോ വെച്ച്, ദ്രഷ്ടാവാകുന്ന ഗ്രഹത്തെ അതിൽനിന്ന് വാങ്ങുക. ശിഷ്ടത്തിന് ദൃഷ്ടികേന്ദ്രമെന്ന് പേർ. ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം ഇടവത്തിലായാൽ ചെന്ന തിഥിയും ഇലിയും അർദ്ധിച്ചതും, മിഥുനത്തിലായാൽ ചെന്ന തിഥിയിൽ 15 കൂട്ടിയതും, കർക്കിടകത്തിലായാൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷമുള്ള (ചെല്ലുവാനുള്ള) തിഥിയെ അർദ്ധിച്ചതിൽ 30 കൂടിയതും, ചിങ്ങത്തിലായാൽ ശേഷമുള്ള (ചെല്ലുവാനുള്ള) തിഥി മുഴുവനും, കന്നിയിലായാൽ ചെന്ന തിഥിയും ഇലിയും ഇരട്ടിച്ചതും, ദൃഷ്ടിയാകുന്നു. ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം തുലാദിയായാൽ ആ കേന്ദ്രത്തെ 10 രാശിയിൽനിന്നും കളഞ്ഞു ശേഷം തിഥിയാക്കി അർദ്ധിച്ചതും ഷഷ്ട്യംശസ്വരൂപമായ ദൃഷ്ടിയാകുന്നു. ദൃഷ്ടി വരുത്തുമ്പോൾ, മുകളിലും ചുവട്ടിലുമായി രണ്ട് സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതും, അതിൽ മുകളിൽ 60 ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു പൂർണ്ണദൃഷ്ടിയാണെന്ന് അറിയേണ്ടതുമാകുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം കുംഭത്തിലും മീനത്തിലും മേടത്തിലുമായാൽ ദൃഷ്ടിയില്ല.

6

ഇവിടെ കുജന്നും വ്യാഴത്തിന്നും ശനിയ്ക്കും വിശേഷ ദൃഷ്ടിയുണ്ട്. അതിനെ പറയുന്നു.

ദൃശ്യേ ജൗമമേധ്യമന്ദോനേ"സ്ഥലീ" "വേദ" "ധരാ"–ന്തികേ;
ത്ര്യേദേനോന"മാന്യം" സ്വമേകദ്വിത്രിഘ്നണം ദൃശി.

ചൊവ്വയെ വാങ്ങിയ ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം, ഏഴ രാശിയുടേയും മൂന്നു രാശിയുടേയും അടുക്കെ ഇരുപുറവും 15 തിയ്യതിയിൽ കുറഞ്ഞുവന്നാൽ, ആ കുറഞ്ഞ തിയ്യതിയെ മുൻ വരുത്തിയ (ചൊവ്വയുടെ) ദൃഷ്ടിയിൽ കൂട്ടിയാൽ അതു് ചൊവ്വയുടെ ദൃഷ്ടിയും, വ്യാഴത്തെ വാങ്ങിയ ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം, നാലു രാശിയുടേയും എട്ടു രാശിയുടേയും അടുക്കെ ഇരുപുറവും 15 തിയ്യതിയിൽ കുറഞ്ഞു വന്നാൽ, ആ കുറഞ്ഞ തിയ്യതിയെ ഇരട്ടിച്ച് മുൻവരുത്തിയിരുത്തിയ (ഗുരുവിന്റെ) ദൃഷ്ടിയിൽ കൂട്ടിയാൽ അതു വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയും, ശനിയെ വാങ്ങിയ ദൃഷ്ടികേന്ദ്രം, ഒമ്പതു രാശിയുടേയും, രണ്ടു രാശിയുടേയും അടുക്കെ ഇരുപുറവും 45 തിയ്യതിയിൽ കുറഞ്ഞുവന്നാൽ, ആ കുറഞ്ഞ തിയ്യതിയെ മൂന്നിൽ പെരുക്കി മുൻ വെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന (ശനിയുടെ) ദൃഷ്ടിയിൽ കൂട്ടിയാൽ അതു ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിയും ആയി വരുന്നതാണ്.

7

ഇനി ബലം വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു. ആ ബലം ഏഴ പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. അതു് 1. സ്ഥാനബലം. 2. ചേഷ്ടാബലം, 3. ഉച്ചബലം, 4. ദിക്ബലം, 5. അയനബലം, 6. കാലബലം, 7. നിസർഗ്ഗബലം ഇവയാകുന്നു. അവയിൽ സ്ഥാനബലമാണ് ഇനി രണ്ടരശ്ലോകംകൊണ്ട് പറയുന്നതു്.

സ്വോച്ചേ ത്രൂപം, ചരണരഹിതം
സ്വത്രികോണേ, സ്വഭേഽർദ്ധം,
നാഗാംശാനാം ത്രയമധിസുഹൃദ് -
ഗേഹഗേ, മിത്രഭേഽംഘ്രിഃ;

അംശോഽസ്യാനാം സമഗൃഹഗതേ,
ദ്രുപദോദഗോഽരിഗേഹേ,
മന്ദാംശഃ സ്യാദതിരിപുഗൃഹേ,
സപ്തവർഗ്ഗേഽപി വീര്യം.

തന്റെ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്ന് (ഷഷ്ട്യംശസ്വരൂപമായ 60) ഒരു പൂർണ്ണബലവും, മൂലക്ഷേത്രത്തിൽ 'ജ്ഞാനീശിവഃ' എന്ന മുക്കാലും സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ 'ജ്ഞാനീനീലഃ' എന്ന അരയും, അതിബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ 'നഗരശ്രീ' എന്ന കാലേഅരക്കാലും, ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ 'അനാമയം, എന്ന കാലും, സമക്ഷേത്രത്തിൽ 'നാഗോസ്രൈ' എന്ന അരക്കാലും, ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ 'ധൂമാംഗം' എന്ന അരക്കാലിൽ പകുതിയും, അതിശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്ന് 'പ്രണയം' എന്ന അരക്കാലിൽ നാലിലൊന്നും, ബലമുണ്ട്. ഹോരാദിഷഡ്വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും ക്ഷേത്രാദികളിൽ ചൊല്ലിയവണ്ണം കണ്ടുകൊള്ളുക.

8

ദാദിമധ്യാവസാനേഽംഘ്രിഃ
പുംനപുംസകയോഷിതാം
ത്രിപാദ്ധപാദാഃ കേന്ദ്രാദൗ,
യുഗ്മാംശേഽംഘ്രിഃ സിതാബ്ജയോഃ.

9

ഓജാംശേ ചരണോഽന്യേഷാ–
മിദം സ്ഥാനബലം മതം

പുരുഷഗ്രഹങ്ങൾക്ക് എല്ലാ രാശിയിലും ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാലും, നപുംസകഗ്രഹങ്ങൾക്ക് മധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാലും, സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാലും, 'അനാമയം' എന്ന കാൽ ബലമാണുള്ളത്. ലഗ്നത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് (ഏതു ഗ്രഹമായാലും വേണ്ടില്ല) ഒരു പൂർണ്ണബലവും, പണപരത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് 'ജ്ഞാനീനീലഃ' എന്ന അര ബലവും, ആപോക്ലിമത്തിൽ നില്ക്കുന്ന

ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് 'അനാമയം' എന്ന കാൽബലവുമുണ്ടു്. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും യുഗ്മനവാംശകത്തിൽ നിന്നാലും, മററു ഗ്രഹങ്ങൾ ഓജനവാംശകത്തിൽ നിന്നാലും, കാൽബലമുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ സ്ഥാനബലം.

ഇനി ഒന്നര ശ്ലോകംകൊണ്ടു് ചേഷ്ടാബലകേന്ദ്രം വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു;

മദ്ധ്യമസ്ഫുടയോരൈക്യം സാർദ്ധം മദ്ധ്യേഽധികേല്പതഃ.

10

ശീഘ്രോച്ചേഽസ്മാദ് ഗ്രഹം ത്യക്ത്വാ
ചേഷ്ടാകേന്ദ്രാണി ഭൂസുതാത്
തിഥിരിന്ദോസ്ത്രിരാശ്യാഢ്യം
സ്വസ്ഫുടം സായനം രവേഃ.

കുജാദികളുടെ മദ്ധ്യമവും സ്ഫുടവും തമ്മിൽ അന്തരിച്ചു് അതിന്റെ അർദ്ധത്തെ, മദ്ധ്യമം സ്ഫുടത്തെക്കാൾ ഏറുമെങ്കിൽ ശീഘ്രോച്ചത്തിൽ കൂട്ടുകയും, കുറയുമെങ്കിൽ കളയുകയും ചെയ്തു; അതിങ്കൽനിന്നു് അതാതു് ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഫുടത്തെ വാങ്ങിയാൽ, കുജാദികളുടെ ചേഷ്ടാബലകേന്ദ്രങ്ങളായി വരും. ചന്ദ്രനു് തന്റെ സ്ഫുടത്തിൽ നിന്നു് ആദിത്യസ്ഫുടത്തെ വാങ്ങിയതു് (തിഥി) ചേഷ്ടാബലകേന്ദ്രമാകുന്നു. ആദിത്യനു്, തന്റെ സ്ഫുടത്തിൽ അയനചലനം സംസ്കരിച്ചു് മൂന്നു് രാശി കൂട്ടിയതു്, ചേഷ്ടാബലകേന്ദ്രമാകുന്നു.

11

ഉച്ചബലകേന്ദ്രവും, ദിഗ്ബലകേന്ദ്രവും വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ഗ്രഹസ്ഫുടം സ്വനീചോനമുച്ചകേന്ദ്രം പ്രകീർത്തിതം;
ദിക്കേന്ദ്രം സുഖഖാംബ്വസ്തദ്യൂനഖാദ്യോനിതോഗ്രഹഃ.

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും, തങ്ങളുടെ സ്ഫുടത്തിൽനിന്നു് അതിനീചംവാങ്ങിയതു്, ഉച്ചബലകേന്ദ്രമാകുന്നു. ആദിത്യനു് ലഗ്നാൽ 4 ാംഭാവം വാങ്ങിയതും, ചന്ദ്രനു്

10-ാംഭാവം വാങ്ങിയതും, ചൊവ്വയ്ക്ക് 4-ാംഭാവം വാങ്ങിയതും, ബുധന്നും വ്യാഴത്തിന്നും 7-ാംഭാവം വാങ്ങിയതും, ശുക്രന്ന് 10.ാംഭാവം വാങ്ങിയതും, ശനിയ്ക്ക് ലഗ്നം വാങ്ങിയതും ദിഗ്ബലകേന്ദ്രങ്ങളാകുന്നു.

12

അയനബലകേന്ദ്രം വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ജ്ഞേയാന്യയനകേന്ദ്രാണി സത്രിഭാഃ സായനാ ഗ്രഹാഃ;
കിന്തു ത്രിഭോനൌ ചന്ദ്രാർക്കീ ജൂകാദൌ വിത്രിഭോ ബുധഃ.

ഗ്രഹസ്ഫുടങ്ങളിൽ അയനചലനം സംസ്കരിച്ച് മൂന്ന് രാശി കൂട്ടിയതു് അയനബലകേന്ദ്രങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ ചന്ദ്രനും ശനിയ്ക്കും മൂന്ന് രാശി കളഞ്ഞതാണ് അയനബലകേന്ദ്രങ്ങൾ. ബുധന്ന് മേഷാദിയാണെങ്കിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞപോലെയും, തുലാദിയാകിൽ മൂന്ന് രാശി കളഞ്ഞതും അയനബലകേന്ദ്രമാകുന്നു.

13

ഈ ബലകേന്ദ്രങ്ങളെ ഷഷ്ട്യംശസ്വരൂപമായ ബലം ആക്കുവാൻ പറയുന്നു.

ഷഡ്ഭാധികം ചേത്ചക്രാനാത്,
തദംശാത് ത്രിഹൃതം ബലം.

ഈ കേന്ദ്രങ്ങൾ നാലു കൂട്ടവും, ആറു രാശിയിലേറുമെങ്കിൽ, 12 രാശിയിൽനിന്ന് കളഞ്ഞശേഷം, കേന്ദ്രങ്ങളാകുന്നു. കുറയുമെങ്കിൽ ആദ്യം ഉണ്ടാക്കിയതുതന്നെ. ഈ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ രാശി, 30-ൽ ഇറക്കി തിയ്യതിയാക്കി, അതിനെ മൂന്നിൽ ഹരിച്ചാൽ, അതു് ഷഷ്ട്യംശസ്വരൂപങ്ങളായ ബലങ്ങളാകുന്നു. ശിഷ്ടത്തെ 60-ൽ പെരുക്കി 3-ൽ ഹരിച്ചാൽ, മുകളിലെ ഫലത്തിന്റെ ഷഷ്ട്യംശവും കിട്ടും.

ഇനി കാലബലം വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു. അതു് നാലു പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. 1. ദിനരാത്രിബലം, 2. ദിനരാത്രിത്രിഭാഗബലം, 3. വർഷമാസാദ്യധിപബലം, 4. പക്ഷബലം എന്നിങ്ങനെയാകുന്നു. അവയിൽ, അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ട് ദിനരാത്രിബലത്തെ പറയുന്നു.

ഭാനുദിഗ്ബലമാൎയ്യാൎക്ക–
ശുക്രാണാം, ത "ന്നതോ" നിതം;
14
ശേഷാണാം ദ്യുനിശാവീൎയ്യം,
സദാ സൌമ്യസ്യ "നൂതനം".

മുമ്പുണ്ടാക്കിയ ആദിത്യന്റെ ദിഗ്ബലംതന്നെയാണ്, ആദിത്യന്നും വ്യാഴത്തിന്നും ശുക്രന്നും ദിനരാത്രിബലവും, അതിനെ 60–ൽനിന്ന് വാങ്ങിയശേഷം, ചന്ദ്രന്നും ചൊവ്വയ്ക്കും ശനിയ്ക്കും ദിനരാത്രിബലമാകുന്നു. ബുധന്ന് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു പൂൎണ്ണബലമായ 60 ഷഷ്ട്യംശവുമുണ്ട്.

ദിനരാത്രിത്രിഭാഗബലം പറയുന്നു.

ബുധാൎക്കമന്ദചന്ദ്രാച്ഛഭൌമാനാം "നൂതനം" ക്രമാൽ;
15
ദിനരാത്രിത്രിഭാഗേഷു, സദാ ജീവസ്യ 'നൂതനം',

ബുധന്ന് പകൽ ആദ്യത്രിഭാഗത്തിലും (10 നാഴിക പുലരുന്നതുവരെയും), സൂൎയ്യന്ന് മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിലും, ശനിക്ക് അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിലും. ചന്ദ്രന്ന് രാത്രിയിൽ ആദ്യത്രിഭാഗത്തിലും, ശുക്രന്ന് മദ്ധ്യത്രിഭാഗത്തിലും, കുജന്ന് അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിലും, 60 ഷഷ്ട്യംശമായ ഒരു പൂൎണ്ണബലമുണ്ട്. വ്യാഴത്തിന്ന് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു പൂൎണ്ണബലമുണ്ട്. ഇവ മൂന്നിന്നും ത്രൈരാശികം വേണ്ട. ഉദിച്ച് 10 നാഴിക പുലരുന്നതിന്നു മുമ്പാണ് ജനനമെങ്കിൽ, ബുധന്റെ കാലബലത്തിൽ മാത്രം ഒന്നു കൂട്ടണം; മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ഒന്നും വേണ്ട.

വൎഷമാസാദ്യധിപബലമാണ് ഇനി ഒന്നര ശ്ലോകം കൊണ്ടു പറയുന്നത്. അത്, 1. ഹോരാധിപബലം, 2. ദിനാധിപബലം, 3. മാസാധിപബലം, 4. സംവത്സരാധിപബലം, 5. പക്ഷബലം ഇങ്ങനെ അഞ്ചു വിധത്തിലാകുന്നു.

ഹോരാദ്യമാസാബ്ദപാനാം
"നീതിഃ", "ശോഭാ", "നഗഃ", "ശ്രുകഃ"

16

ചന്ദ്രചേഷ്ടാബലം ജ്ഞേയം
സ്വതാം പക്ഷബലം ബുധൈഃ;
തദൂനഷഷ്ടിരന്യേഷാ-
മിദം കാലബലം മതം.

കാലഹോരാധിപന്നു് 'നീതി' എന്ന ഒരു പൂൎണ്ണബലവും, ദിവസാധിപന്നു് 'ശോഭാ' എന്ന മുക്കാൽ ബലവും, മാസാധിപന്നു് 'നഗഃ' എന്ന അര ബലവും, സംവത്സരാധിപന്നു് 'ശ്രുകഃ' എന്ന കാൽ ബലവുമാകുന്നു. മുമ്പുണ്ടാക്കിയ ചന്ദ്രന്റെ ചേഷ്ടാബലംതന്നെയാണു്, ശുഭന്മാരുടെ പക്ഷബലം. ആ ചേഷ്ടാബലത്തെ 60-ൽനിന്നു് കളഞ്ഞു് ബാക്കി, പാപന്മാരുടെ പക്ഷബലവുമാകുന്നു. ദിനരാത്രിബലം തുടങ്ങി ഇതുവരെ പറഞ്ഞതൊക്കെ കൂട്ടിയതു്, കാലബലമാകുന്നു.

17

നിസൎഗ്ഗബലത്തെ പറയുന്നു.

"നീതി" "കാമ", "സുകൃൽ", "ചന്ദ്ര",
"ഭോഗ", "ലാഭ", "ധനം" ക്രമാൽ
സൂൎയ്യാൽ നിസൎഗ്ഗവീൎയ്യം സ്യാൽ-

ആദിത്യന്നു് 'നീതി' എന്ന ഒരു ബലം പൂൎണ്ണവും, ചന്ദ്രന്നു് 'കാമ' എന്ന 51 ഷഷ്ട്യംശവും, കുജന്നു് 'സുഹൃൽ' എന്ന 17-ം, ബുധന്നു് 'ചന്ദ്ര' എന്ന 26-ം, വ്യാഴത്തിന്നു് 'ഭോഗ' എന്ന 34-ം, ശുക്രന്നു് 'ലാഭ' എന്ന 43-ം, ശനിക്കു് 'ധനം' എന്ന 9-ം, നിസൎഗ്ഗബലമുണ്ടു്. ഈ വരുത്തിയ ബലങ്ങളെല്ലാം പേരിട്ടു് ചാൎത്തണം.

കുജാദി ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് യുദ്ധം ഉണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യേണ്ടതായ ഒരു സംസ്കാരത്തെ പറയുന്നു.

യുദ്ധേ വീൎയ്യാന്തരം ഹരേത്.

18

ബിംബാന്തരേണ, തത് സ്വല്പം
സൌമ്യയാമ്യസ്ഥയോർബ്ബലേ.

കുജൻ മുതൽ അഞ്ചു താരാഗ്രഹങ്ങൾ സമലിപ്തകളായി വരുമ്പോൾ, തങ്ങളിൽ യുദ്ധമാകുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ഇരുവരുടേയും സ്ഫുടവിക്ഷേപങ്ങൾ വരുത്തി, അവ ദിക്ക് ഒന്നെങ്കിൽ തമ്മിൽ കൂട്ടുകയും രണ്ടെങ്കിൽ അന്തരിക്കുകയും ചെയ്തതു്, ബിംബാന്തരമാകുന്നു, ആ യുദ്ധമുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾ രണ്ടിന്റെയും ബലപിണ്ഡത്തിന്റെ അന്തരത്തെ ഈ ബിംബാന്തരംകൊണ്ട് ഹരിച്ച ഫലം, വടക്ക് നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ബലപിണ്ഡത്തിൽ കൂട്ടുകയും, തെക്ക് നില്ക്കുന്നതിന്റെ ബലപിണ്ഡത്തിൽനിന്ന് കളയുകയും വേണം.

ഇനി സ്ഫുടബലപിണ്ഡം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പറയുന്നു.

ഏഷാം ബലാനാമൈക്യം യത്സ്ഥാനവീര്യസമന്വിതം.

19

ശുഭാശുഭദൃഗംശാഢ്യഹീനം ഗ്രഹബലം സ്ഫുടം.

ചേഷ്ടാബലം തുടങ്ങി നിസർഗ്ഗബലത്തോളമുള്ള ബലങ്ങൾ ആറും സ്ഥാനബലവും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയതു്, ബലപിണ്ഡമാകുന്നു. ഈ വണ്ണം എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലപിണ്ഡം വരുത്തിക്കൊള്ളുക. അതാതു് ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ നാലിലൊന്ന് ബലപിണ്ഡത്തിൽ കൂട്ടുകയും, പാപദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ നാലിലൊന്ന് കളയുകയും വേണം. എന്നാൽ ബലപിണ്ഡങ്ങൾ സ്ഫുടങ്ങളാവും. യുദ്ധത്തിൽപ്പറഞ്ഞ സ്ഫുടബലപിണ്ഡത്തെക്കൊണ്ടാണ് ബലപിണ്ഡാന്തരമുണ്ടാക്കേണ്ടതു്.

അനന്തരം ഭവനാദ്ഭാവബലം വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ഭാനാം സ്വാമിബലം വീര്യം ജ്ഞഗുർവ്വോർദ്ദൃഷ്ടിസംയുതം.

20

ശുഭാശുഭദൃഗംഘ്ര്യാദ്ധ്യഹീനം സ്വാമിദൃഗന്വിതം.

ലഗ്നാദി ഭാവങ്ങൾക്കുള്ള ബലപിണ്ഡം, അതാതു് അധിപന്റെ ബലപിണ്ഡം തന്നെയാകുന്നു. അതിൽ ബുധന്റെയും വ്യാഴത്തിന്റെയും ആ ഭാവരാശ്യധിപന്റെയും ദൃഷ്ടികൾ മുഴുവനും, മററു ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടികളിൽ നാലിലൊന്നും, കൂട്ടണം. അധിപനൊഴിച്ചു് മററു പാപന്മാരുടെ ദൃഷ്ടികളിൽ നാലിലൊന്നു് കളയുകയും വേണം,

ഒരു സംസ്കാരവുംകൂടി ഉള്ളതാണു് ഇനി രണ്ടരശ്ലോകം കൊണ്ടു് പറയുന്നതു്.

ചതുഷ്പാന്നരകീടാപ്യാത് സുഖാസ്താദ്യഖപോന്നിതാത്.

21

ഷട്ഭാധികം ചേത് ചക്രോനാത്
തദംശാത് ത്രിഹൃതം ബലം

പിന്നെ ചതുഷ്പാദ്രാശിയാകുന്ന ഭാവത്തിൽനിന്നു് നാലാംഭാവത്തെയും നരരാശിയാകുന്ന ഭാവത്തിൽനിന്നു് ഏഴാംഭാവത്തെയും, കീടരാശിയാകുന്ന ഭാവത്തിൽനിന്നു് ലഗ്നഭാവത്തെയും, ജലരാശിയാകുന്ന ഭാവത്തിൽനിന്നു് പത്താംഭാവത്തെയും വാങ്ങുക. ശേഷത്തെ, ആറു രാശിയിൽ ഏറുകിൽ, പന്ത്രണ്ടു് രാശിയിൽനിന്നു് കളഞ്ഞതു്, കേന്ദ്രങ്ങളാകുന്നു. ആറിൽ കുറയുമെങ്കിൽ, ആദ്യത്തേതു തന്നെ. ഈ കേന്ദ്രങ്ങൾ തിയ്യതിയാക്കി, മൂന്നിൽ ഹരിച്ചു് ഫലം, മുൻവെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ബലപിണ്ഡത്തിൽ കൂട്ടുക.

നരരാശിബലേ യോജ്യം ഭാനുദിഗ്ബലമേവ ച.

22

തദ്ദനം "ന്യൂനം" യോജ്യം ചതുഷ്പാദ്രാശിജേ ബലേ;
തയോർഭേദോന്വിതം "ന്യൂന"മാപ്യകീടർക്ഷജേ ബലേ.

നരരാശിയാകുന്ന ഭാവങ്ങളുടെ ബലപിണ്ഡത്തിൽ, ആദിത്യന്റെ ദിഗ്ബലത്തെ കൂട്ടണം. ആ ദിഗ്ബലത്തെ

അറുപതിൽ കളഞ്ഞു്, ശേഷത്തെ, ചതുഷ്പാദ്രാശികളാകുന്ന ഭാവങ്ങളുടെ ബലപിണ്ഡത്തിൽ കൂട്ടണം. പിന്നെ ഈ ഫലങ്ങൾ രണ്ടും തമ്മിൽ അന്തരിച്ചതിനെ, അറുപതിൽ കളഞ്ഞശേഷം, കീടരാശിയും ജലരാശിയുമാകുന്ന ഭാവങ്ങളുടെ ബലപിണ്ഡത്തിലും കൂട്ടണം. എന്നാൽ, ഭാവഫലങ്ങൾ സൂക്ഷ്മങ്ങളാകും. ഇങ്ങനെ വരുത്തിയ ഭാവബലപിണ്ഡങ്ങളും പേരിട്ടു് ചാർത്തി വെയ്ക്കണം.

23

ഇനി ഓരോ ഗ്രഹവും ചെയ്യുന്ന ഇഷ്ടഫലത്തേയും കഷ്ടഫലത്തേയും സാമാന്യേന അറിവാനാണു് രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്. അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ടു്, അതിന്റെ ഒരു കാരണമായ ഇഷ്ടകഷ്ടബലങ്ങളെ വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ചേഷ്ടോച്ചബലയോഗാർദ്ധം തദൂനം "ഖാംഗം" ച യത്;
വിഘ്നേഘ്നേത്ര "നഗൈതൈ" രാപ്തേ ഇഷ്ടകഷ്ടബലേ സ്ഫുടേ.

ഇതിലെ 9-10-11 ഈ ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അതാതു് ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചേഷ്ടാബലവും ഉച്ചബലവും തമ്മിൽ കൂട്ടി അർദ്ധിച്ചതിനേയും, അതിനെ 60-ൽ നിന്നു് കളഞ്ഞ ശേഷത്തേയും, വെവ്വേറെ വെച്ചു്, മുൻവരുത്തിയ ബലപിണ്ഡംകൊണ്ടു് പെരുക്കി. രണ്ടിനേയും 60-ൽ ഹരിയ്ക്കുക. ആ ഫലങ്ങൾ ക്രമേണ അതാതു് ഗ്രഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടബലവും കഷ്ടബലവും ആയിട്ടു് വരും. ഇങ്ങനെത്തന്നെ. എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടബലവും കഷ്ടബലവും വരുത്തിക്കൊൾക.

24

'ഭൂഷാ', 'ദേവ', 'ഫലം', 'സ്വര' 'ക്ഷയ', 'ദി', 'വാ',
'ര', 'തം', ശൂലം സ്യാത് ക്രമാത്
സ്വോച്ചാദൌ നവകേ, തദൂനിതവിഷാ
കഷ്ടം, ഗണേ തദ്ദളേ;

തേ ച സ്വാംശഫലൈക്യയുക്ഗുണിതേ
ഭൂയഃ സ്വവർഗ്ഗേശയോ-
ർന്നിഘ്നൈക്യാർദ്ധയുഗാഹതേ "തിലശാ-
ക്ഷാ" പ്തേ തദൈക്യേ സ്ഫുടേ.

തന്റെ തന്റെ ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു് ഇഷ്ടബലം 'ഭൂഷാ' എന്ന 64-ം, മൂലക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്നു് 'ദേവ' എന്ന 48-ം, സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ 'ഫലം' എന്ന 32-ം, അതിബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ 'സ്വര' എന്ന 24-ം ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ 'ക്ഷയ' എന്ന 16-ം, സമക്ഷേത്രത്തിൽ 'ദി' എന്ന 8-ം, ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്നു് 'വ' എന്ന 4-ം, അതിശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്നു് 'ര' എന്ന 2-ം, നീചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു് 'നം' എന്ന ശൂന്യവുമാണു് ഇഷ്ടഫലമുള്ളതു്. ഇതു് രാശിയിലെ ഫലമാകുന്നു. ഈ ഇഷ്ടഫലങ്ങളെ, വെവ്വേറെ 'വിഷം' എന്ന 64-ൽ നിന്നു് കളഞ്ഞതു്, കഷ്ടഫലവുമാകുന്നു. ഹോരാദിവർഗ്ഗങ്ങളാറിലും, രാശിയിൽ പറഞ്ഞ ഇഷ്ടഫലത്തിന്റെയും കഷ്ടഫലത്തിന്റെയും അർദ്ധമാണു് ഫലമുള്ളതു്. ഈവണ്ണം എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഇഷ്ടകഷ്ടഫലങ്ങളേയും വരുത്തി ചാർത്തിവെയ്ക്കുക. പിന്നെ, ഓരോ ഗ്രഹങ്ങളെവെച്ചു്, ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ രാശി(ശുഭ)ഫലത്തെ മീതെ വെയ്ക്കുക. അതിന്റെ ചോടെ, ഹോര, ദ്രേക്കാണം, നവാംശം, ദ്വാദശാംശം, ത്രിംശാംശം, സപ്താംശം എന്ന ക്രമത്താലെ അംശാതിന്റെ ശുഭഫലത്തെയും ചോടെ ചോടെ വെയ്ക്കുക. അവയിൽവെച്ചു്, മീതെ ഇരിയ്ക്കുന്ന രാശിഫലത്തെ ആ രാശ്യധിപന്റെ ശുഭഫലങ്ങളുടെ യോഗംകൊണ്ടു് പെരുക്കുക. പിന്നെ അതിന്റെ ചോടെയുള്ള ഹോരാഫലത്തെ, ആ ഹോരാധിപന്റെ ശുഭഫലയോഗംകൊണ്ടു് പെരുക്കുക. അതിന്നുചോടെയുള്ള ദ്രേക്കാണഫലത്തെ, ആ ദ്രേക്കാണാധിപന്റെ ശുഭഫലയോഗംകൊണ്ടു് പെരുക്കുക. ഇപ്രകാരം, നവാംശം മുതലായ ബാക്കി നാലു ഫലങ്ങളേയും, തന്റെ തന്റെ വർഗ്ഗത്തി

ന്റെ അധിപന്മാരുടെ ഇഷ്ടഫലയോഗം കൊണ്ട് പെരുക്കുക. ഈ പെരുക്കിയ രാശ്യാദി ഏഴ്കൂട്ടമുള്ള ഫലങ്ങളെയും, രാശ്യാദി അധിപന്മാരുടേയും ഏതു ഗ്രഹത്തിന്റെ ആണോ ഉണ്ടാക്കുന്നത് അതിന്റേയും ശുഭഫലങ്ങളുടെ യോഗാർദ്ധംകൊണ്ടും പെരുക്കുക. പിന്നെ ഇവ ഏഴ്കൂട്ടവും തമ്മിൽ ഒന്നിച്ച് കൂട്ടുക. ആ യോഗത്തെ, 'തിലശശാക്ഷ' എന്ന 65536 കൊണ്ട് ഹരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യ. കിട്ടിയ ഫലം ഇഷ്ടഫലമാകുന്നു. ഇഷ്ടഫലം വരുത്തിയ ഗ്രഹങ്ങളുടെ കഷ്ടഫലങ്ങളേയും ഇപ്രകാരം വരുത്തുക. രാശി തുടങ്ങി ചോടെ ചോടെ വെച്ച്, അതാത് അധിപന്റെ കഷ്ടഫലയോഗംകൊണ്ട് പെരുക്കി, അതാത് അധിപന്റേയും തന്റേയും കഷ്ടഫലയോഗാർദ്ധം കൊണ്ടും പെരുക്കി, എല്ലാം തമ്മിൽ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി, ''തിലശശാക്ഷ'' എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ച ഫലം കഷ്ടഫലമാകുന്നു.

ബലപിണ്ഡം സമാപ്തം.

ആയുർദ്ദായം

അനന്തരം ആയുർദ്ദായദശ വരുത്തും പ്രകാരം പറയുന്നു. അത് 1. അംശകദശ, 2. ഉച്ചനീചദശ, 3. നിസർഗ്ഗദശ, 4, ജീവശർമ്മീയദശ ഇങ്ങനെ നാലു പ്രകാരമാകുന്നു. ഇവിടെ ആദ്യം അംശകദശ വരുത്തും പ്രകാരം പറയുന്നു. അതിന്ന്, കർമ്മയോഗ്യഗുണകാരം എന്ന് ഒരു ഗുണകാരം വരുത്തുവാനുണ്ട്. ആ ഗുണകാരം സ്ഫുടഗുണകാരം എന്നും, ആശ്രയഗുണകാരം എന്നും ഉള്ള രണ്ടു ഗുണകാരങ്ങളുടെ യോഗാർദ്ധമാകുന്നു. അവയിൽ സ്ഫുടഗുണകാരത്തെ ആണ് അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നത്.

25

ചേഷ്ടോച്ചബലസംയോഗോ
''വീരാ''ഢ്യോ ''ദേവ''ഭാജിതഃ

ഗുണകാരഃസ്ഫുടാഖ്യോഽയ –
മാശ്രയോ ഗുണ ഉച്യതേ.

ബെതാംശ്ലോകത്തിന്റെ ഉത്തരാദ്ധം തുടങ്ങി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറഞ്ഞ ചേഷ്ടാബലവും ഉച്ചബലവും തമ്മിൽ കൂട്ടി, അതിന്റെ തുകയിലെ സ്ഥാനത്തു് 'വീര' എന്ന 24–ം കൂട്ടി 'ദേവ' എന്ന 48 കൊണ്ടു് ഹരിച്ച ഫലത്തിന്നു് സ്ഫുടഗുണകാരം എന്നു പേർ. ശേഷം 69–ൽ പെരുക്കി, 48 കൊണ്ടു് ഹരിച്ചു്, ചുവടെ ഒരു സ്ഥാനവും കൂടി ഉണ്ടാക്കി അതിനെ വേറെ വെയ്ക്കുക. ഇനി ആശ്രയ ഗുണകാരം വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

26—27

"ജ്ഞാനനീലം" സ്വരാശൌ സ്യാ–
ദതിബന്ധൌ "ശ്രുതോദയം"
ബന്ധുരാശൌ "സുരോവന്ദ്യഃ"
സമരാശൌ "നഗാസനം,–"
ശത്രുരാശൌ "സദ്വ്രതം."–
മതിശത്രൌ "ശ്രുകായനം;"
ഏവം ഹോരാദിവർഗ്ഗേഷു,
ക്ഷേത്രേ ദ്വിഘ്നാ ഇമേ ഗുണാഃ.

ഹോരാദി ആറു വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു് ഗുണകാരം "ജ്ഞാനനീലം" എന്നും, അതിബന്ധുവിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു് "ശ്രുതോദയം" എന്നും, ബന്ധുവിന്റേതിൽ "സുരോവന്ദ്യഃ" എന്നും, സമന്റേതിൽ "നഗാസനം" എന്നും, ശത്രുവിന്റേതിൽ "സദ്വ്രതം" എന്നും, അതിശത്രുവിന്റേതിൽ "ശ്രുകായനം" എന്നും ആണു് ഗുണകാരങ്ങൾ. ഇതു് ഹോരാദിഷഡ്വർഗ്ഗങ്ങളിലേതാകുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിലെ ഗുണകാരങ്ങൾ ഇവയെ ഇരട്ടിച്ചതുമാകുന്നു.

28—29

ഈ ആശ്രയഗുണകാരത്തിൽ ഒരു സംസ്കാരവും കൂടി ചെയ്‌വാനുള്ളതാണു് ഇനി പറയുന്നതു്.

വർഗ്ഗോത്തമസ്വദ്രേക്കാണ-
സ്വനവാംശസ്ഥിതേ ഗ്രഹേ
യത് കിഞ്ചിൽ ഗുണേ യോജ്യം,
തദപേക്ഷ്യ ധീഷ്ണമാധികം.
"രാനകംഭം", "സോമനീലം",
"ജ്ഞാനമാന്യം", "സ്ലവംവിനാ",
"സമായത", മൈഥതേഷാം
യോഗഷഷ്ട്യംശ ആശ്രയഃ.

പിന്നെ ഏതെങ്കിലും ഗ്രഹങ്ങൾ, വർഗ്ഗോത്തമത്തിലോ തന്റെ ദ്രേക്കാണത്തിലോ തന്റെ നവാംശകത്തിലോ നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്ന്, മുമ്പു പറഞ്ഞ ഗുണകാരത്തിൽ ഏതാനും കൂട്ടേണ്ടതുണ്ട്. അതിനെ പറയുന്നു: അതിബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഗുണകാരത്തിൽ 'രാനകംഭം' എന്നും, ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്ന് 'സോമനീലം' എന്നും, സമക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്ന് 'ജ്ഞാനമാന്യം' എന്നും, ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്ന് 'സ്ലവംവിനാ' എന്നും, അതിശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്ന് 'സമായതം' എന്നും കൂട്ടണം. വർഗ്ഗോത്തമമോ സ്വദ്രേക്കാണമോ, സ്വനവാംശകമോ, ഇതിലൊന്ന് ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ, 'രാനകംഭം' എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള ഗുണകാരം വേണ്ടൂ; ഇല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. ഗ്രഹം ഉച്ചത്തിലും മൂലക്ഷേത്രത്തിലും സ്വക്ഷേത്രത്തിലും നില്ക്കുമ്പോൾ ഇവ ഉണ്ടായാൽ, ഈ രണ്ടാമതു് പറഞ്ഞ 'രാനകംഭം' ഗുണകാരം വേണ്ട. അതിബന്ധുക്ഷേത്രാദികളിൽനിന്ന് ഇവ മൂന്നിലൊന്ന് ഉണ്ടായാലേ വേണ്ടൂ. 'വർഗ്ഗോത്തമസ്വദ്രേക്കാണസ്വനവാംശക'ങ്ങൾ, രണ്ടു കൂടിയുണ്ടാകിലും, മൂന്നു കൂടിയുണ്ടാകിലും ഒന്നിന്റേതേ വേണ്ടൂ. അതു് അധികമുള്ളതാണ് വേണ്ടതും. ഇവ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയ യോഗം 60-ൽ കയററിയതു് 'ആശ്രയഗുണകാര' മാകുന്നു.

30

ആശ്രയസ്ഫുടയോഗാഖ്യം കർമ്മയോഗ്യഗുണസ്മൃതഃ.

ഈ ആശ്രയഗുണകാരവും, മുൻവരുത്തിയ സ്ഫുടഗുണകാരവും തമ്മിൽ കൂട്ടി അർദ്ധിച്ചതു്, 'കർമ്മയോഗ്യ' ഗുണകാരമാകുന്നു.

ഇനി അംശകദശയുടെ ആയുഷ്പലകളെ വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ഗ്രഹലിപ്താ "ജ്ഞാനവീരൈഃ" ശിഷ്ടമായുഷ്പലാ ഹൃതാഃ.

ഗ്രഹങ്ങളെ ഇറക്കി ഇലിയാക്കി 'ജ്ഞാനവീരാ' എന്ന 2400 കൊണ്ടു് ഹരിച്ചുകളയുക. ശേഷം ആയുഷ്പലകളാകുന്നു.

ഈ ആയുഷ്പലകളിൽ ദൃശ്യാർദ്ധഹരണം എന്നു് ഒരു സംസ്കാരവുംകൂടി ചെയ്‌വാനുണ്ടു്. അതാണിനി രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ടു് പറയുന്നതു്. അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ടു് അതിന്നാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു ഗുണകാരത്തേയും ഹാരകത്തേയും വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

31

ഗ്രഹോനലഗ്നേ മേഷാദൌ തത്കലാ ഹാരകോ, ഗുണാഃ
രാശിലിപ്താ; ഗുണാധിക്യേ വ്യസ്താ,ചീഘ്ലോ ഹരഃ സതാം

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു് ഗ്രഹത്തെ വാങ്ങിയാൽ ശേഷം മേഷാദിയാണെങ്കിലേ (6 രാശിയിൽ കറയുമെങ്കിലേ) ദൃശ്യാർദ്ധഹരണം വേണ്ടു. തുലാദിയാകിൽ വേണ്ട. ലഗ്നത്തിൽ നിന്നു് ഗ്രഹത്തെ വാങ്ങി ശേഷത്തെ ഇറക്കി ഇലിയാക്കിയതു് ഹാരകവും, ഒരു രാശിയെ ഇറക്കി ഇലിയാക്കിയ 'അന്നദേയം' എന്നതു് (1800) ഗുണകാരവുമാകുന്നു. ഹാരകത്തേക്കാറം ഗുണകാരം ഏറിയാൽ മറിച്ചു് അന്നദേയം ഹാരകവും, മറേറതു് ഗുണകാരവുമാകുന്നു. ശുക്രോക്ഷ് ഹാരകത്തെ ഇരട്ടിയ്ക്കുകയും വേണം.

32

ദൃശ്യാർദ്ധേ ത്രൈകമന്ദേഷു ബഹ്വംശേചകോ ഹരേത് ബലീ
ആയുഷ്പലാ ഗുണഘ്നാ ഹരാപ്താഃ ശോധയേത് പൃഥക്.

മുൻവരുത്തിയ ആയുഃസ്ഫുലകളെ വേറെവെച്ച് ഈ ഉണ്ടാക്കിയ ഗുണകാരംകൊണ്ട് പെരുക്കി, ഈ ഹാരകം കൊണ്ട് ഹരിച്ച ഫലം വേറെ വെച്ചിരിക്കുന്ന ആയുഃസ്ഫുലയിൽനിന്ന് കളയുക. ശേഷം കൊണ്ടാണ് മേലിൽ ക്രിയ ചെയ്യേണ്ടതു്. ഈ ദൃശ്യാർദ്ധഹരണത്തിങ്കൽ ഒരു ഭാവത്തിൽത്തന്നെ ഒന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായാൽ, അതിൽ ബലമേറിയ ഗ്രഹത്തിന്നേ ദൃശ്യാർദ്ധഹരണം വേണ്ടൂ. മറ്റു ഗ്രഹങ്ങൾക്കൊന്നിന്നും വേണ്ട.

33

കർമ്മയോഗ്യഗുണേഷ്വാ സ്യാ
"ന്നൂനഖാ"പ്താശ്ച വത്സരാഃ;
ഹതാ "പ്രിയ" "നഗാ"ദ്യൈസ്സ്ത
ശിഷ്ടം മാസാദയോ ഹൃതാഃ.

ദൃശ്യാർദ്ധഹരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആയുഃസ്ഫുലകളെ കർമ്മയോഗ്യഗുണകാരംകൊണ്ട് പെരുക്കി നൂനഖം എന്ന 200 കൊണ്ട് ഹരിച്ച ഫലം സംവത്സരമാകുന്നു. ശേഷം 12-ൽ പെരുക്കി നൂനഖംകൊണ്ട് ഹരിച്ച ഫലം മാസവും, ശേഷം 30-ൽ പെരുക്കി ഹരിച്ച ഫലം ദിവസവുമാകുന്നു. വീണ്ടും 60-ൽ പെരുക്കി ഹരിച്ചാൽ നാഴിക വിനാഴിക മുതലായതും കിട്ടും.

34

ഇങ്ങനെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ അംശകദശ വരുത്തുവാൻ പറഞ്ഞിട്ട് ഇനി ഈ അംശകദശാപ്രകരണത്തിലെ ലഗ്നദശ വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ലഗ്നം "ജനക"സംക്ഷുണ്ണമണ്ഡലാത് "പ്രിയ" ശോധിതം
ലഗ്നായുർബ്ബലവത്യസ്മിൻ ലഗ്നം'പ്രിയ'ഗുണംക്ഷിപേത്.

ലഗ്നസ്ഫുടം വെച്ച് രാശിയും തിയ്യതിയും ഇലിയും 'ജനകൻ' എന്ന 108 കൊണ്ട് പെരുക്കി ഇലിയെ 60-ലും തിയ്യതിയെ 30-ലും രാശിയെ 12-ലും കയറ്റുക. രാശിയെ 12-ൽ കയററിയതു് സംവത്സരവും, അതിന്ന്

ചുവട്ടിലേത്തു് മാസവും, അതിന്റെ ചുവട്ടിലേത്തു് ക്രമത്തിൽ ദിവസവും നാഴികയുമായി വരും. സംവത്സരസ്ഥാനത്തു് 12-ൽ അധികമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ 12-ൽ കിഴിച്ചുകളഞ്ഞു് ബാക്കി സംവത്സരമാകുന്നു. അതു് ലഗ്നദശയാണു്. ലഗ്നത്തിനു് ബലം വളരെ ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ ലഗ്നത്തെ 12-ൽ പെരുക്കി 60-ലും, 30-ലും, 12-ലും കയററി മുൻ വെച്ചിരിയ്ക്കുന്നതിൽ കൂട്ടുകയും വേണം. ഇതു സ്ഫുടലഗ്നദശയാകുന്നു.

35

ഇനി ഉച്ചനീചദശ, നിസർഗ്ഗദശ, ജീവശർമ്മീയദശ എന്നീ മൂന്നു് ദശകളുടേയും സംവത്സരങ്ങളേയും അവകൊണ്ടു് ദശാനാഴികകളേയും വരുത്തുവാനാണു് പറയുന്നതു്.

"ധന്യ," "സ്വേര," "ശ്ലക," "പ്രിയ," "സ്വയ," "പുരീ"
"നിദ്രാ" ച്ചനീചേ സമാ
'നാരീ,' 'സജ്ഞ,' 'ഖനീ,' 'ധനീ,' 'ജയ,' 'നരോ,'
'നാരേ'ശ്ച നൈസർഗ്ഗികേ
ഖേടോച്ചാന്തരഹീനചക്രകലികാഃ
സ്വാണ്യാഹതാ നാഡികാഃ,
'കുംഭാത്തോദ' ഹതാ'വനേശ'വിഹൃതാ-
സ്ത്വാ ജീവശർമ്മീയകേ.

ഇവിടെ ഉച്ചനീചദശയിങ്കൽ ക്രമത്തിൽ സൂര്യാദികളുടെ സംവത്സരങ്ങളെ ആദ്യം പറയുന്നു. ആദിത്യന്നു് ധന്യ എന്ന 19-ം ചന്ദ്രന്നു് സ്വേര എന്ന 25-ം, കുജന്നു് ശ്ലക എന്ന 16-ം, ബുധന്നു് പ്രിയ എന്ന 12-ം, വ്യാഴത്തിന്നു സ്വയ എന്ന 15-ം, ശുക്രന്നു് പുരീ എന്ന 21-ം, ശനിക്കു് നിദ്രാ എന്ന 20-ം സംവത്സരങ്ങളാം ആകുന്നു.

നിസർഗ്ഗദശയിങ്കൽ ആദിത്യന്നു് നാരീ എന്ന 20-ം, ചന്ദ്രന്നു് സജ്ഞ എന്ന 1-ം, കുജന്നു് ഖനീ എന്ന 2-ം, ബുധന്നു് ധനീ എന്ന 9-ം വ്യാഴത്തിന്നു് ജയ എന്ന 18-ം,

ശുക്രന്ന് നര എന്ന 20-ം, ശനിക്ക് നാശഃ എന്ന 50-ം സംവത്സരങ്ങളുമുണ്ട്.

ഗ്രഹവും ഉച്ചവും തമ്മിൽ അന്തരിച്ച ആ അന്തരത്തെ ഇരക്കി ഇലിയാക്കി, അനന്താപുംത്തിൽ (21600-ൽ) നിന്ന് കളഞ്ഞ ശേഷം ആയുഃസ്ഥലകളാകുന്നു. ഖേടോച്ചാന്തരം 6 രാശിയിൽ അധികമായിരിയ്ക്കണം. പിന്നെ ആ ആയുഃസ്ഥലകളെ തന്റെ തന്റെ സംവത്സരംകൊണ്ട് പെരുക്കിയതു് ദശാനാഴികയായിട്ടുവരും. ഉച്ചനീചദശയും, നിസർഗ്ഗദശയും വരുത്തേണ്ടതു് ഇങ്ങനെതന്നെയാകുന്നു. ഉച്ചനീചദശയ്ക്ക് പിണ്ഡദശ എന്നും പറയും. പിന്നെ ജീവശർമ്മീയദശയിങ്കലേയ്ക്കു് ആയുഃസ്ഥലകളെ കംരാതോമ എന്ന 8641 കൊണ്ട് പെരുക്കി വനേശ എന്ന 504 കൊണ്ട് ഹരിച്ച ഫലം നാഴികകളാകുന്നു. ഈ നാഴികകളെ അറുപതിലും മുപ്പതിലും പന്ത്രണ്ടിലും കയററിയാൽ, നാഴിക ആദിയായിട്ടുള്ള ദശാസംവത്സരം വരും.

36

ഗ്രഹവും ഉച്ചവും തമ്മിൽ അന്തരിച്ചാൽ ആറു രാശിയിൽ കറയുമെങ്കിൽ ചെയ്യേണ്ടതായ ക്രിയ പറയുന്നു.

സ്വോച്ചോനോ വിഹഗഃ ഷഡ്രാ-
ശ്യൂനശ്ചേത് ചക്രശോധിതഃ;
ലിപ്താമിതോ നീചൈരബൈ്വ-
ർവ്വിഭ്രിതോ നാഡികാദികഃ.

ഗ്രഹസ്ഫുടത്തെ വെച്ച് അതിൽനിന്ന് തന്റെ ഉച്ചത്തെ വാങ്ങുക; ബാക്കി 6 രാശിയിൽ കറയുമെങ്കിൽ അതിനെ 12 രാശിയിൽനിന്ന് വാങ്ങണം. പിന്നെ ബാക്കി കാണുന്നതാണ് ആയുഃസ്ഥലകളായിട്ടുള്ളതു്. അവയെ മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം അതാതിന്റെ കൊല്ലംകൊണ്ട് പെരുക്കുക മുതലായ ക്രിയ ചെയ്താൽ. നാഴിക മുതലായി സംവത്സരപര്യന്തമുള്ള ദശ വരികയും ചെയ്യും.

37

പിന്നെയുള്ള ഹരണങ്ങളെ പറയുന്നു.

ത്ര്യംശോനോ രിപുഭേ കജം, ദളമൂഢോ
മൌഢ്യേ കജാക്കീ വിനാ
ഭാഗ്യൂനോദയലിപ്തികാവിനിഹതാ-
ശ്ചക്രാംശലിപ്താഹൃതാഃ.
ത്യാജ്യാഃ സ്വാസ്വതി ലഗ്നഗേ, ശുഭദൃശി
ത്യാജ്യം ഫലാർദ്ധം പൃഥക്,
ദശ്യാദ്യോത്ഥഗുണാഹതാ ഹരഹൃതാ-
സ്ത്യാജ്യാസ്തദാ സ്യുഃ സ്ഫുടാഃ.

ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിൽ മൂന്നിലൊന്ന് കളയണം. ഇതിന്ന് ശത്രുക്ഷേത്രഹരണമെന്ന് പേർ. ചൊവ്വയ്ക്ക് ശത്രുക്ഷേത്രഹരണം വേണ്ട, ഇവിടെ ഒരു ഗ്രഹത്തിനും തൽകാലശത്രുവിനെ വിചാരിയ്ക്കുകയും വേണ്ട. മൌഢ്യമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശയിൽനിന്ന് പകുതി കളയണം. ഇതിന്ന് മൌഢ്യഹരണം എന്ന് പേർ. ശുക്രനും ശനിയ്ക്കും ഈ മൂഢഹരണം വേണ്ട: ശത്രുക്ഷേത്രഹരണവും മൂഢഹരണവുമുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടും വേണം; ആദ്യം ശത്രുക്ഷേത്രഹരണവും പിന്നെ മൂഢഹരണവും ആണ് വേണ്ടതു്. ലഗ്നത്തിൽ പാപനുണ്ടെങ്കിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ രാശി കളഞ്ഞ് ബാക്കി തിയ്യതിയെ ഇലിയാക്കി. അതുകൊണ്ട് മുമ്പുണ്ടാക്കിവെച്ച ദശാനാഴികയെ വേറെ വെച്ച് പെരുക്കി, അനന്തപുരം എന്ന 21600 കൊണ്ട് ഹരിച്ച ഫലം ആ ദശാനാഴികയിൽ നിന്നുതന്നെ കളയണം. ഇതിന്ന് ക്രൂരോദയഹരണമെന്ന് പേർ. ലഗ്നത്തിന്ന് ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ അനന്തപുരംകൊണ്ട് ഹരിച്ചപ്പോഠം കിട്ടിയ ഫലത്തിൽ പകുതി കളഞ്ഞാൽ മതി. ഈ ഹരണങ്ങഠം ഉച്ചനീചദശയ്ക്കും, നിസർഗ്ഗദശയ്ക്കും, ജീവശർമ്മീയദശയ്ക്കും വേണം. അംശകദശയ്ക്ക് വേണ്ട എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ലഗ്നത്തിന്റെ ദശയിലും ചെയ്യുകയും വേണം. അംശകദശ

യിൽപ്പറഞ്ഞ ദൃശ്യാർദ്ധഹരണവും ഈ മൂന്നു ദശകൾക്കും വേണം. മൂന്നിന്നും ക്രിയ മുൻ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ, വിശേഷം ഒന്നുമില്ല; പിന്നെ ക്രൂരോദയഹരണമുണ്ടെങ്കിൽ ദശകളെ നാഴികയാക്കിയിട്ട് ഈ ഹരണങ്ങളെ ചെയ്തുകൊള്ളണം. ക്രൂരോദയഹരണത്തിൽ. രവി–കുജ–മന്ദന്മാരിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ നിന്നാലും ഹരണം ചെയ്യണം. ഈ ക്രൂരഗ്രഹങ്ങൾ ഉച്ചക്ഷേത്രാദികളിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും, ഈ ഹരണം ചെയ്യണം. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ശുഭന്മാരോട് കൂടിയാലും ഹരണം ചെയ്യണം.. ശുഭദൃഷ്ടി കാണുന്നേടത്ത്, ക്ഷീണനല്ലാത്ത ചന്ദ്രനും, പാപസഹിതനല്ലാത്ത ബുധനും, വ്യാഴവും, ശുക്രനും ശുഭന്മാരായി വിചാരിക്കണം. ദൃഷ്ടി, സപ്തമദൃഷ്ടിതന്നെ വേണം. വ്യാഴത്തിന്റെ ത്രികോണദൃഷ്ടിയുംകൂടി ആവാം. എന്നാൽ ദശകൾ എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായിട്ട് വരും

38

ഉച്ചനീചദശയും, നിസർഗ്ഗദശയും, ജീവശർമ്മീയദശയും ലഗ്നദശ വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

ഭോഗാദ്യം "ജനക"ഘ്നം വാ, "ഭാദ്യംവാ "പ്രിയ"സംഗുണം
ഏഷ്വ ത്രിഷ്വപി ലഗ്നായുരംശരാശീശവീര്യതഃ.

ലഗ്നഭാവത്തിന്റെ നവാംശകാധിപന്ന് ബലം ഏറുമെങ്കിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ രാശി കളഞ്ഞ തിയ്യതിയും ഇലിയും ജനക എന്ന 108 കൊണ്ട് പെരുക്കി 60–ലും 30–ലും കയററിയതു രാശ്യാധിപന്ന് ബലമേറുമെങ്കിൽ രാശിയും തിയ്യതിയും ഇലിയും 12–ൽ പെരുക്കി കയററിയതും ആണ് ലഗ്നത്തിന്റെ ദശ.

39

ഈ പറഞ്ഞ നാലുവിധം ദശകളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് ആയുർദ്ദായദശയായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്ന് പറയുന്നു.

അംശായുഃ പ്രബലേ ലഗ്നേ, പിണ്ഡായുഃ പ്രബലേ രവൌ;
ചന്ദ്രേ നിസർഗ്ഗജം സാദ്ധ്യം, ത്രയാണാം തു ബലേ സമേ.

40

നിസർഗ്ഗാംശകപിണ്ഡായുർയ്യോഗത്ര്യംശോ ദശാ ഭവേത്;
ഉഭയോർബ്ബലസാമ്യേ തു തദൈക്യസ്യ ദളം ദശാ.

41

ത്രയാണാം ബലശൂന്യേ തു ജീവശർമ്മദശാ മതാ;
ഏവമേവ പുരാ പ്രോക്തം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിശാരദൈഃ.

ലഗ്നം, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ ഇവരിൽവെച്ച് ലഗ്നത്തിന്ന് ബലം ഏറുമെങ്കിൽ അംശകദശയും, സൂര്യന്ന് ബലം ഏറുകിൽ ഉച്ചനീചദശയും ചന്ദ്രന്ന് ബലം ഏറുകിൽ നിസർഗ്ഗദശയും ആണ് വേണ്ടതു്. മൂന്നിന്നും ബലം സമമാണെങ്കിൽ, ഈ ദശകൾ മൂന്നും വരുത്തി മൂന്നും തമ്മിൽ കൂട്ടി മൂന്നിൽ ഹരിച്ചതും; ഏതെങ്കിലും രണ്ടെണ്ണത്തിന്ന് ബലം സമമായി വന്നാൽ, ആ രണ്ടു ദശകളും വരുത്തി തമ്മിൽ കൂട്ടി അർദ്ധിച്ചതും ആണ് ദശ. മൂന്നിന്നും ബലം ശൂന്യമാണെങ്കിൽ മാത്രം ജീവശർമ്മീയദശ വരുത്തുകയും വേണം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലപിണ്ഡം, നാലിൽ കുറഞ്ഞാൽ ബലം ശൂന്യവും ഏഴിൽ ഏറിയാൽ ബലം പൂർണ്ണവുമാണ്. ഭാവങ്ങൾക്ക് ബലപിണ്ഡത്തിൽ 10-ൽ അധികമായാലെ പൂർണ്ണബലമാകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെയാണ് പുരാതനാചാര്യന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

42

അനന്തരം ദശകളുടെ ക്രമത്തെ പറയുന്നു.

ലഗ്നാദിത്യാദ്യപാനാമധികബലവതഃ
സ്യാത് ദശാദ്യാ, തതോഽന്യാ
തത്കേന്ദ്രാദിസ്ഥിതാനാ,മിഹ ബഹുഷു പുനർ
വീര്യതോ, വീര്യസാമ്യേ

ബഹ്വായുർവ്വിഷ്ടമാദ്യഃ പ്രഥമ, മിനവശേ
നോദിതസ്യാബ്ദസാമ്യേ,
വീര്യം കിന്ത്വത്ര സന്ധിഗ്രഹ വിവരഹതം
ഭാവസന്ധ്യന്തരാപ്തം.

ലഗ്നാദിത്യചന്ദ്രന്മാരിൽവെച്ച് ആദ്യം ബലം ഏറുന്നവന്റെ ദശയും, ആ ദശാധിപന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്റെ ദശ പിന്നെയും, പണപരത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്റെ പിന്നെയും, ആപോക്ലിമത്തിൽ നില്ക്കുന്നതിന്റെ ദശ ഒടുവിലുമാണ് അനുഭവിയ്ക്കുക. ഈ കേന്ദ്രാദിസ്ഥാനങ്ങളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒന്നിലധികം ഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, അവയിൽ ബലം ഏറിയതിന്റെ ദശ ആദ്യവും, പിന്നെ അതിൽ ബലം കുറഞ്ഞതിന്റെയും, ഇങ്ങനെ ക്രമത്തിൽ എല്ലാററിലും ബലം കുറഞ്ഞതിന്റെ ദശ ഒടുവിലും അനുഭവിയ്ക്കും. അവിടെ കേന്ദ്രത്തിലുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ എല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ട് പണപരത്തിലുള്ളവയുടെയും, പണപരത്തിലുള്ള എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടെയും കഴിഞ്ഞിട്ട് ആപോക്ലിമത്തിലുള്ളവയുടെയും ദശ അനുഭവമാകും. കേന്ദ്രത്തിൽ ഗ്രഹമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ആദ്യം പണപരത്തിലും, പിന്നെ ആപോക്ലിമത്തിലുമാണ്. ഇവിടെ ബലംകൊണ്ട് നോക്കുമ്പോൾ സമമായി വന്നാൽ, ദശാസംവത്സരം ഏറുന്നതിന്റെ ദശ മുമ്പേ വരും, കുറയുന്നതിന്റെ ദശ പിന്നെ. ദശാസംവത്സരവും സമമാണെങ്കിൽ, മുമ്പിൽ മൗഢ്യം തീർന്നതിന്റെ ദശ ആദ്യം, മററു ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പിന്നെ. ഇങ്ങനെ എല്ലാടവും കണ്ടുകൊള്ളുക. ഇവിടെ ബലാധിക്യം വിചാരിയ്ക്കേണ്ടത് മുമ്പുണ്ടാക്കിവെച്ച ബലപിണ്ഡം കൊണ്ടല്ല. ആ ബലപിണ്ഡത്തെ സന്ധിഗ്രഹാന്തരംകൊണ്ട് പെരുക്കി ഭാവസന്ധ്യന്തരംകൊണ്ട് ഹരിച്ചുവന്ന ഫലമാണ് ഇവിടെ ബലമായി വിചാരിയ്ക്കേണ്ടത്. ആദിത്യന്റെ മുമ്പിൽ ദശ എന്നു വരികിലും, ചന്ദ്രന്റെ മുമ്പിൽ എന്നു വരികിലും, അവയുടെ ഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ട് സന്ധിഗ്രഹാന്തരമുണ്ടാക്കണം. ഭാവസന്ധ്യന്തരം എല്ലാടവും പ

തിനഞ്ചുതന്നെ. ചന്ദ്രനും ലഗ്നത്തിന്നും ബലസാമ്യം ഹേതുവായിട്ട് യോഗാഖ്യം ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്ന ദശയ്ക്ക്. ചന്ദ്രന്റ മുമ്പിലായിട്ട് വേണം ദശാക്രമം. ചന്ദ്രനും ആദിത്യനും ബലസാമ്യംകൊണ്ടുണ്ടായ ദശയ്ക്ക്, ആദിത്യന്റ മുമ്പിലായിട്ട് വേണം ദശാക്രമം. മൂന്നിന്നും ബലസാമ്യം കൊണ്ടുണ്ടായ ദശയ്ക്കും ആദിത്യന്റ മുമ്പിലായിട്ട് ദശാക്രമം. മൂന്നിന്നും ബലഹീനതയിങ്കൽ ജീവശർമ്മീയദശയ്ക്കും ആദിത്യൻ മുമ്പിലായിട്ടുതന്നെ. കേന്ദ്രാദിസ്ഥാനങ്ങളിലെ ക്രമം മുൻപറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ.

43.

ഇനി ദശകളുടെ അപഹാരം വരുത്തുവാൻ പറയുന്നു.

വേദോ മൂലദശാപതേരിഹ ഗുണോ,
 യുക്തസ്യ രാമോ, ഹരോ
ധീധർമ്മേ, മദനേ പ്രിയം, ശ്രുതിസുഖേ
 പുത്രോ യഥാസംഭവം;
ഹാരഃ സ്യാത് ഗുണസംഹതി,ർഗ്ഗുണഗുണാ
 ഹാരാഹൃതാ സ്വാ ദശാ
ലബ്ധാ ഹ്യന്തരജാ ദശാഽഥ വിദശാ
 സാദ്ധ്യാ തതശ്ചോക്തവത്.

ഇവിടെ അപഹാരം വരുത്തുന്നേടത്ത് മൂലദശാപതിയ്ക്ക് വേദം (84) എന്നും, മൂലദശാപതിയോടുകൂടിനിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് രാമാ (42) എന്നും, ദശാപതിയുടെ 5-ാമേടത്തും 9-ാമേടത്തും നില്ക്കുന്നവർക്ക് ഹരഃ (28) എന്നും, 7-ാമേടത്ത് നിൽക്കുന്നവർക്ക് പ്രിയം (12) എന്നും, മൂലദശാപതിയുടെ 4-ാമേടത്തും 8-ാമേടത്തും നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പുത്രഃ (21) എന്നും ആകുന്നു ഗുണകാരങ്ങൾ. എല്ലാററിന്നും ഗുണ്യം മൂലദശ തന്നെയുമാകുന്നു. മൂലദശാപതിയിങ്കൽനിന്ന് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്ക മാത്രമേ അപഹാരമുള്ളൂ. മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവർക്ക് അപഹാരമില്ല. ഗുണകാരം എല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയത് ഹാരവുമാകുന്നു. ഇതിനെ ഒന്നു

കൂടി വിവരിയ്ക്കാ —ഇവിടെ മൂലദശാപതിയോടു് കൂടിയി ട്ടോ മൂലദശാധിപന്റെ 5-9-7-4-8 എന്നീ ഭാവങ്ങളി ലോ ഒരു ഗ്രഹവുമില്ലെങ്കിൽ, ഗുണകാരവും ഹാരകവും വേദം എന്നുതന്നെയാകുന്നു. അപ്പോൾ മൂലദശ മുഴുവനും ദശാധിപന്റെ അപഹാരവും ആയി വരും. മൂലദശാപതി യോടുകൂടി മറെറാരു ഗ്രഹവും നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മൂല ദശാധിപന്റെ ഗുണകാരമായ വേദവും, കൂടി നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ഗുണകാരമായ രംഭയും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയതു് ഹാരകമാകുന്നു. മൂലദശ രണ്ടു ദിക്കിൽ വെച്ചു്, ഒന്നിനെ വേദംകൊണ്ടു് പെരുക്കി ഈ ഹാരകംകൊണ്ടു് ഹരിച്ചതു് ദശാധിപന്റേയും, മറേറതിനെ രംഭയെക്കൊണ്ടു് പെരു ക്കി ഈ ഹാരകംകൊണ്ടുതന്നെ ഹരിച്ചതു് കൂടിനില്ക്കു ന്ന ഗ്രഹത്തിന്റേയും അപഹാരമാണെന്നർത്ഥം. അതു ര ണ്ടാമത്തേതാകുന്നു. മൂലദശാധിപനോടു് ഒന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങൾകൂടി നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആ കൂടിനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹ സംഖ്യകൊണ്ടു് രംഭയെ പെരുക്കി വേദത്തിൽ കൂട്ടിയതു ഹാരകമാകുന്നു മൂലദശ വേറെ വേറെ വെച്ചു്, ഒന്നു വേ ദംകൊണ്ടും മറെറല്ലാം രംഭകൊണ്ടും പെരുക്കി ഈ ഹാരകം കൊണ്ടു് ഹരിച്ചാൽ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും അപഹാരവും കിട്ടും. ഇവിടേയും ആദ്യത്തെ അപഹാരം ദശാധിപന്റെ തുതന്നെയുമാകുന്നു. കൂടിനില്ക്കുന്നവയിൽ ബലം ഏറുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു് മുമ്പും ബലം കുറഞ്ഞതിന്നു് ഒടുവുമാകുന്നു. ഇവിടെ ദശാധിപന്റെ ഭാവസന്ധിയും ഗ്രഹങ്ങളും ത മ്മിൽ ഉള്ള അന്തരംകൊണ്ടു് മുൻ വരുത്തിയ ബലപിണ്ഡ ത്തെ പെരുക്കി 15-ൽ ഹരിച്ചതാണു് ബലമെന്നും അറി യേണ്ടതാണു്. ലഗ്നദശയുടെ അപഹാരമാണു് വരുത്തേ ണ്ടതെങ്കിൽ, ലഗ്നത്തെ ഒരു സ്ഫുടമെന്നു കല്പിച്ചു് ആ സ്ഫു ടവും അധിപഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാവസന്ധിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരംകൊണ്ടു് ലഗ്നത്തിന്റെ ബലപിണ്ഡത്തെ പെരു ക്കി ഭാവസന്ധ്യന്തരംകൊണ്ടു് ഹരിച്ചതു് ലഗ്നത്തിന്റെ ബലവുമാണു്. മുൻപറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ മൂലദശാധി

പന്റെ 5-ാമേടത്തോ 9-ാമേടത്തോ മാത്രവും ഒരു ഗ്രഹം മാത്രവുമാണുള്ളതെങ്കിൽ ഹരഃ എന്നും വേദമെന്നും ഗുണകാരങ്ങളും, അവ രണ്ടും കൂട്ടിയതു് ഹാരകവുമാകുന്നു. മൂലദശ രണ്ടേടത്തുവെച്ചു് ഈ ഗുണകാരകങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പെരുക്കി ഹാരകം കൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ, അപഹാരം വരും. ഇവിടെയും ഒന്നിലധികമുണ്ടെങ്കിൽ മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ ഗ്രഹസംഖ്യയോളം ഹരഃ എന്നും. വേദം എന്നും കൂട്ടിയതു് ഹാരകമാണു്. ഗുണ്യം മൂലദശയുമാണു്. ഈ ത്രികോണത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ അപഹാരം കഴിഞ്ഞ 7-ാമേടത്തുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾക്ക അപഹാരവുമുള്ളു. ഇവിടെയും ഒന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞപ്രകാരം മുമ്പു് ബലത്തിന്നനുസരിച്ചാകുന്നു. ദശാധിപന്റെ 7-ാമേടത്തു മാത്രമേ ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ 'പ്രിയം,' എന്നും, 'വേദം' എന്നും കൂട്ടിയതും, ചതുരശ്രത്തിൽ മാത്രമേ ഉള്ളുവെങ്കിൽ 'പുത്രഃ' എന്നും, 'വേദം' എന്നും കൂട്ടിയതും ഹാരകമാകുന്നു. ദശാക്രമത്തിൽ മുമ്പു്, 7-ാമേടത്തു് നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നാകുന്നു. മറ്റെല്ലാം മുൻപറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ, ദശാപതിയോടുകൂടിയിട്ടും 5-9-7-4-8 എന്നീ എല്ലാ ഭാവങ്ങളിലും ഓരോ ഗ്രഹമോ ലഗ്നമോ ഉണ്ടെന്നുവരികിൽ ആ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടെയും ദശാധിപന്റെയും ഗുണകാരങ്ങൾ എല്ലാം കൂട്ടിയ 'സൌന്ദര്യം' എന്ന 187 ഹാരകമാകുന്നു. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒന്നിലധികം ഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ ഗുണകാരവും കൂടി 'സൌന്ദര്യ'ത്തിൽ കൂട്ടിയതാണു് ഹാരകം. പിന്നെ ഈ ഗുണകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു് മൂലദശ വെവ്വേറെ വെച്ചു പെരുക്കി എല്ലാററിനേയും ഈ ഹാരകംകൊണ്ടു് ഹരിച്ചാൽ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളുടേയും അപഹാരവും കിട്ടും. ഈ എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങളിലും ഗ്രഹമില്ലെന്നു വരികിൽ, ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലെ ഗുണകാരങ്ങൾ കൂട്ടിയതു് ഹാരകമാകുന്നു. പിന്നെ മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ അപഹാരവും വരുത്തിക്കൊൾക.

പിന്നെ വിദശയും (ഛിദ്രവും) മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരത്തിൽ തന്നെ വരുത്തിക്കൊള്ളുക. അപ്രകാരം അപഹാരാധിപന്റെ ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ ഛിദ്രമുള്ളു. ഈ പറഞ്ഞ അപഹാരസംവത്സരത്തെ വെച്ചു ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ ഗുണകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പെരുക്കി ഗുണകാരയോഗംകൊണ്ടു ഹരിച്ചതു ഛിദ്രമാകുന്നു. ഇവിടെ അപഹാരാധിപന്നാണ് മുമ്പ്, പിന്നെ കൂടിനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നും, പിന്നെ മുൻപറഞ്ഞതുപോലെയും കണ്ടുകൊള്ളണം. ഒരേടത്തു ഒന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മുൻപറഞ്ഞതുപോലെയും കണ്ടുകൊള്ളണം. ഒരേടത്തു ഒന്നിലധികം ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മുൻ പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ ബലത്തിന്നനുസരിച്ചാകുന്നു ക്രമം. ഇവിടേയും അപഹാരാധിപന്റെ സ്ഫുടം ഒരു ലഗ്നമെന്നു കല്പിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയ സന്ധിഗ്രഹാന്തരംകൊണ്ടു ബലപിണ്ഡത്തെ പെരുക്കി 15-ൽ ഹരിച്ചതു തന്നെയാണ് ബലമെന്നും അറിയണം. പിന്നെ ഛിദ്രംകൊണ്ടു (വിദശകൊണ്ടു) ഉപദശയും ഇപ്രകാരം വരുത്താം.

ഇവിടെ കിട്ടുന്ന ദശാഫലം സാവനമാകുന്നു. അതു സൌരമാണ് വേണ്ടതെന്നും മറ്റും പ്രാമാണികന്മാരായ ആചാര്യന്മാർ തന്നെ വലിയ പക്ഷാന്തരമുണ്ട്. അവരവരുടെ ആചാര്യമതം അനുസരിച്ചാണ് ഓരോരുത്തരും അതാതു പക്ഷത്തെ അംഗീകരിയ്ക്കേണ്ടതു്.

ആയുർദ്ദായം സമാപ്തം.

ദശാനാഥന്മാരും വർഷവും	അപഹാരനാഥന്മാർ	അപഹാരങ്ങൾ			സൂര്യാദി നവഗ്രഹങ്ങളുടെ ഓരോ അപഹാരങ്ങളിൽ: സൂര്യൻ			ചന്ദ്രൻ			ചൊവ്വ			രാഹു		
		വർഷം	മാസം	ദിവസം	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക
സൂര്യൻ—6	ആ	0	3	18	0	5	24	0	9	0	0	6	18	0	16	12
	ച	0	6	0	0	9	0	0	15	0	0	10	30	0	27	0
	ക	0	4	6	0	6	18	0	10	30	0	7	21	0	18	54
	സ	0	10	24	0	16	12	0	27	0	0	18	54	1	18	36
	ഗു	0	9	18	0	14	24	0	24	0	0	16	48	1	13	12
	മ	0	11	12	0	17	6	0	28	30	0	19	57	1	21	18
	ബു	0	10	6	0	15	18	0	25	30	0	17	51	1	15	54
	ശി	0	4	6	0	6	18	0	10	30	0	7	21	0	18	54
	ഭൃ	1	0	0	0	18	0	1	0	0	0	21	0	1	24	0
ചന്ദ്രൻ—10	ച	0	10	0	0	15	0	0	25	0	0	17	30	1	15	0
	ക	0	7	0	0	10	30	0	17	30	0	12	15	1	1	30
	സ	1	6	0	0	27	0	1	15	0	1	1	30	2	1	0
	ഗു	1	4	0	0	24	0	1	10	0	0	28	0	2	12	0
	മ	1	7	0	0	28	30	1	17	30	1	3	15	2	25	30
	ബു	1	5	0	0	25	30	1	12	30	0	29	45	2	16	30
	ശി	0	7	0	0	10	30	0	17	30	0	12	15	1	1	30
	ഭൃ	1	8	0	1	0	0	1	20	0	1	5	0	3	0	0
	ആ	0	6	0	0	9	0	0	15	0	0	10	30	0	27	0
ചൊവ്വ—7	ക	0	4	27	0	7	21	0	12	15	0	8	34½	0	22	3
	സ	1	0	18	0	18	54	1	1	30	0	22	3	1	26	42
	ഗു	0	11	6	0	16	48	0	28	0	0	19	36	1	20	24
	മ	1	1	9	0	19	57	1	3	15	0	23	16½	1	29	51
	ബു	0	11	27	0	17	51	0	29	45	0	20	49½	1	23	33
	ശി	0	4	27	0	7	21	0	12	15	0	8	34½	0	22	3
	ഭൃ	1	2	0	0	21	0	1	5	0	0	24	30	2	3	0
	ആ	0	4	6	0	6	18	0	10	30	0	7	21	0	18	54
	ച	0	7	0	0	10	30	0	17	30	0	12	15	0	1	30

ദശാപഹാരഛിദ്രങ്ങൾ

വരുന്ന ഛിദ്രങ്ങളുടെ വിവരം

വ്യാഴം			ശനി			ബുധൻ			കേതു			ശുക്രൻ		
മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക
0	14	24	0	17	6	0	15	18	0	6	18	0	18	0
0	24	0	0	28	30	0	25	39	0	10	30	1	0	0
0	16	48	0	19	57	0	17	51	0	7	21	0	21	0
1	13	12	1	21	18	1	15	54	0	18	54	1	24	0
1	8	24	1	15	36	1	10	48	0	16	48	1	18	0
1	15	36	1	24	9	1	18	27	0	19	57	1	27	0
1	10	48	1	18	27	1	13	21	0	17	51	1	21	0
0	16	48	0	19	57	0	17	51	0	7	21	0	21	0
1	18	0	1	27	0	1	21	0	0	21	0	2	0	0
1	10	0	1	17	30	1	12	30	0	17	30	1	20	0
0	28	0	1	3	15	0	29	45	0	12	15	1	5	0
2	12	0	2	25	30	2	16	30	1	1	30	3	0	0
2	4	0	2	16	0	2	8	0	0	28	0	2	20	0
2	16	0	3	0	15	2	20	45	1	3	15	3	5	0
2	8	0	2	20	45	2	12	15	0	29	45	2	25	0
0	28	0	1	3	15	0	29	45	0	12	15	1	5	0
2	20	0	3	5	0	2	25	0	1	5	0	3	10	0
0	24	0	0	28	30	0	25	30	0	10	30	1	0	0
0	19	36	0	23	16½	0	20	49½	0	8	34½	0	24	30
1	20	24	1	29	51	1	23	33	0	22	3	2	3	0
1	14	48	1	23	12	1	17	36	0	19	36	1	26	0
1	23	12	2	3	10½	1	26	31½	0	23	16½	2	6	30
1	17	36	1	26	31½	1	20	34½	0	20	49½	1	29	30
0	19	36	0	23	16½	0	20	49½	0	8	34½	0	24	30
1	26	0	2	6	30	1	29	30	0	24	30	2	10	0
0	16	48	0	19	57	0	17	51	0	7	21	0	21	0
0	28	0	1	3	15	0	29	45	0	12	15	1	5	0

ദശാനാഥന്മാരും വർഷവും	അപഹാരനാഥന്മാർ	അപഹാരങ്ങളും			സൂര്യാദി നവഗ്രഹങ്ങളുടെ ഓരോ അപഹാരങ്ങളിൽ											
					സൂര്യൻ			ചന്ദ്രൻ			ചൊവ്വ			രാഹു		
		വർഷം	മാസം	ദിവസം	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക
രാഹു—18	രാ	2	8	12	1	18	36	2	21	0	1	26	42	4	25	48
	ഗു	2	4	24	1	13	12	2	12	0	1	20	24	4	9	36
	മ	2	10	6	1	21	18	2	25	30	1	29	51	5	3	54
	ബു	2	6	18	1	15	54	2	16	30	1	23	33	4	17	42
	ശി	1	0	18	0	18	54	1	1	30	0	22	3	1	26	42
	ശു	3	0	0	1	24	0	3	0	0	2	3	0	5	12	0
	ര	0	10	24	0	16	12	0	27	0	0	18	54	1	18	36
	ച	1	6	0	0	27	0	1	15	0	1	1	30	2	21	0
	കു	1	0	18	0	18	54	1	1	30	0	22	3	1	26	42
വ്യാഴം—16	ഗു	2	1	18	1	8	24	2	4	0	1	14	48	3	25	12
	മ	2	6	12	1	15	36	2	16	0	1	23	12	4	16	48
	ബു	2	9	3	1	10	48	2	8	0	1	17	36	4	2	24
	ശി	0	11	6	0	16	48	0	28	0	0	19	36	1	20	24
	ശു	2	8	0	1	18	0	2	20	0	1	26	0	4	24	0
	ര	0	9	18	0	14	24	0	24	0	0	16	48	1	13	12
	ച	1	4	0	0	24	29	1	10	0	0	28	0	2	12	0
	കു	0	11	6	0	16	48	0	28	0	0	19	36	1	20	24
	രാ	2	4	24	1	13	12	2	12	0	1	20	24	4	9	36
ശനി—19	മ	3	0	3	1	24	9	3	0	15	2	3	10½	5	12	27
	ബു	2	8	9	1	18	27	2	20	45	1	26	31½	4	25	21
	ശി	1	1	9	0	19	57	1	3	15	0	23	16½	1	29	51
	ശു	3	2	0	1	27	0	3	5	0	2	6	30	5	21	0
	ര	0	11	12	0	17	6	0	28	30	0	19	57	1	21	18
	ച	1	7	0	0	28	30	1	17	30	1	3	15	2	25	30
	കു	1	1	9	0	19	57	1	3	15	0	23	16½	1	29	51
	രാ	2	10	6	1	21	18	2	25	30	1	29	51	5	3	54
	ഗു	2	2	12	1	15	36	2	16	0	1	23	12	4	16	48

ദശാപഹാരചരിത്രങ്ങൾ

വരുന്ന ചരിത്രങ്ങളുടെ വിവരം

വ്യാഴം			ശനി			ബുധൻ			കേതു			ശുക്രൻ		
മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക
4	9	36	5	3	54	4	17	42	1	26	42	5	12	0
3	25	12	4	16	48	4	2	24	1	20	24	4	24	0
4	16	48	5	12	27	4	25	21	1	29	51	5	21	0
4	2	24	4	25	21	4	10	3	1	23	33	5	3	0
1	20	24	1	29	51	1	23	33	0	22	3	2	3	0
4	24	0	5	21	0	5	3	0	2	3	0	6	0	0
1	13	12	1	21	18	1	15	54	0	18	54	1	24	0
2	12	0	2	25	30	2	16	30	1	1	30	3	0	0
1	20	24	1	29	51	1	23	33	0	22	3	2	3	0
3	12	24	4	1	36	3	18	48	1	14	48	4	8	0
4	1	36	4	24	24	4	9	12	1	23	12	5	2	0
3	18	48	4	9	12	3	25	36	1	17	36	4	16	0
1	14	48	1	23	12	1	17	36	0	19	36	1	26	0
4	8	0	5	2	0	4	16	0	1	26	0	5	10	0
1	8	24	1	15	36	1	10	48	0	16	48	1	18	0
2	4	0	2	16	0	2	8	0	0	28	0	2	20	0
1	14	48	1	23	12	1	17	36	0	19	36	1	26	0
3	25	12	4	16	48	4	2	24	1	20	24	4	24	0
4	24	24	5	21	28½	5	3	25½	2	3	10½	6	0	30
4	9	12	5	3	25½	4	17	16½	1	26	31½	5	11	30
1	23	12	2	3	10½	1	26	31½	0	23	16½	2	6	30
5	2	0	6	0	30	5	11	30	2	6	30	6	10	0
1	15	36	1	24	9	1	18	27	0	19	57	1	27	0
2	16	0	3	0	15	2	20	45	1	3	15	3	5	0
1	23	12	2	3	10½	1	26	31½	0	23	16½	2	6	30
4	16	48	5	12	27	4	25	21	1	29	51	5	21	0
4	1	36	4	24	24	4	9	12	1	23	12	5	2	0

ദശാനാഥന്മാരും വർഷവും	അപഹാരനാഥന്മാർ	അപഹാരങ്ങളും			സൂര്യാദി നവഗ്രഹങ്ങളുടെ ഓരോ അപഹാരങ്ങളിൽ: സൂര്യൻ			ചന്ദ്രൻ			ചൊവ്വ			രാഹു		
		വർഷം	മാസം	ദിവസം	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക
ബുധൻ—17	ബു	2	4	27	1	13	21	2	12	15	1	20	34½	4	10	3
	കേ	0	11	27	0	17	51	0	29	45	0	20	49½	1	23	33
	ശു	2	10	0	1	21	0	2	25	0	1	29	30	5	3	0
	ആ	0	10	6	0	15	18	0	25	30	0	17	51	1	15	54
	ച	1	5	0	0	25	30	1	12	30	0	29	45	2	16	30
	കു	0	11	27	0	17	51	0	29	45	0	20	49½	1	23	33
	രാ	2	6	18	1	15	54	2	16	30	1	23	33	4	17	42
	ഗു	2	3	6	1	10	48	2	8	0	1	17	36	4	2	24
	മ	2	8	9	1	18	27	2	20	45	1	26	31½	4	25	21
കേതു—7	കേ	0	4	27	0	7	21	0	12	15	0	8	34½	0	22	3
	ശു	1	2	0	0	21	0	1	5	0	0	24	30	2	3	0
	ആ	0	4	6	0	6	18	0	10	30	0	7	21	0	18	54
	ച	0	7	0	0	10	30	0	17	30	0	12	15	1	1	30
	കു	0	4	27	0	7	21	0	12	15	0	8	34½	0	22	3
	രാ	1	0	18	0	18	54	1	1	30	0	22	3	1	26	42
	ഗു	0	11	6	0	16	48	0	28	0	0	19	36	1	20	24
	മ	1	1	9	0	19	57	1	3	15	0	23	16½	1	29	51
	ബു	0	11	27	0	17	51	0	29	45	0	20	49½	1	23	33
ശുക്രൻ—20	ശു	3	4	0	2	0	0	3	10	0	2	10	0	6	0	0
	ആ	1	0	0	0	18	0	1	0	0	0	21	0	1	24	0
	ച	1	8	0	1	0	0	1	20	0	1	5	0	3	0	0
	കു	1	2	0	0	21	0	1	5	0	0	24	30	2	3	0
	രാ	3	0	0	1	24	0	3	0	0	2	3	0	5	12	0
	ഗു	2	8	0	1	18	0	2	20	0	1	26	0	4	24	0
	മ	3	2	0	1	27	0	3	5	0	2	6	30	5	21	0
	ബു	2	10	0	1	21	0	2	25	0	1	29	30	5	3	0
	കേ	1	2	0	0	21	0	1	5	0	0	24	30	2	3	0

ദശാപഹാരചരിത്രങ്ങൾ

വരുന്ന ചരിത്രങ്ങളുടെ വിവരം

വ്യാഴം			ശനി			ബുധൻ			കേതു			ശുക്രൻ		
മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക	മാസം	ദിവസം	നാഴിക
3	25	36	4	17	16½	4	2	49½	1	20	34½	4	24	30
1	17	36	1	26	31½	1	20	31½	0	20	49½	1	29	30
4	16	0	5	11	30	4	24	30	1	29	30	5	20	0
1	10	48	1	18	27	1	13	21	0	17	51	1	21	0
2	8	0	2	20	45	2	12	15	0	29	45	2	25	0
1	17	36	1	26	31½	1	20	34½	0	20	49½	1	29	30
4	2	24	4	25	21	4	10	3	1	23	33	5	3	0
3	18	48	4	9	12	3	25	36	1	17	36	4	16	0
4	9	12	5	3	25½	4	17	16½	1	26	31½	5	11	30
0	19	36	0	23	16½	0	20	49½	0	8	34½	0	24	30
1	26	0	2	6	30	1	29	30	0	24	30	2	10	0
0	16	48	0	19	57	0	17	51	0	7	21	0	21	0
0	28	0	1	3	15	0	29	45	0	12	15	1	5	0
0	19	36	0	23	15½	0	20	49½	0	8	34½	0	24	30
1	20	24	1	29	51	1	23	33	0	22	3	2	3	0
1	14	48	1	23	12	1	17	36	0	19	36	1	26	0
1	23	12	2	8	10½	1	26	31½	0	23	16½	2	6	30
1	17	36	1	26	31½	1	20	34½	0	20	49½	1	29	30
5	10	0	6	10	0	5	20	0	2	10	0	6	20	0
1	18	0	1	27	0	1	21	0	0	21	0	2	0	0
2	20	0	3	5	0	2	25	0	1	5	0	3	10	0
1	26	0	2	6	30	1	29	30	0	24	30	2	10	0
4	24	0	5	21	0	5	3	0	2	3	0	6	0	0
4	8	0	5	2	0	4	16	0	1	26	0	5	10	0
5	2	0	6	0	30	5	11	30	2	6	30	6	10	0
4	16	0	5	11	30	4	24	30	1	29	30	5	20	0
1	26	0	2	6	30	1	29	30	0	24	30	2	10	0

പൊരുത്തശോധന

മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ പരമപ്രധാനമായ ഒരു ബന്ധമാണ് വിവാഹം. ഇതു് ജയത്തിലൊ അപജയത്തിലൊ വന്നു കലാശിക്കുക എന്നു് കേവലം ജ്യോത്സ്യന്റെ സഹായം കൂടാതെതന്നെ സാധാരണക്കാൎക്കു് ഗ്രഹിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം തനി മലയാളഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ച ഈ പുസ്തകം അവിവാഹിതൎക്കും വിവാഹിതൎക്കുംകൂടി ഉപകരിക്കുന്ന രീതിയിൽ പ്രൊഫസർ കെ. സി. കേശവൻ തയ്യാറാക്കിയതു്.

നിമിത്തശാസ്ത്രം

[ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം]

ആയുൎല്ലക്ഷണം, ധനവൃദ്ധി, സന്താനലാഭം, വിവാഹം, അസൽപ്രജ മുതലായ 24 വിഷയങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങളെ 24 അദ്ധ്യായങ്ങളായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ള 'പ്രശ്നലാഞ്ഛന'വും; നിമിത്തം ഭാഷ, കാലനിൎണ്ണയം, വായസവിരുതം, ശ്വചക്രം മൃഗചേഷ്ടിതം, ശകുനം. ശകുനേ അന്തരചക്രം. അംഗചലനലക്ഷണം എന്നീ വിഷയങ്ങളും അടങ്ങിയതും കോണത്തു് ശങ്കരവാരിയരവർകൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചതുമായ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 8-ാംപതിപ്പ് തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

പഞ്ചാംഗഫലങ്ങളും ദശാഫലങ്ങളും

ജനനദിവസത്തെ ആഴ്ച, നക്ഷത്രം, തിഥി, കരണം, യോഗം എന്നീ പഞ്ചാംഗങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളും, സൂൎയ്യൻ, ചന്ദ്രൻ, കുജൻ മുതലായ നവഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശാഫലങ്ങളും, ഓരോ ദശയിലും വരുന്ന സൂൎയ്യാദി നവഗ്രഹങ്ങളുടെ അപഹാരഫലങ്ങളും, സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ദശാസാമാന്യഫലങ്ങളും, ദശാനയനവും സൂൎയ്യാദി ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദശാപഹാരചക്രങ്ങളുടെ പട്ടികയും ചേൎത്തിരിക്കുന്നു.

പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല,

കുന്നംകുളം, 680508.

കൃഷ്ണീയം

(ചതുരസുന്ദരീവ്യാഖ്യാനസഹിതം)

രാശ്യധിപന്മാർ, രാശിസ്വഭാവം, ത്രികോണരാശികൾ; ഗ്രഹങ്ങളുടെ സത്വരജസ്തമോഗുണങ്ങൾ, പുരുഷാദിഭേദങ്ങൾ, മൂലത്രികോണരാശികൾ, ശത്രുമിത്രത്വം, ബലാബലങ്ങൾ, ഉച്ചരാശികൾ, ദർശനവിശേഷഫലങ്ങൾ, വർണ്ണങ്ങൾ, ധാതു–മൂല–ജീവ ഭാവങ്ങൾ മുതലായ ജ്യോതിഷത്തിലെ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങൾക്കു പുറമെ പ്രോഷിതാഗമനം, നഷ്ടജാതകം, വിസ്തരിച്ച ഭോജനപ്രശ്നം, കാര്യസിദ്ധി, മരണലക്ഷണം, രോഗാരംഭാവസാനലക്ഷണം, ത്രിദോഷജന്യരോഗലക്ഷണം, പ്രവാസചിന്താലക്ഷണം, പ്രോഷിത പ്രത്യാഗമനം; കളവുപോയ മുതലിന്റെ അവസ്ഥ, ലക്ഷണം, സ്ഥാനം (കുളം, കിണർ, ഗൃഹം), കള്ളന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ മുതലായ വിവരങ്ങൾ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചോരപ്രശ്നം; മൈഥുനപ്രശ്നം; സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ചെമ്പ്, രത്നങ്ങൾ, ആഭരണങ്ങൾ മുതലായവയുടെ നഷ്ടപ്രശ്നം, മുഷ്ടിപ്രശ്നം മുതലായ നൂററിഎഴുപതോളം വിഷയങ്ങൾ 32 അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ചതുരസുന്ദരീ സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പ്രശ്നവിഷയത്തിലെ ഈ ഉപരിഗ്രന്ഥത്തിന്നു പ്രസിദ്ധ ജ്യോത്സ്യനും, പണ്ഡിതനുമായ ബ്രഹ്മശ്രീ പുത്തുശ്ശേരി വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി ലളിതമായ മലയാളഭാഷയിൽ വ്യാഖ്യാനം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഗുരുഭൂതനും, പണ്ഡിതനും ശ്രീകൃഷ്ണാകോളേജിലെ സംസ്കൃതവിഭാഗം മുൻ പ്രൊഫസറുമായ ശ്രീ വിജയനുണ്ണിമാസ്റ്റർ പരിശോധിച്ചതും, പ്രസിദ്ധ ജ്യോത്സ്യനും പണ്ഡിതനുമായ പ്രൊഫസർ ശിവരാമമേനോൻ അവർകളുടെ പ്രൗഢമായ അവതാരികയോടുകൂടിയതുമായ ഈ പുതിയ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറായി.

പ്രസാധകന്മാർ:

പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല, കുന്നംകുളം.